Pr. Dr. Dorin Octavian Picioruș

Istoria începe de oriunde *o privești*

Vol. 2

Teologie pentru azi
București
2013

Părintele Profesor Vasile Oltean trece în revistă *92 de cărți vechi* în catalogul său[1]. E vorba de fondul de carte, din sec. 11-17, existent în Biserica din Șcheii Brașovului[2].

Și autorul începe cu *Omiliarul slav* din sec. 11-12, care conținea *omilii* ale Sfântului Ioan Gură de Aur[3]. Și din p. 35 observăm că autorul *cunoaște* limba slavă.

A doua carte: *Mineiul pe septembrie*, în manuscris, din sec. al 14-lea. Tot în slavă[4].

A 3-a carte: *Mineiul pe iulie și august*. Tot de sec 14, „legat în lemn și piele”[5].

În n. 1, p. 39, aflăm titlul unui articol al autorului din MA: Vasile Oltean, *Semnificația unui manuscris slavo-român din secolul al XIV-lea* în rev. *Mitropolia Ardealului*, nr. 7-9/ 1977.

Din n. 3, p. 40, aflăm că Preotul Iane (1575-1591) a fost unul dintre *colaboratorii* diaconului Coresi, alături de protoiereul Mihai.

Mineiul pe septembrie, de sec. 15, în formă manuscriptică, e a 4-a carte prezentată[6]. Conține „motive florale stilizate, titluri și inițiale cu roșu, inițiale înflorite, în roșu”[7].

---

[1] Ne referim la: Vasile Oltean, *Catalog de carte veche din Șcheii Brașovului*, Ed. Edict, Iași, 2004, 268 p.
Am cumpărat-o de la autor, la Târgoviște, în data de 23 noiembrie 2012. A fost unul dintre participanții la Conferința *Cartea și tiparul românesc în Evul Mediu*, organizată de Prof. Dr. Gheorghe F. Anghelescu, unde am participat împreună cu doamna preoteasă, care a prezentat studiul: *Sfântul Antim Ivireanul: imnul în proză*.
Cărțile autorului: http://www.primascoalaromaneasca.ro/cat_carti_publicate_Vasile_Oltean.html.

[2] Idem, p. 33.

[3] Idem, p. 34.

[4] Idem, p. 37.

[5] Idem, p. 38.

[6] Idem, p. 43.

[7] Ibidem.

Acesta e cel mai frumos *frontispiciu* de pagină de până acum…și se regăsește în a 5-a carte, *Mineiul pe decembrie*, un manuscris slavon de sec 15[8]. E scris cu cerneală neagră și are titluri și inițiale în roșu[9].

A 6-a: *Mineiul pe iunie* (sec. 15)[10].

A 7-a: *Minei de sărbători* (sec. 15), în pagina paradigmatică apărând culorile *roșu* și *verde* în frontispiciu[11].

A 8-a: *Slujebnic* slavon de sec 15[12].

A 9-a: *Mineiul pe octombrie*, sec. 15[13].

A doua carte patristică: *Scara* Sfântului Ioan Scărarul. Manuscris slavon de sec. 15. Catalogată ca a 10-a carte prezentată aici[14]. Manuscrisul a fost „dăruit bisericii din Șchei de protopopul Vasile în 1660. Legat în lemn și piele cu ornamentări”[15].

A 11-a: *Cuvântările* Sfântului Efrem Sirul, manuscris slavon de sec. 15[16].

A 12-a: Ioan Cantacuzin[o], *Împotriva dogmei mahomedanilor*, manuscris slavon de sec. 15[17]. Provine din biblioteca protoiereului Mihai, fiind dăruit Bisericii, la 1631, de fiica lui, Stanca[18]. Are 281 file[19] și, după cum ne spunea autorul, e *o piesă de forță* a colecției șcheiene.

Din n. 1, p. 61, aflăm că *autorul* tratatului anti-coranic e Ioan al VI-lea Cantacuzin[o][20], împărat romeic (1341-1354) și care va deveni monah cu numele de *Ioasaf*.

Tratatul apologetic vorbește despre *reala întrupare* a Domnului, despre moartea și învierea Lui, ridicarea Sa la cer și a doua Sa venire pentru

---

8 Idem, p. 44-45.
9 Idem, p. 45.
10 Idem, p. 46.
11 Idem, p. 48-49.
12 Idem, p. 50.
13 Idem, p. 52.
14 Idem, p. 53.
15 Ibidem.
16 Idem, p. 57.
17 Idem, p. 61.
18 Ibidem.
19 Ibidem.
20 A se vedea: http://ro.wikipedia.org/wiki/Ioan_al_VI-lea_Cantacuzino.

ca să judece lumea[21]. Despre Născătoarea de Dumnezeu și *minciunile* Coranului[22]. Dar conține, paradoxal, și *9 cuvinte împotriva iudeilor*[23].

A 13-a: un *Prologar/ Viețile Sfinților* pe *septembrie-noiembrie*, manuscris slavon de sec. 15[24].

A 14-a: un *Prologar* pentru *decembrie-aprilie*, tot de sec. 15[25].

A 15-a: un *Molitvelnic* de sec. 15[26]. Îmi place scrisul lui *apăsat*, energic…

A 16-a: *Octoih* slavon de sec. 15[27].

A 17-a: *Triod Penticostar* apărut la Cracovia, în 1491[28]; a 18-a: *Parimiar românesc* de sec. 16[29]; a 19-a: *Psaltire* slavonă de sec. 16[30]; *Tetraevanghel* slavon de sec. 16[31]; a 21-a: *Minei pe noiembrie* din 1517[32]. *Mineiul* a fost „scris din porunca lui Neagoe Basarab, domnul Țării Românești și cu binecuvântarea mitropolitului Macarie cel Nou la Târgoviște”[33].

A 22-a: *Octoihul* de la 1530, scris în Păuliș (jud. Arad), de diaconul Nicola, din porunca preotului Mircea și care provine de la Mănăstirea Ostrov (Călimănești)[34].

A 23-a: *Sbornicul* de la Veneția, din 1538, tipărit de Boidar Vukovici în slavonă[35].

A 24-a: *Liturghier* slavon din 1558[36], în f. 101 apărând numele Nedelcu, Trohan, Vitco,

---

21 Vasile Oltean, *Catalog de carte veche din Șcheii Brașovului*, op. cit., p. 61-62.
22 Idem, p. 63.
23 Ibidem.
24 Idem, p. 64.
25 Idem, p. 66.
26 Idem, p. 68-69.
27 Idem, p. 71.
28 Idem, p. 72.
29 Idem, p. 79.
30 Idem, p. 86.
31 Idem, p. 91.
32 Ibidem.
33 Ibidem.
34 Idem, p. 93.
35 Idem, p. 97.
36 Idem, p. 102.

Dafina, Stoian, Proica, Arma, Proioca, Vitamira, Dragana, Petra, Noica, Iovan, Vela, Todora, Stana, Gherghio, Todor, Petre, preotul Aldea[37].

A 25-a: *Tetraevanghel* slavon din 1560, „*copiat* de Mateiaș logofătul, *provenit* de la mănăstirea Malu din Moldova”[38]. Are un frontispiciu foarte frumos și bogat:

Iar din f. 189 v. aflăm că Mateiaș „l-a dat să fie *întru rugăciune*”, pentru sine, soție, copiii și părinții lui[39].

A 26-a: *Tripesnic mic*, Veneția, 1561[40]; a 27-a: *Minei de sărbători*, 1572[41], în care apare preotul Voicu[42]; a 28-a: *Tâlc de Evanghelie*, Vilnius, 1575[43]; a 29-a: *Biblia* de la Ostrog, din 1581[44], pe care apare numele *Staicu*[45]; a 30-a: *Mineiul pe decembrie*, sec. 16[46]. Apar următoarele nume în *Minei*: preotul Stoica, preoteasa Cristina, Bogdan, Vișa, Ignat[47].

---

[37] Idem, p. 105.
[38] Idem, p. 106.
[39] Idem, p. 110.
[40] Idem, p. 112.
[41] Idem, p. 115.
[42] Ibidem.
[43] Idem, p. 116.
[44] Idem, p. 118.
[45] Idem, p. 119.
[46] Idem, p. 121.
[47] Ibidem.

A 31-a carte catalogată: *Mineiul pe mai*, sec. 16, cumpărat de Pavel din Podgaicy[48]; a 32-a: *Minei de sărbători* de sec. 16[49]; a 33-a: *Slujebnic-Minei* de sec. 16[50]; a 34-a: *Minei pentru lunile martie-aprilie*, sec. 16[51]; a 35-a *Molitfelnic* de sec. 16[52], care începe cu *Rugăciunea colivei*, *Rânduiala la Bobotează*, *Slujba sfințirii apei* și tocmai de aici încolo încep *Rânduielile* pentru Botez, ca în *Molitfelnicul* de azi[53].

În acest *Molitfelnic* găsim următoarele nume: Dumitru, Mihăil, Stanca, Abnușca, Tatul, Maria, ieromonahul Timotei, preotul Petru, preotul Aldea, Dobre, preotul Pavel[54], preotul Ipolit, Neaga, diaconul Iosim Iefremi[55].

A 36-a carte catalogată e *al doilea volum* al *Sbornicului slavon*, editat de diaconul Coresi între 12 iulie – 6 decembrie 1569. La Brașov[56].

A 37-a: *Octoih slav I* sau *Octoihul mare*, tipărit la Brașov de Coresi și 8 ucenici ai săi, între 12 mai – 20 octombrie 1574[57].

A 38-a: *Octoih slav II*, editat între 25 ianuarie – 23 august 1575[58].

A 39-a: *Psaltirea slavă* din 1577[59]; a 40-a: *Octoihul mic slav* din 1578[60]; a 41-a: *Sbornicul slav* editat între 20 mai – 11 noiembrie 1580[61]; a 42-a: *Viețile Sfinților pe martie-august*, din 1580[62], apărând aici numele *Jivco* și *Iovana*[63]; a 43-a:

[48] Idem, p. 123. În n. 1, p. 123, autorul spune că e vorba de o localitate din Ucraina, districtul Tarnopol.
[49] Idem, p. 124.
[50] Idem, p. 126.
[51] Idem, p. 128.
[52] Idem, p. 131.
[53] Ibidem.
[54] Idem, p. 134.
[55] Idem, p. 136.
[56] Ibidem.
[57] Idem, p. 137.
[58] Idem, p. 140.
[59] Idem, p. 143.
[60] Idem, p. 145.
[61] Idem, p. 147.
[62] Idem, p. 154.
[63] Idem, p. 156.

Cazania a II-a, editată între 14 decembrie 1580 și 28 iunie 1581[64].

A 44-a: *Ceaslov* slavon de sec. 16[65] și a 45-a: *Codice miscelaneu* slavo-grecesc, de sec. 16[66]. Aici, în miscelaneu, găsim și un cuvânt al Sfântului Simeon Noul Teolog *despre rugăciune*: între f. 40 v. – f. 42 r.[67]. Un altul, tot al lui, în f. 51 r. – f. 59 v.[68]…dar și „despre săvârșire", de la Sfântul Dionisie Areopagitul, în slavonă, între f. 63 v. – f. 78 r.[69].

A 46-a: *Mineiul pe februarie*, sec. al 16-lea[70]; a 47-a: Ioan Stroveum & alii, *Comentarii la sentințele sacre și profane din autorii greci și alții*, Francfurt, 1581, în latină și greacă[71], care are 10 f. + 962 p. + 3 f.[72]; a 48-a: *Liturghier* slavon din 1590[73]; a 49-a: Johann Lassenberger, *Cronica Transilvaniei*, Nürenberg, 1603, în germană[74]; a 50-a: vol. 9 din *Istoria* lui Herodot, Francfurt, 1608[75]; a 51-a: *Tipic* slavon, din 1610[76]; a 52-a: *Minei pe ianuarie* și *Pateric* slavon, de sec. 17, provenit de la Mănăstirea Putna[77].

În a 52-a carte catalogată sunt amintiți Vasii, fiul lui Hoban, diaconul Petru, preotul Iane, preotul Gheorghe[78] și Matei, fiul preotului Oprea[79].

A 53-a: *Mineiul pe mai-iunie*, de sec. 17[80]; a 54-a: *Mineiul pe mai*, din 1612[81]; a 55-a: *Omilii* ale

---

64 Idem, p. 156.
65 Idem, p. 164.
66 Idem, p. 167.
67 Idem, p. 168.
68 Ibidem.
69 Idem, p. 169.
70 Idem, p. 173.
71 Idem, p. 176.
72 Idem, p. 177.
73 Ibidem.
74 Idem, p. 180.
75 Idem, p. 181.
76 Idem, p. 182.
77 Idem, p. 185.
78 Ibidem.
79 Idem, p. 186.
80 Ibidem.
81 Idem, p. 189.

Sfântului Ioan Gură de Aur, publicate la Lavra Pecerska, în Kiev, în 1623[82]. În ultima sunt amintiți arhiepiscopul Ghenadie, Pavel, Voica, preotul Vasilachi, protoiereul Teodor[83].

A 56-a: *Acatistier*, Pecerska, 1625[84]; a 57-a: Sfântul Petru Movilă, *Istoria lui Varlaam și Ioasaf*, Pecerska[85]; a 58-a: *Tâlc de Evanghelie*, Moscova, 1636[86]. E vorba despre *comentariile* Sfântului Teofilact al Bulgariei.

A 59-a: *Evanghelia învățătoare*, Govora, 1642[87], apărută „*cu voia* și *cheltuiala* creștinului domn Mateiu Basarabă voevood, iar *cu usteneala* și *izvodirea* lui Silvestru eromonah"[88]; a 60-a: *Cazania* Sfântului Varlaam, Iași, 1643, în care apar numele preotului Ioan Farcaș și al lui Gheorghe Stoica[89]; a 61-a: *Comentariul la Psalmi* al lui Balthasar Corderio, în latină și greacă, editat la Veneția, în 1646, aici fiind catalogat doar vol. al 2-lea[90]; a 62-a: *Noul Testament* de la Bălgrad, din 1648[91]; a 63-a: D. Johanne Latermanno, *Censurae Theologorum Orthodoxorum*, 1648, în latină[92].

A 64-a: *Îndreptarea legii*, Târgoviște, 1652, în limba română cu grafie chirilică[93]; a 65-a: *Mineiul pe august*, în slavonă, 1664-1665[94]; a 66-a: *Tipic slavon* de sec. 17[95]; a 67-a: Joan Jacobum Weckerum, *De secretis*, 1662[96], a 68-a: *Pomelnic*, slavon, 1665; a 69-a: *Disputa creștinilor cu Jidovii*

---

82 Idem, p. 190.
83 Ibidem.
84 Idem, p. 192.
85 Idem, p. 193.
86 Idem, p. 194.
87 Idem, p. 196.
88 Ibidem.
89 Idem, p. 200.
90 Idem, p. 203.
91 Idem, p. 205. Din cauza unei *erori grafice*…în textul autorului apare anul *1848* în loc de *1648*.
92 Idem, p. 206.
93 Idem, p. 207.
94 Idem, p. 210.
95 Ibidem.
96 Idem, p. 213.

despre Mesia, Kiev, 1673, în slavonă[97]; a 70-a: Alexander Kossen, *Credința în Dumnezeu în toată lumea*, Heidelberg, 1674[98]; a 71-a: *Liturghierul* de la București, din 1680[99]; a 72-a: Sfântul Epifanie al Salaminei, *Opere complete*, Colon, 1682, în greacă și latină[100]; a 73-a: *Apostolul* de la București, din 1683[101].

A 74-a carte catalogată: *Molitfelnic* și *Ceaslov*, românesc-slavon, sec. 17[102]. În ea apar însemnați Necula, Duca, Nica, Pătru, Oprea, Costea, Ladislau, Tudor, Gheorghe[103].

A 75-a: *Triodion slavon*, Moscova, 1684[104]; a 76-a: *Tipic grecesc*, Veneția, 1685[105], unde apar numele de familie *Lebu* și *Cătană*[106]; a 77-a: Francois Turrettin, *Predici din texte biblice*, Geneva, 1687, în limba franceză[107]; a 78-a: *Biblia* de la București, din 1688[108]; a 79-a: *Noul Testament* de la Frankfurt pe Main, 1692, editat de Rodolphus Leusdenus[109], a 80-a: *Sfânta și Dumnezeiasca Evanghelie*, București, 1693, în greacă și română chirilică[110], unde sunt pomeniți preotul Nicolae Aron Florea, Ioan Seceleanu, Gheorghe Arieșanu, Ioan Bogdan, monahul Ștefan Colț, preotul Vlad Popoici[111]; a 81-a: *Biblia*, ediția lui Martin Luther, editată la Wittenberg, în 1696, în limba germană și cu grafie gotică[112], a 82-a: *Omiliile* Sfântului Macarie cel Mare, Leipzig, 1696, în germană[113].

---

97 Idem, p. 217.
98 Idem, p. 218.
99 Idem, p. 220.
100 Idem, p. 221.
101 Idem, p. 223.
102 Idem, p. 225.
103 Idem, p. 229.
104 Idem, p. 230.
105 Idem, p. 232.
106 Idem, p. 233.
107 Ibidem.
108 Idem, p. 234.
109 Idem, p. 236.
110 Idem, p. 237.
111 Ibidem.
112 Idem, p. 239.
113 Idem, p. 240.

A 83-a: *Evanghelia* de la Snagov, din 1697[114]; a 84-a: *Mineiul pe martie-aprilie*, de la Buzău, din 1698[115]; a 85-a: *Mineiul pe septembrie-octombrie*, Buzău, 1698[116]; a 86-a: *Mineiul pe ianuarie*, Buzău, 1698[117]; a 87-a: *Mineiul pe februarie*, Buzău, 1698[118]; a 88-a: *Mineiul pe noiembrie-decembrie*, Buzău, 1698[119]; a 89-a: *Mineiul pe mai-iunie*, Buzău, 1698[120], în ultimul întâlnind numele protoiereului Radu Tempia[121].

A 90-a carte catalogată de autor: *Chiriacodromionul* de la Alba Iulia, din 1699[122]. Ea a fost cumpărată de „popa Moisi din Calbor…cu 10 zloți, [în] anul 1805 februarie la Calboru”[123].

A 91-a: *Carte sau lumină*, Snagov, 1699 și a aparținut lui Tudor Hagi Radu[124].

Și ultima catalogată, a 92-a, este *Triodionul* de la Buzău, din 1700, legat în lemn și piele. El a fost dăruit Bisericii din Șcheii Brașovului de Sfântul Constantin Brâncoveanu pentru ca „să fie pomenit în veac”[125].

Însă, după cum ne-a spus autorul în mod personal, în custodia sa sunt *sute de cărți vechi* neumblate și încă neinventariate, pentru că nu are *nici personal* și *nici bani* ca să plătească oameni calificați.

În *Întoarcerea autorului*[126], academicianul Eugen Simion își exprima dorința de *a scrie viața*

---

114 Idem, p. 241.
115 Idem, p. 243.
116 Idem, p. 244.
117 Idem, p. 246.
118 Idem, p. 247.
119 Idem, p. 249.
120 Idem, p. 251.
121 Ibidem.
122 Idem, p. 253.
123 Idem, p. 255.
124 Idem, p. 258.
125 Idem, p. 260.
126 Cităm: Eugen Simion, *Întoarcerea autorului. Eseuri despre relația creator – operă*, cu o *cronologie* și o *postfață* de Andrei Terian, Ed. Institutului Cultural Român, București, 2005, 519 p.
Eseul pe care îl discutăm aici se numește: *Marin Preda. Omul moral și blestematele chestiuni insolubile*, p. 249-275.

lui Marin Preda. Pentru că „*omul* [Marin Preda] era tot atât de *interesant* ca și *opera*”[127] lui.

Preda era o personalitate cu multe *contraste*[128], „un spirit care *tindea* spre contemplație”[129]. „Știa *să aștepte*”, dar și *să tacă*, fiind *tranșant* în opinii[130].

Râdea cu mare poftă[131] și „nu-i plăceau deloc *ifosele* omului de litere”[132]. „Nu accepta…ținuta *nefirească*, înțepată, a creatorului în relațiile obișnuite. Detesta pe *snobi* și, în cercurile în care aceștia se învârteau, Preda nu era un musafir *comod*. Folosea *dinadins*, în astfel de circumstanțe, un limbaj *slobod*, voit *insultător*, „scârbos”, cum am auzit spunând pe cineva”[133].

Însă când nu trebuia *să dea lecții* nesimțiților, „era un om *civilizat* și, în relațiile cu oamenii simpli, punea *o cordialitate* și *o stimă* care pe mine m-a uimit. Era *curios* să cunoască un individ și, din discuția cu el, afla uneori lucruri interesante: o atitudine, un cuvânt, o mișcare a feței, o coborâre a glasului…”[134].

Tot în p. 252: despre cum *s-a despărțit* Preda de George Călinescu. Autorul a fost *insolent* cu Preda, l-a *apărat* pe Călinescu, dar Preda *nu i-a reproșat* niciodată „tinereasca” sa atitudine[135].

„Preda avea răbdare, *imensă răbdare* cu colegii lui mai tineri”[136].

Când i-a apărut primul volum din *Moromeții*, în 1967, în campania împotriva lui, *i s-a negat* până și „*priceperea* de *a scrie*”[137]. Și asta pentru că

---

[127] Idem, p. 249.
[128] Ibidem.
[129] Idem, p. 250.
[130] Ibidem.
[131] Idem, p. 251.
[132] Ibidem.
[133] Ibidem.
[134] Idem, p. 252.
[135] Idem, p. 253.
[136] Ibidem.
[137] Ibidem.

„avea un talent care *provoca*, [chiar] *exaspera* pe unii dintre colegii lui”[138].

Atitudinea lui: *disprețuiește-l* pe cel care este *rău intenționat* la adresa ta și *nu-l urî*[139]! Căci Preda, „spiritual vorbind, [era] *țăran*, rămăsese țăran, [și] voia să rămână, moralmente, țăran”[140]. Fapt pentru care „îi disprețuia la culme”[141] pe țăranii deveniți *intelectuali* și care se transformau imediat în „demagogi poporaniști, [în] spirite lucrative, întreprinzătoare, dornice să încheie relații *profitabile*”[142].

Preda a avut „o sănătate fragilă, suferă de friguri, e miop...și…cade periodic într-o stare de *blegie*”[143]. Mama lui chiar *îi pregătise* „cămașa de înmormântare”[144]…

Merge la 8 ani la școală[145]. Și datorită stării lui de bolnăviciune, țăranii din Siliștea-Gumești (jud. Teleorman), satul său natal, credeau, chiar și când el devenise *celebru*, că *nu e în stare de scris* și are faimă *datorită politicii*[146].

Despre *prezența* lui Dumnezeu în viața lui în p. 263. Folosea adesea pe „bezmetic”[147], cu nuanță *morală*, pentru că „Marin Preda credea în *frumusețea morală* a omului”[148].

Scriitorii *lui* erau Dostoievski, Balzac, Tolstoi[149], recitea Sfânta Scriptură și modul cum comenta lucrurile „era neobișnuit”[150]. Pentru că el se baza „pe *respectul față de adevăr*”[151].

---

138 Ibidem.
139 Ibidem.
140 Ibidem.
141 Idem, p. 254.
142 Ibidem.
143 Idem, p. 256.
144 Idem, p. 257.
145 Ibidem.
146 Idem, p. 258.
147 Idem, p. 264.
148 Idem, p. 266.
149 Idem, p. 268.
150 Idem, p. 269.
151 Ibidem.

Verbul *a păți*[152] e *o marcă* a lui, spune autorul. Dar „nu-i plăcea să scormone în *coșul de gunoi* al istoriei. Voia *să înțeleagă* mecanismele istoriei și să observe omul dintr-un punct de vedere *favorabil*”[153]. De aceea nu *se grăbea* când descria ceva în cărțile sale, pentru că Preda făcea întotdeauna „ocoluri necesare”[154].

Iar în finalul eseului, autorul îl găsește pe Preda drept „un mare scriitor”[155]. Un scriitor a cărui prezență „dădea un sentiment *de siguranță* muncii literare. Erai bucuros că *există*, aveai certitudinea că, existând el, vei putea ajunge și tu *la capăt*”[156].

În două articole din cartea sa, *Religia în fapt*[157], Mirel Bănică a spus același *flagrant neadevăr*: că Biserica Ortodoxă *a apărut* odată cu *schisma din 1054*. Adică ea *nu vine* de la Hristos și nu are *amprentă apostolică*.

În p. 148: „*De la „nașterea” la Constantinopol în 1054*, când cardinalul Humbert, emisarul special al Papei Leon al IX-lea, a depus pe altarul Sfintei Sofii faimoasa sentință de excomunicare a grecilor, *Biserica Ortodoxă a conceput Tradiția* drept coloană vertebrală a identității sale religioase”.

În p. 188: „Putem afirma că *Ortodoxia întreagă* (ca *expresie a creștinismului răsăritean definit în urma Schismei de la 1054*) este „fundamentalistă” prin încrâncenarea istorică cu care și-a apărat identitatea în condiții foarte dificile”.

Iar dacă Biserica Ortodoxă „începe” la 1054 și nu *la Cincizecime*…Biserica Romano-Catolică e „adevărata” Biserică a lui Hristos sau „niciuna” dintre ele?

---

152 Ibidem.
153 Idem, p. 271.
154 Idem, p. 272.
155 Idem, p. 274.
156 Ibidem.
157 Mirel Bănică, *Religia în fapt. Studii, schițe și momente*, cu pref. de Nicu Gavriluță, Ed. Eikon, Cluj-Napoca, 2011, 307 p.

Însă Mirel Bănică se ocupă cu *sociologia religiilor*[158], cu *adevărurile tranzitorii* și nu cu *teologia dogmatică*…care nu-și permite *bâlbe* și nici *mistificări*.

În *Tratatul* său *de iconologie*[159], PS Melchisedec Ștefănescu[160] spune adevăruri *durabile* despre discuțiile teologice cu anglicanii și romano-catolicii.

„Anglicanii aceștia arătau *mare dorință* și *zel* pentru *unirea* Bisericilor, dar din cele ce s-au vorbit acolo[161] *m-am convins* că anglicanii voiesc o unire numai *de formă*, iar nu *de fond*, așa că fiecare Biserică *să-și păstreze* doctrinele lor obișnuite, să nu [le] *condamne* pe cele ale altor confesiuni, ba chiar *să le aprobe* și să le privească, ca și *pe ale lor*.

Cât despre *cinstirea* și *închinarea* sfinților și a icoanelor, ei chiar de la prima conferință s-au exprimat în treacăt, că vor fi *contra* Sinodului al VII-lea Ecumenic și *a închinării* sfintelor icoane.

De aceea Döllinger[162], care conducea conferințele *a înlăturat* cu prudență orice discuție despre *dogma închinării icoanelor*.

De atunci, eu mi-am făcut *convingerea* că *niciodată* nu poate să fie *unire adevărată* între ortodoxie și protestantism, mai cu seamă din cauza *cinstirii* icoanelor și a sfinților; de asemenea, nu

---

158 Idem, p. 21.

159 Episcopul Melchisedec Ștefănescu, *Tratat despre cinstirea și închinarea Icoanelor în Biserica Ortodoxă și despre Icoanele făcătoare de minuni din România ortodoxă*, ed. îngrijită și note de Pr. Eugen Drăgoi, cu prefață de Pr. Prof. Univ. Dr. Ștefan Buchiu (p. 5-10), ed. a II-a revăzută, Ed. Partener, Galați, 2010, 84 p.

Se editează aici ediția: *Tratat despre cinstirea și închinarea icoanelor în Biserica Orthodoxă și despre icoanele făcătoare de minuni din România Orthodoxă* de Prea Sfințitul Melchisedec, episcop de Roman, București, 1890, *cf.* paginii de descriere.

160 A se vedea: http://ro.wikipedia.org/wiki/Melchisedec_%C8%98tef%C4%83nescu.

161 La *Conferința vechilor catolici* de la Bonn, din 12-16 august 1875, *cf.* Episcopul Melchisedec Ștefănescu, *Tratat despre cinstirea și închinarea Icoanelor în Biserica Ortodoxă și despre Icoanele făcătoare de minuni din România ortodoxă*, ed. cit., p. 38, n. 18. Autorul a participat *împreună* cu PS Ghenadie Țeposu al Argeșului, *cf.* Ibidem.

162 Johann Joseph Ignaz von Döllinger (1799-1890): http://en.wikipedia.org/wiki/Ignaz_von_D%C3%B6llinger.

poate să fie *unire dreaptă* și *frățească* între Biserica Ortodoxă și cea papistă[163], din cauza „dogmei”[164] despre primatul papei asupra a toată Biserica creștină, „dogmă” la care romano-catolicii țin ca la *fundamentul* credinței și al Bisericii lor, lucru pe care Biserica Ortodoxă nu-l poate admite.

Despre *puțina sinceritate* a dorinței anglicanilor de *unire* a Bisericilor este destul a aminti că, în timp ce în scrieri și în adunări savante vorbesc de *unirea* Bisericilor ca de *o mare chestiune* a zilei, în practică *trimit misionarii lor* în țările ortodoxe, spre a răspândi „dogmele” lor!”[165].

Lucrurile *nu s-au schimbat* în ultima sută de ani…

Mircea Platon[166], în *Ortodoxia pe litere*[167], și-a inclus articolele publicate între 1999-2005 și doar p. 107-114 sunt reflecții nepublicate, datate: „Iași, 1998”[168].

Articolele au fost publicate în *LA&I*, *Convorbiri literare*, *Monitorul*, *Rost*, *Cuvântul*, *Idei în dialog*, *România literară*, *Ziua*. Cele mai multe în *Convorbiri literare*…

În articolul dedicat Ninei Cassian încep *adresele online*[169]. Februarie 2004, *Convorbiri literare*. Care vor deveni *o marcă* a articolelor sale online.

„Xilofonul lingvistic”[170] al lui Nicolae Manolescu[171] îi aduce aminte „de adunările UTC”[172]. UTC = *Uniunea Tineretului Comunist*[173].

---

[163] Biserica Romano-Catolică.

[164] *Punerea între paranteze* a lui *dogmă*, și aici și la următoarele două apariții textuale, e *redactarea noastră* pentru că nici autorul nostru nu le-a socotit *dogme reale*.

[165] Episcopul Melchisedec Ștefănescu, *Tratat despre cinstirea și închinarea Icoanelor în Biserica Ortodoxă și despre Icoanele făcătoare de minuni din România ortodoxă*, ed. cit., p. 39.

[166] CV-ul său: http://mirceaplaton.com/html/cv.htm.

[167] Mircea Platon, *Ortodoxia pe litere. Îndreptar de fundamentalism literar*, Ed. Christiana, București, 2006, 341 p.

[168] Idem, p. 114.

[169] Idem, p. 287-288.

[170] Idem, p. 295.

[171] A se vedea: http://ro.wikipedia.org/wiki/Nicolae_Manolescu.

[172] Mircea Platon, *Ortodoxia pe litere. Îndreptar de fundamentalism literar*, op. cit., p. 295.

Dan Ciachir[174] practică „literatura de cameră"[175]. Sorin Dumitrescu[176] are fraze „ploioase"[177] și un creștinism „<gustos>, crocant"[178]. Constantin Rădulescu-Motru[179] moare la vârsta de 89 de ani, pe 6 martie 1957, „în Spitalul de Geriatrie, ca *un biet pensionar* al unui *azil de bătrâni*"[180].

„O noapte de insomnie"[181]. „Când scrii un articol ești *lunetist*"[182]. *Țintești* adevăruri. Criticul e „*un ascultător profesionist* al *spovedaniei* scriitorului, fie el *naiv* sau *cabotin*"[183]. Pentru că „*a profesa* critica literară înseamnă în ultimă instanță a fi *încă interesat* de ceilalți"[184].

Se observă la Mircea Platon *grija scrupuloasă* pentru *a surprinde* la nivel lingvistic dar nu ajunge la *barbariile neologice* ale lui Mihail Neamțu[185] din ultimele cărți. E *pasional* când scrie, uneori *mai mult* decât îi trebuie.

Apologiile sale teologice cad adesea în *lamentații lipsite de nerv*, pe când apologiile sale literare devin *ironii prea îndrăznețe*. Și modul în care *se bate pe umăr* cu cei despre care scrie e uneori *stânjenitor*, pentru mine, ca cititor…

Însă îi înțeleg foarte bine *enervările* teologice cât și pe cele identitare.

---

[173] A se vedea: http://ro.wikipedia.org/wiki/Uniunea_Tineretului_Comunist.
[174] Idem: http://ro.wikipedia.org/wiki/Dan_Ciachir.
[175] Mircea Platon, *Ortodoxia pe litere. Îndreptar de fundamentalism literar*, op. cit., p. 184.
[176] A se vedea: http://ro.wikipedia.org/wiki/Sorin_Dumitrescu.
[177] Mircea Platon, *Ortodoxia pe litere. Îndreptar de fundamentalism literar*, op. cit., p. 174.
[178] Ibidem.
[179] A se vedea: http://ro.wikipedia.org/wiki/Constantin_R%C4%83dulescu-Motru.
[180] Mircea Platon, *Ortodoxia pe litere. Îndreptar de fundamentalism literar*, op. cit., p. 133.
[181] Idem, p. 107.
[182] Idem, p. 91.
[183] Idem, p. 77.
[184] Ibidem.
[185] A se vedea: http://ro.wikipedia.org/wiki/Mihail_Neam%C8%9Bu.

„Cred că Biserica nu are voie *să se retragă* în *catacomba speculativă*, ci trebuie să acționeze *în istorie*, ca instituție divino-umană”[186]. Nici nu ar putea *să o facă* pentru că are de-a face cu probleme *extrem de palpabile*: ca sărăcia, indiferentismul religios, asaltul prozelitist continuu…

În *Bizanț contra Bizanț*, Daniel Barbu[187] scrie Divinitate *cu minusculă* dar Ibidem *cu majuscule*[188].

Antim Ivireanul a fost un mitropolit „vigilent”[189]…și de la un capăt la altul al cărții, autorul, fiind romano-catolic[190], *e enervat* de faptul că „se declină *identitatea* românilor *la modul ortodox*”[191].

De aceea autorul instaurează permanent o stare *de neîncredere* în datele pe care ni le oferă atâta timp cât la noi, în Țările române, aproape totul e „prost” în comparație cu „normalitatea europeană”[192].

Referindu-se la *melcul* Sfântului Antim[193], autorul ajunge la concluzia că el reprezintă „o figură a episcopului”[194]. Și a ajuns aici ținând cont de acest lucru[195]:

Există însă o altă epigramă contemporană dedicată „melciului“. Compuse de Mitrofan Gregoras, versurile au fost culese de Constantin Dapontes în al său catalog istoric[2]. Iată-le în traducerea lui Demosthene Russo:

„Fiind odraslă a rouei și a soarelui
locuiesc într-o casă dăruită mie de natură,
scuip cu bale pe toți ereticii;
ridicând pe cap două coarne
indic creștinilor pe Hristos cel cu două firi“[3].

---

[186] Idem, p. 326.
[187] Daniel Barbu, *Bizanț contra Bizanț. Explorări în cultura politică românească*, col. *Societatea Politică*, coord. de Cristian Preda, Ed. Nemira, București, 2001, 303 p.
[188] Idem, p. 147.
[189] Idem, p. 152.
[190] Mai nou, Prof. Daniel Barbu a intrat în politică…și candidând în colegiul nostru, l-am *votat* ca *senator* al României din partea USL în data de 9 decembrie 2012. A devenit *Ministru al Culturii* în cabinetul Victor Ponta 2.
[191] Daniel Barbu, *Bizanț contra Bizanț. Explorări în cultura politică românească*, op. cit., p. 154.
[192] Idem, p. 166.
[193] Idem, p. 185-186.
[194] Idem, p. 186.
[195] Ibidem.

„Atmosfera barocă”[196], „portrete aulice și aristocratice”[197], Matei Basarab și-a făcut „campanie publicitară”[198], Sfântul Constantin Brâncoveanu „și-a făurit” o imagine „de <mare ctitor> de țară și lăcașuri sfinte, de patron generos al Bisericii, de susținător liberal al artelor și culturii”[199].

Pentru că autorul caută mereu *să ridiculizeze* personalitățile trecutului nostru.

Se *îndoiește* de *paternitatea antimiană* a *Chipurilor Vechiului și Noului Testament*, citând, în p. 192, n. 3, articolul: Gabriel Ștrempel, *Un cronograf ilustrat atribuit mitropolitului Antim Ivireanul*, în rev. *Romanoslavica* XIII, 1966, p. 309-355.

Autoportretele lui Pârvu Mutu[200], în jurul Bisericii *Sfântul Gheorghe Nou* din București era un han[201], „slugerul[202] Cioran”[203], schitul Balamuci (sec. 18)[204].

De ce *insistă* autorul pe Mănăstirea Hurezi (p. 219-221, 225-226)?

De unde ideea că „*meditația eschatologică* a românilor a fost, în pragul epocii moderne, expresia unei *crize de conștiință generalizată*”[205]?

Și în sfârșitul p. 253, autorul ne descrie „frivolitatea” ierarhilor Bisericii, cum ei *se ocupă* „cu voltairianismul și masoneria” în Moldova și cu „luminarea poporului” în Țara Românească, tinzând cu toții spre „darurile cele bune ale Europei”. Dar dacă e *caustic* la adresa intențiilor oamenilor Bisericii, autorul nu ironizează și

---

196 Idem, p. 187.
197 Idem, p. 190.
198 Idem, p. 191.
199 Idem, p. 192.
200 Idem, p. 198.
201 Idem, p. 209.
202 Dregător, slujitor la Curtea domnească.
203 Daniel Barbu, *Bizanț contra Bizanț. Explorări în cultura politică românească*, op. cit., p. 210.
204 Idem, p. 219.
205 Idem, p. 252.

frivolitatea „emancipării" elitei. Eu aș fi făcut-o, pentru că e la fel de *criticabilă*.

„Noua elită a modernizării"[206], „iluminiștii români", ca să vezi treabă, aveau lecturi „*în avans* cu cel puțin *un secol* față de cele ale straturilor sociale imediat inferioare"[207] (*unde* le căpătaseră?)…iar din p. 257 „aflăm" cât de „proști" erau românii din Țara Românească în secolul al 18-lea, dacă le-a trebuit „un mileniu și jumătate de creștinism…și patru secole de la <descălecatul țării>", până în 5 august 1746, ca să „descopere" că nu trebuie să existe *robi creștini*.

Dacă nu aș ști *cine e autorul*, aș considera că *toată cartea e o farsă*…Însă nu e *o farsă*, ci e consecința unei *priviri de suprafață* vizavi de viața și teologia ortodoxă a românilor.

Cartea folositoare de suflet și *Războiul nevăzut*, cărți ale Sfântului Nicodim Aghioritul[208], sunt pentru autor[209]

două autentice opere baroce, două piese de bază ale Reformei catolice au ajuns să fie socotite, până astăzi, datorită abilității dublei operații de reciclare, de „spălare" a originii lor teologice întreprinsă de Nicodim și de mediile paisiene din Moldova, drept cărți de căpătâi ale călugărilor și duhovnicilor ortodocși.

La drept vorbind, în cele două exemple citate, suspectă este nu atât revoluția conceptuală adusă de modernitate și de occidentalizare, cât evidenta incapacitate a acestora de a se investi într-un exercițiu sistematic – chiar dacă uneori străbătut de resentimente – al supunerii față de autoritățile tradiționale, politice și ecleziastice.

Adică Prof. Daniel Barbu, precum colindătorii baptiști (care cântă colinde la chitară, stând cu mâna *apăsată* pe sonerie până le deschizi), vede drept *bune* numai lucrurile care au de-a face *cu romano-catolicismul* și doar pe acelea ți le vinde ca *autentice*.

De aceea *modernitatea occidentală*, transplantată în spațiul românesc cu forța, e pentru autor promotoarea unei *noi ordini politice*, „în care națiunea și ortodoxia vor domni într-un spațiu

---

[206] Idem, p. 254.
[207] Idem, p. 255.
[208] Idem, p. 258.
[209] Idem, p. 259.

public *raționalizat* și *autonomizat* prin *enunțul sistematic al valorilor iluministe*”[210].

Se bucură *să citeze*, pe 3 pagini, un consul belgian, care spune la un moment dat: „sentimentul religios este *complet absent* din sufletele lor: aceasta ține de *esența însăși* a religiei greco-ortodoxe, religie pe de-a-ntregul *exterioară*, lipsită de predicație [de catehizare n.n.] și de învățământ teologic”[211]. De ce? Pentru că, mai mult ca sigur, era *catolic*…Și neînțelegând *sufletul* și *viața* românilor a tras *cele mai proaste concluzii* despre noi. Însă autorul *îl citează*…deși știe că spune *mari neadevăruri* despre români.

Autorul arată, pe mai departe, că *modernitatea* românilor, tributară Ortodoxiei, nu a fost *democratică* și nici nu a avut „exercițiul libertății individuale”[212].

Pentru că societatea, susține autorul, nu se bazează pe „trecutul comun”[213] (care are la bază *credința ortodoxă*, pe lângă *limbă*, *istorie comună* și *apartenența la românitate*), ci pe „nevoia de *dreptate ordonată* unui bine comun”[214], adică pe *individualism social*. În termenii săi: „sferă autonomă de realitate”[215].

Mai pe scurt: autorul *m-a decepționat* datorită *ochelarilor ideologici*, disprețuitori, prin care a privit întreaga istorie a românilor, doar pentru faptul că sunt…*ortodocși*…și nu *romano-catolici*. Acest lucru nu are nimic de-a face cu *științificitatea* ci cu *fanatismul religios*, fie el și *bine dozat*…

Pe 6 mai 2001, Gabriela Melinescu[216] scria în jurnalul său[217] despre *sinuciderea* lui Frederik Silverstolpe.

---

[210] Ibidem.
[211] Idem, p. 262.
[212] Idem, p. 266.
[213] Ibidem.
[214] Idem, p. 266-267.
[215] Idem, p. 267.
[216] A se vedea: http://ro.wikipedia.org/wiki/Gabriela_Melinescu.
[217] Gabriela Melinescu, *Jurnal suedez IV (1997-2002)*, col. *Ego grafii*, Ed. Polirom, Iași, 2008, format mic, 284 p.

„F. S., care a scris *Istoria persecuțiilor homosexualilor*, s-a sinucis atârnându-și de gât *o ladă cu scule de fier* și *aruncându-se în mare*; a lăsat după el o scrisoare pentru cel care-l îngrijea, în care recunoștea *o crimă* sau *un viol*. O altă scrisoare a fost scrisă fratelui mai mic, Henrik, comentând *destructivitatea sa*, iar mamei sale i-a lăsat *o plantă cu frunze groase* și *uscate*"[218].

Toate fiind elemente simbolice…

Și m-am întrebat, dintr-o dată, *cine* este cel care *s-a sinucis*? Din *necrologul* pe care i l-a făcut Göran Söderström[219] aflăm că a trăit între 1947-2001[220]și a fost un istoric suedez care a teoretizat *mișcarea gay*. S-a născut la Göteborg și a fost *un gay socialist*. A pledat pentru *interpretarea constructivistă* a homosexualității[221].

Numele său complet: *Karl Fredrik Torsten Silverstolpe*[222] și se pare că e acesta[223]:

Radu Ionuț Apreutesei, un tânăr de 23 de ani din Târgu Neamț[224], acum student, prezintă pe blogul său *Salvează istoria! Metal detecting*[225], descoperirile pe care le face *pe cont propriu*. Și care sunt *surprinzătoare*…

---

[218] Idem, p. 241.
[219] A se vedea: http://sv.wikipedia.org/wiki/G%C3%B6ran_S%C3%B6derstr%C3%B6m.
[220] Idem: http://www.janmagnusson.se/Nekrolog%20Silverstolpe.htm.
[221] Ibidem.
[222] A se vedea: http://sv.wikipedia.org/wiki/Fredrik_Silverstolpe.
[223] Idem: http://www.qx.se/1148/gayhistorikern-fredrik-silverstolpe-dod.
[224] Idem: http://salveazaistoria.wordpress.com/about/.
[225] Idem: http://salveazaistoria.wordpress.com/.

Și, deși prezintă online, *tot ceea ce găsește*…unele descoperiri sunt *epocale*.

Radu Ionuț Apreutesei[226],
cel care *ne descoperă* istoria de sub noi.

Pe 13 aprilie 2012 a găsit *un inel roman* din argint[227]. O amuletă împotriva de-deochiului.

Pe 4 noiembrie 2011 a descoperit la Târgu Neamț, la 4-5 centimetri adâncime, o monedă din anul 1772: *paraua*[228].

---

[226] Idem: http://salveazaistoria.files.wordpress.com/2012/01/p300711_17-07_01.jpg.
[227] Idem: http://salveazaistoria.wordpress.com/2012/04/14/detectie-13-04-2012/.
[228] Idem: http://salveazaistoria.wordpress.com/2012/01/30/sadagura-1772/.

Moneda are 11, 1 grame și e din bronz[229].

Pe 18 ianuarie 2012 anunța descoperirea unui *solidus de argint* de la începutul secolului al 17-lea (emisiune monetară din 1609-1616)[230].

Descoperit la Iași, pe marginea unui lac, la adâncimea de 3-4 centimetri[231].

Pe 2 decembrie 2011 a descoperit, în Târgu Neamț, câteva monede din anul 1661, la adâncimea de 5-6 centimetri[232].

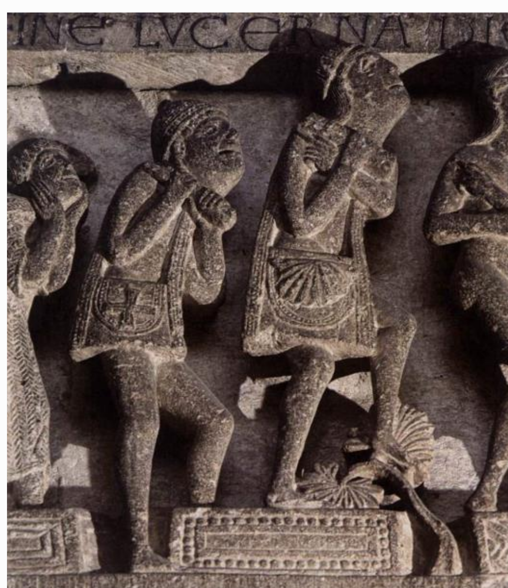

[229] Ibidem.
[230] A se vedea: http://salveazaistoria.wordpress.com/2012/01/28/moneda-medievala-din-argint/.
[231] Ibidem.
[232] A se vedea: http://salveazaistoria.wordpress.com/2012/01/21/moede-medievale-1661/.

Pe 28 octombrie 2011 a descoperit *un inel medieval de sec. 17-18*[233].

Însă pe 7 octombrie 2011 anunța că a descoperit *Scoica Sfântului Iacob*, din secolul al IV-lea d. Hr, pe care monahii o purtau pe *căciuli* și *traiste*, conform imaginilor doi și trei infra[234].

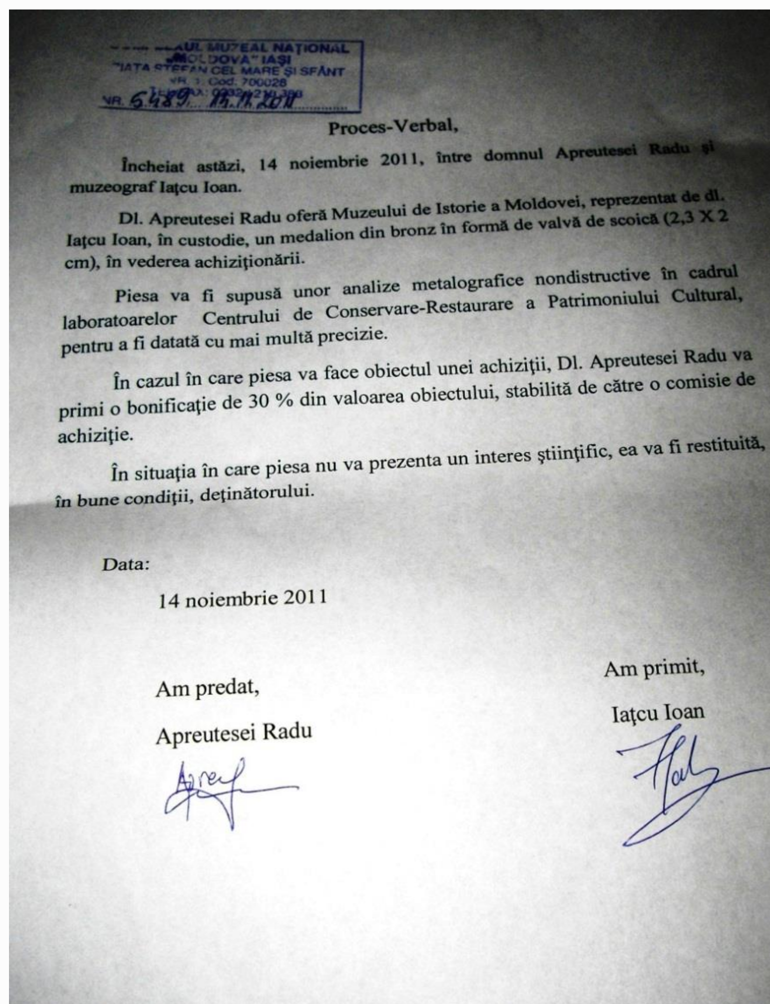

[233] Idem: http://salveazaistoria.wordpress.com/2011/10/28/obiecte-descoperite-astazi-28-10-2011/.

[234] Idem: http://salveazaistoria.wordpress.com/2011/10/07/descoperire-de-secol-iv/.

Obiectul găsit are 2 x 2 centimetri și e din bronz[235]. Și el a putut fi *admirat* în expoziția *Arta pelerinajului* de la Iași, între 12 octombrie-12 noiembrie 2011, fiind împrumutat *Muzeului de Istorie al Moldovei* în urma unui *proces verbal* din 14 noiembrie 2011[236].

...AUL MUZEAL NAȚIONAL „MOLDOVA" IAȘI
...IAȚA ȘTEFAN CEL MARE ȘI SFÂNT
NR. 1 Cod: 700028
NR. 6489 14.11.2011

Proces-Verbal,

Încheiat astăzi, 14 noiembrie 2011, între domnul Apreutesei Radu și muzeograf Iațcu Ioan.

Dl. Apreutesei Radu oferă Muzeului de Istorie a Moldovei, reprezentat de dl. Iațcu Ioan, în custodie, un medalion din bronz în formă de valvă de scoică (2,3 X 2 cm), în vederea achiziționării.

Piesa va fi supusă unor analize metalografice nondistructive în cadrul laboratoarelor Centrului de Conservare-Restaurare a Patrimoniului Cultural, pentru a fi datată cu mai multă precizie.

În cazul în care piesa va face obiectul unei achiziții, Dl. Apreutesei Radu va primi o bonificație de 30 % din valoarea obiectului, stabilită de către o comisie de achiziție.

În situația în care piesa nu va prezenta un interes științific, ea va fi restituită, în bune condiții, deținătorului.

Data:

14 noiembrie 2011

Am predat,

Apreutesei Radu

Am primit,

Iațcu Ioan

Pe 8 august 2011 prezenta descoperirea unei *verighete de bronz* din sec. 17-18[237]. Și tot în aceeași zi: *un solz de armură medievală*[238].

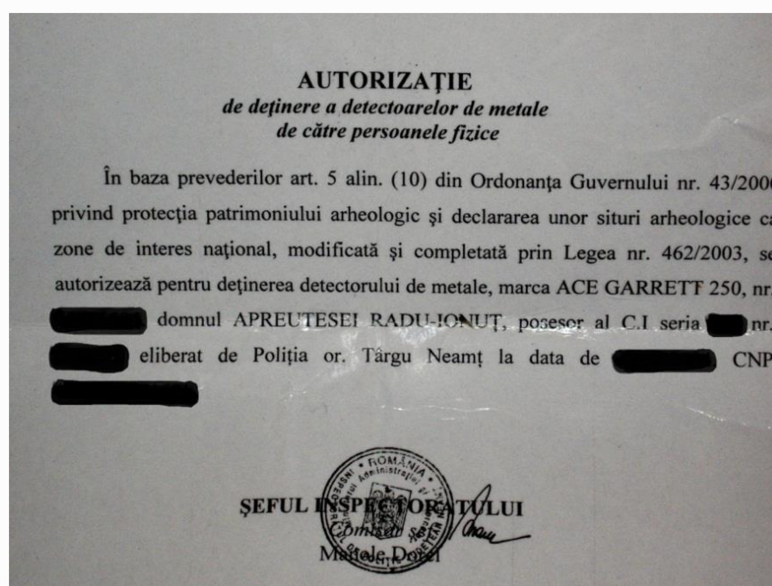
Pe 7 august 2011 prezenta *inelul sigilar de secol 12*, pe care l-a descoperit la Târgu Neamț. Din bronz și argint[239].

---

[235] Ibidem.
[236] Ibidem.
[237] A se vedea: http://salveazaistoria.wordpress.com/2011/08/08/inel-sec-xvii-xviii/.
[238] Idem: http://salveazaistoria.wordpress.com/2011/08/08/piesa-de-armura-medievala/.

O cataramă medievală (7 august 2011)[240], un solidus de la 1661 (5 mai 2011)[241]…și pe 6 aprilie 2011 ne arăta *autorizația* pe baza căreia *poate detecta metale* în România[242].

AUTORIZAŢIE

de deţinere a detectoarelor de metale de către persoanele fizice

În baza prevederilor art. 5 alin. (10) din Ordonanţa Guvernului nr. 43/2000 privind protecţia patrimoniului arheologic şi declararea unor situri arheologice ca zone de interes naţional, modificată şi completată prin Legea nr. 462/2003, se autorizează pentru deţinerea detectorului de metale, marca ACE GARRETT 250, nr. [redacted] domnul APREUTESEI RADU-IONUŢ, posesor al C.I seria [redacted] nr. [redacted] eliberat de Poliţia or. Târgu Neamţ la data de [redacted] CNP [redacted]

ŞEFUL INSPECTORATULUI

Pe 21 noiembrie 2010[243], autorul nostru vorbea despre *tezaurul* găsit la Vitănești-

---

[239] Idem: http://salveazaistoria.wordpress.com/2011/08/07/identificare-inel-vechi/.

[240] Idem: http://salveazaistoria.wordpress.com/2011/08/07/catarama-si-buton/.

[241] Idem: http://salveazaistoria.wordpress.com/2011/05/05/fals-moldovenesc-polonia-solidus-1666-ioan-casimir/.

[242] Idem: http://salveazaistoria.wordpress.com/2011/04/06/autorizatie/.

[243] Idem: http://salveazaistoria.wordpress.com/2010/11/21/tezaur-preistoric-langa-alexandria/.

Teleorman, în localitatea unde s-a născut Constantin Noica[244].

La Vitănești s-au descoperit un „număr de *14 locuinţe*, construite din lut şi lemn, acoperite cu stuf, papură sau paie.

În interiorul acestor case au fost descoperite *numeroase obiecte de uz casnic*.

Materialul arheologic găsit constă în principal în *ceramică*, unelte de piatră cioplită şi şlefuită, os, corn.

Pe lângă unelte şi vase au mai fost descoperite şi statuete antropomorfe şi zoomorfe.

„În această zonă au locuit comunităţi ale culturii *Gumelniţa*, din 4600-4900 î.Hr. Obiectele descoperite ne arată atât nivelul de cultură al locuitorilor din eneolitic cât şi o parte din activităţile lor economice, cum ar fi agricultura şi creşterea animalelor”, a spus Ion Torcică, arheolog.

Pandantivul de aur [descoperit aici a] intrat în patrimonial naţional.

În campania de săpături din anul 2008 a fost făcută cea mai importantă descoperire de până acum. Aceasta constă într-un *pandantiv de aur*, unicat în regiunea sudică a ţării, folosit de oamenii de atunci ca *bijuterie*.

Artefactul a fost expus în acelaşi an la *Muzeul Judeţean* Teleorman, iar în prezent se află la *Muzeul Naţional*, el făcând parte din patrimoniul ţării.

Campania de anul acesta a scos la iveală rămăşiţele a două locuinţe şi o zonă menajeră situată la marginea aşezării.

---

[244] Idem: http://ro.wikipedia.org/wiki/Constantin_Noica.

Zona menajeră este zona în care oamenii de atunci aruncau gunoiul. Ea este foarte importantă deoarece oferă un număr impresionant de artefacte realizate din corn de cerb, os, ceramică şi cupru.

O altă categorie de descoperiri constă în *oase de animale*. Acestea au confirmat, în urma analizelor, faptul că pe lângă cultivarea cerealelor, oamenii creşteau şi animale, dar practicau şi vânătoarea.

„Am găsit oase de cerb, urs, castor, căprioară şi păsări de baltă. Se pare că la acea vreme *urşii* şi *cerbii* trăiau şi în această zonă, nu numai în Carpaţi" a mai spus Ion Torcică"[245].

Pe 20 noiembrie 2010, autorul nostru vorbea despre *mormântul* de la Peretu-Teleorman[246].

[245] Idem: http://salveazaistoria.wordpress.com/2010/11/21/tezaur-preistoric-langa-alexandria/.

[246] Idem: http://salveazaistoria.wordpress.com/2010/11/20/mormantul-de-la-peretu-jud-teleorman/.

Mormântul a fost descoperit în 1971 de Alexandru Trână*,* din satul Peretu[247].

„Un mormânt traco-getic, vechi de aproximativ 2500 de ani, catalogat ca aparținând unei civilizații *precreștine*.

În mormânt se afla un reprezentant al aristocrației locale. Mormântul avea doua camere funerare: în prima se afla un schelet înconjurat de diverse obiecte din ceramica, cuțite din fier, vârfuri de săgeți, obiecte de argint aurit, vase de bronz.

În cea de a doua cameră s-a descoperit că războinicul nu fusese înmormântat singur: se găseau scheletele a doi cai, doi câini de vânătoare, o vacă, pe lângă acestea se găsea și un car cu patru roți de fier. Per ansamblu mai mult de 50 de obiecte de argint placate cu aur, printre care și *un coif de argint aurit de cca. 750 de grame*”[248].

Coiful de aur de la Coțofenești-Prahova[249], descoperit în 1926 de un elev[250], o mască de aur a unui rege trac, descoperită în Bulgaria[251], tezaurul de aur de la Pietroasele-Buzău, din primăvara lui 1837[252], comoara de la Sânnicolaul Mare, din 3 iulie 1799[253], tezaurul de aur de la Rădeni, din 1978[254] și alte multe descoperiri arheologice *fac conținutul* acestui *spațiu online restaurator*.

Primul articol al platformei *Teologie pentru azi* a fost publicat la ora 13. 59. Pe data de 6 decembrie 2006. Și e vorba despre: *Evanghelia din*

---

247 Ibidem.

248 Ibidem.

249 A se vedea: http://salveazaistoria.wordpress.com/2010/11/18/coiful-de-aur-de-la-cotofenesti/.

250 Ibidem.

251 A se vedea: http://salveazaistoria.wordpress.com/2010/11/17/descoperire-extraordinara-in-bulgaria/.

252 Idem: http://salveazaistoria.wordpress.com/2010/11/17/tezaurul-de-la-pietroasa/.

253 Idem: http://salveazaistoria.wordpress.com/2010/11/17/comoara-de-la-sannicolau-mare-1799/.

254 Idem: http://salveazaistoria.wordpress.com/2010/11/16/tezaurul-de-la-radeni/.

ziua de Paști, după traducerea lui Luther din 1545[255].

Primul nostru http:

http://bastrix.wordpress.com/. Gratuit, pe platforma *WordPress*[256].

Pe 22 august 2007, în articolul: *Anagramul „Bastrix" și o scurtă istorie pentru cei interesați de statistici*[257] explicam *numele* din http, pentru că *numele platformei* a fost dintotdeauna *Teologie pentru azi*.

Și în articolul supra citat spuneam: „Ce înseamnă *bastrix* pentru noi? L-am format din *două cuvinte latine* şi astfel a apărut *o sintagmă*.

Primul cuvânt latin este *basis, -is*.

Al doilea cuvânt latin este: *matrix, matricis*.

Basis înseamnă bază, fundament, platformă, suport, adică…pământul nostru principal pe web.

Matrix înseamnă pe de o parte *mamă* iar, pe de altă parte, *registru*, *listă*, *tabel*, adică…acest blog va fi *matricea*, punctul iniţial pentru celelalte bloguri ale noastre.

Aşa că am luat de la *basis* pe *bas* şi de la *matrix* pe *trix*.

Şi finalul explicaţiei: *bastrix* [fără majusculă] = *blogul principal*, platforma principală web condusă de către noi"[258].

Al doilea http și ultimul:

http://www.teologiepentruazi.ro. Cu domeniu propriu. Din 5 martie 2010[259].

Și astfel am transformat *titlul sintagmatic* în *brand personal*. Însă când am ajuns pe domeniu propriu eram deja „*o marcă* a Ortodoxiei românești"[260].

---

255 Idem: http://www.teologiepentruazi.ro/2006/12/06/evanghelia-din-ziua-de-pasti-dupa-traducerea-lui-luther-din-1545/.

256 Idem: http://ro.wordpress.com/.

257 Idem: http://www.teologiepentruazi.ro/2007/08/22/anagramul-bastrix-si-o-scurta-istorie-pentru-cei-interesati-de-statistici/.

258 Ibidem.

259 A se vedea: http://www.teologiepentruazi.ro/2010/03/05/de-cand-totul-va-fi-altfel/.

260 Idem: http://www.teologiepentruazi.ro/2010/03/06/teologie-pentru-azi-o-marca-a-ortodoxiei-romane%C8%99ti/.

Și explicam pe 6 martie 2010 de ce am stat *4 ani* pe *un cont public*:

„Mai mulți s-au întrebat: De ce ne-am decis *atât de târziu* pentru *un domeniul propriu*?

Pentru că în acești 4 ani am vrut să demonstrăm, pas cu pas, ce înseamnă să faci…într-un cadru, totuși, *strâmt*…foarte multe lucruri durabile, adică pe un cont gratuit, unde masterizarea are limite…multe limite…

În 2006, Ortodoxia românească nu avea *niciun brand online*, adică unul *al scrisului zilnic*, al creației și al dinamicității teologice în mediul online.

Când am venit noi la nivel online, se scria din joi în Paști…sau onlineul însemna doar copy paste din Sfinți și teologi consacrați, pentru ca saiturile noastre să fie *mari*, *frumoase* și *tradiționale*…

Și în 4 ani am demonstrat că *se poate să scrii aproape zilnic*, că poți *să creezi foarte mult* în mediul online și că teologia ortodoxă nu e deloc *prăfuită* și *înghețată*, ci e însăși *viața noastră eclesială* și *socială*, trăită într-o postmodernitate care *nu ne suportă* în mod congenital, pentru că este o lume *fără rădăcini* în Dumnezeu”[261].

Însă când am mutat totul pe http://www.teologiepentruazi.ro/, în 5 martie 2010, am combinat de fapt 5.289 de articole de pe *Teologie pentru azi*, 700 de articole de pe *Sinaxis*, 799 de articole de pe *Biblioteca Teologică* și 36 de articole de pe *A vedea și a fi văzut*[262].

Și toate cele patru locații, fiind pe WordPress, *le-am dezactivat*.

Pe 2 octombrie 2008, pe TPA, aveam publicate „3.496 articole și 21 de pagini colaterale”[263].

---

[261] Ibidem.

[262] A se vedea: http://www.teologiepentruazi.ro/2010/03/05/de-cand-totul-va-fi-altfel/.

[263] Idem: http://www.teologiepentruazi.ro/cv-pr-dr-dorin-octavian-piciorus/ce-trebuie-sa-stiti-despre-teologie-pentru-azi/.

Pe 6 decembrie 2008: 3.677 de articole[264].
Pe 18 martie 2009: 4.000 de articole[265].
Pe 3 mai 2010: 7.000 de articole[266].
Pe 11 august 2011: 8.629 de articole[267].

La 4 ani de TPA[268]:

Pe 4 decembrie 2010 pe TPA erau 7.566 de articole și 45 de cărți TPA online[269].

Pe 24 decembrie 2012 erau pe TPA 10. 669 de articole și 26 de pagini auxiliare, după cum se vede în fotografia infra.

Informații generale

Conținut		Discuții	
10.669	de articole	6.948	de comentarii
26	de pagini	6.948	aprobate
126	de categorii	0	în așteptare
7.339	de etichete	0	spam

Tema Mon Cahier cu 22 de widget-uri

Câteva proiecte TPA *finalizate*.

Iar datele care apar mai jos reprezintă zilele sau anii în care au fost *finalizate* proiectele.

[264] Ibidem.
[265] Ibidem.
[266] Ibidem.
[267] Ibidem.
[268] A se vedea: http://www.teologiepentruazi.ro/2010/12/04/teologie-pentru-azi-la-4-ani/.
[269] Ibidem.

Eminesciana (audio, lectură): 9 decembrie 2008. Acum e prezent aici[270].

Imnele Sfântului Simeon Noul Teolog (audio, lectură și comentariu): 9 decembrie 2008. Acum e prezent aici[271].

Sfântul Grigorie Palama, *Despre rugăciune și vedere dumnezeiască*, în 2008. În format audio: lectură și comentariu[272].

Sfântul Grigorie cel Mare, *Dialoguri despre moarte* (audio), în 2008[273].

Cartea *Psalmilor* (audio, lectură): 24 septembrie 2009[274].

Sfântul Dionisie Areopagitul, *Despre Ierarhia cerească*, în 2010. Lectură și comentariu, în format audio[275].

Sfântul Dionisie Areopagitul, *Despre Ierarhia bisericească*, în 2010. Lectură și comentariu, în format audio[276].

Arhivele *TPA 1*[277] și *TPA 2*[278] și arhiva *TPA* din *Viddler*[279].

Proiecte deschise: *Dor de blog*[280], *Seri de dor*[281], *Poeticum*[282], *Curs online de iconografie*

---

270 A se vedea: http://archive.org/details/Eminesciana2008.

271 Idem: http://archive.org/details/SfantulSimeonNoulTeologImneleIubiriiDumnezeiesti2008.

272 Idem: http://archive.org/details/SfantulGrigoriePalamaDespreRugaciuneSiVedereDumnezeiasca2008.

273 Idem: http://archive.org/details/SfantulGrigorieCelMareDialoguriDespreMoarte2008.

274 Idem: http://www.teologiepentruazi.ro/2009/09/24/cartea-psalmilor-ed-tpa-2009-audio-%C8%99i-download/.

275 Idem: http://archive.org/details/SfantulDionisieAreopagitulDespreIerarhiaCereasca2010.

276 Idem: http://archive.org/details/SfantulDionisieAreopagitulDespreIerarhiaBisericeasca2010.

277 Idem: http://archive.org/details/ArhivaAudio-videoteologiePentruAzi1.

278 Idem: http://archive.org/details/ArhivaAudio-videoteologiePentruAzi2.

279 Idem: http://archive.org/details/ArhivaTpaPreluataDinViddler.

280 Idem: http://archive.org/details/DorDeBlogarhiva.

281 Idem: http://archive.org/details/SeriDeDorarhiva.

282 Idem: http://archive.org/details/Poeticum.

ortodoxă[283], *Interviuri*[284], *Praedicationes*[285], *TPA 3*[286], *Lecturi și comentarii la Sfânta Scriptură*[287].

Prima carte *editată online* în *biblioteca TPA*[288]: *Acatistul Nunții*[289]. Pe 1 octombrie 2009.

Și în anul 2009 am editat *19 cărți online*: 1. *Acatistul Nunții* (35 pagini); 2. *Troparul, Condacul și Acatistul Fericitului Serafim Rose al Platinei* (20 pagini); 3. *Lumea postmodernă și depersonalizarea omului* (335 pagini); 4. *Viața lui Adam și a Evei* (27 pagini); 5. *Teologia îndumnezeirii* (202 pagini); 6. *Twitter pentru azi (vol. 1)* (32 pagini); 7. *Bucuria comuniunii (vol. 1)* (280 pagini); 8. *Pelerina Egeria și Cultul ortodox* (60 pagini); 9. *Biblia Satanică* (157 pagini), ca text auxiliar al cărții: *Lumea postmodernă și depersonalizarea omului*; 10. *Traduceri patristice (vol. 1)* (73 pagini); 11. *Bucuria comuniunii (vol. 2)* (309 pagini); 12. *Fragmentarium (vol.1)* (126 pagini); 13. *Nichita Stănescu. Fenomenul limbii poezești* (disertație de master) (155 pagini); 14. Sfântul Sfințit Mucenic Irineu al Lyonului, *Contra ereziilor (vol. 1)* (341 pagini); 15. *Bucuria comuniunii (vol. 3)* (248 pagini); 16. *Teologia vederii lui Dumnezeu* (252 pagini): introducere la teza doctorală: *Vederea lui Dumnezeu în teologia Sfântului Simeon Noul Teolog*; 17. *Vederea lui Dumnezeu în teologia Sfântului Simeon Noul Teolog* (teză doctorală) (287 pagini); 18. Sfântul Sfințit Mucenic Irineu al Lyonului, *Contra ereziilor (vol. 2)* (457 pagini); 19. *Bucuria comuniunii (vol. 4)* (449 pagini)[290].

---

[283] Idem: http://archive.org/details/CursOnlineDeIconografieOrtodoxa.
[284] Idem: http://archive.org/details/InterviuriteologiePentruAziArhiva.
[285] Idem: http://archive.org/details/PraedicationesteologiePentruAzi.
[286] Idem: http://archive.org/details/Tpa3arhivaAudio-video.
[287] Idem: http://archive.org/details/LecturiSiComentariiLaSfantaScriptura.
[288] *TPA = Teologie pentru azi*.
[289] A se vedea: http://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/01/acatistul-nun%c8%9bii/.
[290] *Cf.* http://www.teologiepentruazi.ro/cv-pr-dr-dorin-octavian-piciorus/.

În 2010 am editat online *27 de cărți*: 20. *Bucuria comuniunii (vol. 5)* (366 pagini); 21. *Fragmentarium (vol. 2)* (270 pagini); 22. *Cuvinte cu amândouă mâinile* (82 pagini); 23. *Bucuria comuniunii (vol. 6)* (144 pagini); 24. Fericitul Ilie văzătorul de Dumnezeu, *Opere complete (vol. 1)* (377 pagini); 25. *Antim Ivireanul: avangarda literară a Paradisului. Viața și Opera* (teză doctorală) (561 pagini); 26. *Aspecte dogmatice ale imnologiei ortodoxe. Săptămâna Patimilor și Săptămâna Luminată* (teză de licență) (212 pagini); 27. *Bucuria comuniunii (vol. 7)* (315 pagini); 28. Fericitul Ilie văzătorul de Dumnezeu, *Opere complete (vol. 2)* (128 pagini); 29. *Bucuria comuniunii (vol. 8)* (382 pagini); 30. Fericitul Ilie văzătorul de Dumnezeu, *Opere complete (vol. 3)* (191 pagini); 31. *Epilog la lumea veche (I. 1)* (506 pagini); 32. *Twitter pentru azi (vol. 2)* (35 pagini); 33. Fericitul Ilie văzătorul de Dumnezeu, *Opere complete (vol. 4)* (388 pagini); 34. *Epilog la lumea veche (I. 2)* (378 pagini); 35. Fericitul Ilie văzătorul de Dumnezeu, *Opere complete (vol. 5)* (175 pagini); 36. *Teologia mântuirii la Sfântul Marcu Ascetul* (disertație de master) (154 pagini); 37. *Bucuria comuniunii (vol. 9)* (188 pagini); 38. Fericitul Ilie văzătorul de Dumnezeu, *Opere complete (vol. 6)* (130 pagini); 39. Fericitul Ilie văzătorul de Dumnezeu, *Opere complete (vol. 7)* (76 pagini); 40. Sfântul Epifanie al Salaminei, *Despre măsuri și greutăți și numere și alte lucruri care sunt în Dumnezeieștile Scripturi* (100 pagini); 41. PS. Acad. Melchisedec Ștefănescu, *Viața și Scrierile lui Grigorie Țamblac* (adaptare a textului ed. din 1884) (138 pagini); 42. Sfântul Sfințit Mucenic Antim Ivireanul, *Sfătuiri creștine-politice* (text adaptat) (33 pagini); 43. Sfântul Varlaam al Moldovei, *Răspunsul împotriva Catehismului calvin (text adaptat)* (52 pagini); 44. *Traduceri patristice (vol. 2)* (347 pagini); 45. PS Damaschin Dascălul, *Învățături pentru șapte Taine (text transliterat și adaptat)* (27 pagini); 46. Dorin

Streinu, *Opere alese*, vol. I, *Despre mine însumi (Jurnal de scriitor. Fragmente)* (526 pagini)[291].

În 2011 am editat online *17 cărţi*: 47. *Traduceri patristice (vol. 3)* (288 pagini); 48. Dorin Streinu, *Opere alese (vol. 2)* (160 pagini); 49. *Epilog la lumea veche (I. 3)* (256 pagini); 50. *Studii de Teologie Dogmatică Ortodoxă (vol. 1)* (237 pagini); 51. *Cuvintele duhovnicești (vol. 1)* (390 pagini); 52. *Bucuria vine de departe* (carte dialogică cu Prof. Otilia Kloos) (55 pagini); 53. *Cuvintele duhovnicești (vol. 2)* (558 pagini); 54. *A vedea și a fi văzut (vol. 1)* (460 pagini); 55. Fericitul Ilie văzătorul de Dumnezeu, *Opere complete (vol. 8)* (549 pagini); 56. *Praedicationes (vol. 1)* (199 pagini); 57. *Twitter pentru azi (vol. 3)* (26 pagini); 58. *Evanghelia după Matei* (112 pagini); 59. Dorin Streinu, *Opere alese (vol. 3)* (214 pagini); 60. Dorin Streinu, *Opere alese (vol. 4)* (129 pagini); 61. Dorin Streinu, *Opere alese (vol. 5)* (283 pagini); 62. *Studii de poezie pașoptistă* (82 pagini); 63. Fericitul Ilie văzătorul de Dumnezeu, *Opere complete (vol. 9)* (225 pagini)[292].

În 2012 am publicat online *10 cărţi* şi *două cărţi în format audio*: 64. *Vederea lui Dumnezeu în teologia Sfântului Simeon Noul Teolog* (audio; 17 file, 519 Mb; *prima carte* TPA în format *audio*); 65. Dorin Streinu, *Opere alese (vol. 6)* (209 pagini); 66. *Teologia vederii lui Dumnezeu* (audio; 26 file, 505 Mb; *a doua carte* TPA în format audio); 67. *Statistici. Concluzii. Sublinieri. Lucruri văzute de-aproape* (121 pagini); 68. *Predicile din Săptămâna Mare* (25 pagini); 69. *Despre omul Împărăției* (190 pagini). Este al 10-lea volum și ultimul al *Operelor complete* ale Fericitului Ilie văzătorul de Dumnezeu; 70. *Țiganiada: tradiție și inovație. Aventura scriiturii și canonul literar românesc* (111 pagini); 71. *Praedicationes (vol. 2)* (253 pagini); 72. *Twitter pentru azi (vol. 4)* (30 pagini); 73.

---

[291] Ibidem.
[292] Ibidem.

Istoria începe de oriunde o privești (vol. 1) (251 pagini); 74. *Praedicationes (vol. 3)* (337 pagini); 75. *Epilog la lumea veche (I. 4)* (247 pagini)[293].

Contul de *Facebook* l-am făcut în ziua de 5 martie 2007[294]. Pe *Chirbit*[295] suntem de 3 ani şi două luni (în funcţie de decembrie 2012).

Pe *Twitter* din 8 septembrie 2009[296]. Pe *Scribd* din 27 mai 2008[297]. Pe *Internet Archive* din 2010[298]. Pe *Picasa* din 6 februarie 2007[299]. Pe *Ipernity* din 29 decembrie 2007[300].

Și lucrurile sunt *copleșitoare* și pentru mine deși știu că *se putea și mai mult*.

Emil Brunner [23 decembrie 1889-6 aprilie 1966]: teolog reformat/ calvin din Elveția[301].

La Zürich, în 1946, acesta își semna prefața primului volum al *Dogmaticii* sale[302]. Titlul în germană al volumului: *Die christliche Lehre von Gott. Dogmatik Band 1*[303].

Prolegomena primului volum (p. 3-113). Partea 1: *Natura lui Dumnezeu și atributele Sale* (p. 117-302) și a doua: *Voia lui Dumnezeu* (303-353).

Al doilea volum al Dogmaticii sale e semnat: „Zürich, august 1949"[304].

---

293 Ibidem.

294 A se vedea: http://www.facebook.com/dorin.piciorus.

295 Idem: http://www.chirbit.com/dorinfather/.

296 Idem: https://twitter.com/fatherdorin.

297 Idem: http://www.scribd.com/dorinfather.

298 Idem: http://archive.org/bookmarks/fatherdorin.

299 Idem: https://picasaweb.google.com/118354888603826562554.

300 Idem: http://www.ipernity.com/doc/34778.

301 Idem: http://en.wikipedia.org/wiki/Emil_Brunner.

302 Emil Brunner, *The Christian Doctrine of God*, *Dogmatics*, vol. I, Translated by Olive Wyon, Ed. The Westminster Press, Philadelphia, 1949, p. vii. Volumul are 361 p. Se poate downloada de aici: http://archive.org/details/dogmatics01brun.

303 A se vedea: http://www.amazon.de/Die-christliche-Lehre-von-Gott/dp/B002I95QHI.

304 Emil Brunner, *The Christian Doctrine of Creation and Redemption*, *Dogmatics*, vol. II, Translated by Olive Wyon, Ed. The Westminster Press, Philadelphia, 1952, p. vi. Volumul are 386 p. Poate fi downloadat de aici: http://archive.org/details/dogmatics02brun.

Și el cuprinde următoarele teme: cap. 1: *Creatorul și creația Sa*; cap. 2: *Omul și creația*; cap. 3: *Omul ca păcătos*, cap. 4: *Consecințele păcatului*; cap. 5: *Îngeri, duhuri și demoni*; cap. 6: *Providența, prezervarea și conducerea lumii de către Dumnezeu*; cap. 7: *Istoria și istoria mântuirii*, cap. 8: *Legea*; cap. 9: *Plinirea vremii*; cap. 10: *Întemeierea credinței creștine*; cap. 11: *Lucrarea de mântuire a lui Dumnezeu în Iisus Hristos*[305]; cap. 12: *Persoana lui Iisus Hristos*.

Al 3-lea volum al Dogmaticii sale, în engleză, poartă numele: *Christian Doctrine of the Church, Faith and the Consummation*[306]. A fost tradus în engleză de David Cairns și T.H.L. Parker, în 1962[307]. Și a fost editat în germană, de autor, în 1960[308].

Și conține următoarele capitole, conform traducerii din 1962: cap. 1: *Biserica și Duhul Sfânt*; cap. 2: *Fundamentul și natura Ecclesiei*; cap. 3: *Ecclesia creștină primară și ideea paulină de Ecclesia*; cap. 4: *Dezvoltarea Ecclesiei întru Biserică*; cap. 5: *Factorii care au încetinit dezvoltarea Ecclesiei întru Biserică și încercările de restaurare ale Ecclesiei*; cap. 6: *Biserica, ca instrument și înveliș al Ecclesiei*; cap. 7: *Criza Bisericii în Europa*; cap. 8: *Căutarea unei noi forme a Bisericii*; cap. 9: *Atributele esențiale ale Bisericii conform mărturiei creștine apostolice*[309]; cap. 10: *Ecclesia ca implicare a credinței*; cap. 11: *Credință și necredință*; cap. 12: *Credința conform mărturiei Scripturii*; cap. 13: *Neînțelegerea credinței*; cap. 14: *Desăvârșirea din credință: justificarea celui păcătos numai prin credință*; cap. 15: *Îndreptarea credinței în Hristos și Crezul Bisericii*; cap. 16: *Doctrina credinței și credința în*

---

[305] Ca și când Hristos ar fi fost *o unealtă* a lui Dumnezeu și nu *Dumnezeu întrupat*.
[306] *Cf.* http://www.deastore.com/book/dogmatics-christian-doctrine-of-the-emil-brunner-david-cairns-thl-parker-james-clarke-e-co-ltd/9780227172193.html.
[307] Ibidem.
[308] A se vedea: http://en.wikipedia.org/wiki/Emil_Brunner.
[309] Cele *patru atribute* ale Bisericii din *Crezul niceo-constantinopolitan*.

Biblie ca vehicul al lui pistis; cap. 17: *Credință și cunoaștere*; cap. 18: *Certitudinea credinței și îndoiala*; cap. 19: *Renașterea ca act special al îndreptării*; cap. 20: *Convertirea*; cap. 21: *Sfințirea/ Sanctificarea*; cap. 22: *Porunca iubirii și Legea*; cap. 23: *Creștinul în lume*; cap. 24: *Teologia rugăciunii*; cap. 25 și odată cu partea a 4-a, intitulată: *Desăvârșirea în veșnicie ca și comunicare de Sine a Dumnezeirii*, autorul începe o altă numărare a capitolelor: cap. 1: *Credința ca nădejde*; cap. 2: *Obiecțiile necredinței vizavi de nădejdea creștină*; cap. 3: *Împărăția lui Dumnezeu și viața veșnică*; cap. 4: *Împărăția lui Dumnezeu ca sens și împlinire a istoriei*; cap. 5: *Înțelegerea creștină a veșniciei*; cap. 6: *Taina morții*; cap. 7: *A muri și a fi cu Hristos*; cap. 8: *Venirea Domnului în slavă: Parusia*; cap. 9: *Învierea*; cap. 10: *Universalismul și Judecata lumii*; cap. 11: *Desăvârșirea*[310].

Și din *Prefața* volumului ultim, aflăm că al doilea volum al Dogmaticii, în germană, se numește *Die christliche Lehre von Schöpfung und Erlösung* iar al 3-lea: *Die christliche Lehre von der Kirche, vom Glauben, und von der Vollendung*[311].

Aceeași doamnă Olive Wyon[312] i-a tradus lui Emil Brunner *Der Mittler. Zur Besinnung über den Christusglauben* (1927)[313] sub titlul *The Mediator. A Study of the Central Doctrine of the Christian Faith*[314].

Cartea îi este dedicată lui Friedrich Zündel (1827-1891), *nașul său de Botez* [Godfather] și

---

310 *Cf.* http://www.deastore.com/book/dogmatics-christian-doctrine-of-the-emil-brunner-david-cairns-thl-parker-james-clarke-e-co-ltd/9780227172193.html.

311 Emil Bruner, *Christian Doctrine of the Church, Faith and the Consummation*, Dogmatics, vol. III, Ed by James Clarke & Co, Cambridge, 2003, p. x.

312 A se vedea: http://en.wikipedia.org/wiki/Olive_Wyon.

313 Idem: http://de.wikipedia.org/wiki/Emil_Brunner_%28Theologe%29.

314 Emil Bruner, *The Mediator. A Study of the Central Doctrine of the Christian Faith*, Translated by Olive Wyon, Ed. The Westminster Press, Philadelphia, 1947, 624 p. Ea poate fi downloadată de aici: http://archive.org/details/mediatorstudyofc00brun.

cuprinde 3 cărți: cartea 1: *Considerații preliminare*; cartea a 2-a: *Persoana Mediatorului/ Mijlocitorului* și cartea a 3-a: *Lucrarea Mijlocitorului*.

Unser Glaube. Eine christliche Unterweisung [Credința noastră. O educație creștină] a lui Brunner, editată în 1935[315], a fost tradusă pentru prima dată în engleză în 1936. Cu titlu prescurtat: *Our Faith*[316].

Și din *Cuvântul înainte* al lui Brunner, semnat „Zürich, august 1936"[317], aflăm că înainte de a fi tradusă, simultan, în engleză și japoneză, *Credința noastră* a fost tradusă în franceză, olandeză, daneză, ungară și se pregătea și o ediție în cehă[318].

E o *Dogmatică* pe scurt, în 35 de secțiuni. În care vorbește, printre altele, de taina lui Dumnezeu, alegerea veșnică, Lege, Iisus Hristos, convertire, rugăciune, Biserică, Botez, Cina Domnului, Judecata finală și viața veșnică.

În ediția 1983 a Sfintei Evanghelii liturgice[319], *Pascalia* e redată pentru anii 1961-2118[320].

Astfel Paștiul *a căzut*…sau *va cădea* în următoarele zile potrivit calculelor de aici: 1961 (9 aprilie); 1970 (26 aprilie), 1985 (14 aprilie), 1996 (14 aprilie), 2000 (30 aprilie), 2008 (27 aprilie), 2013 (5 mai), 2021 (2 mai), 2033 (24 aprilie), 2040 (6 mai), 2064 (13 aprilie), 2080 (14 aprilie), 2089 (1 mai), 2101 (23 aprilie), 2110 (12 aprilie), 2118 (16 aprilie)[321].

---

315 A se vedea: http://de.wikipedia.org/wiki/Emil_Brunner_%28Theologe%29.

316 Emil Brunner, *Our Faith*, Translated by John W. Rilling, Ed. Charles Scribner's Sons, New York, 1936, 153 p. A fost dedicată *fiilor lui*. O puteți downloada de aici: http://archive.org/details/MN40294ucmf_3.

317 Idem, p. viii.

318 Ibidem.

319 *Sfînta și Dumnezeiasca Evanghelie*, tipărită cu aprobarea Sfîntului Sinod și cu binecuvîntarea PFP Iustin, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, Ed. IBMBOR, București, 1983, 421 p.

320 Idem, p. 368.

321 Ibidem.

Iar din *Evanghelistarul* cuprins între p. 369-421 aflăm date despre *numele* duminicilor în cursul unui an, care sunt *Evangheliile duminicale*, despre cum sunt *situate* posturile peste an și despre cum sunt anii: *bisecți* sau *nebisecți*.

Astfel, 2010 și 2105 sunt ani *nebisecți*[322]. 2048 va fi an *bisect*[323], după cum a fost și 1980[324].

Bunavestire, în 1980, a fost prăznuită într-o zi de marți, pe când *Nașterea Domnului* într-o zi de joi[325].

1991, 2075 și 2086 sunt ani *nebisecți*[326]. La fel sunt și anii 2007, 2018, 2029, 2091, 2102, 2113[327].

În 2094, an nebisect, *Bunavestire* va fi într-o zi de joi, *Paștiul* va fi pe 11 aprilie, *Înălțarea Domnului* va fi într-o zi de joi, pe 20 mai, *Înălțarea Sfintei Cruci* într-o zi de marți, *Nașterea Domnului* într-o zi de sâmbătă[328].

În 2101, *Nașterea Domnului* va fi într-o zi de luni[329]. În 2044 într-o zi de duminică[330]. Iar în 2116 va fi într-o zi de sâmbătă[331].

Evanghelia a fost *bună de tipar* pe data de 1 august 1983 și a fost *tehnoredactată* de Diac. Valentin Bogdan[332].

În cadrul departamentului online *Documente*[333] al saitului *Arhiepiscopiei Romanului și Bacăului* am găsit două *cereri* aparte.

Prima: *Cerere pentru trecerea la Ortodoxie*. A doua: *Cerere pentru divorț religios*.

Prima este adresată *preotului* de parohie și are următorul conținut:

---

[322] Idem, p. 369.
[323] Idem, p. 370.
[324] Idem, p. 371.
[325] Idem, p. 372.
[326] Idem, p. 373.
[327] Idem, p. 374.
[328] Idem, p. 379-380.
[329] Idem, p. 397-398.
[330] Idem, p. 398-399.
[331] Idem, p. 411-412.
[332] Pe pagina finală.
[333] A se vedea: http://www.epr.ro/Pagini/Documente/documente.htm.

„Preacucernice Părinte,

Subsemnatul(a)……………………………
……………………………….., fiul lui ……………..……….……… şi al ……………..………..…..….., născut la data de ………..…………. în localitatea ………………………….…………. domiciliat(ă) în ……………...…………………………… ……………., judeţul ……………., posesorul BI/CI seria ………, nr. …………….., eliberat(ă) de ……………………………… la data de ……………………., cod numeric personal ………………………………….., vrând *a mă împărtăşi* de Sfintele Taine ale Bisericii Ortodoxe, vă rog să binevoiţi a-mi aproba *trecerea* din religia/ confesiunea ………………………. în sânul Bisericii Ortodoxe Române.

Menţionez că iau această hotărâre *de bunăvoie* şi nesilit de nimeni, mărturisesc *dreapta credinţă ortodoxă* şi făgăduiesc *să respect* canoanele Bisericii Ortodoxe şi hotărârile Sfântului Sinod al B.O.R.

Data,

Semnătura,

Martori*

……………………………………………
……………………………………
……………………………………………
……………………………………

* Semnătura martorilor prezenţi (la fiecare în parte se indică domiciliul şi actul de identitate)”[334].

Adică e *o cerere*, în urma unei *convertiri personale*, pentru *a fi botezat ortodox*.

---

[334] *Cf.* http://www.epr.ro/Documente/Cerere%20trecere%20la%20Ortodoxie.pdf.

A doua e *o cerere* a unei persoane, care *vrea să se recăsătorească* și care a trecut printr-un *divorț civil* și e despărțită de fostul soț *în mod legal*.

E adresată episcopului și are următorul conținut:

„Preasfinţite Stăpâne,

Subsemnatul(a)…………………………… ……………………………., domiciliat(ă) în localitatea……………………………….………… ….., Str. ……………………………………., nr….., bloc….. scara…. apart……, cu fiască supunere vă rog să binevoiţi *a-mi acorda dispensa arhierească* pentru a mi se oficia *cununia religioasă* cu numitul (N.)……………………………………………..

Vă aduc la cunoştinţă că în data de ……………… judecătoria …………… a pronunţat divorţul civil de ………………………………………., cu care am fost căsătorit(ă) vreme de …………………

Data,

Al Preasfinţiei Voastre
fiu duhovnicesc,
semnătură.

Preasfinţiei Sale,
Preasfinţitului
Ioachim Băcăuanul
Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Romanului şi Bacăului”[335].

Adică două cereri bisericești *pragmatice*. Cea pentru Botez: pentru ca să se dovedească faptul că Botezul a fost cerut *în cunoștință de*

---

[335] Idem: http://www.epr.ro/Documente/Cerere%20divort%20religios.pdf.

cauză…iar cea pentru *recăsătorire*, pe baza divorțului legal, pentru a se oficia *a doua* sau *a treia Nuntă*.

Revista *Moftul român*[336], al cărei *director* era Ion Luca Caragiale[337], avea ca *prim-redactor* pe A.[nton] Bacalbașa[338]. Cel care a devenit celebru prin cartea sa *Moș Teacă* (1893)[339].

Moftul român era scoasă de două ori pe săptămână și era ilustrată[340].

Și în numărul de față aflăm că redacția revistei a suferit *daune* din cauza *inundației*[341]. Se revărsase Dâmbovița…

„Spanachidi”[342], la nr. 78, pe Sălcianu, s-a instalat o *proaspătă* văduvă cu o veselie *isterică*[343], „o digitală (?) mîntuitoare mă va trimite la antreprenorul pompelor funebre”[344] și vorbește despre poetul *Es*…, care făcea parte din clasa „plîngătorilor”[345].

Și iată-l, *la masă*, pe poetul *Es*…!

— Cum, nu vă cunoaşteţĭ? răspunse prietenul. E poetul Es...

Am rămas trăznit. Poetul Es, poetul pe care 'l credeam cu un picior în groapă, erà un tip de o grăsime fenomenală, roşcovan şi cu o ceafă plină de ş riciŭ..

Cum s'a aşezat la masă, a comandat o ciorbă de perişoare, o carne cu varză, un ghiveciŭ şi o fleĭcă.

De atuncĭ nu maĭ pot suferì poeziile jalnice. Şi de cite orĭ citesc că «viaţa simt că mi se stinge», imĭ apare 'nainte spectrul gras al cărneĭ cu varză.

---

336 Am în față: *Moftul român*, anul I, nr. 26, 29 aprilie 1893, București, 8 p.

337 A se vedea: http://ro.wikipedia.org/wiki/Ion_Luca_Caragiale.

338 Idem: http://ro.wikipedia.org/wiki/Anton_Bacalba%C8%99a.

339 Poate fi downloadată de aici: http://ro.scribd.com/doc/76480513/Anton-Bacalbasa-Mos-Teaca.

340 *Moftul român*, nr. cit., p. 1.

341 Idem, p. 2.

342 Ibidem.

343 Ibidem.

344 Idem, p. 3.

345 Ibidem.

Fragmentul citat e tot din p. 3. Și articolul despre poezie își termină umorul în mod *democratic*: „Comedia ca și tragedia e *pentru toți*”[346].

După care vorbește despre *cuvintele* folosite de Eminescu în poemele sale, pe care le-au *compromis* cei de după el[347].

Iar ceea ce la el se constituia în „farmecul” poeziilor sale[348] la cei care îl imită în mod jalnic sunt „un fel de *spaimă* pentru cititor”[349].

Final apoteotic[350]:

> Precum uneĭ fete drăguțe iĭ șade bine cînd zîmbește iar uneĭ babornițe i se văd colțiĭ antedeluvianĭ, — tot așà cuvintele cele maĭ gingașe devin vaxologiĭ în versurile proștilor.

Moș Teacă apare și el în p. 4. La inundații…Sau despre prostul care se dorește *înaintat* în grad.

Cincinat Pavelescu[351] publică poemul *Castelul solitar* și i-l dedică lui Georges Schina[352].

În *Conflict* apare *Popini*[353]: o paradigmă a veleitarului, a șarlatanului.

Ploua de *o săptămână* în toată țara[354]…

În p. 6, regele Ferninand[355], pentru Spanachidi, era „prințul Ferdțnand”.

Tirajul revistei *Moftul român* era de 5.000 de exemplare[356]. Abonamentul, în țară, era de 12 lei pe

---

346 Ibidem.
347 Idem, p. 3-4.
348 Idem, p. 3.
349 Idem, p. 4.
350 Ibidem.
351 A se vedea: http://ro.wikipedia.org/wiki/Cincinat_Pavelescu.
352 *Moftul român*, nr. cit., p. 4-5.
353 Idem, p. 5.
354 Ibidem.
355 A se vedea: http://ro.wikipedia.org/wiki/Ferdinand_I_al_Rom%C3%A2niei.
356 *Moftul român*, nr. cit., p. 7.

an și de 7 lei pe 6 luni. În străinătate era de 16 lei pe an și de 9 lei pe 6 luni[357].

Administrația revistei era pe strada Caragheorghevici, nr. 14 și exemplarul de față a costat *15 bani la cumpărare*[358].

Pagina a 8-a era *pentru reclamă*. Și Caragiale a publicitat în numărul de față

1. mașinile de cusut *Singer*,
2. velocipedele „sport”,
3. băcănia *La 3 cocoși* a lui I. R. Ocheseanu, situată pe *strada Doamnei*, nr. 6, de unde se puteau cumpăra icre negre, vinuri vechi (cele mai bune fiind cele de Orevița și Drăgășani), țuică veche naturală, pelin de Drăgășani, mezeluri și brânzeturi proaspete…toate „la prețuri moderate” și cu „serviciŭ prompt”/ servire promptă[359].

O mașină de cusut Singer[360]:

Velocipedul publicitat de Caragiale în p. 8:

[357] Ibidem.
[358] Ibidem.
[359] Idem, p. 8.
[360] A se vedea: http://galaticity.olx.ro/vand-masina-de-cusut-singer-iid-42191288.

Florin Faifer[361] consideră că „primul jurnal de călătorie”[362] scris de *un român* a fost cel al stolnicului Constantin Cantacuzino [1639-1716][363].

Jurnal publicat de Nicolae Iorga sub titlul: *Carnetul de studii al lui Constantin Stolnicul Cantacuzino*, în *Operele lui Constantin Cantacuzino*, ed. Nicolae Iorga, Ed. Minerva, București, 1901, p. 1-12[364].

El cuprinde amănunte cu referire la anii 1665-1669, scrise laconic[365]: despre călătoria sa la Adrianopol, din martie 1665, despre călătoria la Constantinopol, din vara lui 1665, iar în 1667 pleacă în Italia și vorbește despre furtuna pe care a trăit-o în Mediterana[366].

O escală la Veneția. Îl impresionează *Palatul Dogilor*[367].

Și cumpără din Italia autori clasici, latini, dar și autori renascentiști[368].

---

[361] *Cf.* Florin Faifer, *Semnele lui Hermes. Memorialistica de călătorie (până la 1900) între real și imaginar*, cu pref. de Nicolae Mecu, Ed. Timpul, Iași, 2006, 445 p.
Despre stolnic, a se vedea:
http://ro.wikipedia.org/wiki/Constantin_Cantacuzino,_stolnicul.
[362] Idem, p. 47.
[363] Ibidem.
[364] Idem, p. 47, n. 2.
[365] Idem, p. 47.
[366] Ibidem.
[367] *Palatul Dogilor* azi, *cf.* http://www.ghidvenetia.ro/palatul-dogilor-palazzo-ducale/.
[368] Florin Faifer, *Semnele lui Hermes. Memorialistica de călătorie (până la 1900) între real și imaginar*, op. cit., p. 48.

Titu Maiorescu tipărea la Iași, în 1873, un „studiu de patologie literară”[369]. De 30 de pagini, cu copertă mov.

Primul cuvânt al scrierii e „Darwin”[370]. Și scrie când *momițe*, când *maimuțe*[371]. Iar Maiorescu considera că oamenii „se trag” din maimuțe:

> Va să zică plăcerea noastră pentru ameţeala artificială, produsă prin plănte şi preparatele lor, este intemeiată pe o predisposiţie strămoşească, comună nouĕ cu celelalte rudenii deaproape, cu maimuţele de exemplu, din a căror neam ne coborim.

Un fragment din p. 6.

Omul are exclusivitatea la „beția de cuvinte”[372].

„Violența nemotivată a limbagiului [limbajului]”[373], „prea pedantic [pedant]”[374], „imbelșugata [îmbelșugata] culegere de exemple”[375], „prosaică”[376]/ prozaică, „interes psichologic [psihologic]”[377].

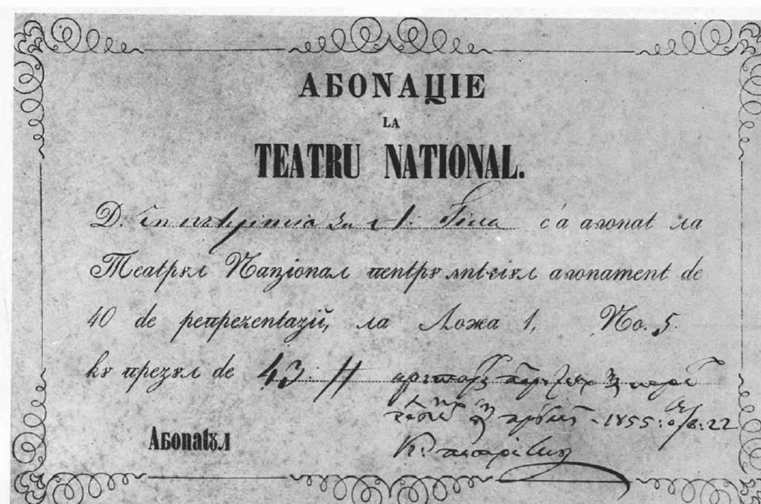
Autorul *critică* anumite texte literare însă într-un stil *cu totul inactual*.

Adjectivele înoată în „fantasia” lui D. Pantazi Ghica[378]. „Procederi literare” pentru *procedee literare*[379].

---

[369] Titu Maiorescu, *Beția de cuvinte. Studiu de patologie literară* (publicat inițial în *Revista Contimporană. Litere. Arte. Științe*), Iassi [Iași], Ed. Tipografia Națională, 1873.
[370] Idem, p. 1.
[371] Ibidem.
[372] Idem, p. 6.
[373] Idem, p. 8.
[374] Ibidem.
[375] Ibidem.
[376] Idem, p. 9.
[377] Idem, p. 11.
[378] Idem, p. 18, 16.
[379] Idem, p. 19.

În cartea lui George Potra[380], *Din Bucureștii de altădată*, am găsit *un abonament* la *Teatrul Național*. Pentru 40 de reprezentații teatrale[381].

АБОНАЦІЕ

LA

TEATRU NATIONAL.

Абонатꙋл

În loja 1, nr. 5. La prețul de 43 de lei…plătit pe 22 februarie (probabil) 1855.

Cum arăta *pecetea* orașului București în secolul al 17-lea[382]:

Pecetea orașului București, 1670.

Pecetea orașului București, 1698.

Și din ambele imagini observăm că e vorba despre Icoana *Buneivestiri*.

La 1860 Biserica Spitalului Colțea era acoperită cu șiță[383]. *Șița* era un lemn subțire, asemănător șindrilei, cu care *se căptușea* și *se acoperea* casele[384]. Mai vedem așa ceva, astăzi, la

[380] George Potra, *Din Bucureștii de altădată*, Ed. Științifică și Enciclopedică, București, 1981, 471 p. + fotografii.

[381] E vorba de *a 14-a fotografie* din seria de fotografii situată între p. 320-321.

[382] Imaginile 9-10 situate între p. 32-33.

[383] *Cf.* antepenultimei imagini și a însemnării ei situată între p. 32-33.

[384] A se vedea:

Muzeul Național al Țăranului Român[385] din București…

Mumgiu = lumânărar[386]. De aici vine prenumele *Mungiu*. Un nume turcesc.

Cele *6 pogoane de* vie, din dealul Bucureștiului, pe care doamna Ecaterina le luase de la Ivan Danciul au costat 30.000 de aspri turcești[387].

Domnul Matei Basarab e cel care a dat *numele* Mănăstirii Plumbuita[388].

Bufetul lui Costea Foru, pentru că era amplasat ilegal pe *pământul* Mitropoliei Ungrovlahiei, a fost *dărâmat*[389].

În iulie 1833 *se termina* de construit Bulevardul Mitropoliei[390]. Aici s-au adus *castani* de la Mănăstirea Tismana, din județul Gorj, *mobilier stradal* și s-au instalat și *felinare*[391].

Mezat = licitație[392].

Tocmai pe 26 septembrie 1834 Mitropolia Ungrovlahiei primește *pe inventar* Bulevardul, adică 3 bănci mari de perete, 6 canapele îndoite cu o spinare, 17 canapele în multe feluri, toate cu spinări, 20 de canapele fără spinări, 36 felinare mici, două felinare mari, 16 lanțuri cu stâlpii lor de piatră, două scaune pentru muzicanți, o casă cu toate cele necesare[393], „o caraulă[394] de scânduri și o putină de apă de băut"[395].

„Comisarul Ghiță Șișca"[396] (sec. 19), Lagarde este *impresionat* de aspectul Bucureștiului[397] (*Google*, la prima vedere, o cunoaște numai pe Christine Lagarde[398]), ciohodar

---

http://dexonline.ro/definitie/%C8%99i%C8%9B%C4%83.
[385] Idem: http://www.muzeultaranuluiroman.ro/.
[386] George Potra, *Din Bucureștii de altădată*, op. cit, p. 58.
[387] Idem, p. 66-67.
[388] Idem, p. 67.
[389] Idem, p. 79.
[390] Idem, p. 80.
[391] Ibidem.
[392] Idem, p. 82.
[393] Ibidem.
[394] *O gheretă* pentru omul de pază.
[395] George Potra, *Din Bucureștii de altădată*, op. cit, p. 82.
[396] Idem, p. 87.
[397] Idem, p. 93.
[398] A se vedea: http://en.wikipedia.org/wiki/Christine_Lagarde.

= slugă domnească, lacheu al palatului[399] (există numele de familie *Ciohodaru*), banul Grigore Brâncoveanu s-a căsătorit cu Elisabeta Balș și nu au avut copii[400]. Ei au adoptat-o pe Zoe în 1820, o nepoată a lor, fiica lui Alexandru Mavrocordat, care va deveni *soția* domnului Gheorghe Bibescu[401].

Iar Gheorghe Bibescu a fost *domn* al Țării Românești între 1 ianuarie 1843 și 13/ 25 iunie 1848[402].

Ulița *Lipscani* exista de la începutul secolului al 17-lea și purta alt nume[403]. În locul *hanului* domnului Șerban Cantacuzino, unul dintre *cele mai mari hanuri* bucureștene, la 1880 s-a construit *palatul* Băncii Naționale a României[404].

Hanul cu Tei a fost construit în 1833[405].

Strada s-a numit *Lipscani* pentru că negustorii români, greci, bulgari, sârbi care activau aici își aduceau marfa din orașul Lipsca/ Leipzig[406], din Germania[407]. Iar *Lipsk/ Lipsko* înseamnă *Locul cu tei*[408].

„Dughene cu uși"[409] [dugheană = prăvălie mică, sărăcăcioasă; de la turcescul *dükkân*[410]], „firmă care avea numeroși *ciraci* [ucenici][411] și contabili"[412], se comandau *clopote* de Biserici de la Lipsca[413], negustorii *de frunte* ai Bucureștiului în p. 101 (sec. 18-19), Tudor Hagi Tudorache era „un mare angrosist"[414], din Rusia și din Siberia se aduceau blănuri de *samur* și de *vulpe argintie*[415].

---

399 George Potra, *Din Bucureștii de altădată*, op. cit, p. 95.
400 Idem, p. 96.
401 Ibidem.
402 A se vedea: http://ro.wikipedia.org/wiki/Gheorghe_Bibescu.
403 George Potra, *Din Bucureștii de altădată*, op. cit, p. 97.
404 Ibidem. A se vedea: http://www.bnro.ro/Home.aspx.
405 Ibidem.
406 A se vedea: http://en.wikipedia.org/wiki/Leipzig.
407 George Potra, *Din Bucureștii de altădată*, op. cit, p. 98.
408 A se vedea: http://ro.wikipedia.org/wiki/Leipzig.
409 George Potra, *Din Bucureștii de altădată*, op. cit, p. 98.
410 A se vedea: http://dexonline.ro/definitie/dughean%C4%83.
411 Idem: http://dexonline.ro/definitie/cirac.
412 George Potra, *Din Bucureștii de altădată*, op. cit, p. 100.
413 Ibidem.
414 Idem, p. 102.
415 Ibidem.

„Cuiumgiu” = argintar[416], „haine europenești” vindea Gheorghe Coemgiopolu[417], la propunerea lui Petrache Poenaru[418] guvernul a făcut, în comuna Pantelimon, „*o pepinieră de duzi* de 80 hectare și *o crescătorie de viermi de mătase*”[419].

„Caleștile boierilor”, noaptea, erau luminate de „robi țigani purtători de *masalale*”[420]. Din nota de la p. 106 aflăm că „masala = torță, *făclie* alcătuită din sfori de cânepă, îmbibată cu păcură sau rășină, care *lumina* curtea boierească sau strada”.

La hanuri sau cârciumi erau *feștile* și *felinare cu lumânare de seu*[421].

În momente speciale (sărbători sau vizite de mari personalități) „se puneau pe anumite ulițe, din loc în loc, *butoaie cu păcură aprinsă*, ca să fie lumină”[422].

La 16 februarie 1819 *vadra de păcură* costa 1 leu[423].

La începutul secolului al 19-lea, străzile bucureștene au fost iluminate cu *lumânări de seu*, apoi cu *felinare*[424]. Și felinarele stradale funcționau cu *ulei de proastă calitate* sau cu *untură de pește*[425].

Primăria Bucureștiului, la 1830, purta numele de *vornicie*[426]. De aici numele de familie *Vornicu*.

În 1853 erau *708 lămpi stradale* în București, întreținute de primărie, pentru care se plătea suma de 386.158 de lei pe an[427].

---

[416] Idem, p. 104.
[417] Ibidem.
[418] A se vedea: http://ro.wikipedia.org/wiki/Petrache_Poenaru.
[419] George Potra, *Din Bucureștii de altădată*, op. cit, p. 104.
[420] Idem, p. 106.
[421] Ibidem.
[422] Idem, p. 106-107.
[423] Idem, p. 107.
[424] Ibidem.
[425] Ibidem.
[426] Ibidem.
[427] Idem, p. 114.

Din 1857, 16 lămpi stradale din București au funcționat *pe bază de petrol*[428].

Conform n. *, p. 114, din luna *mai* a anului 1857 a început *să se folosească* petrolul în iluminatul public bucureștean și el provenea de la rafinăria lui Teodor Mehedințeanu, de lângă Ploiești, înființată în martie 1857, care distila anual 2.710 tone de petrol. Și tot în această notă găsim *o mare surpriză*: „Bucureștiul este *primul oraș din lume* care *a folosit petrolul lampant*".

Lumina electrică, pentru prima dată în București, a apărut în 1882[429], „la palatul regal din Calea Victoriei și la cel de la Cotroceni, la Teatrul Național și în grădina Cișmigiu"[430].

„În 1888-1892 s-a construit *uzina de la Grozăvești* care procura *energie electrică* pentru *centrul* orașului, iar în 1902 s-a construit o altă uzină la Filaret"[431].

Iluminatul electric în București a început în data de 29 octombrie 1890. Pe un singur bulevard…[432].

Iar în 1906, străzile bucureștene „erau iluminate de 3.969 becuri cu gaz, 3. 113 lămpi cu petrol, 1.018 lămpi cu ulei mineral, 151 lămpi electrice cu arc voltaic și de 66 lămpi cu arc incandescent"[433].

La începutul secolului al 20-lea, sacagiii bucureșteni *cărau apă* în curțile oamenilor pentru *5 gologani donița* [un vas din doage de lemn][434]. La 1875 o saca [un butoi] cu apă costa *50 de bani*[435].

Sâmbăta se făceau parastase, pomeni și împărțiri de apă[436].

---

[428] Ibidem.
[429] Idem, p. 117.
[430] Ibidem.
[431] Ibidem.
[432] Ibidem.
[433] Ibidem.
[434] Idem, p. 119.
[435] Ibidem.
[436] Ibidem.

Fântâna publică, de la 1571, a domnului Alexandru Mircea[437]. Domnul Petru Cercel e cel care „a isprăvit mitropolia din Târgoviște”[438].

Primele *cișmele publice* au apărut la Iași, în timpul domnului Grigore Ghica și după 15 ani vor apărea și la București. Adică în jurul anului 1780[439].

Clucerii Slătineanu și Zamfir[440], logofătul Dudescu, vornicul Pârscoveanu, boierii Cornești[441].

În martie 1792 *șeful cișmelelor* din București era *Dumitru*[442].

Pe 8 martie 1792 locuitorii din mahalaua Batiștei se plâng domnului țării în jalba [reclamația] lor că *apa* din puțurile lor este „*rea* și *sălcie*, de care *ni să pricinuește boala*”[443].

Domnul Alexandru Moruzi[444] face cișmele la Obor și ridică un chioșc și o cișmea în grădina Herăstrău[445].

Constantin cofetarul[446], mahalaua Mănciulescu, baia de la Curtea Veche, căminarul Moscu, casa Hafta, serdarul Vintilă[447], vistierul Ianache Moruzi, logofătul Constantin Filipescu, vistierul Scarlat Câmpineanu[448].

În 1796 a fost *epidemie de ciumă* în București[449].

Cișmeaua Beizadelelor (și *beizadelele*/ *fiii domnului* Alexandru Moruzi erau Dimitrie, Nicolae și Gheorghe) a fost dată *în folosul public* în ziua de 20 august 1796[450]. Ea a fost *reparată* de Dr. Carol

---

[437] Idem, p. 119-120.
[438] Idem, p. 120.
[439] Idem, p. 122.
[440] Idem, p. 123.
[441] Idem, p. 124.
[442] Idem, p. 125.
[443] Ibidem.
[444] A se vedea: http://ro.wikipedia.org/wiki/Alexandru_Moruzi.
[445] George Potra, *Din Bucureștii de altădată*, op. cit, p. 126.
[446] Ibidem.
[447] Idem, p. 127.
[448] Idem, p. 128.
[449] Ibidem.
[450] Ibidem.

Davila[451] în 1863 și în jurul anului 1900 cișmeaua *a rămas în părăsire*[452].

După anul 1800, la București, boierii au început să-și introducă *instalații de apă* în case[453].

Serdarul [comandant de oaste/ general de cavalerie] Răducanu Trestianu[454] și *suiulgiul* [fântânarul] Stoica[455].

Fântânile arteziene, la București, au fost inaugurate pe 21 septembrie 1847[456]. Primarul de atunci: Ion Oteteleșanu (discursul său e regăsibil la p. 134, n. 37)[457] iar domnul țării: Gheorghe Bibescu (discursul său e la p. 135, n. 37)[458].

Articol despre *băile publice*: Dr. N. Vătămanu, *Băile din București în veacurile al XVI-lea, al XVIII-lea*, în rev. *Igiena*, nr. 4, oct.-dec. 1960, p. 357-364[459].

Baia din palatul Sfântului Constantin Brâncoveanu era situată la „poalele dealului Patriarhiei”[460], fiind împodobită cu marmură adusă de la Constantinopol și făcută de meșteri armeni[461].

Baia lui Șerban Cantacuzino și băile de la Mănăstiri, spitale, hanuri[462].

Soțul doamnei Bălașa, fiica Sfântului Constantin Brâncoveanu, a fost *marele paharnic* Manolache Brâncoveanu[463].

Cupar = paharnicul privat al domnului[464].

Marele șetrar [boierul care se îngrijea de *corturile* și de *cantonamentul* armatei în timp de război și care *inspecta* artileria] Canache[465].

---

451 A se vedea: http://ro.wikipedia.org/wiki/Carol_Davila.
452 George Potra, *Din Bucureștii de altădată*, op. cit, p. 128.
453 Idem, p. 130.
454 Ibidem.
455 Idem, p. 131.
456 Idem, p. 133.
457 Idem, p. 134.
458 Idem, p. 134, n. 37.
459 Idem, p. 140, n. 1.
460 Idem, p. 140.
461 Ibidem.
462 Idem, p. 141.
463 Idem, p. 143.
464 Ibidem.
465 Ibidem.

Foștii bucătari domnești, pe la 1722/ 1724, erau „oameni *gălăgioși* și *foarte certăreți* cu vecinii dimprejur”[466].

Pe locul actualului *sediu central* al CECului erau două Biserici în sec. 18: *Biserica Bunavestire* și *Biserica Sfântul Ioan Botezătorul*[467].

Isnafuri = bresle[468].

Podul Beilicului = Calea Șerban Vodă[469].

Baia din Ostrov era pe Calea Rahovei[470].

Ghiculeștii au construit spitalul Pantelimon[471]. La 1826, epitropul spitalului era clucerul Nicolae Trăsnea[472].

Mindire = saltele[473]. Tiriplic = bumbac[474]. Filigene = cești[475]. Peștemene = cearșafuri[476]. Peșchire = prosoape[477]. Bașlăcuri = cârpe de cap[478].

Chiolan = cuptor[479]. Cocioarbă = prăjină cu care se scârma în sobă[480]. Haraș = făraș[481].

Gheorghe Constantin a ținut în funcțiune *baia de pe Șelari* între 1826-1832[482].

„*Marele cutremur*” din 1838[483].

„Uriașul incendiu” din martie 1847 „a distrus o mare parte din București”[484].

Baia de la Grădina cu Cai și Băile Warenberg[485], Baia lui Marcu Luca, Baia lui Mihai I. Mihăiescu, Baia lui Adolf Meltzer, Baia lui I.

---

466 Ibidem.
467 Ibidem.
468 Idem, p. 144.
469 Idem, p. 145.
470 Ibidem.
471 Ibidem.
472 Idem, p. 146.
473 Idem, p. 147.
474 Ibidem.
475 Ibidem.
476 Idem, p. 148.
477 Ibidem.
478 Ibidem.
479 Ibidem.
480 Ibidem.
481 Ibidem.
482 Ibidem.
483 Idem, p. 149.
484 Ibidem.
485 Idem, p. 153.

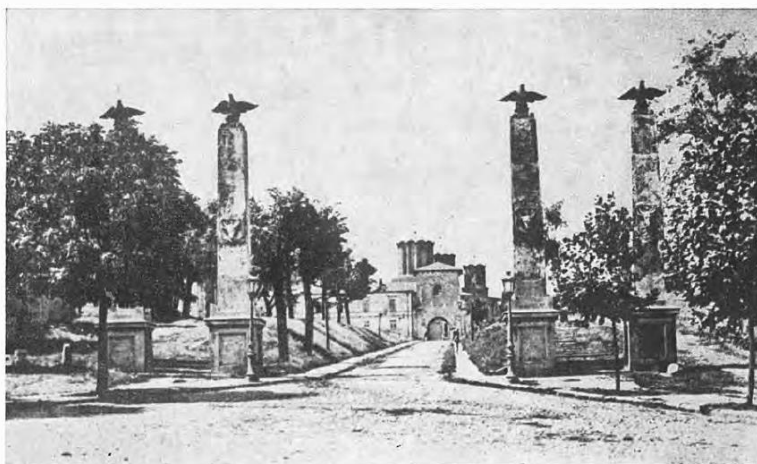
Mitraszewsky frecventată de Eminescu[486], Baia lui Iosif Grunberg[487].

Bâlciul Moșilor[488], în cartierul Tei locuiau țigani[489], despre *cum se îmbrăcau* femeile din mahala[490], femeile aveau *părul lung*, doamnele purtau *pălării*[491]…și „în afară de *cucoana* (doamna) preoteasă, toate celelalte erau: *țața* Lina, Ruxandra, Smaranda, Mița, Tinca, Paraschiva"[492].

Toată lumea purta ghete, pantofii erau o raritate, lustragiii [cei care *îți lustruiau* încălțămintea] foloseau *vacs* Albina, Cavaler sau Potcoava[493], berea *Bragadiru* sau *Luther*, crenwurști *de la Pațac* (Carol Patzak)[494], cumpărai linguri și străchini mari de la bâlci, coșuri și ulcioare zmălțuite[495].

Pe dealul Filaret erau *vii* la 1868[496].

Cum arăta *intrarea* pe Dealul Mitropoliei la 1920[497]:

Lupoaica cu pui era *în fața* clopotniței Patriarhiei în 1937[498]:

---

486 Idem, p. 155.
487 Idem, p. 156.
488 Idem, p. 158.
489 Ibidem.
490 Idem, p. 159.
491 Ibidem.
492 Ibidem.
493 Ibidem.
494 Ibidem.
495 Idem, p. 160.
496 *A cincea imagine* de după p. 160.
497 *A 9-a imagine* de după p. 160.
498 *A 10-a imagine* de după p. 160.

Arhitectul *Foișorului de foc*[499] a fost George Mandrea (1855-1916)[500], care era *arhitectul-șef* al Bucureștiului la acea dată[501].

La 1910 exista *o pompă mare de apă* pe strada Antim[502].

La 1918, în București, tramvaiele erau *trase de cai*[503].

Incendiul izbucnit pe 27 februarie 1939 la Mănăstirea Sfântul Sava, datorită vântului puternic, s-a extins în mahalaua Colței și de aici în mahalaua Scaunelor Vechi[504]. Astfel au luat foc „16 case mari, 49 mijlocii, 72 mici, 5 chilii de Biserici, 40 de scaune de măcelari și 9 prăvălii"[505].

Alișveriș = vânzare, negoț, afaceri reușite[506]. Un cuvânt turcesc.

Calpuzanii = falsificatorii de bani[507].

Aga Constantin Bălăceanu, paharnicul Staicu Merișanu[508], domnitorul Carol își notează în vol. al 3-lea al *Memoriilor* sale cum a vizitat pentru prima

---

499 A se vedea: http://ro.wikipedia.org/wiki/Foi%C8%99orul_de_Foc.
500 George Potra, *Din Bucureștii de altădată*, op. cit, în însemnarea de deasupra imaginii a 19-a, de după p. 160.
501 A se vedea: http://ro.wikipedia.org/wiki/Foi%C8%99orul_de_Foc.
502 George Potra, *Din Bucureștii de altădată*, op. cit, în însemnarea de dedesubtul imaginii a 20-a, de după p. 160.
503 George Potra, *Din Bucureștii de altădată*, op. cit, în însemnarea de dedesubtul imaginii a 29-a, de după p. 160.
504 Idem, p. 161.
505 Ibidem.
506 Idem, p. 163.
507 Idem, p. 164.
508 Ibidem.

oară Târgul Moșilor la 13 iunie 1867[509], limonadă ieftină[510] și „cuvântul *răzmeriță* este de origine slavă și are înțeles[ul] generic de *război*”[511].

Radu Cocora, Tudor din Bogdănești[512], pacea de la Șiștov a avut loc la 4 august 1791[513], Maria Bălăceanu, Petre Șufarul, Spiru Gazoti[514], în 1704 a ars Hanul Șerban Vodă[515], în toamna lui 1766 incendiul se întinde de la Târgul Cucului până la Sărăria domnească[516].

Domnul Scarlat Ghica se îmbolnăvește din cauza vântului rece și a fost înmormântat în Biserica Sfântul Spiridon Nou, ctitoria Ghiculeștilor[517].

În 1787 *au ars* chiliile și hambarele Mănăstirii Cotroceni și casele domnești din jurul ei[518].

Pe 13 septembrie 1804 *arde centrul* Bucureștiului și hanurile Sfântul Gheorghe și Șerban Vodă[519]. Era o zi de duminică…și focul a început la ora 8 dimineața. Incendiul a izbucnit de la spițeria [farmacia] din Șelari și a ținut până la 9 seara, când a început să plouă în mod minunat…[520].

În 1812 *arde* Curtea domnească zidită de Alexandru Ipsilant[i][521] „în jurul Bisericii Mihai Vodă”[522].

În 1813 ard toate prăvăliile de pe strada Cavafi[523].

În primăvara lui 1823, de ziua Sfântului Mare Mucenic Gheorghe, a ars *hanul* Mănăstirii Mărcuța[524].

---

[509] Idem, p. 168.
[510] Idem, p. 171.
[511] Idem, p. 174.
[512] Ibidem.
[513] Idem, p. 175.
[514] Idem, p. 176.
[515] Idem, p. 178.
[516] Idem, p. 179.
[517] Ibidem.
[518] Ibidem.
[519] Ibidem.
[520] Ibidem.
[521] A se vedea: http://ro.wikipedia.org/wiki/Alexandru_Vod%C4%83_Ipsilanti.
[522] George Potra, *Din Bucureștii de altădată*, op. cit, p. 179.
[523] Ibidem.

În 1844 se propune înființarea *serviciului de pompieri* din București[525] și în 1847 acesta devine realitate[526].

Cei care *au contribuit* la înființarea lui au fost *marele agă* (șeful poliției capitalei) Ioan Manu și subcomisarul de agie Ilie Aribolu[527].

„Cel mai groaznic" incendiu care a cuprins Bucureștiul a fost cel din *martie 1847*. Vestea a făcut ocolul Europei[528].

A izbucnit *în ziua de Paști*, pe 23 martie 1847, de la fiul cluceresei Drugăneasca.

Acesta a tras cu pușca, fiind „amețit de băutură", și i-a luat casa foc. La ora 13[529]…

În mai puțin de o oră, din cauza vântului, a ars partea *de răsărit* a orașului[530].

Multe femei *au înnebunit de groază* pentru că nu și-au putut *scăpa* copiii din foc…

A ars mahalaua Sfântul Dimitrie, ulița Franțuzească (strada 30 Decembrie), ulița Nemțească (strada Smârdan), ulița Șelarilor, Pușcăria, Lipscaniul, Hanul lui Zamfir, ulița Bărăția, Biserica zarzavagiilor, Hanul lui Papazoglu, Sfântul Gheorghe Vechi, Sfântul Gheorghe Nou, Târgul Cucului, strada Cavafi, mahalaua Stelea, mahalaua Udricani, Sfânta Vineri, mahalaua Lucaci, Biserica Sfântul Ștefan[531]…adică *centrul* Bucureștiului de astăzi.

Focul a durat *câteva săptămâni*[532]…

Date *cutremurătoare* în p. 185:

---

[524] Ibidem.
A se vedea:
http://ro.wikipedia.org/wiki/Biserica_M%C4%83rcu%C8%9Ba.
[525] George Potra, *Din Bucureștii de altădată*, op. cit, p. 182.
[526] Idem, p. 183.
[527] Ibidem.
[528] Ibidem.
[529] Ibidem.
[530] Idem, p. 184.
[531] Ibidem.
[532] Ibidem.

După raportul întocmit de marele logofăt Ioan Manu, şeful poliţiei Capitalei, focul din martie 1847 a bîntuit următoarele mahalale din Văpseaua de Roşu: Sf. Dimitrie, Şerban Vodă, Sf. Nicolae (Şelari), Colţea, Curtea Veche, Sf. Ioan-Nou, Răzvan, Sf. Gheorghe-Nou, Stelea, Sf. Gheorghe-Vechi, şi mahalalele: Hagiului, Sf. Ştefan, Sf. Vineri, Vergului, Lucaci, Ceauş Radu, Olteni, Delea Nouă, din Văpseaua de Negru.

Statistica construcţiilor distruse de foc în Văpseaua de Roşu, arată: 130 case, 354 prăvălii cu etaj, 713 prăvălii fără etaj, 10 hanuri, 17 biserici, Bărăţia cu toate încăperile ei, şi 166 încăperi închiriate în următoarele hanuri: 15 în Hanul Roşu, 23 în Hanul lui Mustacov, 24 în Hanul lui Vasilie, 27 în Hanul Elenchii Mustacov, 35 în Hanul lui Mărgărit şi 42 în Hanul Sf. Gheorghe-Nou.

În Văpseaua de Negru au fost: 31 prăvălii cu etaj, 359 prăvălii fără etaj, 75 hanuri şi 5 biserici[34]. În total au fost aproape 2000 de clădiri.

Foarte mulţi oameni, zăpăciţi şi cuprinşi de foc, au căpătat arsuri grozave, iar 15 persoane au pierit în flăcări. Dintre aceste amintim pe Agapia sora arhiereului Costandie de la biserica Stelea, dragomanu Balotă, preoteasa Ioana care se ascunsese în pivniţa unui cîrciumar, un oarecare Ioan calfă de pantofari, Stan cîrciumarul, Manda femee de serviciu a pitarului N. Ogrădeanu şi „Dumitru Grecu ce venise din Turcia a cere milă“ [35]

Pagubele au fost imense, — după o socoteală a timpului circa 55 milioane lei (clădirile distruse au fost preţuite la 20 milioane, iar lucrurile arse la 35 milioane) [36] — dar şi ajutoarele au venit din toate părţile, atît din ţară cît şi din străinătate. Sumele strînse în Rusia şi

S-au strâns și s-au împărțit *peste 7 milioane de lei* la cele 2.873 de persoane sinistrate[533].

Turnul Colței, până la 1888 când a fost dărâmat, a fost *postul de observație anti-incendiu*[534].

Cutremurul din 8 august 1681, din timpul domniei lui Șerban Cantacuzino. Altele în 1718 și 1724[535].

„Cel mai înspăimântător" a fost cutremurul din 1738. „Atunci au crăpat zidurile de la vechea Curte domnească, o mulțime de case și Biserici s-au dărâmat, iar lângă București pământul s-a despicat formând o adevărată prăpastie"[536].

Cutremurul a început la ora 15. 30, pe data de 31 mai 1738[537]. El a făcut ca clopotele Bisericilor *să sune singure*[538].

Între 1763-1764, din cauza altui cutremur, *s-a prăbușit* clopotnița Mănăstirii Mihai Vodă…și *l-a omorât* pe bucătarul domnesc care, din ordinul

---

[533] Idem, p. 187.
[534] Ibidem.
[535] Idem, p. 188.
[536] Ibidem.
[537] Ibidem.
[538] Ibidem.

domnului Constantin Cehan Racoviță, a otrăvit pe frații și boierii de frunte Ștefan și Barbu Văcărescu, care erau *tatăl* și *unchiul* poetului Enăchiță Văcărescu[539].

În octombrie 1771 cutremurul s-a produs noaptea. În 1787 a fost un altul. Iar pe 26 martie 1789 un altul, despre care a scris dascălul Radu Zugravu[540].

Alte două cutremure: în 1793 și 1798.

În octombrie 1802, la București, cutremurul a durat *două minute și jumătate*. Însemnările secolului îl numesc *cutremurul cel mare*[541].

Cerul era „puțin acoperit" și „bătea un vântișor slab și rece"[542]. Atunci s-a dărâmat *jumătate* din Turnul Colței și acesta va fi *dărâmat* de primarul Pake Protopopescu, după cum am spus mai sus, în 1888, „ca să lărgească strada"[543].

Eclesiarhul Dionisie spune că la cutremurul din 1802 „au căzut *toate turlele* Bisericilor din București"[544].

Bisericile care au suferit *stricăciuni* la acest cutremur au fost Colțea, Stavropoleos, Sărindar, Sfinții Apostoli, Sfântul Gheorghe Nou, Mihai Vodă, Sfântul Atanasie-Bucur, Mănăstirea Cotroceni și Mănăstirea Văcărești[545].

Alt cutremur: 15 iunie 1803. S-a stricat *instalația de apă* a capitalei[546].

În septembrie 1804 un altul. În 1812 au fost două cutremure.

Din *însemnările* dascălului Ion Dobre de la Biserica Batiștei aflăm că au mai fost cutremure de pământ în București și în anii 1813, 1817, 1821, 1823, 1825, 1827 și 1829[547].

---

539 Idem, p. 189.
540 Ibidem.
541 Ibidem.
542 Idem, p. 189-190.
543 Idem, p. 190.
544 Ibidem.
545 Ibidem.
546 Idem, p. 191.
547 Ibidem.

Cel din octombrie 1827 a fost duminică noapte spre luni. Cel din 1829 a fost seara, în ziua de 14 noiembrie[548].

Despre cutremurul din 11 ianuarie 1838 a scris germanul Gustav Schüller, care era „consilier de mine”[549].

Din ziarul cotidian *România* aflăm că cutremurul a început la ora 20. 45 și că el a fost *precedat* „de *un șuerat* și *un vâjâit*, <care *au înghețat* inimile tuturor de spaimă>”[550].

Domnul Alexandru Ghica era *la teatru* în acel moment, unde o trupă franțuzească dădea reprezentația *Angelo*. Lumea s-a îmbulzit spre ieșire…

Atunci au murit 8 oameni, 14 au fost răniți, 26 de case s-au dărâmat cu totul și foarte multe case au fost avariate[551].

Consulul francez la București, Chateaugiron, spune că „femeile erau *așa de îngrozite* că *nu mai aveau puterea să strige*”…însă actorii și-au jucat piesa până la capăt, „în fața câtorva auditori cari rămăseseră la partere”, unul dintre ei fiind și consulul, *singurul* care mai era la nivelul lojelor[552].

Pe 15 martie 1844 cutremurul a început la ora 12. 28 minute[553]. Zgomotul care l-a însoțit a fost asemănător „uruitul[ui] unui tren”[554].

Pe 28 februarie 1846: aproape de ora 8 dimineața.

La 11 iunie 1864, în timpul lui Cuza, cutremurul a fost la ora 14. 20 minute[555].

Cutremure au fost și în 1892 și 1893 (ambele *ușoare*), unul *violent* pe 31 august 1894[556] iar pe

---

[548] Ibidem.
[549] Idem, p. 192.
[550] Ibidem.
[551] Ibidem.
[552] Idem, p. 193.
[553] Idem, p. 195.
[554] Ibidem.
[555] Ibidem.
[556] Ibidem.

18/ 30 martie 1901 cutremurul s-a produs *duminică dimineața*[557].

Cel din 1901 a început în timp ce arhiereul-vicar Nifon *predica* despre Evanghelia zilei[558]. Iar catedrala romano-catolică Sfântul Iosif „parcă se legăna”[559].

Au fost avariate Palatul Poștelor, Palatul Justiției și o clădire cu două etaje de pe Calea Văcărești[560].

Râul Dâmbovița a produs *o inundație* în București în timpul domniei lui Gheorghe Duca. Acesta vorbește despre ea în hrisovul din 31 mai 1679. A stricat grădina domnească[561].

În 1708, clucerul Radu Popescu produce o altă inundație datorită unui „zăgaz prost construit”[562]. În vară…și despre care Sfântul Constantin Brâncoveanu scrie pe 13 iunie 1708[563].

Ciumă în București: din toamna lui 1794 și până în toamna lui 1796[564].

În 1793 se începe *reparația* Podului Șerban Vodă iar în 1794 al Podului Gorgani[565]. Și tot în 1794 și a Podului Cotroceni. Iar în 1795 se începe repararea podului „din susul Mănăstirii Sfântul Ioan”[566].

Iarna dintre 1795-1796 a fost una „grea și geroasă”. Iar Dâmbovița a făcut un strat gros de gheață[567]. În 1794 a fost o vară secetoasă[568]. La fel și în 1797, când morile de pe Dâmbovița nu au mai putut funcționa din cauza lipsei apei[569].

---

557 Idem, p. 196.
558 Ibidem.
559 Ibidem.
560 Ibidem.
561 Idem, p. 199.
562 Idem, p. 200.
563 Ibidem.
564 Idem, p. 201.
565 Ibidem.
566 Ibidem.
567 Idem, p. 202.
568 Ibidem.
569 Idem, p. 203.

Și în secolul al 18-lea stam prost la capitolul *ecologie*. Căci „locuitorii de pe malul Dâmboviței deprinseseră *obiceiul* de *a arunca gunoaiele în apă* și de *a-și întinde* terenul în matca râului, făcând zăgazuri[570] cu pari și nuiele împletite pe care le umpleau cu pământ”[571].

Bucureștiul a fost *inundat* și în martie 1841, în timpul domnului Ion Caragea[572].

Clucerul Deșliu, vistierul Moscu, postelnicul Ilie era *mumbașir* [comisar][573], marele vistier Grigorie Romanitis, paharnicul Enache Hafta[574] iar „cei din hanul lui Manuc…au aruncat gunoaie, cărămizi și pietre *în apa* Dâmboviții”[575].

În martie 1830 Bucureștiul a fost din nou inundat[576].

În 1837 a plouat aproape tot anul. Pentru că „n-au fost doo-trei zile a nu fi ploaie în toate lunile, până la sfârșitul lui Iulie”[577]. Iar pe 11 iulie 1837, de la 8 dimineața, „s-au pornit ploae mare și au ținut doosprezece ciasuri, până a doo zi. Și s-au făcut *potop mare* peste tot pământul încât au înecat și în București șapte mahalale, iar la țară nu se știe câte și oameni s-au înecat, cât și dobitoacele și bucatele”[578].

În 1839 Petrache Poenaru propune *diguirea* Dâmboviței ca în Olanda, *desființarea* morilor cu stăvilare, *lărgirea* albiei râului în oraș[579].

Râul Argeș era considerat drept „râul cel mai repede” din Țara Românească[580].

Pe 18 februarie 1855 o altă inundație. Într-o zi de vineri[581].

---

[570] Stăvilare, locuri în care opreau apa.
[571] George Potra, *Din Bucureștii de altădată*, op. cit, p. 203.
[572] Idem, p. 204.
[573] Ibidem.
[574] Idem, p. 205.
[575] Idem, p. 206.
[576] Ibidem.
[577] Idem, p. 207.
[578] Ibidem.
[579] Ibidem.
[580] Idem, p. 208.

Primăvara lui 1862 a fost „foarte ploioasă”. Și s-a produs o altă inundație în București, care a acoperit casele. Din Grozăvești și până în Cișmigiu[582].

Sute de familii au rămas *fără case* iar mitropolitul Țării Românești, în martie, *strângea bani* pentru sinistrați[583].

Și Cuza, prin maiorul Pisotchi, a dat la 122 de persoane sinistrate câte 300 de galbeni de la Ministerul Cultelor iar la fiecare sinistrat a dat 135 de lei[584].

În primăvara lui 1864 s-a produs o altă inundație „catastrofală” la București. S-a produs în luna *mai*, din cauza *ploilor torențiale* care au scos Dâmbovița din matcă. Au fost *înecate* mahalalele Antim, Broșteni, Izvor și limitrofe lor[585].

Apele au atins *înălțimea de doi metri* și casele inundate stăteau să se prăbușească[586].

Însă *cea mai catastrofală inundație* care a lovit Bucureștiul a fost cea din primăvara lui 1865. Între 13 și 20 martie 1865 apa *a inundat* de la Grozăvești și până la Vitan și în unele locuri ea atingea *înălțimea de 3 metri*[587].

S-a întrerupt circulația și s-a asigurat cu greu aprovizionarea și apa potabilă.

Cauzele ei: multă zăpadă iarna, un dezgheț rapid și ploi torențiale[588].

Lucrările *de canalizare* a Dâmboviței încep în toamna lui 1880[589].

Însă în 26 aprilie 1892 Dâmbovița *a inundat* cartierele Grozăvești, Cărămidari și Cotroceni[590]. *Grădina Botanică* a fost inundată în întregime și

---

[581] Ibidem.
[582] Idem, p. 209.
[583] Ibidem.
[584] Ibidem.
[585] Ibidem.
[586] Ibidem.
[587] Idem, p. 210.
[588] Ibidem.
[589] Idem, p. 212.
[590] Ibidem.

aproape distrusă. Aceasta a fost *ultima revăsare* a Dâmboviței[591].

La București, prima *cafenea* e atestată documentar în anul 1667, în timpul domnului Radu Leon[592]. Iar proprietarul ei era Kara Hamie, fost *ienicer* în garda imperială de la Constantinopol. Se afla în centrul orașului, în apropierea Hanului Șerban Vodă, adică pe locul actualei *Bănci Naționale*[593].

În 1693, turcul Ivaz avea o cafenea pe locul Mănăstirii Cotroceni și o vinde starețului pe suma de 30 de lei[594].

La curtea Sfântului Constantin Brâncoveanu *se cumpăra* cafea. În ziua de 7 iulie 1696 curtea domnească a cumpărat *15 ocale de cafea*[595]. Ocaua era o măsură de un 1, 25 kg[596].

Cafenea vine de la tucescul *kahve-hane*, *kave-hané*, care înseamnă, ca și pentru noi, *local public unde se bea cafea*[597].

Un document din data de 20 februarie 1734 ne vorbește de *Gheorghe cafegiul*.

Altul: *Oprea cafegiul*, amintit în decembrie 1741[598]. Avea cafeneaua aproape de Spitalul Colțea[599].

Stanciu, cafegiu român, locuia în mahalaua Sfântul Gheorghe. *Ion cafegiu* e amintit într-un document din 5 iunie 1755.

Mitropolitul Dosithei închiria, lui Anton armeanul, *o prăvălie de cafenea* aproape de Curtea domnească. În octombrie 1797[600].

Într-un document din 1 aprilie 1801 e atestată cafeneau lui *Baluccioglu*[601]. Cafeneau lui *Haiverțolu* e atestată pe 23 iunie 1801[602].

---

591 Ibidem.
592 Idem, p. 219. A se vedea: http://ro.wikipedia.org/wiki/Radu_Leon.
593 Ibidem.
594 Idem, p. 220.
595 Ibidem.
596 A se vedea: http://dexonline.ro/definitie/oca.
597 George Potra, *Din Bucureștii de altădată*, op. cit, p. 220.
598 Ibidem.
599 Idem, p. 221.
600 Ibidem.

Biserica cafegiilor din București era Biserica *Izvorul tămăduirii*, construită de domnul Nicolae Mavrocordat în apropierea Spitalului Filantropia, adică „dincolo de capul Podului Mogoșoaiei[603].

Polixenia Serafim se căsătorește cu francezul Xavier Villacrosse, care era arhitectul-șef al Bucureștiului. Aceasta avea o cafenea pe Podul Mogoșoaia[604].

Cafeneau Fialkowski, din secolul al 19-lea, era „în drepta" Teatrului Național. Era a unui polonez românizat[605].

Același Fialkowski, „în casa Török, din Piața Teatrului", deschide o cofetărie în care vindea „bonboane de Paris" și „coșnicioare de mireasă"[606].

Magazinul *Steaua albastră* era pe Ulița Franțuzească. Era magazinul unde se putea găsi „cea mai bună încălțăminte gata [făcută]"[607]. Aici, ghetele Polak, făcute la Viena, se vindeau cu 12 lei[608].

Avocatul Ioan Athanasiad era patronul ziarului de umor *Scaiul*, care mai apoi s-a numit *Ciulinul*. În el și-a publicat primele poeme, în 1884, Alexandru Obedenaru (1865 - 1943)[609].

La cafeneaua lui Fialkowski, paharul mare de *bere Bragadiru* costa 45 de bani, pe când paharul mic 20 de bani[610].

Aici venea Nicolae Filimon[611]…și Macedonski[612] și-a scris multe dintre poemele sale de tinerețe[613]. Dar venea și Cincinat Pavelescu[614].

---

601 Ibidem.
602 Idem, p. 222.
603 Idem, p. 223.
604 Idem, p. 224.
605 Idem, p. 225.
606 Ibidem.
607 Idem, p. 226.
608 Ibidem.
609 Idem, p. 227.
Câteva poeme ale sale: http://www.cerculpoetilor.net/Alexandru-Obedenaru.html.
610 Idem, p. 229.
611 A se vedea: http://ro.wikipedia.org/wiki/Nicolae_Filimon.

Murind însă Fialkowski în 1898, cafeneau lui a fost luată *cu chirie* de grecul Iani Kolomiris și transformată într-un *restaurant select* cu numele *Elizeu*[615].

Între 1880-1900, pe Calea Rahovei, la nr. 90, a funcționat cafeneaua *Vlașca și Teleorman*[616].

Înainte și după primul război au apărut cafenelele *Capșa*, *Terasa Oteteleșanu*, *Riegler*, *Kübler* (în noul hotel *Imperial*), *High Life*, *Brasserie de la Paix*. Toate fiind pe Calea Victoriei.

Și *Café de Paris* era pe strada Mihai Vodă, nr. 5, fiind a francezului Aimé Molard, care mai condusese câteva restaurante mari în București[617].

La *cafeneaua-restaurant* a lui Molard a cântat Grigoraș Dinicu, tatăl lui Sile Dinicu[618].

Statuile de la Universitate: a lui Mihai Viteazul a fost sculptată de sculptorul francez Carrière-Belleuse și a fost amplasată în 1876[619].

A lui Ion Heliade Rădulescu a fost amplasată în 1882 și e opera sculptorului italian Ettore Ferrari[620].

A lui Gheorghe Lazăr e sculptată de sculptorul român Ion Georgescu (1855-1898) în 1885 și dezvelită în 1886. El a sculptat și statuia lui Gheorghe Asachi de la Iași, în 1890[621].

Iar statuia lui Spiru Haret, amplasată în 1935, a fost sculptată de sculptorul român Ion Jalea, născut în 1887[622].

În 1841 se extindea *Grădina Bellu*, care din 1846 a devenit *Cimitirul Bellu*[623].

---

612 Idem: http://ro.wikipedia.org/wiki/Alexandru_Macedonski.
613 George Potra, *Din Bucureștii de altădată*, op. cit, p. 229.
614 Ibidem. A se vedea: http://ro.wikipedia.org/wiki/Cincinat_Pavelescu.
615 Idem, p. 230.
616 Idem, p. 231.
617 Ibidem.
618 Ibidem.
619 Idem, p. 233, n. 1.
620 Idem, p. 233, n. 2.
621 Idem, p. 233-234, n. 3.
622 Idem, p. 234, n. 4.
623 Idem, p. 234.

Grădina Belvedere a fost proprietatea boierului Dinicu Golescu. În iunie 1827, din cauza problemelor financiare, și-a vândut la licitație *Hanul Curtea Veche*, o vie de 10 pogoane din Prahova și moșia Belvedere[624].

„Grădina Belvedere începea din str. Ștefan Furtună, B-dul Dinicu Golescu și se întindea spre nord, nord-vest, cuprinzând tot cartierul Grant până aproape spre Giulești; pe o parte din acest loc se află astăzi *Spitalul militar*, tot cuprinsul *Gării de Nord* și întregul cartier, până departe spre marginea orașului"[625].

Și Belvedere *nu făcea parte* din București ci *din județul Ilfov*[626].

Grădina Gagel, apoi *Edison*, din 1890 devine *Grădina Blanduziei*. Era *la întretăierea* străzilor Academiei, nr. 7 și str. Doamnei. Era *o grădină centrală* a Bucureștiului, unde, vara, *cânta orchestra* și unde se serveau *crenvurști speciali*, iar, spre miezul nopții, se puteau mânca *cornuri calde*[627].

După 1900, în Grădina Blanduziei s-au pus în scenă piese de teatru[628].

Grădina Bordei era pe o parte și pe alta a șoselei Jianu. Ținea de la Monumentul aviatorilor și până la lacul Herăstrău[629]. Ea fusese proprietatea familiei Hrisoscoleu având suprafața de circa 80 de pogoane[630].

Pe la 1900, *o oală cu vin de un litru* costa 90 de bani: 10 bani oala și 80 de bani vinul[631].

Grădina cu cai se afla între Splaiul Kogălniceanu și Bulevardul Elisabeta. Aici se

---

[624] Idem, p. 235.
[625] Ibidem.
[626] Ibidem.
[627] Ibidem.
[628] Idem, p. 236.
[629] Ibidem.
[630] Ibidem.
[631] Idem, p. 237.

dădeau reprezentații de circ și vara se făcea baie pentru *2 sfanți* [40 de bani] de persoană[632].

Grădina Castrișoaia, avându-și numele de la proprietăreasă, Safta Castrișoaia, se afla în cartierul Izvor, în spatele fabricii de bere Opler/ Gib[633].

Grădina Creangă, era pe locul Bisericii Sărindar și pe locul actualului Cerc Militar[634].

Grădina Eliad, fostă proprietate a scriitorului Ion Heliade Rădulescu, avea o suprafață de 12 pogoane și vara se făcea aici *bâlci*[635].

Grădina Episcopiei e atestată din sec. 18. A fost proprietatea familiei Văcărescu, apoi a Episcopiei de Râmnic[636].

Grădina Giafer se afla pe *Calea Plevnei*, care stradă, înainte de 1878, se numea *Podul de Pământ*[637].

Comercianți ambulanți vindeau flori lângă Cafeneaua Riegler la 1908. Ea se afla „*peste drum* de Teatrul Național"[638].

În 1912, Cafeneaua Riegler era situată *între* Hotel Continental și Hotel English[639].

În 1914, pe șoselele Bucureștiului se circula cu *calești cu cai*, acoperite sau neacoperite[640].

În 1912 *se patina* în Grădina Cișmigiu, o doamnă fiind în prim-plan[641], pe când, o fotografie din 1913, ne prezintă, în aceeași grădină, *tenismene la fileu*. Adică 6 doamne cu fuste lungi, cu pălării în cap și cu palete de tenis în mână…lângă fileul terenului de tenis[642].

În Parcul Herăstrău, la 1890, se aduceau și caii la scăldat[643].

---

[632] Ibidem.
[633] Idem, p. 238.
[634] Ibidem.
[635] Idem, p. 239.
[636] Ibidem.
[637] Idem, p. 240.
[638] Din *a 6-a fotografie* de după p. 240 și din *însemnarea de deasupra* ei.
[639] Din însemnarea *de sub imaginea a 7-a*, prezentată după p. 240.
[640] Din *a 9-a fotografie* de după p. 240.
[641] Din *însemnarea de sub imaginea a 17-a*, situată după p. 240.
[642] A 18-a fotografie de după p. 240.
[643] A 25-a fotografie de după p. 240.

În 1910, pe șoseaua Kiseleff, existau *lămpi electrice suspendate*[644].

Grădina Giagoga.

Grădina Gramont. De la numele proprietarului: vicontele Louis Antoine de Grammont. Fost *colonel* în armata română și *aghiotant* [ofițer militar] al domnilor Alexandru Ghica, Gheorghe Bibescu și Barbu Știrbei[645].

Grădina Icoanei avea niște platani uriași și ea a apărut în 1872/1875[646], după *asanarea* bălții pe care o provoca râușorul *Bucureștioara*[647].

Grădina Ioanid, cunoscută în anii 1830-1860 ca *Grădina lui Breslea*. Gheorghe Ioanid (1818-1906), în a cărui proprietate intră, era *librar*[648]. Aici se cultivau pomi fructiferi, legume și zarzavaturi[649].

Grădina Laptev avea o suprafață de 12 pogoane, fiind, de fapt, *o vie*[650].

Grădina lui Marcu, existentă până în a doua jumătate a secolului al 19-lea, se afla lângă fostul *mecet* [cimitir] turcesc din mahalaua Popa Nan[651].

Grădina Oracici era pe Dealul Filaretului, numită mai apoi *Trocadero*. O grădină mare, cu pomi seculari, înconjurată cu vii și livezi[652].

Grădina Oteteleșanu se afla pe Calea Victoriei. Era proprietatea lui Ioan Oteteleșanu (1795-1876), ministrul de Finanțe din vremea lui Cuza[653].

Grădina Procopoaia. De la numele proprietarei: *Marghioala Procopie Canusis* (1817-1892), mama ei fiind din familia *Racuti* din care s-a născut mitropolitul Nectarie al Țării Românești (1812-1819)[654].

---

644 A 30-a fotografie de după p. 240.
645 Idem, p. 241.
646 Idem, p. 242.
647 Idem, p. 241.
648 Idem, p. 242.
649 Ibidem.
650 Idem, p. 242-243.
651 Idem, p. 243.
652 Ibidem.
653 Ibidem.
654 Idem, p. 244.

În timpul ocupației germane (1916-1918), terenurile Procopoaiei au fost transformate în *grădini de zarzavat*, mai apoi acolo construindu-se *Facultatea de Drept*[655].

Grădina Rașca a durat până la anul 1897, când *a intrat* în patrimoniul statului[656]. Era pe locul actualei *Facultăți de Litere*, căci „prin mijlocul grădinii Rașca *s-a deschis* strada Edgar Quinet”[657].

Grădina Rașca *exista* pe timpul lui Cuza și numele îi vine de la polonezul Hirtscha, care avea acolo *birt* și *grădină de vară*[658].

Între 1860-1895, Grădina Rașca a fost locul unde *se întâlnea* elita românească și unde cântau două fanfare[659]. Aici puteai să servești vinuri din Bordeaux și Vöslauer, șampanie franțuzească, vinuri de Drăgășani și Odobești, cafea fierbinte sau la gheață.

Chelnerii erau bărbați, serveau îmbrăcați în frac [haină de gală cu două pulpane] și în fiecare seară era concert[660].

Aici au cântat violonistul Ludovic Wiest („Strauss al Bucureștiului”) și Schipek. Din 1880, în fundul grădinii s-a creat un loc pentru reprezentații de operetă[661].

Grădina Sans-Souci se afla pe Șoseaua Kiseleff, care avea un restaurant de lux cu prețuri piperate[662].

Grădina la Șapte nuci sau *Grădina de sub Mitropolie* avea intrarea pe Strada 11 iunie[663].

Grădina lui Scufa era pe Podul de Pământ, avându-și numele de la proprietarul ei, grecul Ioan Gheorghiu Scufa. A cumpărat-o la începutul secolului al 19-lea[664].

---

655 Idem, p. 245.
656 Ibidem.
657 Ibidem.
658 Ibidem.
659 Idem, p. 246.
660 Ibidem.
661 Ibidem.
662 Idem, p. 248.
663 Ibidem.
664 Ibidem.

Grădina Sfântul Gheorghe era împrejurul Bisericii Sfântul Gheorghe Nou[665] și fusese amenajată de Sfântul Constantin Brâncoveanu[666]. Statuia Sfântului Constantin, din fața Bisericii, a fost sculptată de Oscar Han[667] în 1939[668].

Până în martie 1847, când totul a ars, împrejurul Bisericii era un han foarte mare, cu prăvălii și privnițe ale negustorilor[669].

Grădina Sfânta Vineri era în jurul Bisericii cu același nume[670], în spatele Magazinului *Unirii* de azi.

Grădina Șlater, după numele proprietarului, Johann Schlatter, și era *lipită* de *Grădina Cișmigiu*[671].

Grădina Spirea era pe locul *Muzeului Militar Central*[672], ce a fost distrus de un incendiu în 1940[673].

Grădina Stavri se afla pe strada Academiei, între străzile Edgar Quinet și Biserica Enei[674].

Acum, pe locul ei, este *Universitatea de Arhitectură și Urbanism „Ion Mincu”*[675].

Grădina cu Tei era pe moșia Colentina a domnului Grigore Ghica. Era o adevărată pădure de tei[676].

Grădina Union era pe strada Câmpineanu și își avea numele de la colonia elvețiană *Union-Suisse*, întemeiată în 1840 și formată din 140 de membri[677].

Grădina Văraru se afla pe Calea Rahovei. Cale ce a purtat numele de *Podul Calicilor*, apoi de *Podul Caliții* și, din 1878, s-a numit *Calea Rahovei*[678].

---

[665] A se vedea: http://www.sfantulgheorghenou.ro/.
[666] George Potra, *Din Bucureștii de altădată*, op. cit, p. 249.
[667] Ibidem.
[668] A se vedea: http://ro.wikipedia.org/wiki/Oscar_Han.
[669] George Potra, *Din Bucureștii de altădată*, op. cit, p. 249.
[670] Idem, p. 250.
[671] Ibidem.
[672] Ibidem.
[673] Idem, p. 271.
[674] Idem, p. 251.
[675] Ibidem. A se vedea: http://www.uauim.ro/.
[676] Ibidem.
[677] Idem, p. 252.
[678] Ibidem.

Grădina Zdrafcu era pe Bulevardul Elisabeta şi avea o suprafaţă foarte mare. Restaurantul ei era renumit pentru mâncarea românească şi vinurile alese[679]. A fost dărâmată în 1904, când s-a lărgit bulevardul[680].

Grădina Cişmigiu „este *cea mai veche* şi *mai frumoasă* grădină publică a Bucureştilor"[681]. Are o suprafaţă de *aproape 16 hectare* şi e amenajată *ca un parc englezesc*[682].

În sec. al 19-lea, Cişmigiul era cunoscut ca *Grădina lui Dura neguţătorul* şi era mult mai extins decât cel de azi[683].

Cel care *a aranjat* Grădina Cişmigiu a fost grădinarul peisagist german Wilhelm Mayer, începând cu 1847, când a fost chemat în Bucureşti de domnul Gheorghe Bibescu[684].

În 1852 Cişmigiul a fost împrejmuit *cu uluci* pentru prima oară[685]. Pe lac, vara, se făceau *plimbări cu barca* şi iarna lacul devenea *patinoar*[686].

Rădvane = caleşti[687]. Caretă = căruţă nemţească[688].

Doctorul grec *Spirea* deţinea, în sec. al 18-lea, *Dealul Spirea* şi *Biserica Spirea*[689].

Domnul Nicolae Mavrogheni (1786-1790) se plimba într-o „caleaşcă poleită, trasă de patru cerbi cu coarnele de aur"[690].

În 1786, la Bucureşti, un negustor ungur vindea *trăsuri*, una costând între 180 şi 200 de galbeni[691].

---

679 Ibidem.
680 Idem, p. 253.
681 Ibidem.
682 Ibidem.
683 Ibidem.
684 Idem, p. 254.
685 Idem, p. 255
686 Idem, p. 258.
687 Idem, p. 276.
688 Ibidem.
689 Ibidem.
690 Idem, p. 277.
691 Ibidem.

La 1890, plimbatul *cu trăsura* prin București costa *2 lei pe oră*[692].

La începutul secolului al 20-lea, la București funcționau *850 de trăsuri cu doi cai* și *150 de cupeuri* pentru zi și *200 de trăsuri de noapte*…asta pentru o populație de 300.000 de locuitori[693].

Vizitiii [cei care conduceau trăsurile] erau plătiți cu 30 de lei pe lună, „plus hrana în natură sau bani"[694].

Patronul birjarilor bucureșteni era Sfântul Gheorghe și Biserica lor era Biserica *Sfântul Ion-Moși*[695].

În 1895, *corporația* birjarilor, numită *Fulgerul*, cuprindea 1.200 de birjari și avea un capital de 2.500 de lei, și ea ajuta, la nevoie, pe membrii și familiile lor[696].

Din primăvara lui 1872, datorită unei societăți engleze, Bucureștiul a avut *tramvaie cu cai*[697]. Biletul era *15 bani*, dacă *stăteai jos* și *10 bani*, dacă te mulțumeai să călătorești *în picioare*[698]. Și pentru că nu știa să pronunțe cuvântul *tramvai* poporul denumea noul mijloc de transport *Traivan*, *Trangavan* sau *Tranca-fleanca*[699].

În câte un vagon de tramvai încăpeau 20-25 de persoane[700].

Ploaia te face „ciuciulete"[701].

Biserica Bucur, la 1880, avea *un pridvor de lemn* și *garduri solide de cărămidă*[702].

Prima linie *electrică* de tramvaie din București s-a numit *Nr. 14* și ea lega Cotroceniul de

---

692 Idem, p. 280.
693 Ibidem.
694 Ibidem.
695 Idem, p. 284.
696 Idem, p. 285.
697 Ibidem.
698 Ibidem.
699 Ibidem.
700 Idem, p. 286.
701 Idem, p. 288.
702 *A patra fotografie* de după p. 288.

Obor[703]. Vagoanele acestei linii au fost *verzi* la început și din 1916 au devenit *galbene*[704].

Tramcarele lui Toma Blându și Ștefan Mihăiescu funcționează între 1891 și 1904[705]. Erau *galbene*[706].

Teatrul de la *Cișmeaua Roșie* a ars în 1825[707]. *Teatrul Momolo*, în 1833, e construit de Ieronim Momolo, „fost bucătar și om de afaceri" și este luminat cu lumânări de seu și cu „câteva lămpi cu ulei de rapiță"[708].

În octombrie 1833, la București, se înființează *Societatea Filarmonică*, de către Ioan Câmpineanu și Ion Heliade Rădulescu[709].

Teatrul Național a fost *inaugurat* pe 31 decembrie 1852, într-o zi de miercuri, la ora 20.00[710]. Și atunci s-a jucat *Amantul împrumutat* de către actorii români Costache Caragiale, Costache Mihăileanu, Lăscărescu, Diamant, Ralița Mihăileanu, Niny Walerry, Marița Blonda, Catinca Mihăescu și Raluca Stavescu[711].

Domnul Țării a fost *prezent* iar Cezar Bolliac *a descris* evenimentul[712].

În primii doi ani de funcționare, Teatrul Național a fost luminat *cu lumânări de seu* iar din 1854, datorită negustorului german Carol Knappe, cu *lămpi cu ulei de rapiță*[713]. Apoi va fi luminat cu *gaz aerian* și cu *lumină electrică*[714].

La mijlocul secolului al 19-lea tineretul român era ahtiat după *baluri*[715]. La Teatrul

---

703 Idem, p. 291.
704 Ibidem.
705 Idem, p. 292-293.
706 Idem, p. 293.
707 Idem, p. 298.
708 Ibidem.
709 Ibidem.
710 Idem, p. 307.
711 Idem, p. 307-308.
712 Idem, p. 308.
713 Idem, p. 309.
714 Ibidem.
715 Ibidem.

Slătineanu și la Hanul lui Manuc aveau loc câte *trei baluri* pe săptămână[716].

Biletul la balul din 31 decembrie 1855, de la Teatrul Național, a costat *7 sfanți de persoană*[717]. Numai că, *din indispoziția* patroanei, el *s-a amânat* pentru 4 februarie[718].

Toate *prețurile* și *datele* următoare sunt după *chitanțe*, *facturi* și *pliante promoționale*. Adică *o istorie exactă*.

În noiembrie 2006, la RCS & RDS[719] onlineul costa 29, 40 de lei pe lună.

În decembrie 2006, abonamentul de 4 euro la Orange[720] era de 10, 93 de lei pe lună și opțiunea de *5 numere favorite* costa 5, 46 de lei pe lună. TVAul la factură era de 19%.

Taxa Radio în România, în noiembrie 2005, era de 2, 5 lei pe lună iar Taxa TV era de 4 lei pe lună.

În februarie 2006, GCal [gigacaloria] costa 107, 50 de lei.

Pachetul de bază la TV, la RCS, în mai 2006, costa 21, 40 de lei, din care TVAul era 3, 42 de lei.

În iunie 2006, Poșta Română[721] avea un termen de *6 luni* pentru a reclama ceva pe seama „recomandatelor interne și externe". A scrisorilor recomandate…

Dintr-o chitanță CEC[722] din 30 decembrie 2006 rezultă că banca a fost *fondată* în 1864. Și chitanța avea 3 semnături: 1) a deponentului, 2) a casierului și 3) a funcționarului bancar, în cazul acesta: Stamen Dorina.

În aprilie 2008 gigacaloria era 119 lei.

Și tot în aprilie 2008, la RCS, onlineul costa 29, 39 lei.

---

[716] Ibidem.
[717] Idem, p. 310.
[718] Ibidem.
[719] A se vedea: http://www.rcs-rds.ro/.
[720] Idem: http://www.orange.ro/.
[721] Idem: http://www.posta-romana.ro/posta-romana.html.
[722] Idem: https://www.cec.ro/.

În decembrie 2007, 182 kWh costau 54, 47 lei + TVA de 10, 35 lei.

În august 2007, „capitalul social subscris şi vărsat” al *Orange* era de 93.596.732, 5 lei. Adresa firmei: *Orange România S.A.*, B-dul Lascăr Catargiu, nr. 51-53, sect. 1, București.

În iulie 2007, *rata de schimb* cu care s-a plătit *lumina electrică* în România a fost de 3, 5334 lei/€.

Calendarul creștin-ortodox pe 2006, cel mare, de perete, la București, a costat 3 lei. Iar Învierea Domnului a fost prăznuită, în 2006, pe 23 aprilie, adică în ziua Sfântului Mare Mucenic Gheorghe.

Sediul „societății de curierat rapid” *Fan Courier Express SRL*[723] era pe Șos. Fabrica de Glucoză, nr. 11C, sect. 2, București…în aprilie 2008.

Telefonul verde *Enel*[724], pentru citirea contuarului de lumină, era 0800.07.08.09 în noiembrie 2008.

Pe 23 noiembrie 2008, la *Carrefour Unirii*[725] din București, un kilogram de mălai Titan era 2, 33 lei, un pachet de Spaghetti Băneasa: 1, 95 lei; un pachet de cafea *Jacobs Kronung* (250 gr.): 9, 95 lei, o conservă de File Macrou: 3, 99 lei.

La *Media Galaxy*[726], în octombrie 2008, un *Laptop BENQ A52* costa 1.344, 45 de lei + TVA (19%) de 255, 45 lei.

În iunie 2005, un *CDRW Asus* cumpărat de la *Best Computers* avea *2 ani garanție*.

Pe 8 septembrie 2005 *biletul de intrare* la *Muzeul Național al Satului „Dimitrie Gusti”*[727] era 50.000 de lei. În acea zi doamna preoteasă *a împlinit 28 de ani* iar eu eram *diacon*. Locația muzeului: Șos. Kiseleff, nr. 28, sec. 1, București.

---

[723] Idem: http://www.fancourier.ro/.
[724] Idem: http://www.enel.ro/ro/.
[725] Idem: http://www.carrefour.ro/magazin/carrefour-unirii-1.html.
[726] Idem: http://www.mediagalaxy.ro/.
[727] Idem: http://www.muzeul-satului.ro/.

Pe un plic primit în data de 24 octombrie 2005 este comemorat Grigore Vasiliu Birlic[728] la 100 de ani de la nașterea sa. Care a trăit între 1905-1970.

RCS & RSD a început să îmi furnizeze *onlineul* din data de 27 februarie 2006, de la ora 18.00.

Un ceai *Nestea*[729] era 4, 99 lei pe 28 ianuarie 2010.

Pe 27 noiembrie 2009 o franzelă albă, de 500 de grame, era 2, 98 de lei, 2, 5 kg de cartofi congelați erau 10, 90 de lei, kilogramul de mere Golden România era 2, 89 de lei.

Pe 27 iulie 2009, un litru de lapte la *Carrefour* era 2, 8 lei și o sacoșă ecologică 0, 20 de lei.

Pe 18 februarie 2010, o cutie de *pateu vegetal Bucegi* era 2, 39 de lei.

Seneca[730] considera *mânia* sentimentul „cel mai înspăimântător și mai sălbatic dintre toate”[731].

De aceea, împreună cu „unii înțelepți”, numea mânia: „o nebunie de scurtă durată”[732].

Roșeața puternică din obrazul celui care se mânie[733]. Și concluzionează, la finalul portretului mânioșilor, că ei sunt „cu adevărat hidoși”[734].

Mânia animalelor: mistreții spumegă, taurii lovesc cu coarnele, leii rag, șerpii își înalță capetele, câinii turbați urlă. Și când sunt *mânioase* animalele sunt *pline de cruzime*[735].

Urmările și *pagubele* mâniei: bătăi, ucideri, gânduri rele, fapte de rușine[736].

---

[728] Idem: http://ro.wikipedia.org/wiki/Grigore_Vasiliu_Birlic.
[729] Idem: http://www.nestea.ro/.
[730] Idem: http://ro.wikipedia.org/wiki/Seneca.
[731] Lucius Annaeus Seneca, *Scrieri filozofice alese*, antologie, prefață și tabel cronologic de Eugen Cizek, traducere de Paula Bălașa, Elena Lazăr, Nicolae Mircea Năstase și Svetlana Sterescu, col. *Biblioteca pentru toți*, Ed. Minerva, București, 1981, p. 7.
[732] Ibidem.
[733] Idem, p. 8.
[734] Ibidem.
[735] Ibidem.
[736] Idem, p. 9.

Și Seneca considera, pe drept cuvânt, că numai oamenii, pentru că au rațiune, *se mânie*[737], pe când animalele au „impulsuri și stări de dezlănțuire violentă”[738].

Mânia „nu este totuna cu irascibilitatea”[739], preciza el și, totodată, că există „mânii adânci, zdrobitoare și fără leac”[740]. Nu dă niciun exemplu…

Despre lupta cu *începutul* patimii[741]. Iar „virtutea nu trebuie să se folosească niciodată de *viciu*, ci *să se bizuie* pe sine însăși”[742].

Primul volum din *Etymologicum Magnum Romaniae*[743] are 1116 pagini, *o addendă* de 4 pagini, *o erratā* cu 6 greșeli, prefața e între p. V-XVIII, „În loc de introducere” e între p. XIX-LIX și cu o pagină de *prescurtări*.

Infinitivul românesc funcționează ca *gerundivul latin în -dum*[744]. Caracterul copilăresc al lui *de-a*[745]. Citează din p. 392 a *Vieții Sfintei Maria Egipteanca* existentă într-un *codice miscelaneu* aflat în Biserica Sfântul Nicolae din Brașov[746].

„St. Ion Crisostom”[747] [Sfântul Ioan Hrisostom], „catechism”[748] [catehism], „prepositiunea”[749] [prepoziția] și în p. 45:

---

737 Idem, p. 11.
738 Idem, p. 12.
739 Ibidem.
740 Ibidem.
741 Idem, p. 16.
742 Idem, p. 17.
743 B.[ogdan] Petriceĭcu-Hașdeu, *Etymologicum Magnum Romaniae. Dicționarul limbei istorice și poporane a românilor*, lucrat *după dorința* și *cu cheltuiéala* M. S. Regelui Carol I, sub auspiciele Academiei Române, tomul I, A-Azuga, Stabilimentul grafic Socec & Teclu, 1886, Bucuresci. Despre autor a se vedea: http://ro.wikipedia.org/wiki/Bogdan_Petriceicu_Hasdeu.
744 Idem, p. 27.
745 Idem, p. 33.
746 Idem, p. 36-37.
747 Idem, p. 40.
748 Idem, p. 42.
749 Idem, p. 43.

„calcă *a* popă“ saŭ „nu calcă *a* popă“ (L. M.), ḑice poporul despre un om cu aspiraţiunĭ superióre, adevĕrate orĭ pretinse.

Bufnița *cobește*[750], „construcțiune interogativă”[751], dublul *a* e „curat românesc”[752] iar poporul român e foarte bogat în materie de interjecții[753].

Drăguțul Dumnezeu[754], autorul scrie cu *â* din *a*, oamenii cu părul roșu sunt „pociți”[755], „după Crist [Hristos]”[756], rădăcina *av* și-a păstrat în limba română sensul fundamental de *suflu*[757], *acele* femeiești și bărbătești[758], *urechile* acului[759], „mintea pururea *crudacă* a fetilor”[760], acăriță = căpușă[761], *acoperământ* e sinonim cu *acoperiș*[762], forma *macriș* a înlocuit-o pe cea de *acriș*[763] și la 1600 *Iad* se zicea *adu*[764].

Boierii „adeveritori”[765] = care constatau faptele *la fața locului*, din ordinul domnului.

Sufixul românesc topic -*adia*[766], „archaism” [arhaism][767], raportul dintre *ațipesc* și *adorm*[768], Adormire = Uspenie (slav.) = Chimisis (gr.) = Dormitio (lat.)[769], *adurmec* și *adulmec*[770],

---

[750] Idem, p. 47.
[751] Ibidem.
[752] Idem, p. 55.
[753] Idem, p. 57.
[754] Idem, p. 72.
[755] Idem, p. 90.
[756] Idem, p. 92.
[757] Idem, p. 101.
[758] Idem, p. 109-110.
[759] Idem, p. 112.
[760] Idem, p. 117.
[761] Idem, p. 132.
[762] Idem, p. 208.
[763] Idem, p. 213.
[764] Idem, p. 239.
[765] Idem, p. 335.
[766] Idem, p. 339.
[767] Idem, p. 353.
[768] Idem, p. 360.
[769] Idem, p. 364.
[770] Idem, p. 386.

„Părintele Bimbirică”[771], „afară de minte”[772], „cugetele hiclĭane [viclene]” în *Omiliarul de la Govora*, din 1642, p. 11[773].

Afedrona (de la neogr. ἀφεδρώνας) = *anus* sau *latrină*. Existent în Mt. 15, 17[774].

„O muiere bărbată”[775], boală mare = epilepsie (în Banat)[776], *țigan* scris cu majusculă[777], *afumare* pentru *tămâiere*[778], în macedo-română: nellu este *afumat* tu amalămă = inelul este *suflat* cu aur[779].

Afund, în limba veche, era sinonim cu *cufund*[780]. Afurisit = îndrăcit[781], anaftimă [anatemă][782], adverbul *agale* vine din neogrecescul ἀγάλια [agalia] și a intrat în limba română în epoca fanariotă[783], agalmă = idol (de la gr. ἄγαλμα [agalma])[784], agarenii = mahomedanii[785], pentru români *agarenii* fiind, cu precădere, *tătarii*[786].

Agariciu = ciupercă de copac[787], Aghiasmă = Aiasmă = Iasmă[788], Agneț[789], aia a mea = nevasta mea[790], haidamac = *vagabond* sau *măciucă*[791], aiul = usturoiul[792], cuvântul slavon *post* [постъ] a înlocuit în limba română pe latinescul *ajun* [*adjunum*, corelativ al lui *jejunium*], care însemna același lucru[793], *Crăciun* vine de la „latinul vulgar *crastìnum*”[794], ajunare = post[795], vrăjitorie cu

---

[771] Idem, p. 394.
[772] Idem, p. 421.
[773] Idem, p. 423.
[774] Idem, p. 428.
[775] Idem, p. 429.
[776] Idem, p. 444.
[777] Idem, p. 451.
[778] Idem, p. 459.
[779] Idem, p. 461.
[780] Idem, p. 466.
[781] Idem, p. 477.
[782] Idem, p. 478.
[783] Idem, p. 484.
[784] Idem, p. 485.
[785] Idem, p. 486.
[786] Idem, p. 487.
[787] Ibidem.
[788] Idem, p. 502.
[789] Idem, p. 520-521.
[790] Idem, p. 572.
[791] Idem, p. 576.
[792] Idem, p. 598.
[793] Idem, p. 612.
[794] Idem, p. 615.

broasca *cusută* la gură și la spate[796], doinele care încep cu expresia „frunză verde alunică" „povestesc sau prevestesc maĭ tot-d'a-una *o nenorocire*"[797].

Proiectul de dicționar al lui Hașdeu îmi place prin *exemplificările* sale din literatura trecutului dar și prin exemplificările din graiul curent și prin conexiunile pe care le face cu diverse limbi și dialecte. E un dicționar *erudit* și care *citează* sursele într-un mod corect.

Ziarul *Adevărul* din 4 septembrie 1888[798], o zi de „duminecă", costa 5 bani în capitală și 10 bani în districte.

Anul I de apariție, nr. 18, 4 pagini. Pe de-a-ntregul alb-negru.

Pe ultima pagină fiind reclame iar numele ziarului fiind scris, pe prima pagină, cu litere imense. „Ziar cotidian" și care avea un moto din Vasile Alecsandri: „Să te ferescĭ, Române, de *cuiŭ strĕin* în casă!".

Redacția și *administrația* își aveau sediul în str. Doamnei, nr. 15 bis, deasupra tipografiei Thiel & Weiss.

„Directorul politic" al ziarului: Alex. V. Beldimanu.

Abonamentul pe un an costa 30 de lei, pe 6 luni: 16 lei, pe 3 luni: 10 lei și 50 de lei pentru străinătate.

Toate datele acestea fiind tipărite pe prima pagină, sus.

Pe prima pagină: știri interne și externe. Cu precădere politice. Se aștepta campania electorală.

Din articolul *O cerere de pământ* aflăm că *arătura* la un pogon costa 30 de franci[799].

---

[795] Idem, p. 616.
[796] Idem, p. 807.
[797] Idem, p. 956.
[798] Ziarul *Adevărul*, anul I, nr. 18, din 4 septembrie 1888 (zi de duminică), București, 4 pagini alb-negru.
[799] Idem, p. 2.

În articolul *Acte oficiale* (niciun articol nu e semnat), aflăm că în districtul/ județul Iași există localitatea *Bivolari*[800].

Tot în pagina a 2-a apare știrea că Hașdeu s-a întors pe 3 septembrie 1888 de la Mănăstirea Agapia.

Din pagina a 3-a aflăm *numele* prefectului județului Suceava: Al. Millo.

Iar „Lupu Antonescu și-a dat *demisia* sa din funcția de *revizor școlar*"[801].

Pagina ultimă, a reclamelor, conține 11 reclame comerciale și o reclamă la o carte. Cartea: romanul *Secretul nebunului*, al lui Pierre Ninous, se vindea în fascicule/ extrase, și un fascicul costa *5 bani*[802].

Fabrica de hârtie de țigări „Ancora" e publicitată aici. Era situată pe strada Gabroveni, la nr. 33-35. Cât și „marele deposit de piane" din Casa Török.

Iar din ultima reclamă comercială aflăm că *Grand Hotel Union* și *Grand Hotel Royal* erau ale lui John Stiefler și erau *situate* în colțul străzii Academiei și a străzii Regale din București.

Odaia, la cele două hoteluri, era de la 2 lei în sus iar bucătăria era *franceză* și *germană*[803]. Iar dacă îți beai cafeaua la *Grand Café Union* puteai să consulți 50 de ziare străine și toate ziarele românești. Plus că puteai să bei „bere de Viena și Münich"[804].

Ziarul *Ciulinul* din 4 septembrie 1883[805]. 3 pagini scrise și pe ultima fiind două desene umoristice.

„Proprietarul" și „directorul responsabil" al ziarului: Ioan Athanasiade[806].

---

[800] Ibidem.
[801] Idem, p. 3.
[802] Idem, p. 4.
[803] Ibidem.
[804] Ibidem.
[805] Ziarul *Ciulinul*, anul I, nr. 14, din 4 septembrie 1883 (zi de duminică), București, 4 pagini alb-negru.
[806] Idem, p. 1.

Motoul publicației: *Ridendo castigantur mores*[807]…scris pe ghiveciul enormului ciulin.

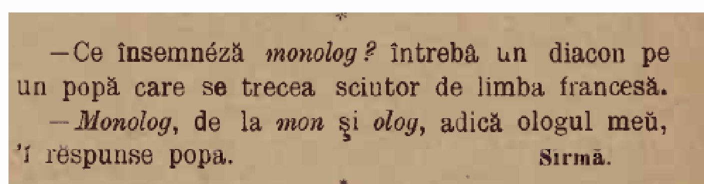
Era un ziar care apărea *duminica* și al cărui abonament costa *10 lei pe an*[808].

Despre „Ionică-Milion"[809].

În poemul *Mitropolitului Papagalescu* (aluzie la o presupusă *retorică goală*), semnat de *Mița*, este ironizat mitropolitul țării, considerat „grósnic [groaznic] de pocit"[810].

Iar în pagina a 3-a este ironizată *frica* unui preot ortodox de *eventualul diagnostic* primit de la un medic psihiatru.

Și tot în p. a 3-a este ironizată „neștiința" preoților:

—Ce însemnéză *monolog?* întrebă un diacon pe un popă care se trecea sciutor de limba francesă.

—*Monolog*, de la *mon* și *olog*, adică ologul meŭ, 'ĭ rĕspunse popa. Sîrmă.

Numai că *monolog* din română are la bază un cuvânt grecesc compus [μονόλογος] și nu un cuvânt franțuzesc. Din greacă a intrat în franceză ca *monologue*.

Cele două desene ironice au în prim-plan *Dunărea*[811].

În *Constituția și Regulamentul general ale Fancmasoneriei universale*, vol. 1[812], p. 127, se specifică faptul că gradul al 33-lea *există* în masonerie dar el, în fapt, e conferit „*numai* regelui Cahalului sau *suveranului secret* al *suprastatului secret universal jidovesc*".

Iar gradul al 32-lea e „purtat în realitate numai de *Șeful suprem* al masoneriei universale

---

807 În latină: *Prin râs sunt pedepsite moravurile*. În sensul că *ironizând* păcatele oamenilor îi face *să se rușineze* de ele.

808 Ziarul *Ciulinul*, nr. cit., p. 1.

809 Ibidem.

810 Idem, p. 2.

811 Idem, p. 4.

812 Ion Delastuparu, *Constituția și Regulamentul general ale francmasoneriei universale. Cu un istoric al francmasoneriei ab origine mundi și cu explicațiile necesare*, vol. 1, București, 1923, 139 p.

(actualmente de Walter Bruggmann) care este și Vice-Regele Cahalului”[813].

Primele 3 grade ale „francmasoneriei albastre”: 1. discipol, 2. companion, 3. maestru[814].

Urmează „gradele capitulare”, adică gradele 4-18: 4. maestru secret, 5. maestru perfect, 6. secretar intim, 7. judecător, 8. intendent, 9. maestru ales din nouă, 10. maestru ales din 15, 11. sublimul cavaler ales (șeful celor 12 triburi), 12. mare maestru, mare arhitect; 13. royal-arch, 14. mare ales, perfect și sublim mason, 15. cavaler de Orient, 16. prinț de Ierusalim, 17. cavaler de Orient și Occident, 18. suveran prinț de Roza-Cruce[815].

Gradele 19-30 formează *areopagurile* și sunt grade „filosofice”: 19. marele pontif, sublim scoțian al Ierusalimului, 20. venerabil, mare maestru al tuturor lojilor (marele patriarh noachit), 21. noachit, cavaler prusian, 22. prinț de Liban, 23. cavalerul securii regale (șef de tabernaclu), 24. prinț de tabernaclu, 25. cavaler al Șarpelui de aramă, 26. Scoțian trinitar, 27. suveran, comandor al templului, 28. cavaler al soarelui, 29. mare scoțian al Sfântului Andrei, 30. mare ales, cavaler kadoș[816].

Gradele 31-33 sunt „supremele consilii” și ele „conduc francmasoneria pe tot globul”: 31. marele inspector, comandor inchizitor, 32. suveran, prinț regal secret, 33. suveran, mare inspector general[817].

Autorul *neagă* faptul că cele *33 de grade masonice* indică *vârsta umană* a Mântuitorului Hristos când a fost *răstignit*[818]. Și el spune că cele 33 de grade au fost alcătuite „de rabini și de cabaliștii Cahalului în decurs de *87 de ani*, de la anul 1717 până la anul 1904 când au fost definitivate”[819].

---

813 Idem, p. 127.
814 Ibidem.
815 Idem, p. 127-128.
816 Idem, p. 128-129.
817 Idem, p. 129.
818 Ibidem.
819 Idem, p. 130.

Tot în p. 130, autorul spune că acest *Cahal jidovesc* are un cod „cifrat”. Iar în pagina următoare că lojele masonice *adoptă* și *cresc* copii orfani *cu vârstele între 7 și 15 ani*, cărora le dau „o educație masonică specială”[820]. Adică *îi îndoctrinează cu forța*.

Și p. 132 e, surpriză!, despre „răsbotezare”: „În primul rând, copiii aceștia [adoptați pentru că *le-au murit* părinții…sau, de ce nu?, *răpiți* de la părinți n.n.] sunt *răsbotezați* de Lojă în spirit masonic cu *un ritual special*”[821]. Adică cu unul care *neagă/ batjocorește* credința creștină.

Și după ritualul masonic al „răsbotezării” li se dă „*un nume* în plus – convențional și simbolic – de ex. „Devotament”. După aceea, sunt dați *în stricta supraveghere* a câte doi maeștri, cari le-au servit și de *nași* la botezul masonic, pentru a li se face educația masonică.

Până la vârsta de 18 ani când li se conferă, *cu dispensă* de vârstă, gradul de Discipol, copiii aceștia învață diferite limbi, geografie etc., și apoi sunt trimiși pentru *desăvârșirea* educației masonice la lojile din străinătate, unde, sub cea mai strictă supraveghere, învață până la 21 de ani arta complicată *a spionajului*, fac exerciții de tragere la tir, învață tot felul de jocuri de cărți, ca: pocker, chemin de fer, bridge, pickett, pasențe etc. etc.”[822].

În ce *scop* toate astea? Ne-o spune autorul nostru: „în scopul ca, la momentul oportun, masoneria să le încredințeze *misiuni de spionaj*, de *furt* de planuri militare și de documente diplomatice, de *asasinate* politice misterioase, cu otravă sau – in extremis – chiar cu pistolul”[823].

Văduva = jidovimea[824], planșe = adrese[825], *cuvintele de trecere* = parola secretă cu ajutorul

---

[820] Idem, p. 131.
[821] Idem, p. 132.
[822] Ibidem.
[823] Ibidem.
[824] Idem, p. 134.
[825] Ibidem.

căreia *se recunosc* masonii între ei[826], cele „două parole cu *caracter universal* sunt *Șibbolet* și *Hagg sein agg*”[827], excluderea din ordin = pedeapsa cu moartea[828].

Masonii care *trădează* sunt *omorâți prin otrăvire*[829]. Și se folosește *o otravă vegetală*, numită *Curara*, extrasă dintr-o plantă din America de Sud. Cu ea *își otrăveau* vârfurile săgeților indienii[830].

Și, mai precizează autorul, că Constituția masonică a fost scrisă *în 1723*[831].

Un dosar de *urmărire penală*[832] deschis pe data de 7 ianuarie 1991[833]. Împotriva lui Emil Macri (general maior de securitate), Ion Popescu (colonel de securitate), Traian Sima (colonel de securitate), Filip Teodorescu (colonel de securitate), Gabriel Atanasiu (colonel de securitate), Ion Deheleanu (colonel, fost șef al Miliției județului Timiș), Nicolae Ghircoiaș (colonel), Gheorghe Atudoroaie (locotenent colonel), Radu Tinu (maior de securitate), Ioan Corpodeanu (locotenent colonel), Valentin Ciucă (căpitan de securitate), Petru Moraru (colonel), Ion Baciu (șef al direcției economice din Inspectoratul General al Miliției), Iosif Veverca (maior) și Gheorghe Avram (maior). În total: 15 persoane[834].

Cine sunt toți aceștia? Cei care au ordonat, în decembrie 1989, să fie *omorâți* revoluționarii de la Timișoara.

---

826 Ibidem.
827 Ibidem.
828 Idem, p. 136.
829 Idem, p. 137.
830 Ibidem.
831 Ibidem.
832 Are 11 volume și îl găsiți la nivel online, în mod parțial, aici: http://sensidev.com/fc/dosare%20de%20urmarire%20penala/.
833 Vol. 1, imag. 2.

834 Vol. 1, imag. 2-4.

Din *stenograma* comitetului politic executiv al CC al PCR, din 17 decembrie 1989, aflăm că Ion Coman și Ilie Matei erau la Timișoara[835].

Ceaușescu știa că atât *în răsărit* cât și *în apus* se vorbea despre faptul că în România „ar trebui *să se schimbe* lucrurile”[836]. Adică *regimul politic*.

Și Nicolae Ceaușescu *îi cere* lui Vasile Milea să aducă tancurile *în centrul* Timișoarei[837].

Pe 16 decembrie 1989 soldații aduși pe străzi fuseseră *neînarmați*, în afară de grăniceri și Ceaușescu le cere *să se înarmeze*[838].

Tudor Postelnicu raportează că Miliția este *înarmată*[839]. Iar Ceaușescu îi replică faptul că milițienii trebuiau *să tragă* în manifestanți și nu să se lase *bătuți*[840].

Între 16 și 17 decembrie 1989 familia prezidențială nu dormise aproape deloc atâta timp cât Nicolae Ceaușescu a vorbit la orele 2, 3 și 4 dimineața cu subalternii săi[841].

Ceaușescu dorea să se tragă *la picioare*[842].

Elena Ceaușescu caracterizează „situația” de la Timișoara ca fiind „foarte gravă și neplăcută”[843].

N. Ceaușescu despre *ripostă* și *socialism*: „Dușmanul nu *cu predici* îl potolești, ci trebuie *să-l arzi*. Socialismul nu se construiește cu dezinformare, cu închinăciune, ci *cu lupte*. Cu luptă trebuie să-l construim. Acum în Europa este o situație de *capitulare*, de *pactizare* cu imperialismul, pentru *lichidarea* socialismului”[844].

Și Tudor Postelnicu subliniază faptul că N. Ceaușescu a discutat cu ei „*de cel puțin 15 ori*” în noaptea trecută[845].

---

[835] Vol. 1, imag. 5.
[836] Vol. 1, imag. 6.
[837] Vol. 1, imag. 6-7.
[838] Vol. 1, imag. 7.
[839] Ibidem.
[840] Vol. 1, imag. 8.
[841] Ibidem.
[842] Ibidem.
[843] Vol. 1, imag. 9.
[844] Ibidem.
[845] Vol. 1, imag. 10.

N. Ceaușescu *preia comanda* Armatei române[846] ca să-i omoare pe „huliganii" de la Timișoara[847]. Cere *lichidarea rapidă* a „ce este la Timișoara"[848].

Seara a făcut o teleconferință[849]. Ion Coman îi spune lui Ceaușescu că a ordonat „să se tragă foc"[850].

Declarația lui Ion Coman e *prima* din dosar, începând de la imag. 28. Scrisă de mână. Și odată cu imag. 34 ea a fost dactilografiată.

Și își asumă faptul că *a aprobat* să se tragă în manifestanți[851].

În două nopți și-o zi (17-19 decembrie 1989) organele MI au reținut la Timișoara 700 de persoane, au fost 210 răniți și 21 de morți. Emil Bobu s-a interesat de *un crematoriu…*[852].

Din declarația lui Ion Coman rezultă că s-a născut în com. Asan-Aga[853] din Teleorman[854] și că cei aproape 3.000 de manifestanți de la Timișoara strigau: „Vrem libertate", „Vrem alegeri libere", „Vrem alimente", „Vrem căldură", „Jos dictatura!", „Jos dictatorul Ceaușescu", „Jos criminalul Ceaușescu", „Azi în Timișoara, mâine în toată țara!"[855].

Elena Ceaușescu i-a cerut lui Ion Coman „*să asmută* cîinii asupra femeilor"[856]. În aceeași pagină Coman vorbește de 58 de morți. Și Coman a ordonat *să tragă* generalilor Nuță și Gușe[857].

---

[846] Ibidem.
[847] Vol. 1, imag. 11.
[848] Vol. 1, imag. 12.
[849] Vol. 1, imag. 18.
[850] Vol. 1, imag. 21.
[851] Vol. 1, imag. 34.
[852] Vol. 1, imag. 35.
[853] A purtat și numele de *Costieni* și acum se numește *Bujoreni*. Aici găsim o Biserică din lemn din anul 1711: http://ro.wikipedia.org/wiki/Biserica_de_lemn_din_Bujoreni,_Teleorman.
[854] Vol. 1, imag. 38.
[855] Vol. 1, imag. 43.
[856] Vol. 1, imag. 45.
[857] Vol. 1, imag. 53.

Urmează declarația lui Tudor Postelnicu. Începând cu imag. 57 din vol. 1. Care scrie *mai citeț* decât primul.

S-a născut în Provița de Sus, în Prahova[858]…și a ordonat militarilor *să tragă*[859]. Și chiar *se laudă* cu asta, spunând că el nu a făcut ca generalul Milea, care a scos armata în București ca „să cânte"[860].

Dar dacă Coman îl numise *dictator* pe Ceaușescu, Postelnicu îi declară *trădători* pe soții Ceaușescu[861].

Postelnicu avea *o Dacia 1300* la revoluție și locuia în București, pe strada Heleșteului, nr. 22 A, sect. 1[862].

În *Procesul verbal* din data de 20 ianuarie 1990 se anexează la dosar *jurnalul acțiunilor operative* și alte note[863]. Semnează pentru anexare Petru Izdrescu, Procuror militar șef, maior de Justiție[864].

Jurnalul acțiunilor operative e încadrat la *Secret*, având nr. 01349/ 12.12.87. Al Ministerului de Interne, acțiunea: *Gloria*[865].

Și avem aici *însemnări amănunțite*, ca de Twitter, ale serviciilor MI cu privire la *ce se petrecea* în Timișoara în timpul revoluției. În concluzie: zeci de foi scrise despre diverse evenimente.

La ora 10. 35, în ziua de 17 decembrie 1989, apare ideea de *ridicare* [reținere] a două persoane[866].

La 13. 27, 800 de oameni, în coloană, se îndreptau spre *conducerea județeană* a PCR din Timișoara[867].

---

[858] Vol. 1, imag. 63.
[859] Ibidem.
[860] Ibidem.
[861] Vol. 1, imag. 64.
[862] Vol. 1, imag. 65.
[863] Vol. 1, imag. 68.
[864] Vol. 1, imag. 69.
[865] Vol. 1, imag. 70.
[866] Vol. 1, imag. 82.

La 16.04 s-au provocat două incendii.

La 16. 06: apare un grup de 400 de oameni.

La 16. 15: cei 2.000 de oameni din centru se unesc cu cei 400[868].

Și la fiecare însemnare de acest fel există numele celor care *informează*, *primesc* informația și *hotărăsc* ca ea să fie scrisă.

La 16. 20 grupul de oameni se îndreaptă spre *Piața Libertății*[869].

17. 36: 2 soldați răniți.

17. 40: ardea ceva pe strada 30 Decembrie.

La ora 18 apar tancurile pe străzi. Staționează.

Ora 19.00: 1.000 de oameni au intrat pe *Aleea studenților*[870].

19. 56: „au trecut 4 salvări mari cu cel puțin 10 răniți și câțiva morți”[871].

Ora 21: manifestanții „fac agitație pe seama morților”[872].

Pe 18 decembrie 1989, la Timișoara, la ora 0.00 se striga: „Feriți-vă de *poliția comunistă*!”[873].

La ora 10.00 „30 femei violente cer *cadavrele* celor decedați. Se cere *un procuror* pentru *identificarea* cadavrelor”[874].

Ora 10.10: apare ideea de *revoluție*[875].

10. 15: „mașini străine [din străinătate] *filmează* ceea ce *se întâmplă* în oraș. S-au luat măsuri de *anihilare*”[876] a lor.

11.00: în fața catedralei ortodoxe din Timișoara era un grup de 20 de persoane[877].

---

[867] Vol. 1, imag. 84.
[868] Vol. 1, imag. 85.
[869] Vol. 1, imag. 87.
[870] Vol. 1, imag. 88.
[871] Vol. 1, imag. 90.
[872] Vol. 1, imag. 92.
[873] Vol. 1, imag. 93.
[874] Vol. 1, imag. 96.
[875] Ibidem.
[876] Vol. 1, imag. 97.
[877] Vol. 1, continuare, imag. 17. Adică cel de aici e *vol. 1 continuat*: http://sensidev.com/fc/dosare%20de%20urmarire%20penala/dosar%20de%20urmarire%20penala%20volumul%201/dosar%20de%20urmarire%20penala%20volumul%201%20continuare/.

De la 11. 46 încep *să se rețină* persoane[878]. Li se dă numele și adresa.

12. 47: sunt „întorși înapoi *3 ziariști englezi* și *2 cetățeni italieni* care și-au exprimat dorința de *a ajunge* la Timișoara”[879].

13. 10: „o femeie blondă *incită* lumea”[880].

La 13. 15 se informează faptul că din cei 1.350 de muncitori, câți trebuiau să intre *în schimbul de dimineață* la inteprinderea *Solventu* au venit…doar 40 de muncitori la lucru[881].

14. 56: „circa 1.500 [de] persoane de la UMT ies să demonstreze *pentru morți*”. Pentru cei care fuseseră *omorâți* în ziua precedentă, pe 17 decembrie 1989[882].

17.05: s-a făcut *uz de armă* la catedrală[883].

17. 49: numele celor 3 „instigatori” de la UMT[884].

19 decembrie 1989, ora 8. 32: se strigă „Ucigașilor!” din mașina cu numărul 3TM-6956[885].

8. 36: lozinci scrise pe un bloc[886].

10. 37: o lozincă foarte mare scrisă cu roșu[887].

11. 40: mulțime de demonstranți[888].

Ora 17: manifeste aruncate în fața catedralei[889].

20 decembrie 1989, la Timișoara, ora 10.11: cu tricolorul pe străzi[890].

12. 19: „Vrem *morții* și *răniții*!”[891].

12. 36: circa 300 de oameni se îndreaptă spre centrul orașului[892].

---

[878] Vol. 1, continuare, imag. 19.
[879] Vol. 1, continuare, imag. 24.
[880] Ibidem.
[881] Vol. 1, continuare, imag. 25.
[882] Ibidem.
[883] Vol. 1, continuare, imag. 26.
[884] Vol. 1, continuare, imag. 27.
[885] Vol. 1, continuare, imag. 31.
[886] Ibidem.
[887] Vol. 1, continuare, imag. 33.
[888] Vol. 1, continuare, imag. 34.
[889] Vol. 1, continuare, imag. 39.
[890] Vol. 1, continuare, imag. 44.
[891] Vol. 1, continuare, imag. 45.
[892] Vol. 1, continuare, imag. 46.

14.00: „Piața Operei este *plină*. Sunt *câteva mii*"[893].

14. 14: se cere *un microfon*[894].

22. 03: „În *spatele* Comitetului Județean mulțimea *aprinde lumânări*"[895].

21 decembrie 1989, la ora 3.00 dimineața: oamenii *se adunau* în Piața Operei din Timișoara[896].

18. 03: *Frontul Salvării Naționale*[897]. Singura însemnare scrisă *cu creionul*.

Manifestanții de la Timișoara au fost și *fotografiați* de către Securitate și în imag. 94 sunt două fotografii de atunci.

Această fotografie e din data de 17 decembrie 1989, din acțiunea de *filaj* a Securității:

O alta de la un fotograf „autorizat"[898]:

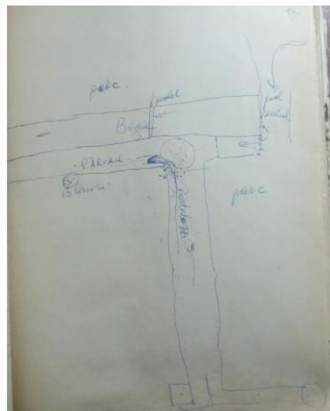

[893] Vol. 1, continuare, imag. 48.
[894] Ibidem.
[895] Vol. 1, continuare, imag. 52.
[896] Vol. 1, continuare, imag. 53.
[897] Vol. 1, continuare, imag. 61.
[898] Vol. 1, continuare, imag. 100.

Adrian Brădișteanu dă declarație ca *martor* pe 17 ianuarie 1990[899]. Alt martor: Vasile Grui[900].

Mărturia căpitanului Marin Vasile e primită în ziua de 15 ianuarie 1990[901]. De aici încolo numai *declarații* ale martorilor.

Unul dintre ei face *o schiță* în imag. 133.

Declarația lui Ion Clavac e scrisă *ca la tipar*. E *cea mai clară* dintre toate[902]:

Declaratie, 194

Subsemnatul CLAVAC ION născut la
data de 13.10.1989 în localitatea Bălcești
jud. Vîlcea, cu domiciliul stabil în Timișoara
str. Ion Ionescu de la Brad, Bl. B92 Sc C, et 1, Ap 9
fost ofiter de securitate cu gradul de locotenent
în cadrul serviciului antiterorist în functia de
ofiter operativ îi declar următoarele:
Urmare a solicitărilor făcute referitoare la
faptul dacă am cunostință de persoane care au
folosit armamentul sau dacă am avut anumite
ordine date în acest sens mentionez următoarele:
... 18.12.1989 aflîndu-mă în birou

De la imag. 144 încep să fie *enumerați* cei *omorâți* și *răniți* la Timișoara.

Și cei *răniți* prin *împușcare* pe 18 decembrie 1989 aveau vârsta de 12, 14, 16, 21, 37 sau 38 de ani[903].

899 Vol. 1, continuare, imag. 124.
900 Vol. 1, continuare, imag. 126.
901 Vol. 1, continuare, imag. 128.
902 Vol. 1, continuare, imag. 140.
903 Vol. 1, continuare, imag. 144.

Octavian Țânțaru, de 21 de ani, a fost *omorât*[904]. Cristian Câmpeanu, de 13 ani, a fost *împușcat în gambă*[905]. Radian Belici, de 23 de ani, a fost *omorât*[906]. Stela Uțan, de 37 de ani, a fost *rănită*[907].

Gheorghe Cruceru a fost *omorât* pe 17 decembrie 1989. Pe 18 decembrie 1989 a fost *omorât* Nicolae Simicin. Pe 19 decembrie 1989 Ștefan Mariș a fost *rănit* și pe 24 decembrie *a murit*[908].

Sunt mai multe *liste* cu morți și răniți. Pe spitale.

Platforma *Ortodoxia Tinerilor* și-a făcut cont de *Facebook* pe 24 august 2012[909].

Danion Vasile pe 27 februarie 2010[910].

PS Siluan Mănuilă pe 26 septembrie 2008[911].

Și îmi displac la culme *reclamele intruzive* de pe Facebook. Cât și enorma stivă de fotografii *inteligente* care *vorbește* în locul *lipsei noastre de comunicare*.

Sunt abonat pe *Twitter*, printre multe altele, la însemnările lui Paul Goma[912], Radu al României[913], Michael Moore[914] și Barack Obama[915]. Însă sunt puțini *scriitorii* de Twitter. Adică cei care scriu sau te trimit la lucruri *cu adevărat importante*.

Prefer *Google Reader*[916] dar am prea puține bloguri care îmi dăruiesc *articole serioase*.

---

[904] Vol. 1, continuare, imag. 145.
[905] Vol. 1, continuare, imag. 146.
[906] Vol. 1, continuare, imag. 167.
[907] Vol. 1, continuare, imag. 171.
[908] Vol. 1, continuare, imag. 180.
[909] A se vedea: http://www.facebook.com/ortodoxia.tinerilor.
[910] Idem: http://www.facebook.com/danion.vasile.3.
[911] Idem: http://www.facebook.com/manuila.siluan.
[912] Idem: https://twitter.com/paulgoma.
[913] Idem: https://twitter.com/principeleradu.
[914] Idem: https://twitter.com/MMFlint.
[915] Idem: https://twitter.com/ObamaNews.
[916] Idem: http://www.google.com/reader.

Max Scheler (1874-1928)[917] definea *resentimentul* drept „o auto-intoxicare sufletească”[918]. Pentru că la baza lui stau „sentimentul și impulsul răzbunării, ura, răutatea, invidia, pizma, perfidia”[919].

De aceea considera răzbunarea „o trăire bazată pe *un sentiment de neputință*, fiind…întotdeauna, în primul rând, apanajul celor *slabi* într-o privință oarecare”[920].

Pizma se ocupă cu „*terfelirea* și *doborârea-de-pe-soclu*”[921] a oamenilor valorici. Perfidia/ ipocrizia este *interiorizată* și ea *se trădează* prin gesturi necontrolate și prin zâmbete răutăcioase[922].

Și resentimentul e văzut de către autorul nostru ca *rezultat* al transformării *sentimentului* răzbunării într-o *sete de răzbunare*[923].

De aceea *critica resentimentară* nu *îndreaptă* ci doar *își dă cu părerea*[924].

Autorul include în geneza resentimentului și *spiritul de concurență*[925]. Invidia, spune el, se naște *din neputința* de a ajunge ca altul[926]. Iar resentimentul se ocupă, de fapt, cu „mistificarea valorică”[927]. Cu lupta nebunească de *a-l minimaliza* pe cel valoros și de *a-i orbi* și pe ceilalți în ceea ce-l privește.

Totodată autorul consideră *pudibonderia* drept „*o formă aparte* a resentimentului sexual”[928]. Căci târfa este cea care „*defăimează* pudoarea autentică a adevăratei femei”[929], atunci când

---

[917] Max Scheler, *Omul resentimentului*, trad. din germ. de Radu Gabriel Pârvu, Ed. Humanitas, București, 2007, 198 p. Despre autor a se vedea: http://ro.wikipedia.org/wiki/Max_Scheler.
[918] Idem, p. 13.
[919] Idem, p. 14.
[920] Idem, p. 15.
[921] Idem, p. 17.
[922] Ibidem.
[923] Idem, p. 19.
[924] Idem, p. 23.
[925] Idem, p. 24.
[926] Idem, p. 25.
[927] Idem, p. 32.
[928] Idem, p. 38-39.
[929] Idem, p. 39.

popularizează ideea resentimentară că *pudoarea* femeilor cinstite *ar ascunde* deficiențe[930].

Atitudinea resentimentară a soacrei vizavi de noră, pentru că aceasta *i-a luat locul* în viața fiului ei[931].

Soldatul și *preotul* sunt cei mai expuși, sublinia autorul, *riscului resentimentar*[932].

Preotul și monahul *au rămas* în discuție dar riscul resentimentar se îndreaptă astăzi și asupra politicienilor, a oamenilor de afaceri, a oamenilor de televiziune, a demnitarilor de tot felul.

Despre *ura de clasă*[933]. „Ura intempestivă” [934]. Simpla ta *prezență* creează „un reproș ascuns” în alții[935].

Și autorul neagă, pe drept, faptul că lumea ar fi avut „morale diferite”[936]. Însă relativiștii morali susțin *diversitatea morală* în mod pervers pentru că vor să facă „din morala prezentului *un țel* și *o măsură* a trecutului”[937].

La polul opus lui Nietzsche, Scheler consideră că „*sământa* eticii creștine *n-a încolțit* pe terenul resentimentului”[938] dar etica burgheză e *resentimentară*[939].

Iubirea creștină este „complet *eliberată* de resentiment”[940], pe când arta *realismului modern*, care *scormonește* bolile omului e „un fenomen născut *numai din resentiment*”[941].

Tot aici Scheler vorbește despre „fericirea senzorială” care se opune „entuziasmului

---

[930] Idem, p. 39-40.
[931] Idem, p. 42.
[932] Idem, p. 44.
[933] Idem, p. 52.
[934] Ibidem.
[935] Idem, p. 61.
[936] Idem, p. 65.
[937] Idem, p. 66.
[938] Idem, p. 68.
[939] Ibidem.
[940] Idem, p. 76-77.
[941] Idem, p. 82.

spiritual"[942] al credinței creștine. Tocmai de aceea *umanitarismul* actual nu dorește pentru umanitate *mântuirea* ci *bunăstarea generală*[943].

Fiindcă „această *iubire de oameni* [a umanismului nereligios n.n.] este forma de expresie a unui *refuz refulat*, a unui impuls de *a-i riposta* lui Dumnezeu. Ea este forma sub care se ascunde *ura refulată* față de Dumnezeu"[944].

Căci *umanitarismul* are la bază *ura* față de familie și față de cei apropiați[945].

Altruismul modern, subliniază autorul, e și el *resentimentar*[946] iar pe August Comte îl numește „născocitorul barbarismului *altruism*"[947].

Iar pe Martin Luther, autorul îl consideră drept cel care *a negat* iubirea creștină și a fost inițiatorul „*purului umanism* modern al iubirii"[948], care vede iubirea doar ca *formă sexuală*[949].

Luther a distrus *solidaritatea umană* și a deschis drumul larg *al iubirii de sine*[950]. Pentru că teoria *mântuirii prin credință*, în care sufletul comunică *de unul singur* cu Dumnezeu, face ca „iubirea *pentru altcineva*…[să fie] *total subordonată* iubirii de sine"[951].

Iar devalorizând iubirea, Luther a contestat „*comunitatea vie* în credință și iubire ca spațiu…*inerent* procesului mântuirii"[952] iar odată cu ea este contestată *Biserica*[953].

Subiectivizarea valorilor e tot un procedeu resentimentar[954]. Iar industrializarea a dat *impresia* că viața oamenilor e *mai puțin* importantă decât uneltele și utilitatea lor[955].

---

942 Idem, p. 117.
943 Idem, p. 118-119.
944 Idem, p. 125.
945 Idem, p. 127.
946 Ibidem.
947 Idem, p. 128.
948 Idem, p. 137.
949 Ibidem.
950 Ibidem.
951 Idem, p. 138.
952 Ibidem.
953 Ibidem.
954 Idem, p. 158.
955 Idem, p. 181.

Însă „fiecare *progres* al industrializării nu este [unul] *necondiționat*, ci are *valoare* numai cu *condiția* de a nu prejudicia pe termen lung valorile vieții”[956].

Aghiazmatariu mic[957] de la Iași, din 1823, are 190 p. A apărut cu binecuvântarea ÎPS Veniamin Costachi[958] în timpul domnului Ioan Sandu Sturza[959].

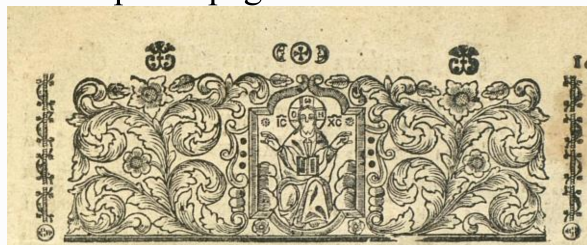
Și cartea începe cu *Rânduiala ce se face la femeaia lehusă*[960]. Sfântul Botez e de la p. 33. *Osfeștania cea mică* e de la p. 54. *Paraclisul Maicii Domnului* de la p. 75.

Rânduiala Mărturisirii de la p. 96. *Rugăciunea pentru ceia ce sânt înblestemuri* de la p. 121. *Rânduiala carea să face la boala vitelor* e de la p. 154.

Întregul *cuprins* al cărții e la p. 7-8. Iar la finalul cuprinsului, în p. 8, în josul paginii, avem acest desen:

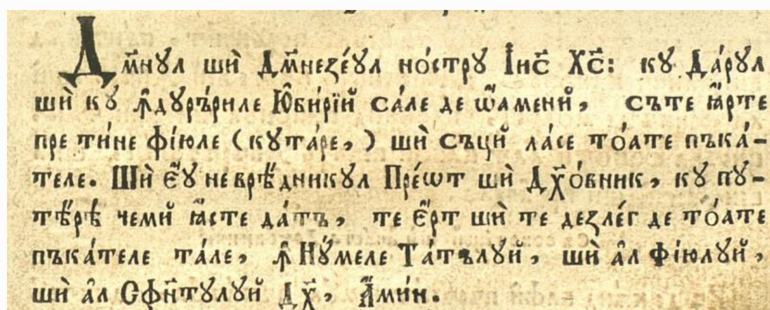

Frontispiciul paginii a 9-a e acesta:

956 Idem, p. 196.
957 *Aghiazmatariu mic* de la Iași, din 1823, *cf.* BAR, CRV 1173.
958 A se vedea: http://ro.wikipedia.org/wiki/Veniamin_Costache.
959 Idem: http://en.wikipedia.org/wiki/Ioan_Sturdza.
960 Lăuză = femeia care se află *în primele săptămâni după o naștere*.

Rugăciunea de dezlegare a Sfintei Spovedanii[961]: „Domnul și Dumnezeul nostru Iis[us] H[ri]s[tos]: cu Darul și cu îndurările Iubirii sale de oameni, săte iarte pre tine fiiule (cutarele,) și săți lase toate păcatele. Și eu nevreadnicul Preot și Duhovnic, cu putearea cemi iaste dată, te iert și te dezleg de toate păcatele tale, în Numele Tatălui, și al Fiiului, și al Sfântului Duh, Amin”.

Дмнꙋл шѝ Дмнезеꙋл нострꙋ Інс Хс: кꙋ Дарꙋл
шѝ кꙋ ꙟдꙋрърile Юбирїй сале де ѡамени, съте ꙗрте
пре тине фїюле (кꙋтаре,) шѝ съцй ласе тоате пъка-
теле. Шѝ еꙋ неврѣдникꙋл Преѡт шѝ Дꙋховник, кꙋ пꙋ-
тѣрѣ чемй ꙗсте дать, те ерт шѝ те дезлег де тоате
пъкателе тале, ꙟ Нꙋмеле Татълꙋй, шѝ ал Фїюлꙋй,
шѝ ал Сфнтꙋлꙋй Дх, Амин.

În finalul p. 124:

Prima literă de la p. 163:

Sinaxarul celor 12 luni, cu Sfinții care se pomenesc în fiecare zi, începe în p. 165 și se termină în p. 184.

[961] *Aghiazmatariu mic* de la Iași, op. cit., p. 121.

În p. 184, la final, e *un cuvânt* pentru cititori: „Iară cei ce veți *ceti* bucurațivă în Domnul șivărugați pentru noi, și ori ce greșală veți afla încuvinte sau înslove tipărite, *îndreptați cu duhul blândeațelor*, nepuindune în ponoslu, că precum iaste *cu neputință* Ceriului asă vedea fără nori, așa și Tipografilor *a fi fără greșală*.

Slavă lui Dumnezeu celui ceieau ajutat a înceape, și a săvârși acest lucru folositoriu: acum și pururea și înveacii veacilor”.

Iar după acest text, în aceeași pagină 184, e acest desen, care cuprinde *Amin*-ul cuvintelor de final:

De origine actibusque Getarum, a lui Iordanes[962], are 60 de capitole. În română: *Despre originea și faptele goților*.

Cartea e dedicată *fratelui Castalius*[963].

„Insula Britaniei”[964], locuitorii din Caledonia „au părul roșcat”[965], Scitia[966], „Theodoric al Goților”[967], „Filimer, fiul lui Gadarix”[968].

În p. 87 despre dimensiunile Scitiei:

Sciția se învecinește cu teritoriul Germaniei până la izvoarele Istrului sau până unde se află lacul Morsianus [2]); ea se întinde până la fluviile Tyras, Danaster [3]) și Vagosola [4]) și până la marele Danaper și la muntele Taurus, nu cel din Asia, ci până la cel propriu, adică la cel Scitic și dealungul întregei mari Meotide și dincolo de Meotida prin strâmtoarea Bosforului până la muntele Caucas și fluviul Araxe și apoi, aplecându-se în partea stângă după marea Caspică se întinde până la marginea cea mai îndepărtată, a Asiei dinspre Oceanul Euroboream. Ea are forma unei ciuperci, la început subțire, apoi se lățește foarte mult și se rotunjește și se întinde până la Huni, la Albani și până la Seri. Aceasta zic este patria lor, adică Scitia, ce se întinde deci foarte mult în lungime și lăți-

---

962 Iordanes, *Getica*, text, trad. și com. de G. Popa-Lisseanu, în *Izvoarele Istoriei Românilor*, vol. XIV, Ed. Bucovina, București, 1939, p. 21-79 (text latin) și p. 81-156 (text românesc).
963 Idem, p. 81.
964 Idem, p. 83.
965 Idem, p. 84.
966 Idem, p. 85.
967 Idem, p. 86.
968 Ibidem.

„Dunărea cea mare”[969], Dacia este „*apărată* de munți înalți *în formă de cunună*”[970], „hunugurii” se ocupau cu comerțul de „piei de hermelină”[971], Zalmoxe a fost „un filosof de o erudiție extraordinară”[972]. Și înainte de Zalmoxe mai fuseseră încă doi oameni foarte învățați în Dacia: *Zeuta* și *Deceneu*[973].

Iar autorul spune că goții „au fost întodeauna *superiori în filosofie* față de aproape toți barbarii și egali cu grecii, după cum susține Dio, care a compus în limba greacă istoria și analele lor”[974].

„Zeul” Marte era *got*[975]. Și goții l-au adorat și îi atârnau de trunchiurile copacilor prăzile de război[976].

Goții conduși de Tanausis s-au bătut cu egiptenii conduși de Vesosis[977]. Fazanii erau *delicatețea* oamenilor bogați[978].

Amazoanele goților: Lampeto și Marpesia[979]. Ele omorau copiii de parte bărbătească[980].

Hercule s-a luptat cu amazoana Melanes[981] iar Tezeu a capturat-o pe amazoana Hippolita. Ele și-au păstrat regatul până la Alexandru cel Mare[982].

Romanii *au împrumutat nume* de la macedoneni, grecii de la romani, sarmații de la germani iar goții de la huni[983].

Regina Thomyris a fondat cetatea *Thomes*[984]. Adică *Tomis*, Constanța de azi.

Goții au năvălit în Grecia și au jefuit întreaga Macedonie[985]. Deceneu *i-a instruit* pe goți fapt

---

969 Idem, p. 88.
970 Ibidem.
971 Idem, p. 89.
972 Ibidem.
973 Ibidem.
974 Ibidem.
975 Ibidem.
976 Idem, p. 89-90.
977 Idem, p. 91.
978 Ibidem.
979 Idem, p. 92.
980 Idem, p. 93.
981 Ibidem.
982 Idem, p. 94.
983 Ibidem.
984 Idem, p. 95.

pentru care „le-a apărut prin știința sa ca o ființă supranaturală și a ajuns să conducă nu numai pe *oamenii de rând*, dar chiar și pe *regi*”[986].

După moartea lui Deceneu l-au cinstit la fel pe Comosicus, el fiind considerat *rege*, *preot suprem* și *judecător*[987].

Dacia, în timpul lui Iordanes, se chema *Gepidia*[988]. Și în acest fel descrie autorul fluviul Dunărea: „izvorăște din câmpia Alamanniei și primește de la izvorul său și până la gura sa, care se varsă în marea Neagră, 60 de râuri din dreapta și din stânga, pe o întindere de 1.250.000 de pași, având forma unei *spinări de pește*, în care se înfig fluviile ca niște coaste și…este *cel mai mare fluviu*. Pe limba Bessilor se numește *Hister*, și are adâncimea apei, în albia unde este mai profundă, de numai 200 de picioare. Dunărea întrece *în mărime* pe toate celelalte fluvii, *în afară* de Nil”[989].

Și autorul *descrie* istoria „cu ajutorul lui Dumnezeu”[990].

Goții, conduși de Dorpeneus, au atacat Imperiul roman și au ieșit *învingători* în timpul lui Domițian[991]. Genealogia regilor Amali în p. 100-101. Împăratul Maximinus a fost *got*[992]. *Ostrogoții* și *vizigoții* erau două neamuri gote[993].

Citează istoria lui Symmachus[994], după ce mai înainte l-a citat pe istoricul Dio[995].

Împăratul Filip și cu fiul lui Filip au fost singurii împărați romani *creștini* înainte de Sfântul Constantin cel Mare[996].

---

985 Idem, p. 96.
986 Idem, p. 97.
987 Idem, p. 98.
988 Ibidem.
989 Ibidem.
990 Idem, p. 99.
991 Ibidem.
992 Idem, p. 101.
993 Ibidem.
994 Idem, p. 102.
995 Idem, p. 89.
996 Idem, p. 103.

Cetatea Marcianopolis a fost fondată de împăratul Traian[997]. Gepizii erau tot goți și *gepanta*, de unde le-a venit numele *gepizilor*, însemna *leneș*[998].

„Fastida, regele gepizilor”[999], împăratul Decius a adus multe jertfe idolilor înainte de bătălia în care a fost omorât[1000], istoricul Dionysius[1001], goții *au dat foc* templului Dianei din Efes, pe care *îl fondaseră* amazoanele gote[1002].

„Băile de ape calde”[1003], termale. Visimar, regele vandalilor[1004], istoricul Dexippus[1005], Dunărea = Istru[1006], Hermanaric al goților a fost *comparat* cu Alexandru cel Mare[1007], istoricul Ablavius[1008], „dar mulțimea *nedisciplinată* n-are nicio valoare; mai ales când *nu vrea* Dumnezeu și când sosește *o armată numeroa*să”[1009].

Hunii, după Orosius, erau „cel mai grozav popor prin *sălbăticia* sa”[1010]. *Vrăjitoarele* goților se numeau *haliurunne* și ele au fost *izgonite* de regele Filimer[1011]. Din ele s-au născut *hunii*, care „au trăit la început *în bălți*, [fiind] oameni mărunți, negricioși, prăpădiți”[1012].

Istoricul Priscus a vorbit despre huni[1013]. Ei se ocupau cu vânatul, îi atacă pe sciți și pe alte popoare[1014], și pruncilor *le tăiau obrajii cu fierul* pentru ca „înainte de *a suge lapte* să fie siliți *să se obișnuiască cu rănile*”[1015].

---

997 Idem, p. 104.
998 Ibidem.
999 Idem, p. 105.
1000 Idem, p. 106.
1001 Ibidem.
1002 Idem, p. 107.
1003 Idem, p. 108.
1004 Idem, p. 109.
1005 Ibidem.
1006 Ibidem.
1007 Idem, p. 109-110.
1008 Idem, p. 110.
1009 Ibidem. Toate *citatele* din traducerea în limba română a cărții lui Iordanes au fost *diortosite* la nivel lingvistic.
1010 Ibidem.
1011 Idem, p. 111.
1012 Ibidem.
1013 Ibidem.
1014 Ibidem.
1015 Idem, p. 112.

„Balamber, regele hunilor”[1016], vizigoții au devenit *arieni* (au acceptat erezia lui Arie)[1017] și i-au făcut arieni și pe ostrogoți și gepizi[1018] și datorită *lăcomiei* generalilor romani „se vindea *un sclav* pentru *o pâine* și *o bucată de carne* pentru *10 libre*”[1019].

Împăratului Valens goții *i-au dat foc* din neștiință, pentru că *au incendiat* casa unde el se ascunsese[1020]. Moarte pe care autorul o vede ca pe *împlinirea* judecății lui Dumnezeu asupra lui Valens[1021].

Vizigoții s-au mutat în Tracia și în Dacia Ripensis[1022]. Regele Athanaric e primit la Constantinopol[1023], Alaric al vizigoților moare de „o moarte năpraznică” în timp ce dorea să se stabilească în Africa[1024], urmașul lui Alaric a fost Ataulf[1025] și sub conducerea lui goții au jefuit Italia[1026].

Goții cuceresc Galia apoi Spania, în Spania învingându-i pe vandali[1027]. Ataulf îi condusese pe goți în Galia și Spania și el e „străpuns cu sabia în piept de Everuulf, de a cărui statură, de obicei, *își bătea joc*”[1028].

Atilla și-a ucis fratele, pe Bleda, și a stăpânit peste toți hunii[1029]. Se credea că armata lui era de 500.000 de soldați[1030].

Ce spune despre Atilla: era „mândru la mers, își rotea ochii în dreapta și în stânga”, avea trup țeapăn, era iubitor de războaie, știa să se

---

1016 Ibidem.
1017 Idem, p. 113.
1018 Ibidem.
1019 Idem, p. 114.
1020 Ibidem.
1021 Ibidem.
1022 Idem, p. 115.
1023 Ibidem.
1024 Idem, p. 118.
1025 Idem, p. 119.
1026 Ibidem.
1027 Ibidem.
1028 Idem, p. 120.
1029 Idem, p. 124.
1030 Ibidem.

stăpânească, avea planuri mari, știa să asculte și era bun cu cei care i se supuneau[1031]. „De statură scurt, cu pieptul lat, cu capul mare, cu ochii mici, cu barbă rară, cu părul încărunțit, cu nasul cârn, de culoare negricioasă”[1032].

Lupta cu sabia lui Marte…istoricul Priscus vorbind despre modul cum ea a fost descoperită[1033].

„Singiban, regele alanilor”[1034], „câmpiile catalaunice”[1035], Ardaric, regele gepizilor, era prietenul lui Atilla[1036]. Atilla cucerește Aquileia, apoi Milanul[1037].

„Odoacru, regele torcilingilor”[1038].

Spre sfârșitul vieții sale, ne spune istoricul Priscus, Atilla, după ce avusese numeroase soții, s-a căsătorit cu o femeie foarte frumoasă, numită *Ildico*[1039]. Și după ce s-a căsătorit cu ea, în noaptea nunții, în timpul somnului, a murit *sufocat* din cauza beției[1040].

Iar împăratul Marcian, a văzut într-o vedenie a somnului, moartea lui Atilla[1041].

Vulfila[1042] se trăgea din *goții minori* și i-a învățat pe aceștia *arta scrisului*[1043]. Goții minori nu beau vin și „cei mai mulți se hrănesc cu lapte”[1044].

Hunimund și Alaric: regi *suavi*[1045], Dunărea *înghețată* în timpul iernii[1046], „Babai, regele sarmaților”[1047], „râul Sava”[1048], Theodoric al goților

---

[1031] Ibidem.
[1032] Ibidem.
[1033] Idem, p. 124-125.
[1034] Idem, p. 127.
[1035] Idem, p. 128.
[1036] Ibidem.
[1037] Idem, p. 133.
[1038] Idem, p. 138.
[1039] Idem, p. 141.
[1040] Ibidem.
[1041] Idem, p. 142.
[1042] A se vedea: http://ro.orthodoxwiki.org/Ulfila și http://ro.wikipedia.org/wiki/Wulfila.
[1043] Iordanes, *Getica*, op. cit., p. 145.
[1044] Ibidem.
[1045] Idem, p. 147. E vorba despre *neamul suavilor*.
[1046] Idem, p. 148.
[1047] Idem, p. 149.

e *plăcut* de împăratul Zeno[1049], „Lodois, regele francilor”[1050].

Theodoric se căsătorește cu fiica lui Lodois, *Audefleda*[1051]. Înainte de această căsătorie mai avusese două fiice cu o concubină din Moesia și anume pe *Thiudigoto* și *Ostrogotho*[1052]. Thiudigoto s-a căsătorit cu Alaric al vizigoților și Ostrogotho cu Sigismund al burgundzonilor[1053].

Amalaric e fiul lui Alaric[1054], Vitiges s-a căsătorit cu Mathesuenta la Ravenna[1055], Hunila era un general got[1056]…și cartea se termină pe timpul Sfântului Împărat Justinian[1057]. Iar autorul subliniază faptul că e *got* dar că *nu a falsificat* istoria neamului său[1058].

Curtius spunea despre luteranul Johann Gerhard[1059] (1582-1637) că e „primul autor al unei *Patrologii*”[1060].

Însă cartea e, mai degrabă, *o dogmatică apologetică*, din perspectivă luterană, care a fost editată la Jena cu titlul: *Confessionis catholicae in qua doctrina catholica et evangelica* și numele autorului ei, în latină, e *Johanne Gerhardo*.

Cartea are două volume, scrise în limba latină. Primul volum are 947 pagini și a fost editat în 1634[1061]. Al doilea volum e în trei părți.

1048 Ibidem. A se vedea: http://ro.wikipedia.org/wiki/R%C3%A2ul_Sava.
1049 Idem, p. 150.
1050 Idem, p. 152.
1051 Ibidem.
1052 Ibidem.
1053 Ibidem.
1054 Ibidem.
1055 Idem, p. 155.
1056 Ibidem.
1057 Idem, p. 156. A se vedea: http://ro.orthodoxwiki.org/Iustinian.
1058 Ibidem.
1059 A se vedea: http://en.wikipedia.org/wiki/Johann_Gerhard.
1060 Ernst Robert Curtius, *Literatura europeană și Evul mediu latin*, trad. în rom. [din germ.] de Adolf Armbruster, cu o introd. de Alexandru Duțu, Ed. Univers, București, 1970, p. 299. Cartea are 815 p. în această ediție.
1061 Poate fi downloadată de aici: http://books.google.ro/books?id=FjJBAAAAcAAJ&dq=inauthor:%22Johann+Gerhard%22+intitle:confessio&lr=&as_brr=1&pg=PT3&redir_esc=y#v=onepage&q&f=false.

II. 1[1062] are 1394 p.

II. 2[1063] are 1198 p. și a fost editat în 1636[1064].

II. 3[1065] a fost editată în 1637 și are 1006 pagini, în afară de indexurile de final care nu mai sunt numerotate.

Cuprinsul primului volum e pus la început, pe câteva pagini…și în carte se trec în revistă diverși Sfinți Părinți, scrierile lor, Sinoadele Ecumenice, conciliile romano-catolice…Texte în germană printre cele latine, multă erudiție.

La fel și în celelalte volume: cuprinsul e pus la început. Și cartea e plină de citate, din diverși autori, despre diverse probleme teologice.

În primul volum: despre învățătura catolică, despre failibilitatea pontifului roman, despre canoanele apostolice, despre sinoade, despre Părinți, despre scolastici.

În II. 1 se discută cărțile Sfintei Scripturi, despre autoritatea Scripturii, despre slujirea lui Hristos ca *mijlocitor*, despre primatul petrin, despre Antihrist, despre puterea papală, despre autoritatea sinodală.

În II. 2 despre vocațiile eclesiale, despre purgatoriu, despre rugăciunile către Sfinți, despre Icoanele Sfinților, despre numărul Tainelor, apoi despre Botez, Mirungere, Euharistie, Liturghie.

În II. 3 despre pocăință, despre Mărturisire, despre satisfacție, despre păcatul original, despre *alegere* și *respingere*, despre credința justificatoare/

1062 Idem: http://books.google.ro/books?id=BT1BAAAAcAAJ&dq=inauthor:%22Johann+Gerhard%22&lr=&as_brr=1&pg=PT9&redir_esc=y#v=onepage&q&f=false.

1063 Idem: http://books.google.ro/books?id=Vz1BAAAAcAAJ&dq=inauthor:%22Johann+Gerhard%22&lr=&as_brr=1&pg=PT3&redir_esc=y#v=onepage&q&f=false.

1064 *Cf.* Idem, p. 1199.

1065 Poate fi downloadată de aici: http://books.google.ro/books?id=HD5BAAAAcAAJ&dq=inauthor:%22Johann+Gerhard%22+intitle:confessio&lr=&as_brr=1&pg=PR4&redir_esc=y#v=onepage&q&f=false.

îndreptătoare, despre desăvârșire și merite, despre post.

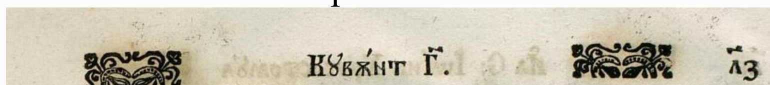
În CRV 1121 al BAR găsim *Cuvântul pentru Preoție* al Sfântului Grigorie Teologul[1066]. E vorba de ediția 1821, tipărită la București, care a apărut cu binecuvântarea ÎPS Dionisie Lupu (1769-1831)[1067].

Și cartea are 296 pagini în mod integral. În română, cu litere chirilice. În p. 7 are două note de subsol și frontispiciul e acesta:

„Lucru strein"[1068], „răotatea [răutatea] iaste un lucru *leasne urmat* și *ușor*"[1069], „scoposul [scopul] iaste"[1070], „și pre alții *ai vindeca* cu blândețea, și cu smerenia, și cu cea împreună cu ei osârdie către nădăjdile [nădejdile] ceale bune"[1071].

Partea de sus a p. 117:

Кꙋвѫнт Г. лз

„Prea înfricoșată sfântă lucrare"[1072], „trebue multă silință"[1073], „și precum cel ce nici *să pleacă* spre laude, nici ție *să spue cuvânt*, acesta nici *să cupune* voilor și plăcerilor norodului, nici al folosi cu vre un folos mare nu poate, pentru că nu are nimic a grăi"[1074].

[1066] Al celui întru Sfinți Părintelui nostru Grigorie Nazianznieanul, Cuvântătoriului de Dumnezeu, *Cuvânt pentru Preoție*, București, 1821, *cf.* BAR, CRV 1121.
[1067] A se vedea: http://biserica.org/WhosWho/DTR/L/DionisieLupu.html.
[1068] Al celui întru Sfinți Părintelui nostru Grigorie Nazianznieanul, Cuvântătoriului de Dumnezeu, *Cuvânt pentru Preoție*, ed. cit., p. 10.
[1069] Idem, p. 15.
[1070] Idem, p. 22.
[1071] Idem, p. 27.
[1072] Idem, p. 117.
[1073] Idem, p. 163.
[1074] Idem, p. 177.

Însă *Tratatul despre Preoție* al Sfântului Grigorie ține până la p. 76, pentru că urmează *Tratatul despre Preoție* al Sfântului Ioan Gură de Aur. Între p. 77-212. În paginile 213-215, în greacă, *Epistola canonică* a Sfântului Vasile cel Mare.

De la p. 216 o epistolă a patriarhului Ghenadie al Constantinopolului. Tot în greacă.

O alta a patriarhului Tarasie, tot în greacă. Un cuvânt al patriarhului Ghenadie Scolarius, în română. Un cuvânt pentru Nunți, în română. Și se termină cu o epistolă, în română, a Sfântului Vasile cel Mare. Adică titlul cărții nu acoperă decât *o mică parte* din substanța ei.

Sfântul Grigorie Palama s-a născut la Constantinopol, în anul 1296. Tatăl său era *senator* și *consilier imperial*, un om evlavios, și se numea *Constantin* iar pe mama lui o chema *Kalloni*.

Și Sfântul Grigorie a mai avut doi frați (Macarie și Teodosie) și două surori (Teodota și Epiharis)[1075].

Tatăl său moare în 1303, pe când Sfântul Grigorie avea 7 ani, făcându-se *monah* pe patul morții.

Sfântul Grigorie Palama a fost *inițiat* în viața duhovnicească de Sfântul Teolipt al Filadelfiei[1076].

Și în 1316, la vârsta de 20 de ani, împreună cu cei doi frați ai lui, Sfântul Grigorie pleacă spre Athos. Locuiește câteva luni în muntele Papikion și ajunge în Athos în primăvara lui 1317, ucenicind timp de 3 ani, în Vatoped, la un Părinte isihast, Nicodim[1077].

În al doilea an de viață monahală are o vedenie în care *îl vede* pe Sfântul Ioan Evanghelistul. Acesta îi spune că a fost trimis de Maica Domnului la el și că el *îl va ajuta*[1078].

[1075] Arhid. Prof. Univ. Dr. Ioan I. Ică jr., *Sfântul Grigorie Palama, scriitor duhovnicesc isihast*, în *Anuarul Academic 2003-2004* [Anuarul Facultății de Teologie Ortodoxă „Andrei Șaguna"], Ed. Universității „Lucian Blaga", Sibiu, 2008, p. 94.
[1076] Ibidem.
[1077] Idem, p. 94-95.
[1078] Idem, p. 95-96.

În 1319-1320 adoarme Părintele său duhovnicesc, Nicodim. Sfântul Grigorie se mută împreună cu fratele său Macarie la Marea Lavră pentru 3 ani de zile. Alți 2 ani ucenicește lui Grigorie cel Mare, un isihast din Constantinopol[1079].

În 1326 Athosul e atacat de otomani. Sfântul Grigorie Sinaitul, împreună cu ucenicii săi, cât și Sfântul Grigorie Palama se retrag în Tesalonic[1080].

Sfântul Grigorie rămâne în Tesalonic timp de 10 ani de zile. Devine preot *după* vârsta de 30 de ani, pe care o împlinește în anul 1326.

Locuiește 5 ani lângă Veria, împreună cu 10 ucenici ai săi[1081].

Află că *a adormit* mama lui, devenită *monahie* la Constantinopol, și le aduce de la Constantonopol pe cele două surori ale sale, care vor trăi în Mănăstiri de maici din jurul Veriei[1082].

Perioada cât a trăit în Veria: 1326-1331.

În 1331 revine în Athos și locuiește până în 1338 în sihăstria Sfântul Sava de lângă Marea Lavră. Timp de două luni, în 1335, a fost și egumen la Esfigmenu[1083].

În jurul vârstei de 35 de ani Sfântul Grigorie atinge *maturitatea duhovnicească*[1084].

Grigorie Akyndynos (1300-1348) i-a fost *ucenic* la Veria, pentru ca mai apoi să îi fie *adversar*[1085]. Și el *l-a urmat* pe Sfântul Grigorie în Athos, în anul 1331[1086].

În anii 1332-1333, pe când Sfântul Grigorie Palama avea 36-37 de ani, a avut *o vedenie* în urma căreia a început *să predice* și *să scrie*[1087].

Și Sfântul Grigorie scrie, pentru început, două scrieri, una despre viața Sfântului Petru Athonitul și alta despre viața Maicii Domnului[1088].

1079 Idem, p. 96.
1080 Idem, p. 97.
1081 Idem, p. 98.
1082 Ibidem.
1083 Ibidem.
1084 Idem, p. 98-99.
1085 Idem, p. 105.
1086 Ibidem.
1087 Idem, p. 106.
1088 Idem, p. 108.

Iar în intervalul martie 1354 și aprilie 1355 Sfântul Grigorie a fost *captiv* la otomani[1089].

Sfântul Chiril Lucaris s-a născut în Candia, capitala Cretei, pe 13 noiembrie 1570/1572, într-o familie preoțească de vază[1090]. Numele său mirenesc: *Constantin*. Face studii în Veneția și la *Universitatea din Padova*.

Reîntors în Creta e *protejat* de unchiul său, Meletie Pigas, care va deveni patriarh al Alexandriei între 1590-1601[1091].

Meletie *îl tunde* în monahism, cu numele de *Chiril*, apoi îl hirotonește *ieromonah*, și în 1594 îl trimite, ca *protosinghel*, împreună cu exarhul Nichifor, prin Țările Române în Polonia, pentru *a lupta* împotriva romano-catolicilor[1092].

În 1595 Sfântul Chiril ajunge *rectorul* Academiei ortodoxe din Ostrog și *arhimandrit*.

În octombrie 1596 era la Brest, pentru a lupta împotriva *unirii cu Roma* a unei părți din ierarhia ortodoxă ucraineană.

Ajunge *profesor* la școala Frăției Ortodoxe din Lvov. În 1598 revine în Creta, însă în 1600 s-a întors în Polonia ca *exarh*. Nu e *primit* și se retrage în Moldova în primăvara lui 1601[1093].

Revine în Alexandria, pe 11 octombrie 1601, *cu două zile înainte* de adormirea patriarhului Meletie Pigas[1094]. Și astfel devine *patriarh al Alexandriei* la vârsta de *29 de ani*, fiind patriarh al Alexandriei pentru 20 de ani.

În 1605-1606 a fost în Cipru. În 1608 ajunge în Damasc și în Ierusalim și îl hirotonește pe noul patriarh al Ierusalimului: Teofan al III-lea (1608-1644).

[1089] Idem, p. 146.
[1090] Arhid. Prof. Univ. Dr. Ioan I. Ică jr., *Un tomos antilatin și un tratat euharistic scrise de patriarhul Alexandriei Chiril Lukaris în Târgoviștea anului 1615*, în *Anuarul Academic 2007-2008* [Anuarul Facultății de Teologie Ortodoxă „Andrei Șaguna”], Ed. Universității „Lucian Blaga”, Sibiu, p. 48.
[1091] Ibidem.
[1092] Ibidem.
[1093] Ibidem.
[1094] Ibidem.

La începutul lui 1612 era la Constantinopol[1095]. În august 1612 era în Țara Românească, „fiind *primul patriarh* al Alexandriei care *a vizitat* principatele valahe de la Dunăre”[1096].

În mai 1613 era în Athos. Din vara lui 1613 și până în vara lui 1615 a fost în Țara Românească, predicând adesea în Biserica mitropolitană de la Târgoviște și participând, în 1614, la sfințirea Bisericii Mănăstirii *Radu Vodă*[1097].

În octombrie 1615 era în Egipt[1098]. În martie 1629 apare *mărturisirea calvinizantă* pusă pe seama sa. În latină. În 1633 apare o alta, mai extinsă, greco-latină[1099].

E *de 4 ori înlăturat* din scaunul patriarhal. Este exilat în Rodos și înlocuitorul său, patriarhul Chiril al II-lea Contaris, *îl excomunică* pe 7 octombrie 1635 și *îl anatemizează* în martie 1636[1100]. Pe 20 martie 1637 se întoarce în scaun pentru *a cincea oară* și ultima[1101].

A fost arestat pe 19/ 29 iunie 1638 și închis în fortăreața Rumelihisari[1102].

Iar pe 27 iunie/ 7 iulie 1638 e strangulat de ieniceri lângă San Stefano[1103]. Și din porunca aceluiași patriarh Contaris, pe 30 iunie/ 10 iulie 1638 trupul Sfântului Chiril Lucaris a fost dezgropat și aruncat în mare. Însă trupul său a fost recuperat și îngropat, în taină, într-o mănăstire[1104].

Platforma *Daco Romanica*[1105] a uploadat la nivel online, în ianuarie 2013, 6 volume din opera lui Lenin[1106]. În română. E vorba de volumele 19-24.

[1095] Ibidem.
[1096] Idem, p. 49.
[1097] Ibidem.
[1098] Ibidem.
[1099] Idem, p. 51.
[1100] Idem, p. 52.
[1101] Ibidem.
[1102] A se vedea: http://en.wikipedia.org/wiki/Rumelihisar%C4%B1.
[1103] Arhid. Prof. Univ. Dr. Ioan I. Ică jr., *Un tomos antilatin și un tratat euharistic scrise de patriarhul Alexandriei Chiril Lukaris în Târgoviștea anului 1615*, art. cit., p. 52.
[1104] Ibidem.
[1105] A se vedea: http://www.dacoromanica.ro/.
[1106] Idem: http://ro.wikipedia.org/wiki/Vladimir_Ilici_Lenin.

Toate în copertă neagră, cu litere galbene pe copertă. Editate la *Editura Politică* din București.

Vol. 19 al *Operelor complete* e în ed. a II-a. București, 1963. Cuprinde scrierile dintre iunie 1909 și octombrie 1910 și are 659 p.

Vol. 20, tot în ed. a II-a, editat tot la București, în 1963: 600 de pagini.

Vol. 21, în același an, 693 de pagini.

Vol. 22, 637 p.

Vol. 23, 623 p.

Vol. 24, editat în 1964, 588 p.

Prefața vol. 24 e semnată de „Institutul de marxism-leninism de pe lângă C.C. al P. C.U.S." (p. XXVII).

Și primul articol din vol. 24 se numește *Marxism și reformism*[1107]. Unde Lenin spune că „marxiștii *admit* lupta pentru *reforme*" iar cei din lumea capitalistă sunt niște „sclavi salariați"[1108].

Gazeta Săténului [Gazeta Săteanului] era o „revistă ilustrată pentru toți", bilunară, ieșind pe data de 5 și pe data de 20 a fiecărei luni.

Am în față nr. 2 din 20 februarie 1893[1109].

Editată la Râmnicu-Sărat, în tipografia proprie[1110].

Informații diverse. O iarnă bună în acel an[1111]. Busuiocul îndepărtează furnicile[1112]. Despre cartofii franțuzești, care cântăresc aproape 1 kg[1113]. *Dovleacul balenă* are între 40-60 kg și o lungime mai mare de un metru[1114].

Poemul *Mami mele*, de Ana Ciupagia, e în strofe de 4 versuri[1115].

[1107] Lenin, *Opere complete*, vol. 24, ed. a II-a, Ed. Politică, București, 1964, p. 1.

[1108] Ibidem.

[1109] *Gazeta Săténului* (X), nr. 2 (194), 20 februarie 1893, 56 p.

[1110] Idem, p. 56.

[1111] Idem, p. 15.

[1112] Idem, p. 16.

[1113] Idem, p. 17.

[1114] Idem, p. 18.

[1115] Idem, p. 20.

În p. 22: varza și secara provin din Siberia, țelina din Germania, cartofii și floarea soarelui din Peru, ceapa și părul din Egipt, tutunul din America de Sud, orzul din America de Nord, meiul din India, pătrunjelul din Sardinia, gutuiul din Creta, hreanul din Europa Meridională, spanacul din Arabia.

Despre cum se face brânză din cartofi. Rețeta Speranței Furtună[1116].

În 1892 Pasteur împlinea 70 de ani și a fost omagiat pe 15/27 decembrie în *marele amfiteatru* de la Sorbona, din Paris[1117].

Despre *pasărea paradisului* în p. 32, unde găsim și *3 epitafuri* ale lui George Coșbuc.

EPITAFURI.

PE MORMÈNTUL MEU.

Ăsta e mormêntul meu!
Ași fi vrut să fie al tĕu!

UNUI MINCINOS.

Aici zac eu mort! Creștine
Crede-mĕ, căci epitaful
Nu-i făcut de mine!

UNUI LENEȘ.

Dómne piatra asta-i grea!
Dar nu-i grea, că stă acuma
Ea pe mine, ci-i grea numa,
Că nu pot sta eu pe ea.

GEORGE COȘBUC.

Abonamentul la revistă costa *10 lei pe an*.

Despre Ion Nenițescu în p. 33-35.

Dem. Moldoveanu a tradus poemul *Primăvara* al lui Li-tai-Pe[1118], editat în p. 35, și tot acolo două poeme ale lui Coșbuc.

În p. 36-37: moartea Mariei Rosetti. În seara de 13/25 februarie 1893. Care locuia pe str. Surorilor, nr. 20, din București și care fusese soția lui C. A. Rosetti[1119].

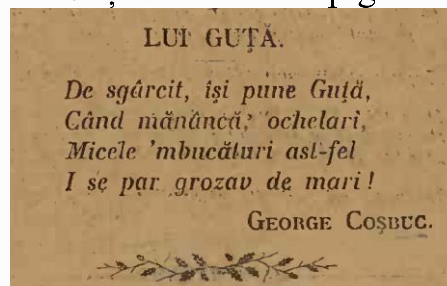
Despre *orhideea macrantha*[1120].

[1116] Idem, p. 22-23.
[1117] Idem, p. 31.
[1118] A se vedea: http://ro.wikipedia.org/wiki/Li_Po. Mai multe poeme ale sale în română, aici: http://www.cerculpoetilor.net/Li-Tai-Pe.html.
[1119] Idem: http://ro.wikipedia.org/wiki/Constantin_A._Rosetti. Pentru că soțul ei murise pe 8 aprilie 1885.
[1120] *Gazeta Săténului*, nr. cit., p. 37.

Și tot în p. 37 găsim un tabel cu *numărul de locuitori* din diverse țări ale Europei și cu *datoria publică* a acestor țări:

ȚĔRI	Populațiunea dupe ultimelẹ date	Datoriă publică 1886	Datoriă publică 1892	Mijlocia datoriei pe locuitor în 1892
	Locuitori	Milióne	Milióne	Lei
Francia	38.343,192	29.829	30,611	798
Germania	49,428,470	9,938	14,498	273
Inglitera	37,879,285	18,557	16,941	447
Austro-Ungaria	41,384,638	13,278	15,413	372
Belgia	6,136,444	2,115	2,314	377
Bulgaria	3,154,375	35	230	73
Danemarca	2,172,380	274	259	119
Spanía	17,560,352	5,956	6,207	353
Grecia	2,217,000	455	750	338
Olanda	4,511,415	2,239	2,375	526
Italia	30,347,291	11,170	12,449	410
Luxemburg	211,088	16	16	76
Munte-Negru	200.000			
Portugalia	4,708,178	2,710	3,269	694
România	5,038,342	724	1,032	204
Rusia	93,651,771	18,028	17,324	184
Serbia	2,161,961	213	328	152
Suedia	4,784,981	343	358	74
Norvegia	1,988,664	131	161	81
Elveția	2,917,754	32	53	18
Turcia	8,049,566	2,622	2,611	324
Finlánda	2,380,140	65	77	32
Total	359,227,287	118,758	126,288	351

Iar Coșbuc îi face o epigramă lui Guță[1121]:

LUI GUȚĂ.

De sgârcit, își pune Guță,
Când mănâncă, ochelari,
Micele 'mbucături ast-fel
I se par grozav de mari!

GEORGE COȘBUC.

Foarfecele pentru table groase aveau cuțitele din oțel[1122]. Un poem de Badea Pletea în p. 41, intitulat *Are friguri*...

Despre *macul lalea* și *macul de Islanda* în p. 47-48.

Din articolul lui I. St. Furtună (p. 48-50), *Întrebuințarea sărei în economia vitelor* [Întrebuințarea sării în hrănirea animalelor], aflăm că *sarea/ clorura de sodiu* e formată din 39, 66 sodiu și 60, 34 clor, având formula chimică $NaCl$[1123].

Caii, măgarii și oile nu suportă *sarea prea multă* și de aceea „au colici mari și diaree”[1124].

Căci sarea e *un aliment* și ea trebuie lăsată, sub formă de bulgări, *la discreția* animalelor,

[1121] Ibidem.
[1122] Idem, p. 40.
[1123] Idem, p. 48.
[1124] Idem, p. 49.

pentru ca ele să folosească din ea în funcție de *cât au nevoie*[1125].

Despre *fasolea neațoasă* și despre *sfecla roșie* în p. 50. În p. 51: despre *broaștele țestoase gigant* din insulele Galapagos[1126].

Teologia Sistematică a prezbiterianului Charles Hodge (1797-1878)[1127] are 3 volume: vol. 1 editat în 1872[1128], vol. 2 editat tot în 1872[1129] și vol. 3 editat în 1873[1130].

În *vol. I*, cap. 1 e despre *metodă*, cap. 2 despre *teologie*, cap. 3 despre *raționalism*, cap. 4 despre *misticism*, cap. 5 despre teologia romano-catolică referitoare la *regula cedinței*; cap. 6 despre teologia protestantă referitoare la regula credinței.

Și de la p. 191 începe *Partea întâi*, cu primul capitol, care tratează despre *originea ideii de Dumnezeu*.

Cap. 2: despre *triteism*, cap. 3 despre *teoriile anti-teiste*; cap. 4: despre *cunoașterea lui Dumnezeu*, cap. 5: *natura* și *atributele lui Dumnezeu*, cap. 6: *Treimea*, cap. 7: *dumnezeirea lui Hristos*, cap. 8: *Sfântul Duh*; cap. 9: *decretele lui Dumnezeu*, cap. 10: *creația*, cap. 11: *providența*, cap. 12: *minunile*, cap. 13: *îngerii*.

În al 2-lea volum, *partea a doua*, cap. 1: *originea omului*, cap. 2: *natura omului*; cap. 3: *originea sufletului*, cap. 4: *unitatea rasei umane*; cap. 5: *starea originală a omului*; cap. 6: *legământul faptelor*; cap. 7: *căderea omului*; cap. 8: *păcatul*; cap. 9: *voința liberă*.

1125 Idem, p. 50.
1126 A se vedea: http://ro.wikipedia.org/wiki/Insulele_Gal%C3%A1pagos.
1127 Idem: http://en.wikipedia.org/wiki/Charles_Hodge.
1128 Charles Hodge, *Systematic Theology*, vol. I, Ed. Charles Scribner and Company, New York, 1872, 648 p.
1129 Charles Hodge, *Systematic Theology*, vol. II, Ed. Charles Scribner and Company, New York, 1872, 732 p.
1130 Charles Hodge, *Systematic Theology*, vol. III, Ed. Scribner, Armstrong and Company, New York, 1873, 880 p. + un Index de nume și termeni de 79 p. + un Index de texte scripturale comentate de două pagini (p. 80-81 finale).

Și începe *partea a treia* a cărții dedicat *Soteriologiei*: cap. 1: *planul mântuirii*; cap. 2: *legământul harului*; cap. 3: *persoana lui Hristos*, cap. 4: *lucrarea mediatoare a lui Hristos*; cap. 5: *slujirea profetică*; cap. 6: *slujirea preoțească*; cap. 7: *satisfacția adusă de Hristos*, cap. 8: *de ce a murit Hristos*; cap. 9: *teoriile îndreptării*; cap. 10: *mijlocirea lui Hristos*; cap. 11: *slujirea împărătească a lui Hristos*; cap. 12: umilința lui Hristos; cap. 13: *Înălțarea lui Hristos* (capitol ce conține atât *Învierea*, cât și *Înălțarea*, cât și *șederea Sa de-a dreapta* Tatălui); cap. 14: *chemarea* [la credință].

În al 3-lea volum se continuă *partea a 3-a*: cap. 15: *renașterea*; cap. 16: *credința*; cap. 17: justificarea/ îndreptarea; cap. 18: *sanctificarea*; cap. 19: *Legea* (cele 10 porunci), cap. 20: *oamenii harului* (care cuprinde discuția despre *Cuvântul lui Dumnezeu*, despre *Taine* și se discută *Botezul* și *Cina Domnului* și despre *rugăciune*).

A 4-a parte cuprinde *Eshatologia*. Cap. 1: *starea sufletului după moarte*; cap. 2: *învierea morților*; cap. 3: *a doua Sa venire*; cap. 4: *lucrurile concomitente cu a doua Sa venire*, unde sunt tratate *învierea generală*, *Judecata finală*, *sfârșitul lumii*, *Împărăția cerurilor*, *teoriile premileniste* și *pedeapsa veșnică*.

În vol. al 2-lea al *Dogmaticii* sale, Charles Hodge alocă doar 4 pagini și-un sfert *Învierii Domnului*. Paginile 626-630. Cu toate că este „adevărul fundamental al Evangheliei”[1131].

Vorbește despre faptul că Domnul a avut *un trup transfigurat* după înviere[1132] iar acum trupul Domnului e în cer și el este „preaslăvit, nestricăcios, nemuritor și duhovnicesc”[1133].

[1131] Charles Hodge, *Systematic Theology*, vol. II, ed. cit., p. 626.
[1132] Idem, p. 628.
[1133] Idem, p. 629.

Revista *Timpul*[1134] din ianuarie 2002 (nr. 1, serie nouă)[1135] are 24 pagini (formatul *definitiv* al revistei)…și Dan Lungu îi lua un interviu lui Petru Cimpoeșu[1136].

În ianuarie 2003[1137], Liviu Antonesei scria articolul *O societate bolnavă de misoginie*[1138]…și, între timp, s-a mărit *numărul* femeilor în politică dar și în media. Iar ca *să te tratezi* de misoginie…trebuie *să înveți să iubești*. Sau *să te lași iubit…*

George Onofrei îi lua un interviu lui Mircea Cărtărescu în aprilie 2003[1139], în care Cărtărescu nu se considera *o celebritate* dar considera că, în unele medii, scrierile sale au „o anume notorietate"[1140].

În februarie 2004, Delia Oprea vorbea despre *LiterNet*[1141], care a devenit *un brand românesc* al cărții electronice gratuite.

În octombrie 2004, Liviu Antonesei[1142] considera că 2004 a fost „anul prozei tinere" în România[1143].

Poeme ale lui Radu Vancu[1144] sunt publicate în nr. 72 al revistei[1145]. Iar poeme ale lui Șerban Axinte[1146] sunt publicate în nr. 93[1147].

Traian Danciu în dialog cu Norman Manea în ianuarie 2009[1148].

Copilul care privește *de peste gard*, în imagine color, e fotografia *de copertă* a numărului 129 al revistei[1149].

1134 Arhiva online a revistei: http://www.timpul.ro/ro-archives-2013.html.
1135 A se vedea: http://www.timpul.ro/magazines/1.pdf.
1136 Idem, p. 2-3.
1137 A se vedea: http://www.timpul.ro/magazines/12.pdf.
1138 Idem, p. 1-2.
1139 Rev. *Timpul*, IV, serie nouă, nr. 52, aprilie 2003, p. 4-5. Numărul acesta costa *10.000 de lei* și directorul revistei era *Liviu Antonesei*.
1140 Idem, p. 4.
1141 Rev. *Timpul*, V, serie nouă, nr. 62, februarie 2004, p. 2. A se vedea: http://www.liternet.ro/.
1142 A se vedea blogul său: http://antonesei.timpul.ro/.
1143 Rev. *Timpul*, V, serie nouă, nr. 70, octombrie 2004, p. 9. Adresa redacției: B-dul Carol I, nr. 3-5, Casa Conachi, Iași.
1144 A se vedea blogul său: http://raduvancu.unspe.com/.
1145 Rev. *Timpul*, V, serie nouă, nr. 72, decembrie 2004, p. 11.
1146 A se vedea blogul său: http://www.serbanaxinte.com/.
1147 Rev. *Timpul*, VII, serie nouă, nr. 93, septembrie 2006, p. 21.
1148 Rev. *Timpul*, X, serie nouă, nr. 121, ianuarie 2009, p. 12-13.
1149 Rev. *Timpul*, X, serie nouă, nr. 129, septembrie 2009, p. 1.

În acest număr Flori Bălănescu recenzează *Deficitul de prezent*, cartea lui Traian Ștef[1150], Aliona Grati vorbește despre *romanul postsovietic*[1151] și e publicitat blogul http://fondane.wordpress.com/[1152], care acum a devenit: http://fondane.net/.

Poeme de Paul Gorban[1153] în nr. 162[1154]. Iar în numărul ultim, din ianuarie 2013, e publicitată cartea: Mădălina Ungureanu (ed.), *Dosoftei – Parimiile preste an, Iași, 1683*, col. *Fontes Traditionis*, Ed. Univ. *Alexandru Ioan Cuza*, Iași, 2012, 602 p.[1155].

Prima ediție a lui *Novum Testamentum Graece* a fost publicată de Eberhard Nestle în anul 1898[1156]. Nestle fiind un teolog german, născut la Stuttgart la 1 mai 1851[1157]. Și el *a combinat* în *prima ediție* a GNT edițiile lui Tischendorf, Westcott/ Hort și Weymouth[1158].

În 1901 a înlocuit *ediția Weymouth* cu ediția lui Bernhard Weiß[1159], din 1894/1900.

Fiul său, Erwin Nestle, a adăugat în ediția *a 13-a*, din 1927, un consistent aparat critic, cu citări din manuscrise, vechi traduceri și texte patristice[1160].

Kurt Aland[1161] însă, începâd cu 1950, a început să verifice acele note ale lui Erwin, care *contraveneau* manuscriselor grecești și edițiilor patristice. Și corecturile lui au apărut în ediția *a 25-a*, din 1963. De aceea GNT a început să poarte numele *Nestle-Aland*.

[1150] Idem, p. 6.
[1151] Idem, p. 9.
[1152] Idem, p. 10.
[1153] A e vedea blogul său: http://paulgorban.blogspot.ro/.
[1154] Rev. *Timpul*, XII, serie nouă, nr. 162, septembrie 2012, p. 16.
[1155] Rev. *Timpul*, XIII, serie nouă, nr. 166, ianuarie 2013, p. 5.
[1156] A se vedea: http://www.nestle-aland.com/en/history/.
[1157] Idem: http://en.wikipedia.org/wiki/Eberhard_Nestle.
[1158] Idem: http://www.nestle-aland.com/en/history/.
[1159] A se vedea: http://de.wikipedia.org/wiki/Bernhard_Wei%C3%9F_%28Theologe%29.
[1160] Idem: http://www.nestle-aland.com/en/history/.
[1161] A se vedea: http://en.wikipedia.org/wiki/Kurt_Aland.

În 1979 apare *a 26-a ediție*, în care se includ și *vechile papirusuri* dar și alte *manuscrise nou descoperite*.

A 27-a ediție a avut textul *ediției 26* dar a fost *revizuit* aparatul critic[1162].

A 28-a ediție, apărută în decembrie 2012[1163] și existentă la nivel online[1164], a făcut *mai clar* și *mai ușor* de folosit aparatul critic și a introdus în text *noutățile* produse de *Editio Critica Maior*[1165].

Kurt Aland a fost tot german, născut în 28 martie 1915 și a fondat *Institutul pentru Cercetări Textuale ale Noului Testament* din Münster[1166]. Soția lui: *Barbara Aland*, născută în 12 aprilie 1937, încă mai trăiește și are trei titluri doctorale[1167].

În 2013, *Bible Works* își aniversează cei *20 de ani* de existență[1168]. A început în 1992[1169] iar de anul trecut a apărut *versiunea a 9-a* a softului[1170].

Care are *4 coloane* în loc de 3, a introdus *texte manuscriptice* existente deja online (Sinaiticus, Vaticanus, Alexandrinus, Bezae, Washingtonianus, Boernerianus și GA1141) și alte ediții scripturale. Ca spre exemplu: NIV 2011, ESV 2011, NLT ed. a 2-a, o ediție rusească din 2002, o ediție suedeză din 1873[1171].

Prețul: 359 dolari, cu upgreiduri la 6 versiuni anterioare[1172].

1162 Idem: http://www.nestle-aland.com/en/history/.
1163 A se vedea: http://en.wikipedia.org/wiki/Novum_Testamentum_Graece.
1164 Idem: http://www.nestle-aland.com/en/read-na28-online/.
1165 Idem: http://www.nestle-aland.com/en/the-28-edition/. *Institut für neutestamentliche Textforschung* a fost cel care a produs *Editio Critica Maior*. A se vedea: http://en.wikipedia.org/wiki/Institute_for_New_Testament_Textual_Research.
1166 Idem: http://en.wikipedia.org/wiki/Kurt_Aland.
1167 Idem: http://en.wikipedia.org/wiki/Barbara_Aland.
1168 Idem: http://www.bibleworks.com/.
1169 Idem: http://www.bibleworks.com/about.html.
1170 Idem: http://www.bibleworks.com/content/full.html.
1171 Idem: http://www.bibleworks.com/content/new.html.
1172 Idem: http://www.bibleworks.com/downloads/bw9brochure.pdf.

Internet Archive[1173] a fost fundată în 1996, în San Francisco, ca proiect *non-profit*[1174]. Din 1999 s-a extins și *a încorporat* fișiere text, audio, imagine, video, softuri și arhivează chiar *pagini web*. Iar *Teologie pentru azi* e pe *Archive* de 3 ani de zile[1175].

În *Picătura de istorie*[1176], Acad. Răzvan Theodorescu[1177] îl consideră, în mod utopic, pe *păgânul* Plotin[1178] drept „unul dintre *părinții* misticii și esteticii medievale”[1179]. Și dacă *ar fi* așa, înseamnă că toată teologia și viața mistică a Bisericii ar fi...*păgână* și Fiul lui Dumnezeu S-a întrupat *degeaba*, dacă lucrurile *de taină* ale lui Dumnezeu „erau deja știute” de păgâni.

În p. a 15-a a cărții afirmă un alt *neadevăr* frapant: cum că Sfântul Grigorie al Nyssei ar avea, din punct de vedere teologic, „descendență origenistă”. În ce *constă* aceasta? Căci dacă ar fi avut-o...ar fi fost *anatematizat* împreună cu Origen.

Sfântul Ioan Gură de Aur nu a devenit *în posteritate*[1180] Hrisostomos ci *în timpul* vieții. Căci în timpul vieții a fost *numit* astfel.

Și ni se *lămuresc* lucrurile în aceeași pagină, pentru că autorul nostru consideră că Sfinții Părinți au făcut „împrumuturi” teologice din teologia păgână[1181].

Mai degrabă ei au folosit, într-un mod *ortodox*, cuvinte *uzitate* până atunci de teologia păgână. Iar o filosofie sau o teologie nu are *drept exclusiv de folosință* asupra limbii. Ea e a tuturor cetățenilor unei nații și un cuvânt poate fi *resemantizat* de oricine.

[1173] Idem: http://archive.org/.
[1174] Idem: http://archive.org/about/.
[1175] Idem: http://archive.org/bookmarks/fatherdorin.
[1176] Răzvan Theodorescu, *Picătura de istorie*, col. *Istorie*, Ed. Fundației culturale române, București, 2002, 303 p.
[1177] A se vedea: http://ro.wikipedia.org/wiki/R%C4%83zvan_Theodorescu.
[1178] Idem: http://ro.wikipedia.org/wiki/Plotin.
[1179] Răzvan Theodorescu, *Picătura de istorie*, op. cit., p. 11.
[1180] Idem, p. 15.
[1181] Ibidem.

Platon, Aristotel, Plotin...au înțeles într-un *mod propriu* anumite cuvinte ale vocabularului grecesc, care, înaintea lor, aveau alte semnificații. Însă dacă folosim *aceleași* cuvinte...nu trebuie să le și *înțelegem* la fel.

Iar Sfinții Părinți au folosit anumiți termeni, uzitați și de păgâni, în conformitate *cu Revelația* și nu cu *sensul lor păgân*.

De aceea *nu se susțin* „împrumuturile” teologice din păgânism.

Autorul susține, tot *fără probe*, și *influența* lui Filon asupra Sfântului Clement Alexandrinul[1182].

Sfântul Dionisie Areopagitul e „pseudo” la el și ar fi fost și acesta „influențat” de Platon[1183]. Prea multe lucruri *neaprofundate* la autorul nostru sau *scoase din buzunar*.

În p. 17, apofatismul ortodox e văzut drept o „*formă negativă* de definire a Divinității”. Numai că apofatismul ortodox înseamnă *experiență mistică/ extatică*, realism extatic și nu *elucubrații mentale*.

În a doua secvență a cărții, Sfântul Dionisie Areopagitul, trăitor în secolul I d. Hr., apare ca „*mistic necunoscut* – trăitor, probabil, într-a doua parte a veacului al V-lea, către 500, undeva în mediul *monofizit* al Siriei”[1184]. Dacă e *monofizit*...de ce nu și-l *asumă* monofiziții?

Înlocuirea pergamentului cu cartea, în 1446[1185]. *Biblia de la Mainz*[1186] editată de Gutenberg[1187]. Numele său integral: *Johannes Gensfleisch zur Laden zum Gutenberg*, născut în c. 1395 și mort pe 3 februarie 1468[1188].

[1182] Idem, p. 16.
[1183] Ibidem.
[1184] Idem, p. 21.
[1185] Idem, p. 91.
[1186] A se vedea aici: http://en.wikipedia.org/wiki/Giant_Bible_of_Mainz și aici: http://en.wikipedia.org/wiki/Gutenberg_Bible.
[1187] Răzvan Theodorescu, *Picătura de istorie*, op. cit., p. 12.
[1188] A se vedea: http://en.wikipedia.org/wiki/Johannes_Gutenberg.

Tischendorf[1189] a inclus în ediția de la Lipsiae/ Leipzig, din 1853, a *Evangheliilor apocrife*[1190] următoarele texte: 1. *Protoevanghelia lui Iacov*, 2. *Evanghelia lui Pseudo-Matei*, 3. *Evanghelia nașterii Mariei*, 4. *Istoria lui Iosif*, 5-7. *Evanghelia lui Toma* (două variante grecești și una latină), 8. *Evanghelia copilăriei*, 9-11. *Actele lui Pilat* (două versiuni grecești și una latină), 12-13. *Coborârea lui Hristos la Iad* (greacă și latină), 14-16. *Epistola lui Pilat* (una latină și două grecești), 17. *Tradiția lui Pilat* (în greacă), 18. *Faptele lui Pilat când l-a condamnat pe Iisus* (în latină), 19. *Povestirea lui Iosif din Arimateia* (greacă), 20. *Răzbunarea Mântuitorului* (latină).

Astfel că 7 dintre textele editate de el erau *inedite* în secolul al 19-lea.

Etimologiile[1191] Sfântului Isidor de Sevilla sunt scrise în *20 de cărți*. Prima carte se ocupă cu *gramatica*, a doua cu *retorica* și *dialectica*, a 3-a cu *matematica*. A 4-a carte se ocupă de *medicină*, a 5-a de *legi* și *vremuri*, a 6-a de *slujbele religioase*, a 7-a de *Dumnezeu*, *Îngeri* și *Sfinți*.

În a 8-a carte discută despre *Biserică și secte*, în a 9-a despre *limbi, națiuni, domni și militari*, în a 10-a despre *vocabular*.

În a 11-a despre *ființa umană* și *părțile ei componente*, în a 12-a despre *animale*, în a 13-a despre *cosmos și părțile lui*, în a 14-a despre *pământ și părțile lui*, în a 15-a despre *zidiri* și *pământuri*, în a 16-a despre *pietre* și *metale*, în a 17-a despre *lucrurile țărănești*, în a 18-a despre *război* și *jocuri*, în a 19-a despre *nave*, *clădiri* și *îmbrăcăminte* și în a 20-a despre *mâncare* și diverse *instrumente*.

[1189] Idem: http://en.wikipedia.org/wiki/Constantin_von_Tischendorf.

[1190] Constantinus Tischendorf, *Evangelia Apocrypha*, Ed. Avenarius et Mendelssohn, Lipsiae, MDCCCLIII [1853], LXXXIII p. + 463 p.

[1191] *The Etymologies of Isidore of Seville*, edited by Stephen A. Barney, W. J. Lewis, J. A. Beach, Oliver Berghof, with the collaboration of Muriel Hall, Ed. Cambridge University Press, 2006, 475 p.

În carte a 7-a, eminamente teologică, Sfântul Isidor explică cuvintele și sintagmele următoare: *Dumnezeu* (p. 153-155), *Fiul lui Dumnezeu* (155-157), *Sfântul Duh* (157-159), *Treime* (159-160), *Îngeri* (160-162) [în V. 4 vorbind despre *numele* celor 9 Ierarhii Îngerești, predanisite de Sfântul Dionisie Areopagitul în secolul I: angelus, archangelus, thronus, dominatio, virtus, principatus, potestas, cherub et seraph][1192], diverse nume (*Adam*, *Eva*, *Cain*, *Set*, *Cainan*, *Matusalem*, *Lameh*, *Noe*, *Ham*[1193], *Cuș*, *Eber*, *Peleg*, *Terah*, *Melhisedec*, *Lot*, *Moab*, *Ammon*, *Sarai*, *Sara*, *Agar*, *Chetura*, *Ismail*, *Esau*, *Edom*, *Seir*, *Revecca*, *Lea*, *Rahil*, *Zilpa*, *Dina*, *Tamar*, *Perez*, *Zerah*, *Farao* [Faraon][1194], *Ianes*, *Iambres*, *Moise*, *Aaron*, *Eleazar*, *Balac*, *Fineas*, *Zimri*, *Iisus*, *Caleb*, *Otniel*, *Ehud*, *Barac*, *Debora*, *Iail*, *Ghedeon*, *Abimeleh*, *Tola*, *Iair*, *Ieftaie*, *Esbon*, *Abdon*, *Samson*, *Dalila*, *Boaz*, *Naomi*, *Ruth*, *Anna*, *Eli*, *Hofni*, *Fineas*, *Samuil*, *Iese*, *Saul*, *David*, *Solomon*, *Ionatan*, *Absalom*, *Ieroboam*, *Abia*, *Asa*, *Iosafat*, *Iehoram*, *Ahazia*, *Ataliah*[1195], *Ioaș*, *Amazia*, *Uzia*, *Uzariah*, *Iotam*, *Ahaz*, *Iezechia*, *Manasse*, *Amon*, *Iosia*, *Iehoahaz*, *Iehoiachim*, *Eliachim*, *Iehoiachin*, *Zedechia*, *Ieroboam*, *Izabel*, *Ahazia*, *Iehu*, *Iotam*, *Shallum*, *Menahem*, *Pecah*, *Nabucadnesar*, *Zorobabel*[1196]), *Patriarhii* (p. 165-166), *Profeții* (166-168), *Apostolii* (168-170), *alte nume din Evanghelii* (p. 170), *Mucenici* (170), *slujiri bisericești* (170-172), *monahii* (172) și *numele* altor oameni credincioși (172).

Sfântul Beda[1197] a scris *Viața Sfântului Felix Mărturisitorul*, *Viața Sfântului Ierarh Cuthbert* și *Viețile Stareților de Weremouth și Jarrow*[1198]. Însă

[1192] Idem, p. 160.
[1193] Idem, p. 162.
[1194] Idem, p. 163.
[1195] Idem, p. 164.
[1196] Idem, p. 165.
[1197] A se vedea: http://en.wikipedia.org/wiki/Bede.
[1198] *Cf. The Miscellaneus Works of Venerable Bede,* in the original latin, collated with the manuscripts, and various printed editions, accompanied by a new english translation, and a life of the author, ed.

tot aici găsim alte două scrieri interesante ale autorului nostru: *Cele 7 minuni ale lumii* (p. 11-13) și *Despre locurile sfinte* (p. 403-443).

În *Despre locurile sfinte*, cap. 1 e despre *Ierusalim* (p. 418-420, fiecare capitol fiind în latină și engleză), cap. 2 despre *Sfântul Mormânt*, cap. 3 e despre *Acheldemach* (în latină): locul unde *s-a spânzurat* Iuda și unde a fost *martirizat* Sfântul Ștefan Protomartirul.

Cap. 4 vorbește despre *acoperământul* de pe fața Domnului, când a fost în momânt și despre *ștergarul cel mare* lucrat de Prea Curata Fecioară.

Cap. 5 vorbește despre *valea lui Iosafat*, unde a fost *înmormântată* Prea Curata Fecioară.

În cap. 6: despre *Muntele Măslinilor* de pe care Domnul *S-a înălțat* la cer.

În cap 7 despre *Bethleem*, în cap. 8 despre *Hebron*, în cap. 9 despre *Ierihon*, în cap. 10 despre *Iordan* și *Marea Galileei*.

Cap. 11 e despre *Marea Moartă*. Cap. 12: despre locul unde *S-a botezat* Domnul[1199]. Cap. 13: despre *lăcuste*, *miere sălbatică* și *izvorul* Sfântului Ioan Botezătorul. În cap. 14: despre *fântâna lui Iacov*, de lângă Sichem.

În cap. 15 despre *Tiberiada*, *Cafarnaum* și *Nazareth*. În cap. 16 despre *Muntele Tabor*, în cap. 17 despre *Damasc*, în cap. 18: despre *Alexandria* [Egiptului], fluviul *Nil* și *Biserica în care a fost înmormântat* Sfântul Evanghelist Marcu.

În cap. 19, ultimul, despre *Constantinopol* și *Biserica* din ea, în care *este Crucea Domnului*. Cap. 20 e *conclusiv*.

Sfântul Felix Mărturisitorul e *Sfântul Felix de Nola*[1200], trăitor în sec. al III-lea d. Hr.[1201].

Sfântul Cuthbert[1202] a fost episcop de Lindisfarne[1203].

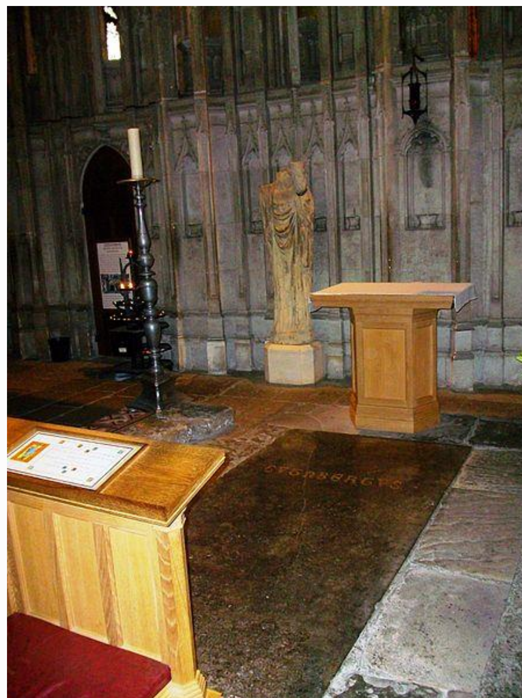
by J. A. Giles, in vol. IV, *Historical Tracts*, Ed. Whittaker and Co., Ave Maria Lane, London, MDCCCXLIII [1843], 446 p.

[1199] Idem, p. 430-432.

[1200] Idem, p. 175.

[1201] A se vedea: http://en.wikipedia.org/wiki/Felix_of_Nola.

Iar acesta e *mormântul său*, aflat în catedrala din Durham:

Și Sfântul Beda spune despre Sfântul Cuthbert, la începutul cap. al 14-lea al *Vieții* sale, că plângea *atât de mult* încât era în stare *să stingă un foc* cu lacrimile sale[1204].

Și când *i-au deschis* mormântul „au găsit trupul său *întreg*, ca și când el ar fi fost *încă viu*, și încheieturile îi erau *foarte flexibile*, ca și când nu ar fi fost *mort* ci *adormit*. De asemenea, hainele sale erau *intacte* și păreau *a-și fi păstrat* prospețimea și culoarea”[1205].

Scrierea *Viețile Stareților* începe la p. 358 și vorbește despre Stareții Benedict, Sigfrid și Ceolfrid, ultimul *adormind* într-o zi de vineri, pe 25 septembrie 716[1206].

[1202] *The Miscellaneus Works of Venerable Bede,* op. cit., p. 203. A se vedea: http://en.wikipedia.org/wiki/Cuthbert.
[1203] A se vedea: http://en.wikipedia.org/wiki/Lindisfarne.
[1204] *The Miscellaneus Works of Venerable Bede,* op. cit., p. 251.
[1205] Idem, p. 343.
[1206] Idem, p. 401.

Radu Zugravul, fiul lui Mihai Zugravul, s-a *născut* în anul 1740 (7249 de la facerea lumii) după opinia Teodorei Voinescu[1207]. Tatăl său *l-a inițiat* în pictură și acesta a murit, din cauza ciumei, împreună cu două fiice ale sale, în 1770[1208].

Radu a studiat la sat, apoi la oraș, poate chiar la Episcopia Râmnicului[1209].

Termină de pictat Biserica din Gura Văii[1210] în 1758[1211], unde se și *portretizează*[1212]. Biserica era *ctitoria* lui Gheorghe Abagiu, *pârcălab* din Bogdănești[1213].

Din 1759 începe *repictarea* Bisericii *Sfântul Nicolae Domnesc*[1214] din Curtea de Argeș[1215]. Și autoarea conchide că 1802 ar reprezenta *anul morții* sale[1216].

De ce 1802? Pentru că atunci se încheie *Caietul său de modele*, catalogat la *Modele, schițe, desene*, în manuscrisele BAR 4602 și 5307[1217].

Și autoarea *redă* manuscrisul între p. 42-71.

Unde, pe marginea descrierii textului, avem reproduse *diverse desene* ale lui Radu: *o gâscă* în p. 42, *un potir* în p. 43, *mâna unui preot binecuvântând* (p. 49), *o oaie* (p. 66).

Iar *în color* sau *alb-negru* avem reproduse *103 mostre* din pictura acestuia.

1207 Teodora Voinescu, *Radu Zugravu*, Ed. Meridiane, București, 1798, p. 12. Cartea are 78 de pagini și diverse reproduceri iconografice ale pictorului bisericesc și *am împrumutat-o* de la Prof. Mihai Moraru. A se vedea: http://www.teologiepentruazi.ro/cv-prof-dr-mihai-moraru/.

1208 Idem, p. 11.

1209 Idem, p. 12-13.

1210 A se vedea: http://ro.wikipedia.org/wiki/Biserica_Adormirea_Maicii_Domnului_din_Gura_V%C4%83ii.

1211 Teodora Voinescu, *Radu Zugravu*, Ed. Meridiane, București, 1798, p. 14.

1212 Idem, p. 15.

1213 Idem, p. 14.

1214 A se vedea: http://ro.wikipedia.org/wiki/Biserica_Domneasc%C4%83_din_Curtea_de_Arge%C8%99.

1215 Teodora Voinescu, *Radu Zugravu*, Ed. Meridiane, București, 1798, p. 17.

1216 Idem, p. 26.

1217 Idem, p. 42.

Mihail Straje (1901-1978) a scris un dicționar de 810 pagini. Cu titlul: *Dicționar de pseudonime, alonime, anagrame, asteronime, criptonime ale scriitorilor și publiciștilor români*[1218].

Pentru că „pseudonimomania” a fost „una din *boalele* scriitorilor” secolului al XX-lea, după cum spunea Mircea Eliade într-un articol de ziar[1219]. Însă în secolul al XXI-lea ea e *boala tuturor*, atâta timp cât onlineul e plin de *nume false*.

Tudor Arghezi e pseudonimul lui *Ion N. Theodorescu*. Care a mai semnat, printre multe altele, și ca Tudor Arghezzi, T. Argeș, I. Gabriol, Papagalul albastru, Senar, Teodor, Ion Tudor[1220].

Onisifor Ghibu a folosit pseudonimele: Dr. G. Oprean și G. Sima[1221].

Ion Ionescu-Quintus a semnat și ca Ionescu-Quintus sau Quintus[1222].

G. C. Ionescu-Sisești a fost pseudonimul lui *Gheorghe C. Ionescu*. El a semnat și ca G. Berea, G. C. Ionescu, I. Sisești[1223].

Ștefan Octavian Iosif, poetul, a semnat și ca Abel, I. Darie, A. Mirea, I. Neamțu, M. Pătru[1224].

Camil Petrescu, scriitorul, a semnat și ca Arcadius, Bai, Gramaticus, K. Mill, Piramidon, Ghiță Pristanda, Ion Răscoală[1225].

Iar *Ion Vinea* este pseudonimul lui *Ion Eugen Iovanaki*, și a semnat, printre altele, și ca Ajax, Evin, Ion Iovin, Ion Japcă, Junius, Ion I. Ainea[1226].

Biblioteca Apostolica Vaticana[1227] va cuprinde și *manuscrise digitalizate*[1228], aflate în arhivele Vaticanului.

[1218] Mihail Straje, *Dicționar de pseudonime, alonime, anagrame, asteronime, criptonime ale scriitorilor și publiciștilor români*, Ed. Minerva, București, 1973, XXIII p. + 810 p.
[1219] Idem, p. IX.
[1220] Idem, p. 29-30.
[1221] Idem, p. 295.
[1222] Idem, p. 357.
[1223] Idem, p. 358.
[1224] Idem, p. 361-362.
[1225] Idem, p. 542.
[1226] Idem, p. 776.

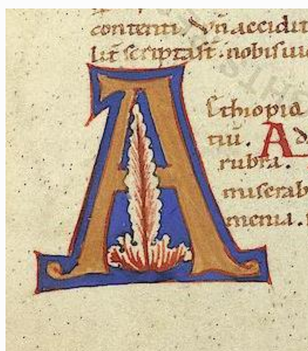
Până în 7 februarie 2013 fuseseră digitalizate *256 de manuscrise* de către Universitatea din Heidelberg[1229]. Toate downloadabile, în mod gratuit.

Primul manuscris digitalizat (*Ott. lat. 259*)[1230] e din sec. al 14-lea și conține, printre altele, și texte ale Sfântului Augustin și ale Sfântului Isidor.

Vinieta din paginea 92 r[1231]:

Al 43-lea e din secolele 12-13 și conține texte ale Sfântului Ieronim[1232]. În pagina 46 r[1233] avem această literă enormă, colorată:

1227 A se vedea: http://www.vaticanlibrary.va/home.php.
1228 Idem: http://www.vaticanlibrary.va/home.php?pag=mss_digitalizzati&BC=11.
1229 Idem: http://ro.wikipedia.org/wiki/Universitatea_din_Heidelberg.
1230 Idem: http://digi.vatlib.it/view/bav_ott_lat_259.
1231 Idem: http://digi.vatlib.it/view/bav_ott_lat_259/0187/image?sid=cf8af0aa09464138f4556036bef722a3#current_page.
1232 Idem: http://digi.vatlib.it/view/bav_pal_lat_185.
1233 Idem: http://digi.vatlib.it/view/bav_pal_lat_185/0099/image?sid=aae9b0751aa6f527ecc6ab1f086613bb#current_page.

Al 120-lea e din jurul anului 1.100, din Germania și cuprinde *Istoria bisericească tripartită*[1234].

Al 245-lea e din secolul al 9-lea[1235]. Și e *un bine enorm* faptul că toate aceste comori sunt puse *la îndemâna* publicului larg, pentru ca ele să fie *văzute de toți*, chiar dacă numai specialiștii le pot studia și înțelege.

E *un pas înainte*. Și unul *fără precedent* în ceea ce privește Vaticanul...

Colecția *Mansi* e formată din 53 de volume, plus 3 suplimente (pentru volumele 17, 18, 31) iar vol. 36 e format din 3 tomuri[1236]. Și cuprinde informația teologică din perioada 33 d. Hr. – *Vatican I*.

Titlul colecției: *Sacrorum Conciliorum nova, et amplissima collectio*.

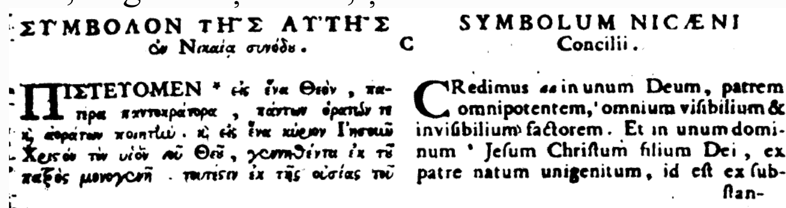

Și primul volum a fost editat la *Florentiae* [Florența], în MDCCLIX [1759][1237]. Are 1286 de coloane și e în greacă și latină. E dedicat *Sfinților Papi ai Romei* de până în anul 304 d. Hr.

În *Mansi 1*, de la col. 1.039 începe *Epistola* Sfântului Dionisie al Alexandriei împotriva lui Pavel de Samosata, care era episcopul Antiohiei.

În *Mansi 2*, care acoperă perioada 305-346 d. Hr., de la col. 635 s-au editat datele *istorico-teologice* ale *Sinodului I Ecumenic*.

Crezul de la Niceea este editat în col. 665-668, în greacă și latină, și e acesta:

ΣΥΜΒΟΛΟΝ ΤΗΣ ΑΥΤΗΣ ἐν Νικαίᾳ συνόδου.

ΠΙΣΤΕΥΟΜΕΝ εἰς ἕνα Θεὸν, πατέρα παντοκράτορα, πάντων ὁρατῶν τε καὶ ἀοράτων ποιητήν. καὶ εἰς ἕνα κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, γεννηθέντα ἐκ τοῦ πατρὸς μονογενῆ· τουτέστιν ἐκ τῆς οὐσίας τοῦ

C

SYMBOLUM NICÆNI Concilii.

CRedimus in unum Deum, patrem omnipotentem, omnium visibilium & invisibilium factorem. Et in unum dominum Jesum Christum filium Dei, ex patre natum unigenitum, id est ex substan-

[1234] Idem: http://digi.vatlib.it/view/bav_pal_lat_824.
[1235] Idem: http://digi.vatlib.it/view/bav_pal_lat_1877.
[1236] Idem: http://patristica.net/mansi.
[1237] Idem: http://gallica.bnf.fr/ark:/12148/bpt6k515834/f4.image.

667 CONCILIORUM OMNIUM 668

stantia patris; Deum ex Deo, lumen ex lumine, Deum verum ex Deo vero; natum non factum, consubstantialem patri, per quem omnia facta sunt, & quae in coelo & quae in terra. Qui propter nos homines, & propter nostram salutem descendit, & incarnatus est, & homo factus; passus est, & resurrexit tertia die: & ascendit in coelos: & iterum venturus est judicare vivos & mortuos. Et in spiritum sanctum. Eos autem qui dicunt: Erat aliquando quando non erat, & ante quam nasceretur, non erat, & quia ex iis quae non sunt, factus est; aut ex alia substantia vel essentia dicunt esse, vel creatum, vel mutabilem vel convertibilem filium Dei; anathematizat catholica & apostolica ecclesia.

A πατρός. Θεὸν ἐκ Θεοῦ, φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ· γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο, τά τε ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα, καὶ σαρκωθέντα, καὶ ἐνανθρωπήσαντα, παθόντα, καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανούς. καὶ ἐρχόμενον πάλιν κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς. καὶ εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. τοὺς δὲ λέγοντας· ἦν ποτε ὅτε οὐκ ἦν, καὶ πρὶν γεννηθῆναι οὐκ ἦν, καὶ ὅτι ἐξ οὐκ ὄντων ἐγένετο, ἢ ἐξ ἑτέρας B ὑποστάσεως ἢ οὐσίας φάσκοντας εἶναι, ἢ κτιστὸν, ἢ ἀλλοιωτὸν, ἢ τρεπτὸν τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ· τούτους ἀναθεματίζει ἡ καθολικὴ καὶ ἀποστολικὴ ἐκκλησία.

Mansi 2 are 1.379 de coloane.

În numărul din ianuarie, 1934, din *Gândirea*, Părintele Stăniloae, semnând *D. Stăniloae*, publica articolul *Iisus Hristos, adevărata noastră transcendență*[1238]. Articolul are 5 note de subsol, toate în germană.

În p. 1: „contimporane”. Și se referă la o carte a lui Nicolae Hartmann[1239].

Credința ca *certitudine absolută* e un dar de la Dumnezeu[1240].

Despre cum *au experiat* Sfinții Apostoli dumnezeirea lui Hristos[1241].

„Realitatea *de temelie* [de bază]” (p. 5), „Dumnezeu este o realitate *transsubiectivă* și *absolută*” (p. 6), „necuprinzibilitate și neobiectivitate (Unerfasslichkeit und Nichtgegenständlichkeit)” (p. 9), „darurile prieteniei Sale dumnezeiești”[1242].

Articolul *Despre dogmă* îl publicase în 1941, în aceeași revistă[1243]. „Unde e *dogmă* e *viață*, pentrucă e *comuniune*, pentrucă e *încredere* în persoana *vie* a altuia”[1244]. „Vivificator”[1245], „dogma

---

[1238] D.[umitru] Stăniloae, *Iisus Hristos, adevărata noastră transcendență*, în rev. *Gândirea* (XXII), nr. 1, ianuarie 1943, p. 1-10.
[1239] Idem, p. 1.
[1240] Idem, p. 5.
[1241] Ibidem.
[1242] Idem, p. 10.
[1243] D.[umitru] Stăniloae, *Despre Dogmă*, în rev. *Gândirea* (XX), nr. 3-4, martie-aprilie 1941, p. 174-181.
[1244] Idem, p. 175.
[1245] Ibidem.

e *răspunsul absolut* la *întrebarea absolută*”[1246], dogma are „o structură antinomică”[1247], începe să se refere la Blaga din p. 178, pentru a afirma faptul că la filosoful nostru dogma e un fapt *al eului* și nu „o sinteză de credință-logică, un factor de comuniune”[1248].

În p. 81 folosește sintagma „formula christologică” și la finalul articolului e acest desen:

Dicționarul onomastic românesc al lui N. A. Constantinescu[1249] costa *29 de lei* la publicare, adică în 1963. Și are 469 de pagini.

Prescurta, ca și mine, *Biblioteca Academiei* cu *BAR*[1250].

Achila = vultur[1251], Barabas = fiul tatălui[1252], Caloianul = frumosul[1253], Casian = gol[1254], Ecaterina = care lovește de departe[1255], Eftimie = voie bună[1256], Iosif = Dumnezeu să adauge[1257], Iov = dorință mare[1258], Irina = pace[1259].

Preda = înainte mergător (provenit din slavonă)[1260], Prohor = cel care conduce corul[1261],

---

[1246] Idem, p. 176.
[1247] Ibidem.
[1248] Idem, p. 180.
[1249] N. A. Constantinescu, *Dicționar onomastic românesc*, Ed. Academiei RPR, București, 1963, 469 p. + două pagini de erată.
[1250] Idem, p. LXXV.
[1251] Idem, p. 3.
[1252] Idem, p. 20.
[1253] Idem, p. 27.
[1254] Idem, p. 28.
[1255] Idem, p. 48.
[1256] Idem, p. 49.
[1257] Idem, p. 86.
[1258] Idem, p. 87.
[1259] Ibidem.
[1260] Idem, p. 136.

Pulheria = frumoasa[1262], Rodion = de trandafir[1263], Remete = sihastru[1264], Sebastian = venerat[1265], Silvestru = de pădure[1266], Crasna = frumos (cuvânt slavon)[1267], Deva = fată[1268], Grăjdan = cetățean[1269].

Gurban = jertfă[1270], Hagiu = pelerin[1271], Halângă = tufiș[1272], Hasan = frumos[1273], Mamul = grâu de Turcia[1274], Margareta = perlă[1275], Măcicat = mare[1276], Mecu = moale, gingaș (cuvânt bulgăresc)[1277], Medelean = fiu mare, robust (cuvânt ucrainean)[1278].

Mereuț = încetinel[1279], Mischiu = oțel[1280], Mogoș = înalt (cuvânt maghiar)[1281], Mureș = cafeniu închis[1282], Scarlat = catifea roșie[1283], Scordea = usturoi (de la gr. σκόρδον)[1284], Staiu = colibă[1285], Stroe = providență[1286], Suțu = lăptar[1287].

În numărul din 24 decembrie 1938 al ziarului *Universul literar*[1288], Vladimir Streinu edita articolul *Cerebralii*[1289], în care spunea că „intelectualii *seamănă* unul cu altul, putându-se

---

1261 Idem, p. 137.
1262 Ibidem.
1263 Idem, p. 139.
1264 Ibidem.
1265 Idem, p. 145.
1266 Idem, p. 146.
1267 Idem, p. 252.
1268 Idem, p. 259.
1269 Idem, p. 287.
1270 Idem, p. 290.
1271 Idem, p. 291.
1272 Idem, p. 292.
1273 Idem, p. 293.
1274 Idem, p. 315.
1275 Idem, p. 316.
1276 Idem, p. 318.
1277 Idem, p. 320.
1278 Ibidem.
1279 Idem, p. 321.
1280 Idem, p. 323.
1281 Idem, p. 325.
1282 Idem, p. 329.
1283 Idem, p. 367.
1284 Idem, p. 368.
1285 Idem, p. 374.
1286 Idem, p. 378.
1287 Idem, p. 379.
1288 *Universul literar* (XLVII), nr. 45, sâmbătă, 24 decembrie 1938, 16 p.
1289 Idem, p. 1, 15.

fixa [unul pe altul/ recunoaște] oriunde"[1290] iar Vasile Voiculescu poezia *O, brad frumos*, formată din 5 strofe[1291].

Ziarul era al lui Stelian Popescu, Mihai Niculescu era *redactor responsabil*, numărul *de telefon* al ziarului era *3. 30. 10* iar *prețul* (ziar săptămânal) era de *8 lei*. Abonamentul costa 220 de lei pe an și 120 de lei pe 6 luni[1292].

Dan Botta a fost pe 15 ianuarie 1939 la Sibiu, la „o șezătoare a scriitorilor tineri"[1293]. A conferențiat Prof. N. I. Herescu[1294].

Olga Greceanu are un articol în p. 5, unde amintește despre *carnetul ei de notițe*. Iar *Poșta redacției* e la p. 15, unde, lui O. C. Bohociu i se spune: „Mai *încercați* și probabil *veți reuși*" în domeniul literar.

În partea de jos a paginii a 16-a, ultima, sunt 5 discuții amuzante. Imagini alb-negru.

Revista *Generația nouă*, din martie 1891[1295], a fost tipărită la tipografia J. Weiss, situată pe Calea Victoriei, nr. 29. În București[1296].

Abonamentul costa 20 de lei pe an. Iar profesorii, profesoarele și studenții „universitari" plăteau 10 lei[1297].

Redacția și administrația erau pe Strada Vânătorului, nr. 20, din București, cu intrare pe strada Sfinții Apostoli[1298].

Primul rând al revistei: „Bucureșciul *a înviat* ca un ghiocel de sub zăpadă"[1299]. Iar deputații români „*își ascute* [ascut] limba pentru *a mai păcăli o dată* pe bieții alegători"[1300].

[1290] Idem, p. 15.
[1291] Idem, p. 1.
[1292] Ibidem.
[1293] Idem, p. 2.
[1294] Ibidem.
[1295] *Generația nouă* [România literară] (XI), seria a II-a, nr. 2, martie 1891, Bucuresci, 66 p.
[1296] De pe coperta revistei.
[1297] Din pagina *Cuprinsului*.
[1298] Ibidem.
[1299] Idem, p. 33.
[1300] Ibidem.

Mite Kremnitz a scris romanul *Ausgewanderte/ Emigranții* și l-a publicat la Bonn[1301], Titu Liviu Maiorescu[1302], despre *istoricul* cafelei în p. 46-48, în p. 56-58 despre „maladiile vinurilor”, „poesii populare” în p. 60-61, consemnate de N. Vaschide și „auzite de la Marina Alexe Cojocaru, din satul Dabărlău, scaunul Sântu George, Transilvania”[1303].

„Clubul Tinerimei din Pitești” însă nu dorea *să plătească* revista deși *o primise* timp de un an de zile[1304]. Era pe lista răilor platnici.

La farmacia *La ochiul lui Dumnezeu*, de pe Calea Victoriei, nr. 154, din București, *apa de gură* era 2 lei sticla, *pasta de dinți*, sub formă de „tăblițe”, 60 de bani tăblița și la *borcan de cristal* 2 lei, iar *prafurile de dinți*, de culoare roz, alb sau negru, 1 leu cutia[1305].

Antisudina: medicamentul care înlătura „sudoarea escesivă”[1306].

Iar *cutia* de Antisudină era *un leu*[1307].

Flaconul de „oleu [ulei] antireumatic și antinevralgic” costa un leu și 50 de bani[1308], esența contra moliilor: 1, 50 de lei, săpunul de gudron: 1 leu[1309].

În pagina a 66-a reclamă la „locomobile și treerătoare” dar și la „pietre de móră [moară] franțuzescĭ [franțuzești]”.

La *Sinodul VII Ecumenic* [787 d. Hr.], în cadrul hotărârii dogmatice[1310], după citirea *Crezului*, au fost *re-anatematizați*, în mod nominal și în următoarea ordine: Arie, Macedonie, Nestorie, Eutihie, Dioscor, Sever, Petru, Origen, Evagrie, Didim, Serghie, Honorie, Cyrus, Pyrrhus, Macarie.

[1301] Idem, p. 34.
[1302] Ibidem.
[1303] Idem, p. 61.
[1304] Idem, p. 62.
[1305] Idem, p. 63.
[1306] Idem, p. 64.
[1307] Ibidem.
[1308] Ibidem.
[1309] Idem, p. 65.
[1310] A se vedea: http://www.documentacatholicaomnia.eu/04z/z_0787-0787__Concilium_Nicaenum_II__Documenta__LT.doc.html.

În 1933, editura *Tipografia cărților bisericești* publica conferințele Fundației Dalles[1311], din perioada 28 ianuarie-8 aprilie 1933, sub titlul: *Biserica și problemele sociale*.

Și cartea cuprinde alocuțiunile *a 11 persoane*: Dr. Miron Cristea, Ștefan Bogdan, Mihail Manoilescu, Șerban Ionescu, Nichifor Crainic, Pr. Valeriu Iordăchescu, Arhim. Iuliu Scriban, I. Nistor, V. G. Ispir, Dr. Ioan Lupaș, I. Petrovici[1312].

Conferința lui Crainic s-a numit *Tineretul și Creștinismul* și a fost ținută „marți, 14 februarie 1933"[1313]. Paginile 107-125.

Și, ca și azi, sloganul era: „Vremea noastră e *vremea tineretului*"[1314]. Cu asta a început...

Spunându-le *neadevărul* cum că există „un hiatus" „între generația veche și generația nouă"[1315]. Cine *a provocat* acest hiat, atâta timp cât generațiile se succed una după alta și nu pot trăi una fără alta?

Tineretul: „preocuparea universală"[1316]. Numai că tineretul, ieri, azi și mâine...e, în mod preponderent, *masă de manevră* și mai puțin *factor de progres*.

Lucru pe care *îl atestă* și vorbitorul nostru: Italia fascistă, Rusia sovietică și Germania lui Hitler „își bizuie triumful, fie într'o direcție, fie în cealaltă, pe tineret"[1317]. Da, și-au trimis tineretul *să moară* într-un război al orgoliilor demente.

„Metafisică"[1318], „comunismul ateist"[1319], „spiritul extremist al vremii"[1320]...și considera

---

[1311] *Biserica și problemele sociale. Conferințe* (ținute la Fundația Dalles – 24 ianuarie-8 aprilie 1933 – sub auspiciile Consiliului central bisericesc) Ed. Tipografia cărților bisericești, București, 1933, 266 p.
[1312] Potrivit *Cuprinsului*.
[1313] Idem, p. 106.
[1314] Idem, p. 107.
[1315] Ibidem.
[1316] Ibidem.
[1317] Ibidem.
[1318] Ibidem.
[1319] Idem, p. 108.
[1320] Ibidem.

regimul politic românesc din anul 1933 drept „un regim de *indiferență* democratică”[1321].

În *Constituția* de la acea dată scria, spune conferențiarul nostru, că Biserica Ortodoxă Română este „Biserica dominantă”[1322]. Însă, în realitate, ca și azi, „statul [român] e *laic*[1323], indiferent din punct de vedere religios, gata oricând să socotească religia ca [pe] *o simplă afacere particulară*, după cea mai bună regulă democratică și să se simtă *incomodat* ori de câte ori religia se conturează ca *forță colectivă socială*”[1324].

Fapt pentru care Biserica era și este „o sarcină bugetară”[1325] pentru stat și doar atât.

Lucrurile, după cum se observă, sunt *aproape neschimbate*. Pentru că și atunci, tineretul nu era o problemă *reală* pentru statul român[1326].

„Statul acesta *indiferent* și fără nicio *directivă clară* spre enigma zilei de mâine, devine complice prin *toleranță* la infernala operă de *corupție* a sufletului tânăr.

Tiparul, cinematografia și radiofonia, care sunt instrumentele cele mai de seamă ale unei *sănătoase îndrumări*, și care n'ar trebui să scape controlului continuu și sever al oficialității, sunt azi în România *marile oficii ale dezagregării morale*.

Librăriile și chioșcurile *gem* de tipăritura pornografică în care imaginea trupului gol *se întrece* cu textul celor mai abjecte apologii ale instinctelor inferioare.

Cărți și reviste ce sunt *interzise* în țările apusene se refugiază în România, sunt *etalate* pretutindeni și sunt *recomandate* insistent în conferințele radiofonice”[1327].

Indiferență și politicianism[1328]. Și Crainic afirma faptul că tineretul universitar *își căuta*

[1321] Idem, p. 108-109.
[1322] Idem, p. 109.
[1323] Însă, se observă, că nu înțelegea prin *laic* ca fiind *mirenesc* ci *secularizat*.
[1324] *Biserica și problemele sociale. Conferințe*, op. cit., p. 109.
[1325] Ibidem.
[1326] Ibidem.
[1327] Idem, p. 110.
[1328] Ibidem.

propriul drum, fiind *călit* de ororile primului război[1329]. Contacul *prea devreme* cu moartea a făcut tineretul de la acea dată o generație cu „un simț realist" și, totodată, având „înclinarea către un sens metafizic al existenței"[1330].

Studenții români trăiau „sentimentul izolării jicnite"[1331]. Stând lângă studenții evrei în bănci își simțeau *inferioritatea* economică[1332]. Pentru că studenții români erau *săraci*, „copii de plugari și de mici salariați în marea lor majoritate"[1333].

Antisemitismul românesc: bazat pe „*amintirea proaspătă* a felului cum mulți evrei *s'au purtat* în vremea războiului"[1334]. Cu cine? Cu românii. E vorba de *primul război mondial*...Fără să dea date, lucru care înseamnă că audiența cunoștea foarte bine *cazul*.

De aceea studenții români, ca să se *diferențieze* de studenții evrei, se numeau „studențimea română creștină"[1335].

Pentru că „evreii [din România], prin foile lor și, în special, prin ziarul *Mântuirea*, ce apărea [a apărut] în 1919, atacă [atacând] ortodoxia noastră cu *o violență neîngăduită*, determină creștinismul nominal al studențimii să evolueze din ce în ce mai mult spre *o stare de conștiință*"[1336].

Și astfel studenții români deveneau *naționaliști*, prin aversiunea lor față de studenții evrei, evreii fiind marca *comunismului*[1337]. De aceea afirma Crainic că *antisemitismul* românilor din 1933 era, de fapt, *un anticomunism*[1338].

[1329] Idem, p. 111.
[1330] Idem, p. 112.
[1331] Ibidem.
[1332] Idem, p. 113.
[1333] Ibidem.
[1334] Ibidem.
[1335] Ibidem.
[1336] Idem, p. 114.
[1337] Ibidem.
[1338] Ibidem.

Despre tinerii legionari în p. 114-115, în viața cărora „*misticismul religios* devine...un element *component* al naționalismului”[1339].

Un al doilea motiv de *izolare* al studenților români: „dureroasa răceală” a profesorilor față de studenți[1340].

Înainte de primul război mondial, Nicolae Iorga a fost cel care a creat „mistica națională a războiului”[1341]. Însă, după război, a făcut „figură deprimantă *de dezorientat*”[1342].

La fel au fost *improprii* pentru educația tineretului creștin și Pârvan și Rădulescu Motru[1343].

Iar profesorii universitari, „*intimidați* probabil de ideologia francmasonică a unor ziare, au crezut că *nu e civilizat* lucru să se amestece în vălmășag, să-i tempereze excesele și să-i dirijeze spre clarificări fecunde”[1344].

Demofilia/ *iubirea de neam* a studenților de atunci, considera Crainic, venea de la Bălcescu, Eminescu, Coșbuc, Nicolae Grigorescu[1345].

Iar Dobrogeanu-Gherea a făcut „contrabandă de idei ateiste”, împrumutate din materialismul istoric, pe când Titu Maiorescu a arborat „un ateism elegant”[1346] în cursurile sale universitare.

Singurii pe care-i *laudă*: Nicolae Paulescu și Simion Mehedinți, care nu au practicat „ateismul ostentativ”[1347].

Și Crainic considera că *renașterea religioasă* a vremii lui va crea *o Românie nouă*[1348] și că Biserica are *responsabilitatea* de a face acest lucru posibil[1349].

1339 Idem, p. 115.
1340 Ibidem.
1341 Idem, p. 116.
1342 Ibidem.
1343 Idem, p. 116-117.
1344 Idem, p. 117.
1345 Idem, p. 119.
1346 Idem, p. 120.
1347 Ibidem.
1348 Idem, p. 123.
1349 Idem, p. 125.

Din *Postfața* cărții (p. 191-200)[1350], aflăm că *Dialogorum Libri IV. De vita et miraculis Patrum italicorum, et de aeternitate animarum*[1351] a Sfântului Grigorie Dialogul, a fost tradusă la Mănăstirea Căldărușani la începutul secolului al 19-lea[1352].

Și, opinează Prof. Remus, „singurul care ar fi putut *să realizeze* această traducere a fost Sfântul Mitropolit Grigorie Dascălul (1765-1834)”[1353].

Cartea a rămas în manuscris și neterminată[1354]. Și traducătorul anonim *a eliminat* o parte din textul Sfântului Grigorie Dialogul[1355].

Patrologia Latina [PL][1356] începe cu Tertullian.

Și primul volum este editat la Paris, în 1844. Îl el putem găsi, printre altele, și *Apologeticus adversus gentes*, *Liber de Baptismo* sau *Liber de Poenitentia*.

Al doilea volum din PL conține alte texte ale sale. Editat tot în 1844. Aici găsim *De anima adversus philosophos*, *De Carne Christi* sau *De resurrectione carnis*.

Tertullian a fost *preot* în Cartagina.

De la col. 9 începe *Liber de praescriptionibus adversus haereticos*.

PL 3 a apărut tot în 1844. Conține, printre multe altele, *Actele martirice ale Sfintelor Mucenițe Perpetua și Felicitas*, *Liber de Trinitati* a lui Novațian, date despre *Sinoadele* de la Roma și Cartagina. Are 1.612 coloane.

[1350] *Patericul* Sfântului Grigorie Dialogul, ed. îngrijită, trad. din limba latină (p. 161-190) și *postfață* de Prof. Dr. Remus Rus, Ed. IBMBOR, București, 2007, 204 p.

[1351] A se vedea: http://www.documentacatholicaomnia.eu/01p/0590-0604,_SS_Gregorius_I_Magnus,_Dialogorum_Libri_IV-De_Vita_et_Miraculis_...,_LT.pdf.

[1352] *Patericul* Sfântului Grigorie Dialogul, ed. cit., p. 191.

[1353] Ibidem.

[1354] Idem, p. 192.

[1355] Idem, p. 193.

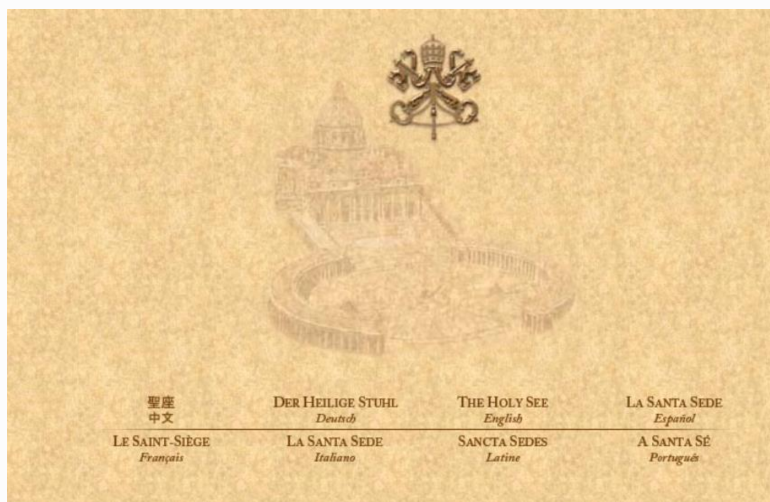
[1356] A se vedea: http://latina.patristica.net/.

PL 4 a fost editat în același an și are 1.248 de coloane. Conține *scrieri* ale Sfântului Sfințit Mucenic Ciprian al Cartaginei.

Viața sa începe la col. 73 și ține până la col. 182. De la col. 191 încep *Epistolele* sale, care se termină în col. 438. E vorba de 83 de *Epistole*.

Urmează apoi *Liber de habitum virginum*, *Liber de lapsis*, *Liber de unitate Ecclesiae* etc.[1357].

Saitul oficial al Vaticanului[1358] poate fi *accesat* în 8 limbi: în limbile chineză, germană, engleză, spaniolă, franceză, italiană, latină și portugheză.

Însă în sait sunt texte *în și mai multe* limbi ale lumii.

Spre exemplu, papa Benedict al 16-lea a scris *3 enciclice*: *Deus caritas est* (25 decembrie 2005), *Spe salvi* (30 noiembrie 2007), *Caritas in veritate* (29 iunie 2009)[1359].

Și fiecare dintre ele poate fi citită *în mai multe limbi*.

[1357] PL 4, col. 439-440.

[1358] A se vedea: http://www.vatican.va/.

[1359] Idem: http://www.vatican.va/holy_father/benedict_xvi/encyclicals/index_en.htm.

Cea din 2005: în bielorusă, chineză, croată, olandeză, engleză, franceză, germană, ungară, italiană, latină, poloneză, spaniolă și portugheză.

Cea din 2007 în bielorusă, chineză, olandeză, engleză, franceză, germană, ungară, italiană, latină, poloneză, portugheză, spaniolă.

Ultima: în bielorusă, chineză simplificată, chineză tradițională, olandeză, engleză, franceză, germană, ungară, italiană, latină, poloneză, portugheză, spaniolă.

Niciuna însă *în română*...Dar Vaticanul arată că *se poate*...și că e nevoie de traduceri *în multe limbi* ale lumii pentru ca mesajul teologic să pătrundă la toți.

Constituțiile apostolice ale papei Benedict sunt *în latină*[1360]. *Exortația apostolică* din 14 septembrie 2012 e și în arabă[1361] și ebraică[1362].

Biografia sa e în engleză, franceză, germană, italiană, portugheză și spaniolă[1363].

Mesajul *Ubi et orbi* pascal, începând din 2007, e și în croată[1364].

Platforma *Daco Romanica*, în lunile ianuarie-februarie 2013, a uploadat la nivel online numere din *prima ediție* a revistei *Biserica Ortodoxă Română*[1365]. În total 85 de volume.

[1360] Idem: http://www.vatican.va/holy_father/benedict_xvi/apost_constitutions/index_en.htm.

[1361] Idem: http://www.vatican.va/holy_father/benedict_xvi/apost_exhortations/documents/hf_ben-xvi_exh_20120914_ecclesia-in-medio-oriente_ar.html.

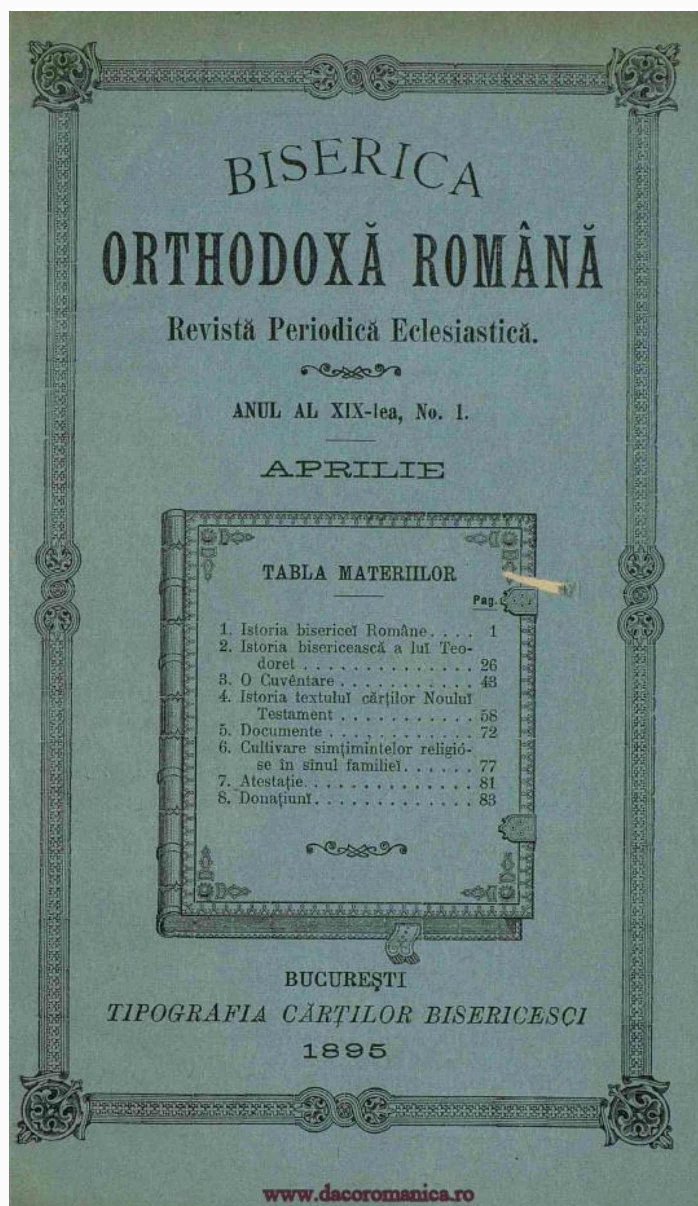
[1362] Idem: http://www.vatican.va/holy_father/benedict_xvi/apost_exhortations/documents/hf_ben-xvi_exh_20120914_ecclesia-in-medio-oriente_he.html.

[1363] Idem: http://www.vatican.va/holy_father/benedict_xvi/biography/index_en.htm.

[1364] Idem: http://www.vatican.va/holy_father/benedict_xvi/messages/urbi/index_en.htm.

[1365] Idem: http://digitool.dc.bmms.ro:8881/R/4QU7PBPR1GPQQ47UQEMMTA78K4EYAP4PJI73ENIY99HV2TMYU2-00551.

Primul număr uploadat al revistei bisericești ortodoxe e cel din 1 aprilie 1895[1366]. Editat la București, în *Tipografia cărților bisericesci*.

BISERICA

ORTHODOXĂ ROMÂNĂ

Revistă Periodică Eclesiastică.

ANUL AL XIX-lea, No. 1.

APRILIE

TABLA MATERIILOR

BUCUREȘTI

TIPOGRAFIA CĂRȚILOR BISERICESCI

1895

Și numărul de față începe cu un text al lui Petru Maior. Despre istoria Bisericii românilor. Paginile 1-25.

De la p. 26 începe o traducere din Fericitul Teodoret al Cyrului. Din *Despre istoria bisericească*. Care se încheie în p. 42 și e în foileton.

[1366] Rev. *Biserica Orthodoxă Română* (XIX), nr. 1, București, Ed. *Tipografia cărților bisericesci*, 1895, 96 p.

Urmează o cuvântare/ predică despre *raportul* filosofiei și al științei cu religia. Începând din p. 43. Iar în p. 48 avem următoarea frază:

Cu cât clerul va fi maĭ ignorant, cu atât va înțĕlege maĭ greșit și maĭ neperfect învĕțătura religiuneĭ creștine; și cu cât el va fi maĭ instruit, maĭ cult și maĭ luminat cu lumina sciințeĭ, cu atâț se va ridica la cea maĭ complectă posibilă înțĕlegere a dogmelor și le va aprofunda.

Predica se termină în p. 57 și urmează o discuție despre *traducerile NT*.

Din p. 72 aflăm că Cesarie Daponte a adus în Moldova, în pelerinaj, „pe la 1758”, partea *din Sfânta Cruce* a Domnului care *se păstrează* în Mănăstirea Xiropotamul din Sfântul Munte Athos.

În timpul domnului Sclarlat Ghica și a ÎPS Iacob Putneanul.

În p. 75-76 e cuprins „actul de fundațiune” al Mănăstirii Gorovei din județul Dorohoi.

Din p. 77 despre „cultivarea simțemintelor religioase în sînul familiei”, iar despre *donații* în ultimele pagini: p. 83-96.

Donații nu față *de revistă* ci față de *diverse Biserici românești*. Astfel, o Evanghelie legată „în piele marochin” costa 20 de lei[1367]. Iar un policandru de alamă: 400 de lei[1368].

Maxim Decu Negoiță, din Ploiești, a donat Bisericii Sfântul Haralambie din orașul său *două sfeșnice de alamă* de 160 de lei. Și Biserica a trimis la revistă această notă, pentru ca *să îi mulțumească* donatorului[1369]. La fel s-au petrecut lucrurile în fiecare caz în parte.

Ion Stan Andriaș a donat Bisericii din com. Lunca Mare, cu hramul Sfântul Pantelimon, *un rând de odăjdii*/ de *veșminte preoțești* în valoare de 95 de lei, iar Ion Iliescu, din com. Brebu, o candelă de 12 lei[1370].

Preotul paroh Gheorghe Trișcu a contribuit cu 310 lei *la cumpărarea* clopotului pentru Biserica

---

[1367] Idem, p. 84.
[1368] Ibidem.
[1369] Idem, p. 85.
[1370] Ibidem.

Sfinții Voievozi, din cătunul Mărgăriteștii, parohia Racovița, jud. Romanați[1371].

Se cumpărau cărți bisericești, cele de la strană, prin donații[1372]. Dar și Icoane, covoare, perdele, mobilier bisericesc de tot felul.

Mihalache Codescu *a dăruit* parohiei Lupoaia, din Mehedinți, *Minunile Maicii Domnului*, o cruce și o iconiță de metal în valoare de 12 lei. Și lui i se aduc „mulțumiri publice”[1373].

Prof. Alexandrina Iliescu, din Craiova, a dăruit *o pereche de perdele* pentru Icoane Bisericii *Sfântul Nicolae* din Craiova care au costat-o 40 de lei[1374]. La fel: „mulțumiri publice”.

Și Episcopia Hușilor mulțumea *în mod public* pentru donații[1375].

În anul 1824, la București, Sfântul Grigorie Dascălul[1376] publica *Dovedire împotriva eresului armenilor*[1377]. O carte pe care el însuși *o tradusese*.

Editată în română, cu litere chirilice.

Iar în *Introducere*, care poartă titlul: *Către drept credinciosul Cetitoriu*, Sfântul Grigorie spune că *nimeni* până la el nu a scris despre *eresul armean* în limba română[1378]. S-a amintit despre acesta *doar* în teologia Sfântului Ioan Damaschin[1379].

Și Sfântul Grigorie *a întocmit* cartea la Mănăstirea Căldărușani[1380]. Prima secvență a cărții începe în p. 9 și e formată dintr-o traducere din *Dogmatichi Panoplia*.

[1371] Idem, p. 86.
[1372] Idem, p. 90.
[1373] Idem, p. 91.
[1374] Ibidem.
[1375] Ibidem.
[1376] A se vedea: http://ro.orthodoxwiki.org/Grigorie_Dasc%C4%83lul.
[1377] Sfântul Grigorie Dascălul, *Dovedire împotriva eresului armenilor*, București, 1824, în BAR, CRV 1207, p. 5-163.
[1378] Idem, p. 7.
[1379] Ibidem.
[1380] Idem, p. 8.

Aici apare, în mod greșit, anul 443[1381], în loc de 451, ca an al celui de *Al-4-lea Sinod Ecumenic*.

Însă se subliniază faptul că armenii *s-au rupt* de Biserica Sobornicească după Sinodul de la Calcedon și au rămas *monofiziți*[1382].

Iar Sfântul Grigorie aduce dovezi ale *umanității* lui Hristos din Evanghelii[1383].

Blogul lui Emil Brumaru[1384] se numește *Hobbitul*[1385] și a fost început pe 18 august 2007[1386].

Design *enervant*, scris *neîngrijit*, texte *scurte*.

Are 11 lincuri în blogroll, 19 fotografii personale, 16 lincuri spre articole despre el, în *Dosar de presă*[1387] și un CV personalizat[1388].

Din pagia *Volume*[1389] aflăm *cum se numesc* cărțile sale. Prima carte a tipărit-o în 1970, la editura Albatros...iar poetul e „gustat" de cei cărora le place poezia pornografică.

Din 5 martie 2010 și până în 14 februarie 2013, *Akismet*[1390] a protejat *Teologie pentru azi* de 164.334 comentarii *spam/ nedorite*. În timp ce, din 2006 până în 2013, numărul de *comentarii* și *pinguri* acceptate este de 7.344. De ce oare au *mai*

[1381] Idem, p. 9.
[1382] Ibidem.
[1383] Idem, p. 12.
[1384] A se vedea: http://ro.wikipedia.org/wiki/Emil_Brumaru.
[1385] Idem: http://www.hobbitul.ro/.
[1386] Idem: http://www.hobbitul.ro/crinul-e-melc/.
[1387] Idem: http://www.hobbitul.ro/dosar-de-presa/.
[1388] Idem: http://www.hobbitul.ro/cv/.
[1389] Idem: http://www.hobbitul.ro/volume/.
[1390] Idem: http://akismet.com/.

mult timp de tine cei pe care *nu ți-i dorești* decât cei pentru care *te ostenești zilnic*?

Valeriu Cristea, în *Bagaje pentru Paradis*, vorbește despre bărbatul care *îndrepta* cărțile editate de comuniști. Acolo unde *Dumnezeu* era scris fără majusculă el *majuscula* cuvântul[1391].

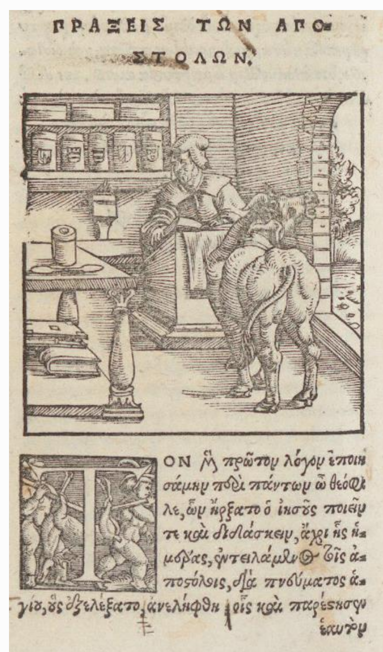
Am și eu acest obicei...*de atenție*. Nu pot să trec mai departe până când *nu îndrept* lucrurile.

Corectura, la mine, face parte *din citire*. La fel și *sublinierile* sau *înscrisurile* făcute pe carte. Când caut ceva în cărțile citite în foaie îmi caut *însemnările*, sublinierile...pentru ca *să îmi aduc aminte* pasajele de care am nevoie.

Noul Testament, în greacă, al lui Eramus a fost publicat în 1547[1392]. Are 748 de pagini și a fost editat cu litere grecești greoaie.

Nu are *note de subsol* dar are *imagini* la început de carte. Și *viniete*.

Faptele Apostolilor încep în p. 350 și această pagină arată așa:

ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΩΝ ΑΠΟ-ΣΤΟΛΩΝ.

ΤΟΝ μὲν πρῶτον λόγον ἐποιησάμην περὶ πάντων ὦ θεόφιλε, ὧν ἤρξατο ὁ ἰησοῦς ποιεῖν τε καὶ διδάσκειν, ἄχρι ἧς ἡμέρας, ἐντειλάμενος τοῖς ἀποστόλοις, διὰ πνεύματος ἁγίου, οὓς ἐξελέξατο, ἀνελήφθη. οἷς καὶ παρέστησεν ἑαυτὸν

[1391] Valeriu Cristea, *Bagaje pentru Paradis*, ed. a II-a, cu pref. de Livius Ciocârlie, Ed. Cartea Românească, București, 2007, p. 254. Cartea are 332 de p. în ediția de față.

[1392] A se vedea: http://libscribd.plgo.info/index/collections.php?coll_id=2952863&doc_id=87926955&access_key=key-1p3js6qxmzykg6bp6hj8.

Ediția are *împărțire* pe capitole dar nu și pe versete.

Cătălin Frâncu[1393], programator român, a început *DEX online*[1394] în august 2001.

În iunie 2003 *motorul de căutare* conținea peste 20.000 de cuvinte. Din octombrie 2003 s-a mutat pe *adresă ro*.

Ghidul de exprimare corectă[1395] a apărut în noiembrie 2003.

Pe 15 februarie 2004 *DEX online* trecuse de 30.000 de cuvinte.

Pe 9 mai 2004: 40.000 de cuvinte.

În august 2006: peste 283.000 de definiții incluse[1396].

Și aici îi avem pe cei care *au format* baza de date a utilitarului *DEX online*[1397].

Octoihul Mare, ediția BOR 2003, are 723 de pagini[1398].

Cartea începe cu *desenul iconic* în care e reprezentat Sfântul Ioan Damaschin[1399] și din *Precuvântarea* patriarhului aflăm că *Octoihul slavon*, la 1510, a fost *a doua carte tipărită* la Târgoviște de către ieromonahul Macarie[1400].

Glasul I (p. 7-94), glasul II (95-175), glasul III (176-257), glasul IV (258-342).

Împletitura de la sfârșitul p. 342:

[1393] Proiectele sale online: http://catalin.francu.com/.

[1394] A se vedea: http://dexonline.ro/.

[1395] Idem: http://dexonline.ro/articol/Ghid_de_exprimare_corect%C4%83.

[1396] Idem: http://dexonline.ro/informatii.

[1397] Idem: http://dexonline.ro/top.

[1398] *Octoih mare*. Care cuprinde cântările Învierii pentru toate zilele săptămânii pe cele opt glasuri bisericești, tipărit cu aprobarea Sfântului Sinod și cu binecuvântarea PFP Teoctist, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, Ed. IBMBOR, București, 2003, 723 p.

[1399] Idem, p. 4.

[1400] Idem, p. 6.

Glasul V (p. 343-426), glasul VI (427-508), glasul VII (509-587), glasul VIII (588-676).

Finalul de la p. 587:

În categoria *Adaosuri la Octoih* (de la p. 678) sunt incluse: 1. *Învățătură de tipic despre rânduiala slujbei duminicilor* (p. 679-698), 2. *Troparele Sfintei Treimi (triadicalele)* (699-700), 3. *Binecuvântările Învierii* (700), 4. *Luminândele Învierii și stihirile celor 11 Evanghelii de la Utrenie* (701-706), 5. *Luminândele zilelor de peste toată săptămâna* (707-709), 6. *Troparele Născătoarei de Dumnezeu* (710-718), 7. *Rânduiala Parastasului* (719-723).

Textul a fost *diortosit* de Pr. Prof. Dr. Nicolae Necula și a fost tipărit pe *90, 50 coli de tipar*[1401].

Din propria lor *variantă* istorică[1402], „profetul" mormonilor, Joseph Smith, s-a născut pe 23 decembrie 1805.

Are o primă „viziune" la începutul primăverii lui 1820, în New York, unde locuia.

Pe 21-22 septembrie 1823 e „vizitat" de „îngerul Moroni" și i se vorbește despre *Cartea lui Mormon*.

Pe 22 septembrie 1827 descoperă „plăcile de aur" pe dealul Cumora.

Pe 15 mai 1829 primește „Preoția aaronică" de la nimeni altul decât de la „Sfântul Ioan Botezătorul", în localitatea Harmony din Pennsylvania[1403].

[1401] Pagina finală.

[1402] *Doctrina și legămintele și Istoria Bisericii*. Manualul învățătorului de doctrină a Evangheliei, în lb. rom, ed. în Germania, 2003, în PDF, 304 p. Preluată de aici: http://www.lds.org/bc/content/shared/content/romanian/pdf/language-materials/35685_ron.pdf?lang=Eng&clang=ron.

[1403] Idem, p. 300.

Și tot în luna *mai* a anului 1829, pentru că prima „preoție”, se pare, nu i-a fost *de ajuns*, primește „Preoția lui Melhisedec” de la „Sfinții Apostoli Petru, Iacov și Ioan” lângă râul *Susquehanna*.

Termină *de tradus* (atât de repede?!) *Cartea lui Mormon* în iunie 1829.

„Biserica” mormonă apare în orașul Fayette, din New York, pe 6 aprilie 1830.

Însă în decembrie 1830 – ianuarie 1831 „*Domnul* a poruncit sfinților [mormonii se consideră pe ei înșiși „sfinți”] să se adune în Ohio”[1404].

Pe 14 februarie 1835 își aleg „12 apostoli”, pe când pe 26 aprilie 1838 primesc, „prin revelație”, numele bisericii lor[1405].

Conducătorii bisericii mormone se numesc *președinți*[1406].

Din 30 septembrie 1978, în urma unei alte „revelații”, mormonii „acordă preoția tuturor bărbaților care sunt membri ai Bisericii, indiferent *de rasă* sau *culoare*”.

În noiembrie 1997 biserica lor avea *10 milioane de adepți*[1407].

Al 8-lea volum[1408] din *Izvoarele Ortodoxiei* îi este dedicat Sfântului Asterie al Amasiei[1409].

Cartea are 303 p. + *Cuprinsul* (p. 304) și conține 16 texte omiletice.

De la p. 93 începe *Cuvânt împotriva sărbătorii calendelor*. E vorba de o sărbătoare păgână *de început de an*[1410].

[1404] Ibidem.
[1405] Ibidem.
[1406] Idem, p. 301.
[1407] Ibidem.
[1408] Asterie al Amasiei, *Omilii și predici*, trad., cuvânt înainte și introducere de Pr. D.[umitru] Fecioru, în col. *Izvoarele Ortodoxiei*, vol. 8, Ed. IBMBOR, București, 1946, 304 p.
[1409] A se vedea: http://en.wikipedia.org/wiki/Asterius_of_Amasea.
[1410] Asterie al Amasiei, *Omilii și predici*, ed. cit., p. 94.

Adică *revelionul* nostru, în care se făceau, ca și azi, *urări* pe la casele oamenilor și *se cereau bani*, cu nesimțire, contra urărilor[1411].

Ediția scripturală BOR 1939[1412] are 1374 de pagini și *tipărirea* ei a început în ziua de 8 iunie 1937. S-a terminat de tipărit în ziua de 10 noiembrie 1938, adică *la 250 de ani* după ediția scripturală din 1688, care s-a tipărit la 10 noiembrie 1688[1413]. Cel care *s-a îngrijit* de ediția din 1939 a fost Prof. Al. Rosetti[1414].

Din *cuvântul* traducătorilor către rege aflăm că *la baza* ediției de față stă ediția lor din 1936 dar că VT e după *textul masoretic* și nu după *LXX*[1415].

Așa am înțeles eu următoarea frază: „am recercetat în amănunțime partea noastră de traducere, începută în *Biblia din 1936*, și am tradus din nou, din textul original ebraic, toate acele cărți care până acum fuseseră tălmăcite *numai* din Septuaginta”[1416].

Însă de ce a vrut Carol al II-lea VT *în ebraică*, în ediția ortodoxă? De ce nu l-a vrut *în latină*, dacă tot nu îi plăcea Septuaginta? Și de ce a făcut o ediție scripturală la 250 de ani după ediția din 1688, care urmează LXX, dacă nu a vrut să dea o ediție *mult mai critică* a aceleia, care să aibă Septuaginta la bază?

Cuvântul traducătorilor către rege e datat: octombrie 1937, București[1417]. Și găsim aici următoarele *titulaturi*: I și II Samuil, I și II Cronici, Esdra, Obadia, Iisus, fiul lui Sirah, Apocalipsul.

1411 Idem, p. 97.

1412 *Biblia, adică Dumnezeiasca Scriptură a Vechiului și a Noului Testament*, tradusă după textele originale ebraice și grecești de Preoții Profesori Vasile Radu și Gala Galaction, din înalta inițiativă a Majestății sale Regelui Carol II, Ed. Fundația pentru literatură și artă „Regele Carol II”, București, 1939, 1374 p.

1413 *A doua pagină* de prezentare a ediției.

1414 Ibidem.

1415 Idem, p. VII.

1416 Ibidem.

1417 Idem, p. X.

VT se termină cu *Rugăciunea lui Manase*, în p. 1098. Între 1099-1374 e NT. Și ediția scripturală costa *140 de lei* la publicare.

Părintele Dumitru Stăniloae își tipărea *teza doctorală*[1418] la Cernăuți, în 1929. Care are numai 69 de pagini.

Prefața lui Loichița este de nicio pagină, fiind datată: 15 iunie 1929, Cernăuți[1419]. Din ea aflăm că înainte de a fi publicată aici, teza sa a fost publicată în revista *Candela* din Cernăuți[1420].

Pe atunci *nehirotonit*, autorul era prezentat de către decan ca „*temeinic cunoscător* al limbilor clasice ca și al celor moderne, domnul Dumitru Stăniloae a putut cerceta și utiliza *cu spiritul critic* și *preciziunea istoricului serios*...”[1421].

De ce l-a publicat? Pentru că a fost *studentul* facultății din Cernăuți[1422].

Bibliografia și indicele prescurtărilor în p. V-VI. În total *27 de surse* folosite, dintre care 19 în greacă, 3 în română, 3 în franceză și două în germană. Cartea are *8 capitole* și descrie, în mod *diacronic*, viața patriarhului Dosoftei.

„Quasi-obedențială”[1423], „școale”[1424], „isvoarele”[1425], „doresc ca lucrarea prezentă *să trezească* interesul și să suscite la cercetarea *mai aprofundată*”[1426]. Prin toate cărțile sale a dorit același lucru: să dea *un impuls puternic* studiului, muncii de cercetare.

[1418] Dumitru Stăniloae, *Viața și activitatea patriarhului Dosofteiu al Ierusalimului și legăturile lui cu Țările Românești*, teză de doctorat în Teologie, cu o prefață de V. Loichița, decanul Facultății de Teologie din Cernăuți, Ed. Institutul de Arte grafice și Editura „Glasul Bucovinei”, Cernăuți, 1929, 69 p.

[1419] Prima pagină a cărții, nenumerotată.

[1420] Ibidem.

[1421] Ibidem.

[1422] Ibidem.

[1423] Idem, p. 1.

[1424] Idem, p. 2.

[1425] Ibidem.

[1426] Ibidem.

Dosoftei s-a născut pe 31 mai 1641[1427]. La 16 ani a fost hirotonit *diacon* de către mitropolitul Corintului[1428]. Va veni în Iași în septembrie 1663 și va rămâne aici până în aprilie 1664[1429].

Pe 23 septembrie 1666, Dosoftei e hirotonit *mitropolit* al Cezareei[1430]. În februarie 1670 era la București, unde stă până în mai 1670 și sfințește Sfântul și Marele Mir la București[1431].

În mai 1670 pleacă spre Iași, trecând prin Buzău și Focșani[1432].

Scriere *concentrată*, cu multe date istorice dar și cu explicații teologice. Care depășește cu mult *simpla prezentare* a vieții patriarhului Dosoftei.

Ultima frază a tezei: „Patriarhul Dosofteiu a făcut din Țările Românești *un al doilea Patriarhat* al Scaunului din Ierusalim”[1433].

Volumul al 9-lea al *Catalogului documentelor Țării Românești*[1434] are 704 pagini și cuprinde 847 de documente[1435].

Bibliografia: p. 15-21.

În p. 17: *Doc. jud. Teleorman* = Direcţia Generală a Arhivelor Statului, *Documente referitoare la istoria judeţului Teleorman 1441-1700. Catalog, vol. I*, Bucureşti, 1989, 407 p. + 11 pl.

Documentele: p. 23-454.

Iar primul e din 2 ianuarie 1657 [7165 de la facerea lumii][1436].

[1427] Ibidem.
[1428] Idem, p. 3.
[1429] Idem, p. 4.
[1430] Idem, p. 5.
[1431] Idem, p. 7.
[1432] Idem, p. 8.
[1433] Idem, p. 69.
[1434] *Catalogul documentelor Țării Românești din Arhivele Naționale*, vol. IX, 1657-1659, întocmit de Mirela Comănescu, Laura Niculescu și Ileana Dincă, București, 2012, 704 p.
[1435] Idem, p. 3.
[1436] Idem, p. 23.

Radu poreclit *Mega*[1437].

Mitropolitul Ștefan cumpără „o bucată de vie în Târgoviște, lângă viile Mitropoliei, cu 1.000 aspri *bani gata*”[1438]. Cu banii jos.

Logofătul Dumitru Boldiciu[1439].

În ianuarie 1657 (documentul al 19-lea), Macarie, patriarhul Ierusalimului, Antiohiei și al Întregului Orient, a vizitat Mănăstirea de la Câmpulung[1440]. Documentul e *în greacă* dar semnătura patriarhului e *în arabă*[1441].

Satul Pupezeni[1442], egumenul Melhie de la Câmpulung[1443], Obretin din Cacaleți, jud. Olt[1444], documentul 27 e din Teleorman și în el apare și „popa Vlădel”[1445].

Popa Crăciun din Cândești[1446], Stanciu Buzică[1447], Sanfira din Târgoviște[1448], Dragomir era fiul lui Lup din Gomoiești[1449], Nedelea îi vinde vornicului Pătru „un răzor de vie” în Leșcioare, județul Muscel[1450], Țalapiia (nume de femeie) din Foești[1451], Badea din Budeani[1452] iar Rusa era soția lui Vlaicu[1453].

Marica (nume de femeie) era „jupâneasa” lui Alecse din Ciumești[1454]. Bălaci (nume de bărbat) din Cernaia[1455], Gherghe Grama din Târgoviște[1456], popa Sava din Gurguiați[1457], Constanda țiganca[1458],

---

1437 Idem, p. 24.
1438 Ibidem.
1439 Idem, p. 28.
1440 Idem, p. 31.
1441 Ibidem.
1442 Idem, p. 32.
1443 Idem, p. 33.
1444 Idem, p. 34.
1445 Idem, p. 35.
1446 Ibidem.
1447 Idem, p. 37.
1448 Idem, p. 40.
1449 Idem, p. 41.
1450 Idem, p. 42.
1451 Idem, p. 46.
1452 Idem, p. 49.
1453 Idem, p. 60.
1454 Idem, p. 61.
1455 Idem, p. 64.
1456 Idem, p. 65.
1457 Idem, p. 66.
1458 Idem, p. 71.

Serafim, episcopul Buzăului[1459], Nedelcu Orăşanu[1460], jupâneasa Brânduşa[1461], Frusina era soția lui Stoica Tâmpănoiu[1462].

Vadra de miere costa 100 de bani în aprilie 1657[1463]. Stânjenul de pământ: 156 de bani[1464].

Mitropolia din Târgovişte primea drept *pomană* două pogoane de vie pe 20 aprilie 1657 de la Despa, Alexandra şi Iane paharnicul[1465].

Stoica țiganul era rob al Mănăstirii Căldăruşani[1466], o ocină/ moşie costa 2.400 de aspri[1467], o ocină cu vad de moară: 6. 600 de aspri[1468], o livadă a costat 2 ughi şi 50 de costande[1469] iar o bucată de vie în Târgovişte 1.000 de aspri[1470].

Udrea (nume de bărbat) era fiul lui Chiriță din Măciuceşti[1471]. Răducu din Floceşti[1472], Calotă era *moşnean* [țăran liber] din Măicăneşti[1473], un document din 8 septembrie 1657 adevereşte faptul că egumenul de atunci al Mănăstirii Tismana se numea *Nicodim*[1474], jupâneasa Anca era fiica armaşului[1475] Gherghe din Blagodeşti[1476], jupâneasa Alba era soția logofătului Radu din Câmşor[1477].

Clucerul Jipa[1478], Stoica Vezeanul din Ciolăneşti[1479], Balomir din Țigăneşti[1480].

[1459] Idem, p. 72.
[1460] Idem, p. 74.
[1461] Idem, p. 75.
[1462] Idem, p. 78.
[1463] Idem, p. 84.
[1464] Ibidem.
[1465] Idem, p. 85.
[1466] Idem, p. 109.
[1467] Idem, p. 114.
[1468] Idem, p. 115.
[1469] Idem, p. 131.
[1470] Idem, p. 139.
[1471] Idem, p. 141.
[1472] Idem, p. 153.
[1473] Idem, p. 154.
[1474] Idem, p. 160.
[1475] Dregătorul domnesc care *administra* temnițele şi *aplica pedepsele* celor închişi.
[1476] *Catalogul documentelor Țării Româneşti din Arhivele Naționale*, op. cit., p. 164.
[1477] Idem, p. 165.
[1478] Idem, p. 166.
[1479] Idem, p. 171.

Iorga era *negustor* din București[1481]. Jupâneasa Tanasia era fiica lui Mihai din Cârcioaia[1482]. Pătru *olăcarul*[1483] din Târgoviște[1484], Voinea, unchiaș [bătrân] din Bârca[1485], Radu Guțu[1486], marele postelnic Neagoe primește satul Bărbăteștii din județul Teleorman, „pe apa Vezii, [dimpreună] cu mori”[1487] [de apă].

Moșia din Cioroiași a costat 4 ughi[1488]. Episcopul Dionisie era la Mănăstirea Câmpulung[1489]. Logofătul Radu Crețulescu cumpăra cu 25 ughi „6 pogoane de vie în dealul Țigăneștilor”[1490].

Uncheașul Dragu a fost *spovedit* și *împărtășit* pe patul morții de popa Gherghe din Săcuiani. Documentul 844, din 25 decembrie 1659[1491].

Vornicul Cernica[1492]...iar ultimul document e din 1659 și apare în el și Coman din Tâmpeani[1493].

Caietul de *rețete culinare* al Nicoletei Bucur (nu știu cine este) l-am găsit în două locații diferite. În PDF, 51 de pagini, 2005.

Și aici suntem învățați cum se fac diverse prăjituri și mâncăruri: *Albă ca zăpada* (p. 2), ecler (8), chec (12-13), pizza (16), plăcinte mocănești (16), ruladă de brânză (32), salam de biscuiți (33), zacuscă de dovleac (37), budincă de banane (38), cartofi cu smântână (42), drob de ciuperci (45), lapte de orez (47), sos de mere (49). Caietul se

---

[1480] Idem, p. 189.
[1481] Idem, p. 196.
[1482] Ibidem.
[1483] Curierul, factorul poștal.
[1484] *Catalogul documentelor Țării Românești din Arhivele Naționale*, op. cit., p. 199.
[1485] Idem, p. 224.
[1486] Idem, p. 225.
[1487] Idem, p. 226.
[1488] Idem, p. 227.
[1489] Idem, p. 305.
[1490] Idem, p. 368.
[1491] Idem, p. 452.
[1492] Idem, p. 453.
[1493] Idem, p. 454.

termină cu *tocănița de ciuperci* (p. 51), peste care „se pot adăuga 1-2 linguri [de] smântână".

Jurnalul de idei al lui Dan Guțu[1494] are 174 pagini. Și începe cu ziua de 1 aprilie 2007, o zi de duminică[1495]. Îi plac „femeile cu aspect intelectual, ochelari și aer inocent"[1496].

Excesul de luciditate[1497], jurnalul lui Eliade[1498], programul de studiu[1499] și caută femeia care să-l poarte „spre înălțimi"[1500].

I se *zbătea* o pleoapă când îl citea pe Nietzsche[1501]. Semn de oboseală. Și cine nu e *obosit*...are mintea *seacă*.

„Și Nietzsche visa că *zboară*"[1502], *împrietenirea* cu computerul[1503], „trăiesc mediocru"[1504], a adormit citind *Sabina* lui Paul Goma[1505]. Dar găsește că nu are nimic de învățat de la Goma în ceea ce privește „tehnica" de a scrie[1506].

Pe 6 iunie, într-o zi de vineri, viața e „ca *un cur* de femeie frumoasă"[1507]. Însă, se pare, că nu e *un compliment*, pentru că își găsește viața drept „superficială"[1508]. Autorul tocmai împlinea *26 de ani* în acea zi[1509]...

Începe *să studieze* limba greacă[1510]. *Are un accident de mașină* între Piatra Neamț și Bicaz[1511]. Citește *Viața ca o pradă* a lui Marin Preda[1512].

[1494] Dan Guțu, *Jurnal de idei*, Ed. Pax Aura Mundi, Galați, 2009, 174 p.
[1495] Idem, p. 6.
[1496] Idem, p. 7.
[1497] Idem, p. 10.
[1498] Idem, p. 12.
[1499] Idem, p. 17.
[1500] Idem, p. 18.
[1501] Idem, p. 22.
[1502] Idem, p. 23.
[1503] Idem, p. 35.
[1504] Idem, p. 37.
[1505] Idem, p. 45. Puteți downloada romanul de pe saitul autorului: http://www.paulgoma.com/sabina/.
[1506] Ibidem.
[1507] Idem, p. 53.
[1508] Ibidem.
[1509] Ibidem.
[1510] Idem, p. 55.
[1511] Idem, p. 61.
[1512] Idem, p. 78.

Ardei copți[1513], l-a pasionat Kazantzakis[1514], a fost profesor la o școală cu o „cancelarie sordidă”[1515] și vrea să moară „într-o dimineață cu *un cer albastru* și *un soare voios*”[1516].

Pe 8 mai 2003 citea din *Ascetica și Mistica* Părintelui Stăniloae[1517] cu toate că „îmi lipsește credința”[1518]. Îl lasă rece „speculațiile matafizice” ale teologiei și îl enervează „primatul” Ortodoxiei[1519] dar a citit *Metafizica sexului* a lui Evola[1520]. De fapt, autorul *fuge* de el însuși atunci când *se apropie* de scrierile serioase.

Scrie cu stiloul[1521], l-a *plictisit* Kant[1522], un examen la Antropologie[1523], „femeia e un fel de *frână metafizică*”[1524] și nu se poate *dezlipi* de sentimentul că *pierde* timpul[1525].

În concluzie: un tânăr *cu potențe* pentru studiu și scris, care are nevoie de *un mentor*, de *revenire în sine* și de *muncă împlinitoare*.

Sub titlul *Bibliografia cărții bucureștene de la origini pînă în prezent (1494-2006)*, Dr. Florin Rotaru a editat 4 tomuri.

Primul volum are 1.217 pagini[1526].

Al doilea are 1.349 p.[1527], al 3-lea: 1.630 p.[1528] și al 4-lea: 1.238 p.[1529].

[1513] Idem, p. 82.
[1514] Idem, p. 83.
[1515] Idem, p. 92.
[1516] Idem, p. 95.
[1517] Idem, p. 126.
[1518] Ibidem.
[1519] Idem, p. 127.
[1520] Idem, p. 63.
[1521] Idem, p. 128.
[1522] Idem, p. 143.
[1523] Idem, p. 146.
[1524] Idem, p. 160.
[1525] Idem, p. 164.
[1526] Dr. Florin Rotaru, *Bibliografia cărții bucureștene de la origini pînă în prezent (1494-2006)*, Partea I. 1494-1918, Vol. I. A-C, Ed. Biblioteca Bucureștilor, București, 2006, 1217 p.
[1527] Idem, *Bibliografia cărții bucureștene de la origini pînă în prezent (1494-2006)*, Partea I. 1494-1918, Vol. II. D-K, Ed. Biblioteca Bucureștilor, București, 2007, 1349 p.
[1528] Idem, *Bibliografia cărții bucureștene de la origini pînă în prezent (1494-2006)*, Partea I. 1494-1918, Vol. III. L-Q, Ed. Biblioteca Bucureștilor, București, 2007, 1630 p.

Din *Introducerea* cărții aflăm că *Biblioteca Publică Centrală București* s-a desființat în 1901 și întregul patrimoniu a fost introdus în arhiva *Bibliotecii Academiei Române* și că aceasta s-a reînființat în 1935 de către *Primăria Capitalei*[1530].

În p. a 14-a îi amintește pe cei care *l-au ajutat* la scrierea cărții.

Prima carte catalogată e din 1867[1531].

Manualul de VT și NT al lui Ioan Constantinescu[1532]. Secolul al 19-lea.

Chrissița Assenescu e catalogată cu o carte în două ediții[1533]. Anton Bacalbașa, cu *Moș Teacă*, în 4 ediții: două în 1893, 1894 și 1909[1534].

Cursul de Teologie Morală al lui Constantin Erbiceanu apărea în 1888 la București, la Ed. Tipografia cărților bisericești. Are 271 p.[1535].

Autobiografia lui Erbiceanu, numită *Viața mea, scrisă de mine, după cât mi-am putut aduce aminte*, are 40 de pagini și a fost editată postum, în 1913, de „fostul său școlar, Iconom Ilie Teodorescu, paroh al Bisericii Amza"[1536].

În 1859 a fost editată aparte, în 7 limbi, Evanghelia care se citește *în ziua de Paști*: în română, greacă, latină, rusă, germană, bulgară și turcă[1537].

Evanghelia, ediția cultică a BOR din 1890, costa 10 lei[1538].

Traducerea ÎPS Veniamin Costache, editată în 1845, a cărții *Îndeletnicire despre buna murire*, a lui „Evghenie Vulgaris, Arhiepiscopul

---

[1529] Idem, *Bibliografia cărții bucureștene de la origini pînă în prezent (1494-2006)*, Partea I. 1494-1918, Vol. IV. R-Z, Ed. Biblioteca Bucureștilor, București, 2007, 1238 p.

[1530] Dr. Florin Rotaru, *Bibliografia cărții bucureștene de la origini pînă în prezent (1494-2006)*, Partea I. 1494-1918, Vol. I. A-C, op. cit., p. 5.

[1531] Idem, p. 15.

[1532] Idem, p. 162.

[1533] Idem, p. 946.

[1534] Idem, p. 947.

[1535] Dr. Florin Rotaru, *Bibliografia cărții bucureștene de la origini pînă în prezent (1494-2006)*, Partea I. 1494-1918, Vol. II. D-K, op. cit., p. 69.

[1536] Idem, p. 70.

[1537] Idem, p. 72.

[1538] Idem, p. 73.

Astrahanului”, a fost reeditată în 1914. Având 131 p.[1539].

O ediție a *Prohodului Domnului* din 1907. 32 de pagini[1540].

Dumitru Furtună publica în 1913 o carte despre viața PS Chesarie al Buzăului. Care costa 1, 5 lei[1541].

Părintele Grigore Pișculescu, alias *Gala Galaction*, își publica în 1903 *teza de licență*. Cu titlul: *Minunea din drumul Damasculuĭ (argument apologetic)*. Are 65 de pagini și a fost publicată de editurile *Institutul de Arte Grafice* și *Minerva*[1542].

Viața Sfântului Nifon al Constantinopolului, scrisă de Gavril Protul, *transcrisă* după manuscrisul ieromonahului Ioan de la Bistrița și *corectată la tipar* de Constantin Erbiceanu a fost editată în 1888 la București, având 177 p.[1543].

Povestea vorbii, a lui Anton Pann, e catalogată în vol. 3 în 14 ediții[1544].

În 1765, în 562 p., se tipărea la București *Voroavă de întrebări și răspunsuri între[u] Hristos*, a Sfântului Simeon al Tesalonicului[1545].

Slujba Sfintei Mucenițe Filofteia a fost tipărită pentru *prima oară* în 1831. Are 40 de pagini și a apărut cu binecuvântarea PS Ilarion al Argeșului. Și a fost tipărită *prin osârdia* și *cheltuiala* ierodiconului Dionisie[1546].

Iar *Slujba sfințirii Bisericii* a fost tipărită pentru *prima oară* în română în anul 1897, având 156 p., ieșind cu binecuvântarea Sfântului Sinod[1547].

1539 Idem, p. 74.
1540 Idem, p. 79.
1541 Idem, p. 80.
1542 Ibidem.
1543 Idem, p. 81.
1544 Dr. Florin Rotaru, *Bibliografia cărții bucureștene de la origini pînă în prezent (1494-2006)*, Partea I. 1494-1918, Vol. III. L-Q,op. cit., p. 1391-1393.
1545 Dr. Florin Rotaru, *Bibliografia cărții bucureștene de la origini pînă în prezent (1494-2006)*, Partea I. 1494-1918, Vol. IV. R-Z, op. cit., p. 85.
1546 Idem, p. 88.
1547 Idem, p. 89.

Catalogul *Socec* are 198 de pagini[1548]. Și din el aflăm *ce cărți* s-au editat de către editura Socec[1549].

Începe cu *romanele*. Părintele Ion Agârbiceanu aici și-a editat *Arhanghelii*, în două volume[1550]. 5 traduceri din Balzac[1551]. Romanele *Elena* și *Manoil* ale lui Bolintineanu[1552].

Trei scrieri ale lui Dostoievski, în traducere, dintre care *Frații Karamazoff* în două volume[1553]. Ambele volume costau 160 de lei și au fost traduse de G. B. Rareș[1554].

Ion Minulescu: 3 volume[1555]. *Un om sfârșit*, a lui Papini, a fost tradusă de Gheorghe Călinescu și s-a vândut cu 90 de lei[1556].

Ioan Slavici a fost profesor la Turnu Măgurele în 1890, apoi la București și și-a editat la *Socec* două cărți: *Cel din urmă armaș*, care costa 100 de lei și *Din două lumi*, care se vindea cu 30 de lei[1557].

Două traduceri din Stendhal[1558]. 8 din Tolstoi, *Sonata de Kreutzer* fiind tradusă de M. Gheorghiu și se vindea cu 14 lei[1559].

Din păcate, la nicio apariție editorială catalogată nu apare *anul editării*.

5 scrieri ale lui Duiliu Zamfirescu[1560]. 6 scrieri ale lui Caragiale, printre care și *O făclie de Paști*[1561]. *Hagi Tudose* al lui Delavrancea costa 75

[1548] *Catalogul general al librăriei editoare Socec & Co., S. A.*, Ed. Socec, București, f. a., 198 p.
[1549] A se vedea: http://ro.wikipedia.org/wiki/Socec.
[1550] *Catalogul general al librăriei editoare Socec & Co., S. A.*, op. cit., p. 3.
[1551] Idem, p. 4.
[1552] Idem, p. 5.
[1553] Idem, p. 8.
[1554] Ibidem.
[1555] Idem, p. 14.
[1556] Idem, p. 15.
[1557] Idem, p. 16.
[1558] Idem, p. 16-17.
[1559] Idem, p. 18.
[1560] Idem, p. 19.
[1561] Idem, p. 24.

de lei[1562] iar *Bisericuța din războare* a Părintelui Gala Galaction costa 40 de lei[1563].

8 scrieri ale lui Gârleanu[1564]. 3 ale lui Gorki[1565]. 5 ale lui Maupassant[1566].

Negru pe alb, a lui Negruzzi, costa 20 de lei[1567]. 4 scrieri ale lui Ibsen[1568]. Piesa de teatru *Wilhelm Tell*, a lui Schiller, în traducere, costa 14 lei[1569]. *Viața* și *pildele* lui Esop: 7 lei[1570].

Simion Mehedinți e un recordman: editura Socec i-a editat *17 scrieri*. Dintre care una în franceză: *Le pays et le peuple Roumain,* care costa 100 de lei[1571].

Lui Iorga i-au editat două cărți: una în franceză și alta în germană[1572].

Amintiri din copilărie, a lui Creangă, costa 14 lei[1573].

Legendele sau Basmele Românilor, a lui Ispirescu, în două volume, costa 28 de lei fiecare volum în parte[1574].

Povestea vorbii, a lui Anton Pann, în 3 volume, fiecare volum costând 14 lei[1575].

Edițiile scripturale sinodale suferă de două metehne mari: 1. nu urmăresc *o singură ediție* în traducere, fapt pentru care sunt *prelucrări/ mozaicuri* traductoriale și 2. *românizează* foarte mult conținutul.

Iar în cele ce urmează ne vom referi la *numele* existente în Scriptură pentru ca să se

---

[1562] Idem, p. 26.
[1563] Idem, p. 28.
[1564] Idem, p. 29.
[1565] Idem, p. 30.
[1566] Idem, p. 32.
[1567] Idem, p. 34.
[1568] Idem, p. 64.
[1569] Idem, p. 68.
[1570] Idem, p. 92.
[1571] Ibidem.
[1572] Idem, p. 102.
[1573] Idem, p. 162.
[1574] Idem, p. 164.
[1575] Idem, p. 165.

observe ce enervant e *să nu urmărești* o singură ediție în traducere.

În LXX avem Εδεμ la Fac. 2, 8, pe când în ed. BOR 2001 avem *Eden*. Pentru că a preluat varianta WTT: עֵדֶן.

În Fac. 14, 6 avem pământul Ναιδ în LXX, pe când în WTT: נוֹד. Și astfel în ed. BOR 2001 îl avem pe *Nod* din ebraică și nu pe *Ned* din greacă.

Enos l-a născut pe Chenan în LXX (Fac. 5, 9). Enos l-a născut pe Cainan în ed. BOR 2001. Tot la fel și în VUL. Pe când în WTT, Enoș l-a născut pe Chenan.

De ce a preluat ed. BOR 2001 variante textuale din *ebraică* sau *latină*, dacă ea a mers pe LXX în cea mai mare parte, pe limba *greacă*?

În Fac. 5, 15, ed. BOR 2001 urmează LXX: *Maleleil* și *Iared*.

Însă în Fac. 5, 21, Enoh nu l-a mai născut pe *Matusala*, cum e în greacă, ci pe *Matusalem*. De ce *Matusalem*? Nu știm. Pentru că în VUL avem *Enoch* și *Mathusalam* iar în WTT: *Enok* și *Metușelah*.

Fiii lui Noe în LXX sunt *Sim, Ham* și *Iafet* [Fac. 5, 32]. În WTT sunt *Șem, Ham* și *Iafet*. În VUL: *Sem, Ham, Iafeth*. Iar ed. BOR 2001 îl folosește pe *Sem* din latină și pe *Ham* și *Iafet* din greacă.

În Fac. 13, 3, în LXX, avem Betil/ Vetil. În VUL avem Bethel. În ed. BOR 2001: *Betel*, ca și în WTT.

Abimelek e în WTT [Fac. 26, 26]. *Abimelec* e în ed. BOR 2001. *Abimelech* e în VUL. *Abimeleh* e în LXX. *Abimelec*, în concluzie, e *românizat* după ebraică.

În greacă e *Rahil* [Fac. 31, 19, *cf*. LXX]. În latină e *Rahel*. În ed. BOR 2001 e *Rahela*. În ebraică e *Rahel*. L-am *românizat*, ca să se înțeleagă că e vorba de *o femeie*.

Moise [Ieș. 2, 10] din română e *Moșeh* în ebraică. În latină e *Mosi/ Moses*, pe când în greacă e *Moisis*. Așa că *Moise* e *ca pe românește*.

În Lev. 25, 1, în LXX, avem muntele *Sina*. În latină și ebraică avem muntele *Sinai*...și de aici avem denumirea lui în ed. BOR 2001.

În ed. BOR 2001 vorbim de *Iosua*. Însă Septuaginta vorbește despre *Iisus*, fiul lui Navi [Iis. 1, 1]. În VUL e vorba de „*Iosue*, filium Nun”. Pe când în ebraică de *Ioșua*. *Iosua* e din nou românizat.

Deborah e în VTT, *Debbora* e în latină, *Debbora* e și în greacă. *Debora*, din română, e *pronunția* cuvântului din ebraică.

Pe *Samuel* din română îl cheamă *Samuil* în greacă. Însă îl cheamă *Șamuel* în ebraică și *Samuhel* în latină. De unde l-am scos pe *Samuel* atunci? De ce trebuie *să inventăm* cuvinte, dacă noi traducem textul grecesc și acolo e *Samuil*?

În latină e *Helias* [I Reg. 17, 1]. În ebraică este *Eliiahu*. În greacă este *Iliu*...iar la noi *Ilie*. De unde *Ilie*?

Profetul *Ieremias*, în greacă. *Hieremia* în latină. *Ieremiah* în ebraică iar la noi *Ieremia*, românizat.

David e ca în greacă.

Însă în greacă și latină avem *Salomon* și nu *Solomon*. Iar în ebraică e *Șolomoh*.

În ebraică este *Ișaiahu* [Is. 1, 1]. În latină: *Isaiae*. În greacă: *Isaias*. Dar la noi e *Isaia*, ca pe niciunde.

Noi îl știm ca pe Sfântul *Avacum*. În LXX însă e *Amvacum*, în latină *Abacuc*, în ebraică: *Habakkuk*. De unde *Avacum*, dacă noi traducem textul grecesc și acolo e *Amvacum*?

Să zicem că am preluat ediția MGK. Însă în MGK avem ’Aββακοὺμ și nu cu un singur *v*.

Zaharias în greacă, *Zecareiah* în ebraică, *Zaccharia* în latină...românizat: *Zaharia*.

În Mat. 12, 24, în latină, avem *Beelzebub*. În ed. BOR 2001: *Beelzebul*, ca și în GNT.

Avem *Simon*, la Mt. 27, 32, ca în GNT. Dar el nu e din *Cirene* ci din *Cirineos* în greacă. Noi l-am românizat.

În latină și în greacă avem *Galilea*. În ed. BOR 2001 avem doi de *e*: *Galileea*.

Lazaros e din *Bitania* [In. 11, 1, cf. GNT]. În latină, *Lazarus* e din *Bethania*. La noi e *Lazăr* din *Betania*.

Aristarcho e în latină, la F. Ap. 27, 2. În GNT: *Aristarhos*. În ed. BOR 2001, ca și când ar fi fost *român*, e *Aristarh*.

Și pentru că *am românizat* lucrurile, de la început, în mod nepermis, *a le îndrepta* acum înseamnă a părea noi *ridicoli* și nu că facem *un act de normalitate*.

În Filip. 4, 20, în ed. BOR 2001, avem *Evodia* și *Sintihia*. De ce ÎPS Bartolomeu Anania a transliterat *bine* primul nume dar *nu a vrut* să îl translitereze și pe al doilea? Căci în GNT avem *Evodia* și *Sintihi*. Probabil că *Sintihi*, pentru cititorul român, ar fi părut *bărbat* și nu *femeie*.

Onisimos [Col. 4, 9] e *Onisim* pentru noi.

Marcos [Col. 4, 10] e *Marcu*.

Dar ed. BOR 2001 l-a transliterat în mod corect pe *Epafras* de la Col. 4, 12. Iar dacă ar fi fost *Epafrasos*...i-ar fi tăiat sufixul și l-ar fi făcut *Epafras*, ca pe aproape toate cuvintele grecești.

Filimon [Fil. 1, 1] e ca în greacă. Însă e *Timoteos* și nu *Timotei*. E *Pavlos* și nu *Pavel*.

Apfia e ca în greacă [Fil. 1, 2]. În Epistola Sfântului Iuda e *Sodoma* și *Gomorra* [Iuda 1, 7] și nu *Gomora*.

Nu există *Ioan* în greacă ci doar *Ioannis* [Apoc. 1, 1]. *Patmos* e ca în greacă [Apoc. 1, 9]. Dar avem *Sardis* și nu *Sardes*, *Filadelfia* e ca în greacă, dar în greacă e *Laodicia* și nu *Laodiceea* [Apoc. 1, 11].

Pe coperta revistei *Adam*[1576], din 1 iunie 1933, e Adolf Hitler[1577], îmbrăcat în robă KKK[1578] și cu două pistoale în mână. Și articolul lui T.[udor]

1576 Rev. *Adam* (V), nr. 60, 1 iunie 1933, București, 16 p.

1577 A se vedea: http://ro.wikipedia.org/wiki/Adolf_Hitler.

1578 Idem: http://ro.wikipedia.org/wiki/Ku_Klux_Klan.

Arghezi, *Punctul mort*, deschide acest număr. Paginile 1-4.

Iar aici Arghezi subliniază că „reichul[1579] actual e *antisemit*”[1580]. Și, totodată, că Marx este *inițiatorul* comunismului[1581].

Poetul român se mira de faptul cum poate *să prindă* nazismul în Germania, tocmai acolo unde există „*șapte abonamente de presă* de cap de locuitor”[1582]. Cum pot să fie *antisemiți*, cu alte cuvinte, oamenii foarte informați și culturalizați?

Tot în p. 2, el spunea: „*Hitlerismul* ar putea să fie *o boală de megalomanie*”. Și a avut dreptate! A fost *un moft*, ca și comunismul, dar *un moft antiuman*.

În p. a 4-a: „*lepădarea* unei cărți în foc e *un asasinat*”. Asta împotriva Germaniei naziste care începuse *să epureze* bibliotecile.

Ultima propoziție a lui Arghezi: „Ipocrizia e *un fruct* al culturii”[1583].

Urmează un articol al lui Th. Löwenstein, până în p. 6, iar din p. 7 articolul *Germania și evreii* al lui E.[ugen] Lovinescu.

Și Lovinescu considera că nazismul german deschide „o nouă eră medievală”[1584] în Europa. „Supremația” de rasă care *extermină*[1585].

În p. a 16-a suntem anunțați că articolul lui Gala Galaction, „parvenindu-ne prea târziu”, va fi editat în numărul următor.

Emil Dumea (preot romano-catolic)[1586] și-a editat online *jurnalul de călătorie* din Japonia[1587].

[1579] Idem: http://en.wikipedia.org/wiki/Nazi_Germany.
[1580] Rev. *Adam* (V), nr. 60, 1 iunie 1933, nr. cit., p. 1.
[1581] Ibidem.
[1582] Idem, p. 2.
[1583] Idem, p. 4.
[1584] Idem, p. 7.
[1585] Ibidem.
[1586] A se vedea: http://emildumea.ro/images/CV%20Prof%20Pr%20%20Emil%20DUMEA%2016%20martie%202012.pdf.
[1587] Emil Dumea, *Japonia (impresii de călătorie, 21 dec – 14 ian. 2013)*, Iași, 2013, 101 p. Care se poate downloada de aici:

A ajuns pe 21 decembrie 2012 în Tokyo și *a visat* să ajungă în Japonia de când era copil. Interes religios[1588].

A făcut două ore de avion până în München și aproape 12 până în Tokyo[1589]. Civilizația japoneză[1590]. Niciunul nu vorbea „cu voce tare”[1591].

Între 23 și 29 decembrie 2012 a locuit în Nagasaki[1592]. În p. 20: o imagine din tipografie. I-a plăcut *vălul alb* de capul femeilor[1593] și ni le arată, la slujbă, în fotografia din p. 24.

Clopotul care a supraviețuit dezastrului atomic[1594]. Și a văzut mai multe *rozarii topite*, păstrate de atunci...pentru că bomba a degajat căldură de până la 3.000 de grade Celsius[1595].

Efectele *imediate* ale bombei atomice: „vântul extraordinar de puternic, aerul fierbinte și radiațiile”[1596].

Japonia, în vechime, s-a numit și *Yamato*, adică *Armonie mare*[1597].

La întoarcerea în Tokyo vede, din avion, muntele Huji acoperit de zăpadă[1598]. Aeroportul *Haneda* din Tokyo[1599]. Până la vârsta de 20 de ani tinerii japonezi nu au voie să consume băuturi alcoolice și nici nu li se vând țigări[1600].

Școală obligatorie, ordine și perfecțiune în transportul în comun[1601].

Lipsa vocațiilor religioase[1602]. În p. 64 o fotografie dintr-un cimitir budist. Pietre funerare în

---

http://emildumea.ro/carti/Emil%20Dumea%20jurnal%20japonia%202013%20cu%20foto%20a5.pdf.

1588 Idem, p. 4.
1589 Idem, p. 6.
1590 Idem, p. 6-7.
1591 Idem, p. 7.
1592 Ibidem.
1593 Idem, p. 22.
1594 Idem, p. 27.
1595 Idem, p. 28.
1596 Idem, p. 44.
1597 Idem, p. 47.
1598 Idem, p. 56-57.
1599 Idem, p. 57.
1600 Idem, p. 58.
1601 Ibidem.
1602 Idem, p. 61.

linii drepte, la fiecare piatră funerară fiind urna cu cenușă a decedatului[1603].

Seriozitatea și corectitudinea japonezilor[1604]. Amabilitatea lor[1605]. Însă, accentuează autorul, „Evanghelia nu a prins *rădăcini adânci* în spiritualitatea japonezilor. Creștinismul s-a confruntat *prea puțin* cu religiile tradiționale și nu a reușit să-și arate *superioritatea* asupra lor”[1606].

Pe 5 ianuarie 2013 a vizitat *Muzeul Național* din Tokyo[1607]. Și ne prezintă o fotografie cu vase din ceramică[1608].

Mâncatul cu bețișoare de lemn[1609]. *Podul curcubeu* noaptea[1610]. Apoi *Tunul Tokyo*, o replică a celui din Paris[1611]. Iar din p. 86 aflăm că el are 333 de metri înălțime.

În pagina următoare: elevi de școală trecând pe zebră. Ghiozdane de piele, negre, la spate[1612].

A vizitat un templu budist și în el a găsit *statuete* ale copiilor avortați, având pe cap fesuri roșii[1613].

Fanatismul pentru muncă și tehnică al japonezilor[1614]. Merge și se roagă în templul Yasukuni[1615]. Și aseamănă Japonia cu Germania în *pasiunea* ei pentru muncă[1616].

Concluzia autorului, la întoarcere: „Japonia rămâne o țară pe care trebuie *să o admir* şi *să o descopăr*, sau, mai bine zis, invers: *să o descopăr* pentru *a o putea admira*”[1617].

[1603] Idem, p. 64.
[1604] Idem, p. 65.
[1605] Idem, p. 70.
[1606] Idem, p. 71.
[1607] Idem, p. 72.
[1608] Idem, p. 73.
[1609] Idem, p. 76.
[1610] Idem, p. 77.
[1611] Idem, p. 78.
[1612] Idem, p. 87.
[1613] Idem, p. 88.
[1614] Idem, p. 95.
[1615] Idem, p. 97.
[1616] Idem, p. 98.
[1617] Idem, p. 100.

Părintele Dumitru Popescu[1618] își publica 13 articole în *Teologie și Cultură*[1619]. Și în *Introducere* vorbește despre *secularizare*[1620] și *ecologie*[1621].

Primul articol e dedicat *actualității* teologiei trinitare a Sfinților 3 Ierarhi (p. 9-18). Care au pus „*la baza* comuniunii trinitare...conceptul de *persoană*"[1622].

De la p. 21 a cărții vorbește despre *hristologia* Părintelui Dumitru Stăniloae. „Păcatul individualismului"[1623].

De la p. 31 se referă la *Mărturisirea de credință* a Sfântului Petru Movilă. Până la p. 40.

De la p. 43: despre *religie* în contextul actual. Unde spune că Revoluția franceză *a fundamentat* cultura europeană „pe *separația radicală* dintre domeniul *public* și cel *privat,* [aceasta] tinzând în permanență *să excludă* religia din sfera publică pentru a o transforma într-o chestiune de *opinie personală*"[1624].

O lume „*golită* de adierea eternității"[1625].

Despre *semnificația* Icoanei de la p. 57. De la p. 65 despre *actualitatea* teologiei Sfinților 3 Ierarhi. Apoi despre *impactul* filosofiei antice în teologie. De la p. 75.

De la p. 84: *implicațiile teologice* ale teoriei cunoașterii a lui Kant. Despre *știință* din p. 97. În finalul articolului: „creația nu este *autonomă* ci *implică* prezența Duhului lui Dumnezeu"[1626].

Violența *generalizată*[1627]. Puterea văzută ca și *cauză* a violenței[1628].

[1618] A se vedea: http://www.teologiepentruazi.ro/cv-pr-prof-acad-dr-dumitru-popescu/.

[1619] Pr. Prof. Dr. Dumitru Gh. Popescu, Decanul Facultății de Teologie din București, *Teologie și Cultură*, Ed. IBMBOR, București, 1993, 166 p. + *Cuprinsul*.

[1620] Idem, p. 5.

[1621] Idem, p. 5-6.

[1622] Idem, p. 14.

[1623] Idem, p. 24.

[1624] Idem, p. 44.

[1625] Idem, p. 52.

[1626] Idem, p. 112.

[1627] Idem, p. 137.

[1628] Idem, p. 138.

Despre *suferință* din p. 141.

Și îl citează pe Yves Congar în p. 151, care spunea că teologia romano-catolică modernă a făcut *o mare greșeală* și anume: „Sfânta Treime a fost *răsfrântă* asupra ei înșiși și *izolată* de oameni și cosmos în transcendent”.

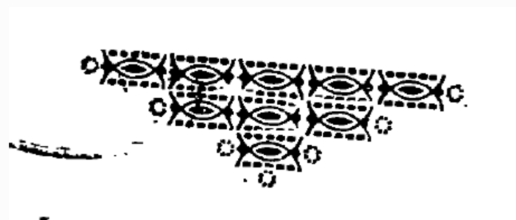
Numai că nu teologia *modernă* romano-catolică a făcut această greșeală ci teologia romano-catolică *medievală*, care a conceput harul ca fiind *creat* și nu a mai făcut *dinstincția tradițională* între *slava* și *ființa* lui Dumnezeu.

De la p. 161: *Concluzie*.

Antropocentrismul romano-catolic a început odată cu *sfârșitul* primului mileniu creștin[1629].

În p. 162: „Creștinismul românesc se caracterizează atât prin *legătura* omului cu Dumnezeu, dar și prin aceea a legăturii sale *cu cosmosul*. Cele două legende ale spiritualității noastre, *Meșterul Manole* și *Miorița*, sunt o dovadă *elocventă* a acestei realități”.

Imaginea de la finalul cărții[1630]:

Rudolf Arnheim[1631] spunea despre Arnold Schönberg[1632] că „a compus unele dintre cele mai *complicate* piese muzicale create vreodată”[1633].

Și ascultând câteva creații muzicale ale sale mi-am dat seama că Schönberg creează o muzică *de stare*, interiorizată, nevrotică, prin care vrea să ne transmită *dezrădăcinarea* și *melancolia* evreilor

---

[1629] Idem, p. 161.
[1630] Idem, p. 166.
[1631] A se vedea: http://en.wikipedia.org/wiki/Rudolf_Arnheim.
[1632] Idem: http://en.wikipedia.org/wiki/Arnold_Schoenberg.
[1633] Rudolf Arnheim, *Arta și percepția vizuală. O psihologie a văzului creator*, ed. a II-a, trad. de Florin Ionescu, Ed. Polirom, Iași, 2011, p. 201-202. Cartea are 500 de pagini și e *un curs universitar*.

și, cu precădere, frica, teama *continuă* a lor de cei care îi persecută.

Compozitorul și pictorul evreu Arnold Schönberg, care a trăit în Austria, s-a născut pe 13 septembrie 1874 și a murit pe 13 iulie 1951[1634].

În 1899 compunea *Verklärte Nacht* [Noapte transfigurată][1635]*, opus 4*. O melodie calmă și romantică în substanța ei, ce capătă accente tăioase, de film thriller. Simți că ești *urmărit*, că ești *filat*, că nu ți se dă voie să fii *fericit*. Simți cum *îți palpită* inima.

Sinfonia da camera n. 2, *op. 38* a scris-o în 1906, 1916, 1939[1636]. Ca și în lucrarea anterioară suntem făcuți *părtași* fricii, încordării, neliniștii. Sentimentul pe care îl am este acela că instrumentele, de cele mai multe ori, *nu narează* muzical niște sentimente ci pur și simplu *țipă* starea interioară a autorului.

A Survivor from Warsaw op.16[1637] este *o intrigă* militară post-factum, cu accente dramatice. A fost scrisă în 1909. Pe fondul muzical panicard apare glasul *grav* al unui povestitor al evenimentelor.

Serenade, opus 24[1638] e plină de suspans.

Deși a fost interpretată, într-un spațiu privat, în 1924, ea a fost *aranjată muzical* de Dimitri Mitropoulos, în 1949, în America, pe când compozitorul împlinea 75 de ani. Și varianta *citată* e cea din 1949.

Introduce *suspansul* și în *Moses und Aron* [Moise și Aron], scrisă între 1930-1932[1639]. Cu monologuri în germană. Aici apare însă și *jelirea*.

[1634] Idem: http://en.wikipedia.org/wiki/Arnold_Schoenberg.
[1635] Filă audio, 29. 26 minute: http://www.youtube.com/watch?v=U-pVz2LTakM.
[1636] Filă audio, 21. 39 minute: http://www.youtube.com/watch?v=3gWorjgYrmI.
[1637] Filă audio, 7. 16 minute: http://www.youtube.com/watch?v=-CFnJiElpks.
[1638] Filă audio, 32. 29 minute: http://www.youtube.com/watch?v=BCVLznDTvpc.
[1639] La nivel online în 3 file audio.
Prima filă: 48. 50 minute: http://www.youtube.com/watch?v=eCJQLaV1y_o.
A doua filă: 53. 07 minute:

Volumul al 2-lea[1640] al cursului universitar al Părintelui Ștefan Buchiu începe cu *hristologia*.

Mărturiile revelaționale, p. 14-16. Paginile 17-18: *hotărârile dogmatice* referitoare la persoana Domnului.

Unirea ipostatică și *urmările* sale de la p. 21. În p. 31, la bibliografie, citează *cursul* Părintelui Dumitru Popescu, în formă manuscrisă, din 1992.

Despre *chenoza* Domnului de la p. 32. Slujirile Sale (p. 42-47). *Soteriologia* începe odată cu p. 48. Citează *Dogmatica* Sfântului Iustin Popovici, în ediția Paris, 1992[1641].

Despre *îndreptare* de la p. 79. Despre *cinstirea* Sfinților de la p. 101.

Eclesiologia începe la p. 115. Unde consideră Sfintele Taine „*centrul* Bisericii și *condiția indispensabilă* pentru creșterea ei"[1642]. Asta după ce autorul afirmase că Sfintele Taine „oferă, în mod personal, *viața* lui Hristos în Biserică"[1643].

Teologia Sfintelor Taine începe la p. 135 și discută Tainele în următoarea *ordine*: Botezul (p. 145-154), Mirungerea (155-158), Euharistia (159-174), Pocăința (175-178), Preoția (179-184), Cununia (185-187) și Maslul (188-190).

De la p. 191 începe capitolul final: *Eshatologia*.

Ghidul pentru profesorii care predau Religia la *clasa pregătitoare* a fost editat în 2012[1644]. Și el dezbate, în primul rând, *metodele* de predare:

---

http://www.youtube.com/watch?v=4ho3BSXfdEI.
A treia filă: 9. 38 minute:
http://www.youtube.com/watch?v=arEgNSk9gz8.

[1640] Pr. Conf. Dr. Ștefan Buchiu, *Dogmă și Teologie. Curs de teologie dogmatică și simbolică ortodoxă*, vol. II, Ed. Sigma, București, 2006, 219 p.

[1641] Idem, p. 59.

[1642] Idem, p. 117.

[1643] Ibidem.

[1644] Monica Opriș, Dorin Opriș, Irina Horga, *Religia la clasa pregătitoare. Ghid pentru profesori*, Ed. Basilica a Patriarhiei Române, București, 2012, 143 p.

explicația, povestirea, conversația euristică, învățarea prin descoperire, jocuri, învățarea problematizată, studiul de caz, exercițiul, rugăciunea, observarea directă[1645].

Ilie vizitează o mănăstire și vrea să devină *călugăr*[1646]. Poemul *Duminica* al lui Coșbuc[1647]. De ce avem *numele* pe care îl avem[1648].

La p. 85 începe lecția: *Iisus Hristos iubește copiii*. Iar „modelul unei *mame bune* este Maica Domnului”[1649].

După fiecare lecție li se explică *numele* apărute în decursul expunerii. În p. 90, spre exemplu, li se spune că *Maria* înseamnă *stăpână*, că *Denisa* vine de la numele Sfântului Dionisie Areopagitul, pomenit pe 3 octombrie, și înseamnă *puritate*, că *Dumitru* înseamnă *pământul-mamă*, Sofia = *înțelepciune* și Olga = *binecuvântată*.

Puterea rugăciunii *unei mame*[1650]. De ce nu și *a unui tată*? Căci dacă îi învățăm că doar mama e *importantă*, tocmai de aceea, mai târziu, divorțul nu mai e o problemă care *vizează* și copiii și nici *custodia* copiilor nu mai e văzută ca aparținând *ambilor* părinți ci doar *mamei*.

Îngerii ca *păzitori* ai copiilor[1651]. Sfinții ca *prieteni*[1652] ai lor.

Scoțându-se astfel din discuție latura *severă* a rolului Îngerilor și al Sfinților în viața noastră.

Fiindcă nu sunt numai *păzitori* și *prieteni* cu noi ci și *mustrători* și *pedepsitori* ai noștri când greșim.

Și aceste lucruri ar trebui *să le spunem* copiilor de la bun început și să nu-i canalizăm spre o lume *ireală*, unde ei pot face *orice*, pentru că Sfinții „îi păzesc” în păcatele lor.

[1645] Idem, p. 18-27.
[1646] Idem, p. 66.
[1647] Idem, p. 68.
[1648] Idem, p. 70.
[1649] Idem, p. 89.
[1650] Idem, p. 91.
[1651] Idem, p. 92.
[1652] Idem, p. 95.

Educația trebuie să fie *sinceră*, cu problemele pe față, adică și cu bunele și cu relele existenței. Iar cu cât *îi prevenim* cu adresă la lucrurile dure ale vieții, cu cât le spunem copiilor cu ce realități *vor da nas în nas*, cu atât îi pregătim pentru *a suporta mai ușor* dramele existenței.

Pentru că nu îi putem *scăpa* de ele...dacă *îi mințim* cu referire la ele. Iar mai târziu *își vor pierde* credința, dacă nu le-am spus de la început că credința e *plină de bucurii* dar și de *dureri amarnice*.

Teatrul religios[1653]. Care, din proprie experiență, știu că *îi responsabilizează* pe elevi vizavi de evenimentul Nașterii Domnului dar e și un motiv *de rivalitate* între ei.

Teologul romano-catolic Yves Congar[1654] s-a născut în Sedan, în nord-estul Franței. Pe 13 aprilie 1904[1655].

La 10 ani dorea să se facă *medic*. În 1921 a intrat la seminar, în Paris. În 1925 a intrat în *ordinul dominican* și pe 8 decembrie 1926 a devenit *călugăr benedictin*.

A studiat *tomismul* în Belgia, devine *preot* romano-catolic în 25 iulie 1930, trăiește în Germania, la Düsseldorf și *își dă doctoratul* pe 7 iunie 1931.

În 1937 inițiază colecția *Unam Sanctam* la editura *du Cerf*. Cade *prizonier* în Al doilea război mondial, studiază *limba rusă* în prizonierat și este *eliberat* în primăvara lui 1945.

Jurnalul său se numește: *Journal d'un théologien (1946-1956)* și a fost publicat tot la *du Cerf*.

[1653] Idem, p. 110.

[1654] A se vedea: http://en.wikipedia.org/wiki/Yves_Congar.

[1655] Toate datele de aici încolo, despre viața lui Congar, sunt din articolul: Pr. Berea Corneliu, *Viața teologului Yves Congar – lucruri știute și mai puțin știute din perioada 1930-1959*, în rev. online greco-catolică *Credința noastră, viața noastră*, nr. 4, 2008, *cf.* http://www.credinta-noastra.cnet.ro/2008/07/viata-teologului-yves-congar/.
În http://en.wikipedia.org/wiki/Yves_Congar avem ca *zi de naștere* data de *8 aprilie 1904*.

Însă din 1952 teologia sa începe să fie *cenzurată* de papă. Nu mai primește dreptul, pentru la *Vraie et fausse Réforme dans l'Église* [Adevărată și falsă Reformă în Biserică], de a fi *republicată* și *tradusă*. Se hotărăște *să scrie* în continuare chiar dacă nu e *lăsat să publice*.

De la iezuitul Jean du Rivau află că lui Rahner, în aprilie 1952, i s-a cerut *o totală revizuire* la o carte. Peste două zile află că *i s-a respins* tipărirea cărții sale *Le Christ, Marie et l'Église* [Hristos, Maria și Biserica].

Publică însă, pe 29 noiembrie 1952, cartea *Jalons* [Jaloane], pe care o dedică părinților săi.

Între 5-13 aprilie 1954 se află în Egipt. Însă în același an e *anchetat* pentru credința lui. Când a ajuns papă Ioan al XXIII-lea și-a *reprimit* libertatea și a început *să publice*.

Iar cine crede că teologii trebuie *învățați să gândească* nu își suportă, de obicei, propria *operă*.

Cursul de Dogmatică al Părintelui Gheorghe Remete, în format Word[1656], are 322 p.[1657]. Pentru anul IV Pastorală. Și începe cu secțiunea *Persoana Mântuitorului în relație cu Sfânta Treime*[1658].

Iisus Hristos este „singura *dovadă palpabilă*" a lui Dumnezeu[1659]. Citează un poem de Pasternak în p. 17. Prorociile mesianice: p. 25-26.

Enipostazierea (p. 31), *consecințele* dogmatice ale *unirii ipostatice* începând cu p. 33, *chenoza* începe la p. 45, *soteriologia* de la p. 56.

Citează adesea din *Ambigua*. Dar de câteva ori și din Sfântul Simeon Noul Teolog. Folosește colecțiile *SC* și *PG*.

Învierea Domnului e, în mod concomitent, *supra-istorică* și *istorică*[1660]. Consideră că

[1656] Preluat de aici: ftp://ftp.logos.md/Biblioteca/_Colectie_RO/Remete%20Gheorghe%20-%20Dogmatica%20Ortodoxa.doc.

[1657] Pr. Prof. Dr. Gheorghe Remete, *Curs de Dogmatică. Anul IV, semestrul I și II*, 2004-2005, în format *Word*, 322 p.

[1658] Idem, p. 5.

[1659] Idem, p. 11.

[1660] Idem, p. 92.

Bulgakov a promovat *un spiritualism* „abstract și uscat (!)”[1661].

Hariologia începe în p. 115. Despre *harisme* (p. 134-136), *predestinația* la Calvin (149-151), *mântuirea personală* de la p. 163, *eclesiologia* de la p. 176, Sfintele Taine începând cu p. 199.

Despre *numărul* Sfintelor Taine în p. 207-208. Și începe cu Botezul (p. 218-233). Apoi Mirungerea (233-237), Spovedania (237-246), Euharistia (246-277), Preoția (277-297), Cununia (297-300), Maslul (301-304).

Ultimul capitol este intitulat: *Spiritualitatea sacramentală* (p. 313-322).

Marilyn Monroe[1662] apărea pe coperta revistei *Playboy* în decembrie 1953. Blondă, surâzătoare, aparent „inocentă”, cu mâna stângă în aer[1663].

Revista are 44 de pagini și majoritatea imaginilor sunt alb-negru. Articolul referitor la ea se numește *What makes Marilyn?* [Ce face Marilyn?][1664], în care sunt incluse 4 fotografii, ultima fiind color...și ea nud[1665].

Își acoperă ochiul drept cu mâna, sânii îi are la vedere, picioarele sunt îndoite, își ascunde sexul...iar unghiile de la mâini și de la picioare sunt vopsite în roșu...ea fiind întinsă pe o pânză roșie.

Amestecul de păr blond cu buzele și unghiile în roșu va face *carieră* până prin anii 80-90.

Rândurile despre ea sunt hiperbolice, reieșind faptul că „she is natural sex personified”[1666] [ea este personificarea sexului natural]. Adică e o personificare *a senzualității* feminine.

[1661] Idem, p. 100.
[1662] A se vedea: http://ro.wikipedia.org/wiki/Marilyn_Monroe.
[1663] *Playboy USA*, decembrie 1953, 44 p.
[1664] Idem, p. 15-19.
[1665] Idem, p. 19.
[1666] Idem, p. 18.

Barbu Știrbei ia primele măsuri de *împădurire* în 1852, încercând să fixeze *dunele de nisip* de pe moșia sa de la Băilești, din Oltenia, prin „plantații de salcâm și de plop”[1667].

Dar o acțiune *de proporții* a statului are loc în timpul lui Cuza, pentru că acesta era îngrozit de *defrișările masive* care aveau loc[1668].

Și pe data de 1 septembrie 1862 ia hotărârea de a înființa *pepiniere forestiere*[1669].

Se înființează trei pepiniere de câte *o sută de pogoane* în județele Brăila, Iași și Ismail și două, de câte *cincizeci de pogoane*, în Giurgiu și în Bărăgan.

Și înființarea celor 5 pepiniere a costat 77. 046 de lei deși bugetul alocat în acest sens era de 160. 120 de lei[1670].

Pe 28 noiembrie 1864 s-a înființat un *inspectoral general agricol*, care cerceta, printre altele, dacă *s-a plantat* pădure în locurile sterpe[1671].

În 1882-1883 statul a alocat 10.000 de lei aur pentru împăduriri. În 1884-1885: 20.000 de lei aur. În 1885-1886: 30.000 de lei aur. În 1886-1887: 40.000 de lei aur[1672].

În 1884, în Dobrogea, existau 11.169 hectare de păduri comunale și *se dorea* împădurirea a 20.075 de hectare[1673].

Până la începutul secolului al 20-lea, în Dolj s-au plantat 1.750 de hectare de pădure. În Brăila: 600 de hectare, în Ialomița: 500 de hectare[1674].

Până la 5 octombrie 1859 s-au plantat 5.180 de hectare de pădure *pe nisipuri mișcătoare*: 5.000 de hectare la Ciuperceni și Piscu Tunari, 150 la Ivești, în sudul județului Tulcea și 30 lângă

[1667] Constantin C. Giurescu, *Istoria pădurii românești din cele mai vechi timpuri până astăzi*, ed. a II-a, revăzută și adăugită, Ed. Ceres, București, 1976, p. 140. Cartea are *391 pagini* și a costat la publicare *34 de lei*.

[1668] Ibidem.

[1669] Idem, p. 140-141.

[1670] Idem, p. 141.

[1671] Ibidem.

[1672] Ibidem.

[1673] Ibidem.

[1674] Idem, p. 142.

Constanța. Iar salcâmul a fost copacul ce s-a prins *cel mai bine* pe nisip[1675].

Însă tot acest *efort uriaș* s-a făcut pentru faptul că între 1856-1890 *fondul forestier* al Țărilor române scăzuse cu „aproape *trei milioane* de hectare”[1676].

În 1934 *s-a împădurit* în România 19.116 hectare de teren, lucru care a costat 18.628.887 de lei[1677]. Și s-au folosit pentru asta 64.780.000 de puieți, 8.136 hectolitri de apă și 1.341 kilograme de semințe[1678].

Rowan Williams, arhiepiscopul anglican de Canterbury, a editat în 1987 o carte despre ereticul Arie[1679]. A doua ediție, din 2001, are 378 de pagini[1680].

Și aici autorul ne spune că Sfântul Epifanie al Salaminei a afirmat despre Arie că *s-a născut* în Libia[1681].

Împăratul Constantin cel Mare i-a scris lui Arie în jurul anului 333 și i-a dat voie să se întoarcă din exil în *locurile natale*[1682].

Despre *anul nașterii* lui Arie autorul opinează că ar fi *înainte* de anul 280. Și nu crede că Arie a fost *ucenicul* Sfântului Mucenic Lucian al Antiohiei[1683].

Arie a fost *preot* și *predicator*[1684].

Sfântul Alexandru al Alexandriei ia atitudine împotriva *aroganței* lui Arie[1685]. Și Arie scrie

---

[1675] Ibidem.
[1676] Idem, p. 143.
[1677] Idem, p. 144.
[1678] Ibidem.
[1679] A se vedea: http://en.wikipedia.org/wiki/Arius.
[1680] Rowan Williams, *Arius: Heresy and Tradition*, second edition, Ed. SCM Press, London, 2001, 378 p.
[1681] Idem, p. 29.
[1682] Ibidem.
[1683] Idem, p. 30-31. A se vedea: http://www.ortodoxism.ro/proloagele/octombrie/Proloage15Oct.shtml.
[1684] Idem, p. 32.
[1685] Idem, p. 37.

poemul *Thalia* după excomunicarea și expulzarea sa din Alexandria[1686].

Iar cum Arie și susținătorii săi au fost condamnați *prima oară* la Alexandria, de un sinod care a avut loc în jurul anului 321[1687], în consecință, poemul *Thalia* a fost scris în 321 sau 322[1688].

Referitor la componența *Primului Sinod Ecumenic*, Filostorgius afirmă că au participat la sinod 22 episcopi *arieni*[1689].

La Brașov, în 2002, a avut loc *o sesiune internațională* de comunicări științifice dedicată Părintelui Dumitru Stăniloae[1690].

Iar în articolul său, Dr. Ioan Eșan, mărturisește faptul că Părintele Dumitru lucra, înainte să moară, la o carte numită *Comentarii la Apocalipsa Sfântului Ioan Teologul*, la care scrisese 1.500 de pagini[1691]. Unde este manuscrisul?

În același sfârșit de pagină autorul spune următoarele: „La mijlocul lunii septembrie 1992 părintele Stăniloae mi-a trimis la cerere un scurt material care servește drept *Prefață* a cărții de față.

La sfârșitul scrisorii părintele Stăniloae arăta printre altele: „*Sacrificiul* martirilor din decembrie 1989 trebuie *canonizat* și ar trebui să capete *o semnificație mondială*.

Să-l pomenească toate bisericile ortodoxe. Martirii noștri ar putea fi *prăznuiți* fie pe 22 decembrie, fie pe 29 [decembrie], odată cu pruncii uciși de Irod”"[1692].

ÎPS Bartolomeu Anania spune că Părintele Dumitru a semnat articole *sub pseudonim*, după ce

---

1686 Idem, p. 52.
1687 Idem, p. 56.
1688 Idem, p. 63.
1689 Idem, p. 67.
1690 *Sesiune internațională de comunicări științifice „Dumitru Stăniloae”*. Tema: *Părintele Dumitru Stăniloae – Arhiereul ortodoxiei românești*, în *Caietele Universității „Sextil Pușcariu”* din Brașov, anul II, nr. 2, vol. III, mai 2002, 167 p.
1691 Idem, p. 125.
1692 Ibidem.

a ieşit din închisoarea de la Aiud, pentru a-și „putea agonisi *câțiva bănuți* pentru el și familie”[1693].

Iar de la Părintele Dumitru Popescu aflăm că Părintele Stăniloae nu a participat doar la scrierea *manualului* de Dogmatică ci și la scrierea *Catehismului ortodox* editat în 1952[1694].

Primul volum din *Trecute vieți de doamne și domnițe*, cartea lui Constantin Gane [1885-1962][1695], în ediția din 1933 are 572 p. + 11 pagini de tabele[1696]. Și costa 180 de lei la publicare.

A fost premiată de *Academia Română*, după cum scrie pe coperta primă. Iar din prima pagină de după pagina de titlu aflăm că volumul de față a fost editat în 3.000 de exemplare.

Motoul cărții e din Nietzsche. Iar *Prefața* lui Iorga e de trei fraze.

Volumul e format din 31 de capitole. Și discuția începe cu doamna Clara, soția lui Alexandru Basarab și se încheie cu doamna Ana Racoviță.

Despre doamna Maria Brâncoveanu autorul spune că s-a căsătorit cu Sfântul Constantin Brâncoveanu prin anii 1675-1676 și au avut *11 copii*[1697].

Ea a construit *Biserica dintr-o zi*, din centrul actual al Bucureştiului, care a fost numită astfel pentru că a fost târnosită/ sfințită în aceeași zi în care *i se pusese temelia* [1703][1698].

Din cei 11 copii ai ei *7 erau fete* și le-a văzut măritate pe toate[1699]. Fiica cea mare, *Stanca*, s-a

---

[1693] Idem, p. 6.
[1694] Idem, p. 17.
[1695] A se vedea: http://ro.wikipedia.org/wiki/Constantin_Gane.
[1696] C.[onstantin] Gane, *Trecute vieți de doamne și domnițe*, vol. I, ilustrat, ed. a II-a, cu o pref. de N.[icolae] Iorga, Ed. ziarului „Universul”, Bucureşti, 1933, 572 p. + 11 pagini de tabele.
[1697] Idem, p. 437.
[1698] Idem, p. 439.
[1699] Idem, p. 443.

căsătorit cu Radu Beizadea, „ultimul Mușatin”, în ziua de 1 noiembrie 1692[1700].

A doua fată a ei, *Maria*, s-a căsătorit cu domnul Constantin Duca al Moldovei în 1693.

Elenca s-a căsătorit cu Scarlat Mavrocordat în 1698. *Safta* cu Radu Crețulescu în 1700, *Smaranda* cu Băleanu în 1712, *Ancuța* cu Niculai Rosetti în 1704 și *Bălașa* cu Manolachi Lambrino[1701] în 1708[1702].

Mama Sfântului Constantin Brâncoveanu, jupâneasa *Stanca* Brâncoveanu, a murit în 1699[1703].

Martiriul Sfinților Brâncoveni a început la ora 9 dimineața, în ziua de 15 august 1714. În piața publică, ei fiind doar *în cămăși*. De față era sultanul[1704].

Sfântul Constantin Brâncoveanu împlinea în acea zi *60 de ani...*

Primul martirizat: Sfântul Enache/ Ianache Văcărescu, *ginerele* Sfântului Constantin. După care au fost martirizați Sfinții Constantin, Ștefan și Radu, fiii săi. Sfântul Matei, cel mai mic, avea 14 ani[1705]. După ce a fost martirizat și cel de-al 4-lea său fiu, Sfântul Constantin a îngenuncheat și și-a pus singur capul sub sabie[1706].

Cele 6 capete ale Sfinților Mucenici au fost *purtate în sulițe* pe străzile Istanbului. Iar trupurile le-au fost *aruncate* în mare. Însă au fost scoase din apă și au fost duse pe ascuns în Halki și îngropate într-o Mănăstire zidită de împăratul Ioan Paleologul în sec. al 15-lea[1707].

[1700] Ibidem.
[1701] Idem, p. 444.
[1702] Idem, p. 445.
[1703] Idem, p. 446.
[1704] Idem, p. 460.
[1705] Ibidem.
[1706] Idem, p. 461.
[1707] Ibidem.

Iar autorul spune că la Biserica Sfântul Gheorghe Nou din București e îngropat *trupul* Sfântului Constantin Brâncoveanu[1708] și nu doar *capul* său, așa cum știam eu. A fost îngropat în *iulie 1720*[1709]. Și cel care *a descoperit* inscripția de pe candelă, prezentată în pagina 465, a fost Virgil Drăghiceanu, în 1914...200 de ani neștiindu-se acest lucru[1710].

Doamna Maria Brâncoveanu știa *latină* și *italiană*[1711]. Și a adormit în decembrie 1729, la București și a fost îngropată *alături* de Sfântul Constantin, în mormântul de la Sfântul Gheorghe Nou[1712].

Colecția de texte intitulată *Izvoarele istoriei creștinismului românesc* a apărut la Iași, în 2008 și are 819 p.[1713]. Un proiect absolut necesar.

Și sunt redate textele care vorbesc despre *creștinismul românesc* începând cu Tertullianus. Cartea are CXXIII [123] capitole.

Abrevieri (p. 9-13), Cuvânt înainte (p. 15-16), Studiu introductiv (p. 17-132), în care Nelu Zugravu, negându-l pe Emilian Popescu, ajunge la concluzia nefericită cum că „*apostolatul* sfântului [Apostol] Andrei [în Dobrogea] nu este decât o frumoasă *poveste* hagiografică”[1714], edițiile folosite (133-138), nota asupra ediției (p. 139-149) și substanța cărții începe cu p. 143.

Însă îl citează pe Sfântul Ipolit cu *Cronica* (p. 151-153) dar nu și cu *De duodecim Apostolis*,

---

[1708] Idem, p. 464.
[1709] Ibidem.
[1710] Ibidem.
[1711] Ibidem.
[1712] Idem, p. 465.
[1713] *Izvoarele istoriei creștinismului românesc*, trad. inedite din lat. și gr. de Mihaela Paraschiv, Claudia Tărnăuceanu, Wilhelm Dancă, reviz. trad. de Mihaela Paraschiv, reviz. textelor de Claudia Tărnăuceanu, selecția textelor, stud. introd., notițe bibliografice, note, com. și indice de Nelu Zugravu, Ed. Univ. „Alexandru Ioan Cuza”, Iași, 2008, 819 p.
[1714] Idem, p. 53.

unde, în PG 10, col. 952, acesta afirmă că Sfântul Apostol Andrei a predicat *sciților* și *tracilor*.

Și e păcat că s-a încercat, într-o lucrare de asemenea anvergură, să se ideologizeze *non-apostolicitatea* creștinismului românesc.

Tertullian vorbește despre faptul că sciții *își mâncau* morții[1715]. Eusebiu de Cezareea spune că „nu au mai mâncat oameni" după ce au primit Evanghelia[1716].

În p. 165 se redă mărturia din *Istoria bisericească*, unde Eusebiu de Cezareea spune că Apostolul Andrei *a fost* în Scythia.

Cei 5 episcopi din părțile noastre care au participat la *Sinodul I Ecumenic*: Protogenes de Sardica (Dacia), Pistos de Marcianopolis (Mysia), Domnos de Pannonia (Pannonia), Theophilus de Gothia (Gothia) și Kadmos de Bosporus (Bosporus)[1717].

Sfântul Vasile cel Mare amintește de râul Istros/ Dunărea în *Omilia a 3-a* din *Hexaemeron*[1718].

Sfântul Ambrozie al Milanului amintește de *Scythia* în *Scrisoarea 75*. 22[1719]. După care de *Danubius*, în *Hexaemeron* II, 3, 12: „Danubius, izvorând din părțile de Apus, desparte neamul barbarilor de cel al romanilor, până se varsă în Marea Neagră"[1720].

Și Sfântul Asterie al Amasiei știa că sciții sunt „foarte sălbatici"și că locuiesc „continentul de dincolo de Marea Neagră" și că se ocupă *cu grădinăritul*[1721].

Sfântul Ieronim amintește despre *frigurile* și *zăpezile* din Scythia în *Scrisoarea 120*[1722].

1715 Idem, p. 145.
1716 Idem, p. 163.
1717 Idem, p. 171-175.
1718 Idem, p. 231.
1719 Idem, p. 241.
1720 Idem, p. 243.
1721 Idem, p. 249.
1722 Idem, p. 309.

Filastrius de Brixia vorbește despre *prezența* Sfântului Apostol Andrei în Pontus[1723].

Palladios de Elenupoleos amintește de Teotimos din Scitia[1724].

În 431, la Sinodul Ecumenic de la Efes, a participat episcopul Timoteos din Scitia, care a iscălit *împotriva* lui Nestorie[1725].

În *Martirologiul ieronimian*, despre Sfântul Andrei se spune: „Andrei, care se traduce *bărbătescul* sau *arătosul*, fratele lui Petru; acesta *a predicat* în Scythia și Achaia și acolo a murit ridicat pe cruce, în orașul Patras, cu o zi înaintea calendelor lui decembrie [30 noiembrie]"[1726].

La *Sinodul al IV-lea Ecumenic*, în 451, în *dezbaterea a 4-a*, arhimandritul Carosus vorbește despre sine și spune că *a fost botezat* de Sfântul Theotimus de Tomis[1727].

Papa Hormisdas, în *Scrisoarea 234*, vorbește despre episcopul Paternus al Tomisului, „mitropolitul" proviniciei Scythia[1728].

În scrisoarea preotului Trifolius (sec. 6 d. Hr.), în secțiunea a 6-a a scrisorii, apare fraza: „Ereticii încearcă mereu să fie *demni de crezare* în ereziile lor, interpretând *greșit* spusele Părinților" [Semper haeretici, male interpretando dicta Patrum, in haereses suas confirmari conantur][1729].

Și tocmai în p. 686 autorii cărții redau lista Sfinților Apostoli a Sfântului Ipolit, existentă în PG 10, dar ca scriere *falsă*. Deși ediția folosită, PG 10, *nu o tratează* ca atare.

Însă istoria *adevărată* nu se scrie cu *mistificări*...

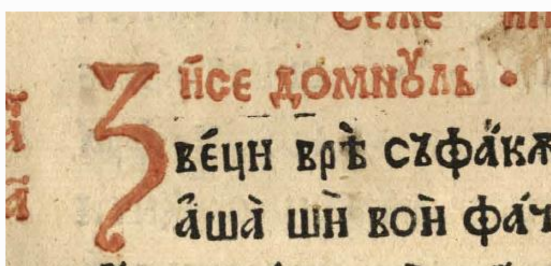
Evangheliarul românesc din 1561, tipărit de Coresi la Brașov, are 517 p.[1730].

[1723] Idem, p. 313.
[1724] Idem, p. 336.
[1725] Idem, p. 358-359.
[1726] Idem, p. 401.
[1727] Idem, p. 418-419.
[1728] Idem, p. 542-545.
[1729] Idem, p. 579-578.
[1730] Și îl găsim în biblioteca online *Transsylvanica*, în 6 file, în format PDF:

Frontispiciul primei pagini:

Titlurile şi prima literă a capitolelor din Evanghelie e *cu roșu*. Scrisă doar cu litere mari, chirilice.

Pagina 25: „luați aminte de mincinoșii proroci cevor veni către voi înveșminte de oaie".

Mărturia rezidentului imperial Fleischmann din ziua de 28 iunie 1714[1731].

1-85
http://documente.bcucluj.ro/web/bibdigit/patrimoniu/BCUCLUJ_FCS_BRV10_1.pdf;
86-172
http://documente.bcucluj.ro/web/bibdigit/patrimoniu/BCUCLUJ_FCS_BRV10_2.pdf;
173-257
http://documente.bcucluj.ro/web/bibdigit/patrimoniu/BCUCLUJ_FCS_BRV10_3.pdf;
258-342
http://documente.bcucluj.ro/web/bibdigit/patrimoniu/BCUCLUJ_FCS_BRV10_4.pdf;
343-427
http://documente.bcucluj.ro/web/bibdigit/patrimoniu/BCUCLUJ_FCS_BRV10_5.pdf;
428-517
http://documente.bcucluj.ro/web/bibdigit/patrimoniu/BCUCLUJ_FCS_BRV10_6.pdf.

[1731] Dr. Oana Mădălina Popescu, *Mărturii despre Sfântul Constantin Brâncoveanu*, în rev. *Teologie și Viață*, nr. 5-8, mai-august 2012, Ed. Doxologia, Iași, p. 148.

Sfântul Constantin Brâncoveanu, închis la *Şapte Turnuri*, a fost dat pe mâna lui Bostangi Paşa şi a fost torturat „într-un chip de nedescris, cu roata la cap şi la mâini, arderea pieptului şi multe alte feluri groaznice şi interogat din pricina avuţiilor sale ce trebuie să fie ascunse"[1732]. Şi la fel *i-a chinuit* şi pe fiii lui[1733].

Şi vorbind despre *martirizarea* lor, confirmă faptul că ea a fost *publică* şi în *prezenţa* sultanului[1734].

De la emisarul rus P. P. Şafirov, dintr-un raport al său din 2 septembrie 1714[1735], aflăm amănuntul că *trupurile* Sfinţilor Mucenici Brâncoveni au fost îngropate de *fratele* lui Hrisant Notara, patriarhul Ierusalimului[1736].

În 1720 Sfintele Moaşte ale Sfântului Constantin Brâncoveanu au fost *îngropate* în Biserica Sfântul Gheorghe Nou din Bucureşti şi ele au fost *expertizate medico-legal* în 1932, de o echipă de medici şi de arheologi, între care erau N. Minovici şi Fr. Rainer, şi dovedite *autentice*[1737].

Reîngroparea Sfintelor Moaşte s-a făcut pe 21 mai 1934, de faţă fiind Patriarhul Miron Cristea[1738].

Simion Mehedinţi se naşte pe 16 octombrie 1868, la Soveja, în fostul judeţ *Putna* şi actualul *Vrancea*[1739].

Părinţii lui, Neculai şi Voica Mehedinţu, erau *agricultori* şi va fi unul dintre cei *11 copii* ai lor.

Termină liceul la Sfântul Sava, în Bucureşti, se înscrie la Facultatea de Matematică de aici,

---

La nivel online aici: http://www.teologiesiviata.ro/sites/default/files/articol/pdf/2012/11/07_popescu_constantin_brancoveanu_0.pdf.

1732 Ibidem.

1733 Ibidem.

1734 Idem, p. 149.

1735 Ibidem.

1736 Idem, p. 150.

1737 Ibidem.

1738 Idem, p. 151.

1739 S.[imion] Mehedinţi, *Civilizaţie şi cultură*, o selecţie de texte, cu prefaţă, sumar bibliografic, note şi indice de nume de Gheorghiţă Geană, col. *Humanitas*, Ed. Junimea, Iaşi, 1986, p. 31.

rămâne *orfan* iar pe 17 iunie 1889 face parte din *grupul* de studenți care a participat la înmormântarea lui Mihail Eminescu[1740].

Dorea să facă *Istorie*, când în 1893 primește *o bursă de studii* pentru a studia *Geografia* în străinătate. Bursa a fost dată de *Societatea Română de Geografie* și cei care au hotărât *să îl trimită* la studii au fost Alexandru Odobescu și Titu Maiorescu.

Așa ajunge la Paris, Berlin, Leipzig[1741].

Își ia doctoratul la Leipzig, în 1899, cu teza *Inducția cartografică*[1742].

În 1900, la Universitatea din București, Mehedinți predă la *prima catedră* de Geografie înființată în România. Lecția inaugurală a susținut-o pe 3 noiembrie 1900 și a fost prezent și Titu Maiorescu.

Din 1901, la rugămintea lui Spiru Haret, începe să scrie *manuale de Geografie*.

Între 1907-1924 a condus revista *Convorbiri literare*[1743].

În 1915 e ales *membru titular* al *Academiei Române* și pe 6 iunie 1920 devine *academician*[1744].

În 1936 scrie *Optimismul lui Eminescu* într-o vreme în care contemporanii săi îl credeau *un pesimist* pe Eminescu[1745].

În septembrie 1948 *se bucură* de faptul că Eminescu, Creangă și Grigorescu au fost primiți *post-mortem* în Academia Română[1746].

Moare la 14 decembrie 1962[1747].

Volumul al 2-lea din *Hronica Românilor*, în ed. 1969, are 452 de pagini + 21 de imagini[1748]. Și începe cu anul 1440[1749].

[1740] Ibidem.
[1741] Ibidem.
[1742] Idem, p. 32.
[1743] Ibidem.
[1744] Idem, p. 33.
[1745] Idem, p. 34.
[1746] Idem, p. 35.
[1747] Ibidem.

Și autorul ne prezintă, pentru fiecare *an* discutat, *sursele* pe care le-a folosit.

Despre „prințul Valachiei ceii muntenești”, Vladislav Dracula, începând cu p. 13.

„Ioann Huniadi [Ioan/ Iancu de Hunedoara[1750]]...era *român* de neam”[1751].

Ciubăr Vodă[1752], pe soția lui Ioan de Hunedoara o chema *Elisaveta*[1753], „bidiganie”[1754], Mihail Silagi[1755], Mahomet II[1756], Vlad Țepeș *i-a tras în țeapă* pe toți boierii de frunte ai țării când a venit la domnie, alături de copiii, soțiile și robii acestora[1757].

Și autorul vorbește de faptul că Vlad Țepeș a omorât 20.000 de bărbați, femei și copii români[1758].

Triodion-ul de la Blaj, din 1771, are 500 de pagini[1759]. Și a fost tipărit de tipograful Petru Papavici la Mănăstirea Buneivestiri.

Iar din *pagina de titlu* aflăm că Triodul a fost „acum *întâiu așezat* și *Tipărit*, după rânduiala Besearicii Răsăritului”. În timpul Mariei Tereza.

[1748] Gheorghe Șincai, *Opere*, vol. II, *Hronica Românilor*, tom II, ed. îngrij. de Florea Fugariu, note de Manole Neagoe, Ed. pentru literatură, București, 1969, 452 de pagini + 21 de imagini. Despre autor a se vedea: http://ro.wikipedia.org/wiki/Gheorghe_%C8%98incai.

[1749] Idem, p. 5.

[1750] A se vedea: http://ro.wikipedia.org/wiki/Ioan_de_Hunedoara.

[1751] Gheorghe Șincai, *Opere*, vol. II, *Hronica Românilor*, tom II, ed. cit., p. 19.

[1752] Idem, p. 29.

[1753] Idem, p. 41.

[1754] Idem, p. 44.

[1755] Idem, p. 46.

[1756] Idem, p. 53.

[1757] Ibidem.

[1758] Idem, p. 54.

[1759] Îl găsim tot în biblioteca online *Transsylvanica*, în 4 file PDF:
p. 1-125:
http://documente.bcucluj.ro/web/bibdigit/patrimoniu/BCUCLUJ_FCS_BRV379A_1.pdf;
p. 126-250:
http://documente.bcucluj.ro/web/bibdigit/patrimoniu/BCUCLUJ_FCS_BRV379A_2.pdf;
251-375:
http://documente.bcucluj.ro/web/bibdigit/patrimoniu/BCUCLUJ_FCS_BRV379A_3.pdf;
376-500:
http://documente.bcucluj.ro/web/bibdigit/patrimoniu/BCUCLUJ_FCS_BRV379A_4.pdf.

În pagina *Către Cetitoriu*, sub rândurile scrise, se află aceste desene:

Și textul e *identic* cu cel de azi în conținutul său.

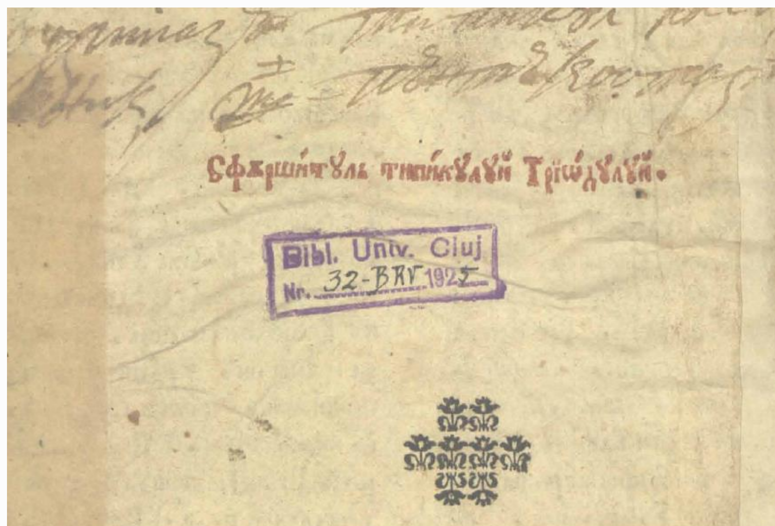
În p. 6: „Ușile pocăinții deschidem mie, Dătătoriule de viează, că mânecă Duhul mieu la Lăcașul tău cel sfânt, Purtând lăcașu al trupului, cu totul spurcat: ci ca un îndurat curățeaștel, cu mila Milostivirii tale".

Tipărit cu litere negre iar titlurile și prima literă a imnelor cu roșu.

Fila a 4-a, p. 83: „Unde iaste *desfătăciunea* Lumii; unde iaste *nălucirea* acestor vremealnice; unde iaste *Aurul* și *Argintul*; unde iaste mulțimea slugilor, și strigarea; toate sânt *cenușă*, toate *țărână*, toate *umbră*; și veniți să strigăm către Împăratul cel ne muritoriu: D[oa]mne, învrednicieaște bunătăților tale celor veacinice [veșnice] pre cei ce sau mutat[1760] dela noi, și odihneaște pre ei întru fericirea cea ne înbătrânitoare".

Sfârșitul cărții:

[1760] *Mutare* ca *moarte*, ca *adormire*, ca *trecere* de aici în viața cea veșnică.

Liturghierul de la Sibiu, din 1798, editat în tipografia lui Pétru Bárt, poartă numele *Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie*. Și are 340 de pagini[1761], fiind tipărit în timpul împăratului Francisc al II-lea.

Începe cu învățătură la Vecernia Mică și Mare, apoi Vecernia, Utrenia, cele 3 Liturghii, binecuvântarea colivei, Litia pentru morți, otpusturile, Privegherea, diverse rugăciuni de trebuință[1762].

Rânduiala Sfintei Liturghii a Sfântului Ioan Gură de Aur începe în p. 65.

„Doamne *trimite* mâna ta, din lăcașul tău cel înalt, și *mă întărească* spre slujba ta cemi este pusă înainte: ca fără de osândă să stau înaintea înfricoșatului tău scaun, și să săvârșesc *jârtva* [jertfa] *cea fără de sânge*. Că ata este putearea, înveacii veacilor, amin”[1763].

Tăierea Agnețului: p. 70-71. Texte identice cu ce avem astăzi.

Imaginea Proscomidiei e la p. 72:

[1761] Poate fi downloadat de aici: http://documente.bcucluj.ro/web/bibdigit/patrimoniu/BCUCLUJ_FCS_BRV615.pdf.

[1762] Idem, p. 3-4.

[1763] Idem, p. 67.

Prima miridă din cele 9 îi este dedicată Sfântului Ioan Botezătorul[1764].

Liturghia propriu-zisă, a Sfântului Ioan, începe în p. 83. Iar *binecuvântarea mare* începe cu „Blagoslovită e Împărăția...”[1765].

Poporul, la ectenii, răspunde cu „Doamne miluiaștene”[1766]. Și e pomenit *arhiepiscopul* apoi *împăratul*[1767].

Sinaxarul Liturghierului începe în p. 270. Iar pe *3 octombrie* e pomenit „Sfântul Mucenic Dionisie areopagita”[1768].

Atanasie Marian Marienescu (1830-1914)[1769] a publicat în 1861 *o carte de colinde* la București[1770], de 198 pagini, cu o grafie compozită româno-slavonă.

Și și-a împărțit cartea în două: *Colinde religioase* (p. 1-103) și *Colinde lumescĭ* (p. 105-176). Cele *religioase* sunt în număr de *35* iar cele *lumești* în număr de *25*.

1764 Idem, p. 73.
1765 Idem, p. 83.
1766 Idem, p. 84.
1767 Ibidem.
1768 Idem, p. 271.
1769 A se vedea: http://ro.wikipedia.org/wiki/Atanasie_Marian_Marienescu.
1770 At.[anasie] Marianu Marienescu, *Colinde*, culese și corectate de autor, Ed. Imprimeria Naționalĕ, Bucuresci, 1861, 198 p.

Catalogată ca *a 18-a* colindă religioasă, *Cântulu dorului* se află la p. 50-52 și are următorul conținut în transliterarea noastră:

La cea dalbă de cetate,
Florile dalbe!
Merge carulu de mătase,
Florile dalbe!

Dar în caru, oare cine-mi șede?
Șede-mi Maria-n haină verde!
Și-mi cântă prea duiosu,
Și-mi lucră prea frumosu.

Dar cu lucru ce gătește?
Totu-mi coase, firuiește,
La prapuri împărătești,
La veșminte bărbătești.

„Maria!, coase pentru noi,
Dați-mi miei, și dați-mi oi,
Dați-mi buți cu bani mărunți
Galbeni nuoi, ori câtu de mulți,
Niște care, cu comoare,
Mi-oru luci ca sfântulu soare!”.

Dar Maria suspina:
„De acelea n-oi lua,
Florile dalbe!
De mi-ați da pe Fiulu meu,
Domnulu sfântu-mi Dumnezeu!”.

„Și L-amu[1771] da, dar e legatu,
Și stă-n poartă răzematu,
Susu la curtea lui Pilatu.
Și așteaptă dupe Cruce,
Ca pe ea, viu să-Lu usuce,
Fiulu tău că a cutezatu
De a strica pe unu împăratu,
Și să scape pe poporu
De celu lanțu, și de omoru!”.

[1771] L-am.

Maria merge și se cântă,
De dureri, focu se frământă,
Cântă dupe Fiulu său,
Doar aude versulu greu,
Versulu greu că-i pare rău.

Dar o aude o-mpărătească,
Dintre toate mai aleasă,
Florile dalbe!
Și în cale-i se grăbea,
Și atuncea-i grăia:
„Nu cânta așea înaltu,
Că te-aude unu împăratu,
Împăratu și alu meu bărbatu,
Și pe mine m-a[r] urî,
Pruncișorii o părăsi,
Florile dalbe,
Și pe tine te-o iubi!”.

„De-oi cânta, câtu oi cânta,
Taci, și nu mă asculta,
Nu cântu împăratului,
Ci cântu numai dorului,
Dorului și Fiului,
Cerului Împăratului!”.

Maică!, fii tu bucuroasă,
Priimește colinda noastră.
O-nchinămu spre sănătate!

Ediția primă a poeziilor eminesciene e cea din 1884 și are 307 pagini[1772]. În ea sunt incluse 61 de poeme, începând cu *Singurătate* și încheindu-se cu *Criticilor mei*.

În loc de *Scrisoare* avem *Satiră* și aici sunt prezente *doar primele 4*.

Cuvântul înainte e semnat în luna decembrie 1883[1773]. *Î*-ul e tipărit ca *i* în carte iar *â*-ul ca *ă*.

[1772] Mihail Eminescu, *Poesii*, Ed. librăriei Socec & Comp., București, 1884, 307 p.
[1773] Idem, p. IV.

Lipsesc adesea cratimele, iar locul lor e ținut de apostrof. Exemplificăm acest lucru cu o strofă din p. 10.

Şi dacă norii deşi se duc
De iese 'n luciu luna,
E ca aminte să mi-aduc
De tine 'n tot deauna.

La Cluj, în 1939, Marina I. Lupaș edita o carte despre *viața* Sfântului Sava Brancovici. De 126 de pagini[1774].

Iar în *Introducerea* de două pagini, autoarea spune că *prima biografie românească* a Sfântului Sava e din 1906 și aparține lui *Vasile Mangra*[1775].

Pe 14 septembrie 1656 Sfântul Sava e hirotonit *mitropolit al Bălgradului* [Alba Iulia] de către ÎPS Ștefan al Ungrovlahiei de la care primește *un decret* în limba română[1776].

Iar în iulie 1680 *i se confiscă averea* de către principele Mihail Apaffi[1777].

August Treboniu Laurian[1778] a pledat pentru *canonizarea* lui pentru că Sfântul Sava *și-a sfârșit viața* ca un „*Martir* al credinței românești"[1779].

La fel au pledat și Ioan Alexă Lepădatu, Sfântul Andrei Șaguna, Alex. Papiu Ilarian, Nicolae Tincu-Velea, PS Nicolae Popea, Gheorghe Barițiu, Eudoxiu Hurmuzaki, Gheorghe Popovici[1780].

Istoricul Augustin Bunea însă l-a privit *cu adversitate*, negându-i orice merit[1781]. Și l-a acuzat pe Sfântul Sava că ar fi fost *calvinist*[1782].

[1774] Marina I. Lupaș, *Mitropolitul Sava Brancovici (1656-1683)*, Ed. Cartea Românească, Cluj, 1939, 126 p.
[1775] Idem, p. 3.
[1776] Idem, p. 14.
[1777] Idem, p. 17.
[1778] A se vedea: http://ro.wikipedia.org/wiki/August_Treboniu_Laurian.
[1779] Marina I. Lupaș, *Mitropolitul Sava Brancovici (1656-1683)*, op. cit., p. 22.
[1780] Ibidem.
[1781] Idem, p. 23.
[1782] Ibidem.

Împotriva lui Bunea va scrie Vasile Mangra, în 1906, în monografia *Mitropolitul Sava II Brancovici*[1783].

Părinții Sfântului Sava se numeau *Ioan* și *Maria* (Maria fiind *numele monahal* al mamei sale) și a fost *primul-născut* al lor[1784]. S-a născut la Ineu[1785].

Unchiul Sfântului Sava, PS Longhin Brancovici, a fost *hirotonit* episcop de Sfântul Chiril Lucaris al Constantinopolului în 1628[1786].

Tatăl Sfântului Sava era *căpitan*[1787]. Și Sfântul Sava a mai avut trei frați și două surori, numele său de Botez fiind *Simion*[1788]. Pe alți doi frați ai săi îi chema *Mihail* și *Vasile*[1789].

Tatăl și sora lui mai mare *mor de ciumă*[1790]. După 3 zile de la moartea lor mor și frații lui, Mihail și Vasile[1791].

La insistențele mamei sale, Sfântul Sava *se căsătorește*[1792]. Sfântului Sava *îi moare* un copil. Și în această stare *de durere* PS Longhin îl duce la Târgoviște pentru a fi hirotonit *preot*[1793].

E hirotonit preot, în zi de duminică, de ÎPS Ștefan al Ungrovlahiei. Însă când el era hirotonit *preot*...acasă, soția lui, era *înmormântată*[1794].

Când se întoarce la Ineu o găsește pe mama lui *monahie*[1795].

Deși era *prea tânăr*, Sfântul Sava a fost ales în 1656 drept *mitropolit* al Bălgradului[1796]. Pe 28 decembrie 1656 i se iscălește „diploma de întărire"

1783 Idem, p. 24.
1784 Idem, p. 31.
1785 Ibidem.
1786 Idem, p. 33.
1787 Idem, p. 34.
1788 Ibidem.
1789 Ibidem.
1790 Idem, p. 35.
1791 Ibidem.
1792 Idem, p. 36.
1793 Idem, p. 37.
1794 Ibidem.
1795 Ibidem.
1796 Idem, p. 38.

și va avea parte de *cea mai întinsă jurisdicție* pe care o avusese vreun mitropolit ardelean vreodată[1797].

În 1668 pleacă după *danii* la Moscova[1798]. Împreună cu el au fost „arhidiaconul Ioan, diaconul Stoica, fratele său Gheorghe, doi nepoți și alți șase oameni”[1799].

Trece prin Polonia, ajunge la Smolensk și apoi la Moscova[1800].

Pe 31 mai 1668 e primit *în audiență* de țarul Alexei Mihailovici[1801], căruia îi dăruie „o icoană a Sfintei Treimi, încadrată în argint, o cruce de lemn în cadru de argint cu diamant, o panaghie tăiată în chiparos, încadrată în aur cu pietre scumpe și rubine, [și] două cruci din lemn de cedru”[1802].

Iar de la țar, Sfântul Sava primește „o cupă de argint aurită, cu acoperământ, o ștofă de camohă (brocart), un soroc (patruzeci) de soboli și bani 30 de ruble”[1803].

Pe 2 august 1668 e primit din nou *în audiență* de către țar și primește de la el o milostenie de *200 de ruble* și o scrisoare pentru Apaffi[1804].

Pe 28 august 1668, tot de la țar, primește un *hrisov de danie* prin care era invitat, din 7 în 7 ani, să vină să primească milostenie[1805].

A primit de la țar și *o mitră* făcută special pentru el iar în ziua *plecării* sale din Moscova, 28 august 1668, din ordinul țarului, va fi însoțit până la Smolensk de către „Bogdan Trusov, căpitanul streliților din Moscova”[1806]. Pe 12 septembrie 1668, din localitatea Zverevici, Sfântul Sava îi trimite o scrisoare *de mulțumire* țarului[1807].

[1797] Idem, p. 41.
[1798] Idem, p. 56.
[1799] Ibidem.
[1800] Idem, p. 56-57.
[1801] Idem, p. 57.
[1802] Ibidem.
[1803] Idem, p. 58.
[1804] Idem, p. 60.
[1805] Ibidem.
[1806] Idem, p. 61.
[1807] Ibidem.

Pe 22 octombrie 1668, Sfântul Sava trece prin Varşovia și primește de la Ștefan Kalaicsy o obligațiune pentru 137 de galbeni și pentru 130 de florini ungurești[1808].

La întoarcere, Apaffi, care era *calvin*, îi cere Sfântului Sava ca să fie *supervizat* de episcopul calvin[1809].

Din *lupta* Sfântului Sava cu *superstițiile* din vremea lui din Transilvania aflăm că *se aruncau* bani în groapa mortului iar muierile *țipau* pe uliță pentru cel adormit[1810].

Nu vroiau *să-și îngroape* morții *lunea* sau *miercurea* și făceau *focuri* în curte în Joia Mare și de Bunăvestire și întindeau masă ca să vină morții *să mănânce* și aruncau apă pe pajiști ca morții să vină și *să bea apa*[1811].

Un sinonim, din timpul Sfântului Sava, pentru superstiții: *bobonășaguri*[1812].

Împăcarea lui Apaffi cu Sfântul Sava se face în 1675[1813]. Însă același, în 2 iulie 1680, constituie „un scaun de judecată" pentru Sfântul Sava[1814].

Paginile 79-80: despre *inventarul* lucrurilor confiscate Sfântului Sava. În mod integral, inventarul e regăsibil în p. 97-107.

Când a fost *eliberat* din temniță, Sfântul Sava Brancovici era *bolnav de podagră*[1815]. Și moare fără ca nimeni „să însemneze cel puțin *data* și *locul* morții sale"[1816].

Și cei care au făcut inventarul au trecut în el *tot ce au găsit* în casa Sfântului Sava. Ca spre exemplu: un ciucure turcesc uzat, un orologiu de

---

1808 Ibidem.
1809 Idem, p. 64.
1810 Idem, p. 68.
1811 Ibidem.
1812 Idem, p. 69.
1813 Idem, p. 72.
1814 Idem, p. 74.
1815 Idem, p. 85.
1816 Ibidem.

perete[1817], două cești de argint, „două bucăți de postav englez roșu mâncate de molii”, o mulțime de litere românești[1818], un topor turcesc cu coadă argintie[1819], o cingătoare roșie uzată, doi pinteni de argint turcesc[1820] etc.

Și știm toate aceste *nimicuri*...dar nu știm *cum a murit* Sfântul Sava...

Viața Sfântului Constantin cel Mare e între p. 63-188 în PSB 14[1821].

Și Eusebiu ni-l prezintă pe Sfântul Constantin ca pe un om *condus* de Dumnezeu în toată viața sa[1822].

Primește domnia de la tatăl lui, Constanțiu[1823]. Își dă seama că e *o nebunie* să te rogi zeilor și s-a rugat adevăratului Dumnezeu[1824]. Și atunci *a văzut* Crucea Domnului pe cer, în mijlocul zilei, și i s-a spus că *va învinge* prin ea[1825].

Domnul, în vis, *îl învață* ce să facă[1826]. Și Sfântul Constantin face lancea *cu Cruce* și cu *monogramul XP*[1827].

Mila lui față de oameni[1828]. Îl învinge pe Maxențiu cu ajutorul lui Dumnezeu[1829].

Intră în Roma biruitor fără să se lase „furat de îngâmfare”[1830]. Și a făcut cunoscut romanilor că el *a învins* prin puterea Sfintei Cruci[1831].

1817 Idem, p. 97.
1818 Idem, p. 98.
1819 Idem, p. 99.
1820 Idem, p. 101.
1821 Eusebiu de Cezareea, *Viața lui Constantin cel Mare*, Scrieri. Partea a II-a, cu studiu introd. de Prof. Dr. Emilian Popescu, trad. și note de Radu Alexandrescu, în col. PSB, vol. 14, Ed. IBMBOR, București, 1991, p. 63-188.
1822 Idem, p. 65.
1823 Idem, p. 74.
1824 Idem, p. 76.
1825 Ibidem.
1826 Idem, p. 77.
1827 Ibidem.
1828 Idem, p. 79.
1829 Idem, p. 80.
1830 Idem, p. 81.
1831 Idem, p. 81-82.

Despre milosteniile sale[1832]. Grija sa față de Biserică[1833].

Iar Dumnezeu îi arăta, în mod tainic, lucrurile de care trebuie *să se ferească*[1834].

Primii 10 ani de domnie ai Sfântului Constantin au fost „într-o liniște netulburată”[1835].

Și după ce, pe mai multe pagini, Eusebiu ne prezintă *cum a persecutat* Licinius Biserica, în p. 89 ne redă modul *cum arăta* el: „întreaga *povară* a cărnurilor lui ajunseseră, de prea multa lui lăcomie, *un uriaș morman de grăsime* pe care (puroaiele) acelea o făceau să putregăiască, oferind – după câte se pare – persoanelor ce se apropiau de el o priveliște *greu de îndurat* și *cutremurătoare*”.

În p. 97, Eusebiu mărturisește faptul că unele *detalii* ale vieții Sfântului Constantin le știe chiar *din gura* lui. Iar când el se ruga avea parte *de vedenii*, pentru că era *insuflat* de Dumnezeu[1836].

Îl prinde și îl omoară pe Licinius[1837].

Scrisoarea către locuitorii Palestinei începe în p. 103. „Dulceața odihnei”[1838]. Și se termină în p. 110.

Sfântul Constantin pune *guvernatori creștini* în imperiu și *oprește* jertfele păgâne[1839]. Interzice ridicarea de idoli și prezicerile păgâne[1840].

Prima scrisoare a Sfântului Constantin către Eusebiu: p. 111. În care îl îndeamnă *să rezidească* sau *să zidească* Biserici.

Scrisoarea sa împotriva păgânismului: p. 111-115.

[1832] Idem, p. 82-83.
[1833] Idem, p. 83.
[1834] Idem, p. 84.
[1835] Idem, p. 85.
[1836] Idem, p. 98.
[1837] Idem, p. 100.
[1838] Idem, p. 106.
[1839] Idem, p. 110.
[1840] Ibidem.

Și pentru că „poporul lui Dumnezeu ajunsese *să se cam îngâmfe*”[1841] apare *scindarea* produsă de *erezia* lui Arie, despre care Eusebiu vorbește la nivelul consecințelor ei în p.116.

Scrisoarea Sfântului Constantin referitoare la erezie: p. 117-121. Și în ea vorbește de Sfântul Alexandru al Alexandriei și de Arie, răspunsul lui Arie considerându-l „un răspuns pripit”[1842].

Iar el le cere episcopilor: „Întoarceți-vă, așadar, unii către alții *în duh de dragoste* și *bună-voință*; redați întregului popor dreptul de *a se cuprinde în brațe*”[1843]. Iar puțin mai încolo: „Redați-mi *tihnitele* zile și nopți ocolite de griji, ca să-mi rămână și mie măcar cât de puțin din *bucuria* pe care o zămislește lumina cea neîntinată și o viață de liniște”[1844].

Însă Eusebiu, cu gust amar, își notează: „Numai că *ruptura* s-a dovedit a fi prea mare pentru *o simplă scrisoare*. Dușmănia celor ce se înfruntau *creștea mereu*, iar *sămânța răului* ajunsese să prindă rădăcină în toate provinciile Răsăritului”[1845].

Sfântul Constantin *copiază* și *răspândește* Sfânta Scriptură pe bani imperiali[1846]. Alături de *erezia* lui Arie era și problema *datei Paștiului*[1847].

Convoacă Sinodul de la Niceea[1848]. Și au venit la Sinod episcopi din Egipt, Libia, Mesopotamia, Fenicia, Arabia, Palestina, Persia, Sciția, Pont, Galatia, Capadocia, Asia, Frigia, Pamfilia, Tracia, Macedonia, Ahaia, Epir, Spania[1849].

Și participanții la Sinod „străluceau prin graiul lor plin de înțelepciune, alții prin străşnicia vieții pe care o duceau și prin îndelungatele lor

---

[1841] Idem, p. 116.
[1842] Idem, p. 118.
[1843] Idem, p. 121.
[1844] Ibidem.
[1845] Ibidem.
[1846] Idem, p. 125.
[1847] Idem, p. 127.
[1848] Ibidem.
[1849] Idem, p. 128.

înfrânări [privegheri], alții prin modestie. Unora le stârnea în jur admirația vârsta lor înaintată; alții, dimpotrivă, sclipeau de tinerețe și de avânt, și erau unii care abia de curând pășiseră pe *calea preoției*”[1850].

Toată *cheltuiala* Sinodului a fost suportată de împărat[1851]. Și Sfântul Împărat Constantin a participat la Sinod[1852].

Cuvântul său în cadrul Sinodului Ecumenic de la Niceea: p. 130-131. În care le spune că, pentru el, „*vrajba* ascunsă în sânul Bisericii lui Dumnezeu este *mai înspăimântătoare* decât războiul sau decât o bătălie, oricât ar fi ea *de grea*”[1853].

A vorbit *în latină* dar le-a fost *tradus* cuvântul și sinodalilor[1854]. Și autorul spune în p. 131 că Sfântul Constantin știa și *limba greacă* și a vorbit cu sinodalii și în greacă. Astfel el i-a ajutat pe episcopi *să se înțeleagă*[1855].

Sinodalii primesc *daruri* de la împărat potrivit rangului lor[1856].

Scrisoarea de după Sinod: p. 132-135. În care Sfântul Constantin vorbește despre *binele* care *se ascunde* în puterea lui Dumnezeu și în care apare sintagma „Biserica universală”[1857].

Despre *zidirea* Bisericii Sfântului Mormânt de la Ierusalim[1858]. Găsește peșterea Sfântului Mormânt[1859] și îi scrie episcopului Macarie al Ierusalimului: p. 138-140. Scrisoare în care îi spune vestea că îi va trimite toate cele *necesare* pentru a zidi Biserica Sfântului Mormânt[1860]. Pentru că

[1850] Idem, p. 128-129.
[1851] Idem, p. 129.
[1852] Ibidem.
[1853] Idem, p. 130.
[1854] Idem, p. 131.
[1855] Ibidem.
[1856] Idem, p. 132.
[1857] Ibidem.
[1858] Idem, p. 136-137.
[1859] Idem, p. 138.
[1860] Idem, p. 139.

„locul cel mai *vrednic de admirat* din întreaga lume [trebuie] *să strălucească* potrivit *cu însemnătatea* lui”[1861]...Cuvinte *profetice* până astăzi.

Și odată cu Biserica Sfântului Mormânt *a înnoit* și cetatea Ierusalimului[1862].

Amănuntele despre cum *arăta* Biserica Sfântului Mormânt: p. 140-141. Era plină de plăci de marmură de diverse culori, acoperișul era acoperit cu plumb, căptușit cu lemn și interiorul era peste tot „poleit cu aur strălucitor”[1863]. Stâlpi masivi, zidării de formă cubică, multe ornamente, trei porți, un brâu alcătuit din 12 coloane[1864].

Tot în Palestina a făcut *Biserica Nașterii Domnului*[1865] și *Biserica Înălțării Domnului*[1866]. Despre mama sa, Sfânta Elena, în p. 142, precizându-se faptul că Sfânta Elena *a înălțat* cele două Biserici amintite anterior.

Milosteniile Sfintei Elena[1867], care *a adormit* la vârsta de 80 de ani, de față fiind Sfântul Constantin[1868]. Și aceasta a fost înmormântată „între mormintele împăraților”[1869].

Despre Constantinopol: p. 144-145. Biserici ridicate de el în alte provincii[1870].

Topește idolii[1871]. Dărâmă temple[1872]. Într-o altă scrisoare a sa Sfântul Constantin folosește sintagma „tradiția apostolică”[1873].

În scrisoarea *către eretici* (p. 156-157) se adresează novațienilor, valentinienilor, marcioniților și paulienilor[1874].

1861 Idem, p. 140.
1862 Ibidem.
1863 Idem, p. 140-141.
1864 Idem, p. 141.
1865 Ibidem.
1866 Idem, p. 142.
1867 Idem, p. 143.
1868 Ibidem.
1869 Idem, p. 144.
1870 Idem, p. 145.
1871 Idem, p. 148.
1872 Idem, p. 149.
1873 Idem, p. 155.
1874 Idem, p. 156.

Voi, ereticii, „sunteți *potrivnici* adevărului, *vrăjmași* ai vieții și sfetnici ai pierzării”[1875]. Și le *interzice* ereticilor și schismaticilor întâlnirile publice și particulare[1876].

I-a subjugat pe sciți și sarmați[1877]. E vizitat de regele Persiei[1878]. Și-a făcut o Biserică în palatul imperial[1879]. Duminica devine *ziua de odihnă* a imperiului[1880]. Rugăciunea sa și privegherea de noapte[1881].

Îi scoate pe fameni din viața publică[1882]. Despre viața cuvioasă[1883]. A legiuit faptul ca evreii să nu mai poată avea *robi creștini*[1884].

A întărit *cu sigiliul* său hotărârile sinodale[1885]. Îi comandă lui Eusebiu executarea *a 50 de exemplare* ale Scripturii „pe foaie de pergament de cea mai bună calitate, cu caractere ușor de citit și într-o formă ușor de mânuit”[1886].

După *40 de ani de domnie* își anexează cei 3 fii la conducerea imperiului[1887]. „*Domnia* lui Constantin a ținut *treizeci și doi de ani* fără numai câteva luni și câteva zile; iar viața, cam de două ori pe atâta”[1888]. Nu suferea de nicio boală[1889].

Despre creștinii doar „cu numele”[1890]. Construiește Biserica Sfinților Apostoli[1891].

Și *se botează*, devenind *primul împărat creștin*[1892]. A primit Botezul la Cicizecime[1893].

[1875] Ibidem.
[1876] Idem, p. 157.
[1877] Idem, p. 162.
[1878] Idem, p. 163.
[1879] Idem, p. 166.
[1880] Ibidem.
[1881] Idem, p. 167.
[1882] Idem, p. 168.
[1883] Idem, p. 169.
[1884] Ibidem.
[1885] Idem, p. 170.
[1886] Idem, p. 173.
[1887] Idem, p. 174.
[1888] Idem, p. 180.
[1889] Ibidem.
[1890] Ibidem.
[1891] Idem, p. 182.
[1892] Idem, p. 184.

Iar *adormirea* Sfântului Constantin s-a petrecut în aceeași zi în care *s-a botezat*. „Pe la amiază”[1894].

A fost îngropat într-un *sicriu de aur* acoperit de *purpura imperială*. La Constantinopol[1895], în Biserica Sfinților Apostoli construită de el[1896].

Potrivit *contului de Facebook* al *Guvernului României*[1897], inițiat la 1 februarie 2013, instituția a fost înființată pe 22 ianuarie 1862.

Iar Barbu Catargiu a fost *primul* prim-ministru al României.

Lui i-au urmat Apostol Ursache, Nicolae Kretzulescu, Mihail Kogălniceanu (11 octombrie 1863 – 26 ianuarie 1865), Constantin Bosianu, Nicolae Kretzulescu, Ion Ghica, Lascăr Catargiu, Ion Ghica, Constantin A. Kretzulescu, Ștefan Golescu, Nicolae Golescu, Dimitrie Ghica, Alexandru G. Golescu, Manolache Costache Epureanu (20 aprilie 1870-14 decembrie 1870), Ion Ghica, Lascăr Catargiu, Ioan Em. Florescu, Ion C. Brătianu, Dumitru C. Brătianu, Ion C. Brătianu, Theodor Rosetti, Lascăr Catargiu, George Manu, Ioan Em. Florescu, Lascăr Catargiu, Dimitrie A. Sturdza, Dimitrie A. Sturdza, George Gr. Cantacuzino, Petre P. Carp și ajungem la anul 1900.

Lui Carp i-au urmat Dimitrie A. Sturdza, George Gr. Cantacuzino, Dimitrie A. Sturdza, Ion I. C. Brătianu, Petre P. Carp, Titu Maiorescu (28 martie 1912 – 14 octombrie 1912, 14 octombrie 1912 – 31 decembrie 1912), Ion I. C. Brătianu, Alexandru Averescu, Alexandru Marghiloman, Constantin Coandă, Ion I. C. Brătianu, Arthur Văitoianu (27 septembrie 1919 – 28 noiembrie 1919), Alexandru Vaida-Voievod, Alexandru Averescu, Take Ionescu (17 decembrie 1921 – 17 ianuarie 1922), Ion I. C. Brătianu, Alexandru

---

[1893] Ibidem.
[1894] Idem, p. 185.
[1895] Ibidem.
[1896] Idem, p. 187.
[1897] A se vedea: https://www.facebook.com/guv.ro.

Averescu, Barbu Știrbei (4 iunie 1927 – 20 iunie 1927), Ion I. C. Brătianu, Vintilă I. C. Brătianu, Iuliu Maniu (10 noiembrie 1928 – 7 ianuarie 1930), Gheorghe Gh. Mironescu, Nicolae Iorga (18 aprilie 1931 – 31 mai 1932), Alexandru Vaida-Voevod, Iuliu Maniu, Alexandru Vaida-Voevod, Ion G. Duca, Constantin Angelescu, Gheorghe Tătărescu (5 ianuarie 1934 – 1 octombrie 1934, 2 octombrie 1934 – 29 august 1936, 29 august 1936 – 14 noiembrie 1937, 17 noiembrie 1937 – 28 decembrie 1937), Octavian Goga (28 decembrie 1937 – 10 februarie 1938).

Lui Goga i-au urmat PFP Miron Cristea (10 februarie 1938 – 30 martie 1938, 30 martie 1938 – 1 februarie 1939, 1 februarie 1939 – 6 martie 1939), Armand Călinescu, Gheorghe Argeșanu, Constantin Argetoianu (28 septembrie 1939 – 23 noiembrie 1939), Gheorghe Tătărescu, Ion Antonescu (6 septembrie 1940 – 14 septembrie 1940, 14 septembrie 1940 – 27 ianuarie 1941, 27 ianuarie 1941 – 23 august 1944, condamnat pentru crime de razboi).

După Antonescu urmează prim-miniștrii Constantin Sănătescu și Nicolae Rădeanu.

Primul prim-ministru comunist a fost Petru Groza (6 martie 1945 – 30 decembrie 1947, 30 decembrie 1947 – 13 aprilie 1948, 13 aprilie 1948 – 2 iunie 1952).

Lui i-au urmat prim-miniștrii comuniști Gheorghe Gheorghiu Dej (2 iunie 1952 – 24 ianuarie 1953, 24 ianuarie 1953 – 3 octombrie 1955), Chivu Stoica (3 octombrie 1955 – 19 martie 1957, 19 martie 1957 – 21 martie 1961), Ion Ghe. Maurer (21 martie 1961 – 18 martie 1965, 18 martie 1965 – 21 august 1965, 21 august 1965 – 9 decembrie 1967, 9 decembrie 1967 – 13 martie 1969, 13 martie 1969 – 28 martie 1974), Manea Mănescu (28 martie 1974 – 18 martie 1975, 28 martie 1975 – 30 martie 1979), Ilie Verdeț (30 martie 1979 – 29 martie 1980, 29 martie 1980 – 21 mai 1982) și Constantin Dăscălescu (21 mai 1982 –

28 martie 1985, 28 martie 1985 – 22 decembrie 1989).

Premierii *democrați* ai României, postdecembriști: Petre Roman (26 decembrie 1989 – 28 iunie 1990, 28 iunie 1990 – 26 septembrie 1991), Theodor Stolojan (16 ctombrie 1991 – 19 noiembrie 1992), Nicolae Văcăroiu (19 decembrie 1992 – noiembrie 1996), Victor Ciorbea (19 decembrie 1996 – 17 aprilie 1998), Radu Vasile (18 aprilie 1998 – 21 decembrie 1999), Mugur Isărescu (22 decembrie 1999 – 27 decembrie 2000), Adrian Năstase (28 decembrie 2000 – 21 decembrie 2004), Călin Popescu-Tăriceanu (29 decembrie 2004 – 22 decembrie 2008), Emil Boc (22 decembrie 2008 – 16 februarie 2012), Mihai Răzvan Ungureanu (17 februarie 2012 – 7 mai 2012) și de pe 7 mai 2012 *actualul premier* Victor Ponta.

A doua ediție a cărții *Regulele ortografieĭ române* a apărut în 1899. Cartea lui Econ. St. Călinescu[1898].

Și primul lucru pe care *ni-l predă* autorul e acela că în limba română *nu se folosesc* alăturările Ph, ph, Th, th, Qu, qu și nici K, k[1899].

Înainte de *b* și *p* avem *m*: î*m*păcare, î*m*bunare[1900].

Vorbește de existența a 16 vocale în română, a 12 diftongi și a 8 triftongi[1901]:

X. — *a)* Vocalele alfabetuluĭ român sînt :

***A**, **a**, **ă**, **â**, **E**, **e**, **ĕ**, **ê**, **é**, **i**, **ĭ**, **î**, **o**, **ó**, **u**, **ŭ**.*

b) Diftongĭ sînt : ***ĭa**, **ĭé**, **ĭe**, **ĭo**, **ĭu**, **ea**, **aŭ**, **aĭ** **oĭ**, **oŭ**, **iĭ**, **îĭ**.*

c) Triftongĭ sînt : ***aĭŭ**, **eaĭ**, **eaŭ**, **ĭaĭ**, **ĭaŭ**, **oĭŭ**, **eĭŭ**, **éĭŭ**.*

I-ul epentetic: mâ*i*ne, pâ*i*ne, câ*i*ne[1902].

[1898] Econ. St. Călinescu, *Regulele ortografieĭ române*, ed. a II-a, Ed. tipografiei Gutenberg, Bucuresci, 1899, 68 p.
[1899] Idem, p. 5.
[1900] Idem, p. 6.
[1901] Idem, p. 10.
[1902] Idem, p. 11.

Despre *i*-ul semison: *i*ute, *i*acă[1903].

Perfectul istoric în formă *interogativă*: lăudat-am, tăcut-am[1904].

Perfectul subjonctiv: să fi lăudat, să fi tăcut[1905].

Afereza și apostroful[1906]. De la p. 25 încep *exemplificările ortografice*. Adăstare[1907], cânepiște[1908], trinitar[1909].

În p. 367 din *Istoria României în texte*, coord. de Bogdan Murgescu, Ed. Corint, București, 2001 se reproduce: Cristian Ionescu, *Dezvoltarea constituțională a României. Acte și documente 1741-1991*, Ed. Lumina Lex, București, 1998, p. 757. Adică *Actul de abdicare a Regelui Mihai* din 20 decembrie 1947.

Și în acesta regele afirmă că „instituția monarhică *nu mai corespunde* actualelor condițiuni ale vieții noastre de stat, ea reprezentând *o piedică* serioasă în calea dezvoltării României". De aceea renunță, el și familia sa, „la toate prerogativele" avute.

Istoricul Ioan Lupaș (1880-1967)[1910] a descoperit, în vara lui 1925, „între actele neînregistrate ale arhivei Bruckenthal[1911] din Sibiu"[1912], scrisoarea Sfântului Ioan de la Prislop[1913], mitropolitul Bălgradului, către Lucas

---

[1903] Idem, p. 13.
[1904] Idem, p. 18.
[1905] Ibidem.
[1906] Idem, p. 20.
[1907] Idem, p. 26.
[1908] Idem, p. 29.
[1909] Idem, p. 60.
[1910] A se vedea: http://ro.wikipedia.org/wiki/Ioan_Lupa%C8%99.
[1911] Idem: http://www.brukenthalmuseum.ro/.
[1912] Alex Lăpĕdatu și Ioan Lupaș, *Anuarul Institutului de Istorie Națională*, III, 1924-1925, Ed. Institutul de Arte grafice „Ardealul", Cluj, 1926, p. 546, n. 1.
[1913] A se vedea: Asist. Drd. Florin Dobrei, *Ioan de la Prislop – un ierarh hunedorean pe scaunul mitropolitan al Bălgradului*, *Revista Teologica*, nr. 1, 2008, p. 76-88, *cf.* http://www.revistateologica.ro/articol.php?r=39&a=3609.

Engeter, *primarul* [Bürgermeister] Sibiului [1914]. Și pentru că a găsit-o alături de scrisoarea din 1 mai 1600, a Logofătului Teodosie, *biograful* Fericitului Mihai Viteazul, a datat-o ca aparținând *primei jumătăți* a anului 1600[1915].

Însă tot în nota 1, p. 546, Lupaș spune că „e *cea mai veche scrisoare românească*, cunoscută până în timpul de față, *din condeiul unui vlădică ardelean*".

Conținutul ei[1916]:

O scrisoare românească a mitropolitului Ioan dela Prislop [1] (1600).

† Milostiu bojiiu Ioan Vlădica ot Belgrad, scriu închinăciune și multă sănătate la dumneata bulgăr Lucač și aduc știre dumitale de rândul unui mișel dein Rășinariu, ceau venit de sau jeluit de u(n) fečur al lui și au zis că să leagă o fată de însul nu știm avutau vină au nau avut că el să ĝo(a)ră că nau avut și după acea el(ă)ĝice că și sânt sînge amestecat și di altă parte ei sănt(u)cumătri de nu li cadi să lăcuiască deci să cauți dumneata că de-și vor fi sânge, eu nui voiu lăsa împreună să fie eară de ce au greșit dumneata veri căuta leage cum va hi să au îngădueaște dumneata că doară voiu veni și eu întracolea deci vei căuta leage cum va hi mai bine, și să hii sănătos dumneata dela Dumneĝău adevăr(at).

În dos:

† Scriu până la dumneata Lucač pulgăr meșter de Sibiiu.

(pecete de ceară verde întunecată).

În concluzie, nu era de acord cu relația incestuoasă dintre *un fin* și *fiica* nașei lui. Pentru că Sfântul Ioan spune *fată* și nu *femeie*.

Iar ei sunt *cumetri*, pentru că *mama* fetei i-a fost *nașă de Botez* acestui tânăr. Și de aceea ei nu pot să fie *împreună*, să formeze o familie, pentru că *amestecă sângele*. Adică s-ar căsători cu rude spirituale.

Discuția despre *boieri*, în *Studii de istorie socială*[1917], ed. a II-a, începe la p. 227.

[1914] Alex Lăpĕdatu și Ioan Lupaș, *Anuarul Institutului de Istorie Națională*, op. cit., p. 546 + Idem, p. 546, n. 1.

[1915] Idem, p. 546, n. 1.

[1916] Idem, p. 546.

[1917] Constantin Giurescu, *Studii de istorie socială* (Vechimea rumâniei în Țara Românească și legătura lui Mihai Viteazul. Despre rumâni.

Și Constantin Giurescu spune că *primele știri* „asupra *alcătuirii* clasei boierești datează deabia dela începutul secolului al XVIII[-lea] și ele se datoresc [datorează] în Moldova lui Dimitrie Cantemir, iar în Țara-Românească cercetărilor făcute de Austriaci în Oltenia”[1918].

Potrivit lui Cantemir, boierii moldoveni erau formați din *dregători*, *curteni* și *călărași*[1919]. Iar pe *răzeși* îi consideră *țărani liberi* și nu *boieri*[1920].

În Oltenia, „noțiunea de *boier* era *cu totul vagă*”[1921]. Pe lângă *familiile de slujbași înalți* și de *mari proprietari* de terenuri erau socotiți drept *boieri* și „mazilii, slujitorii, cămărășeii, sutașii și aleșii”[1922].

Mazilii erau „boierii fără dregătorii”, *slujitorii* erau *militarii* și *slujbașii mărunți*, care munceau pentru marii boieri, *cămărășeii* și *sutașii* erau factori fiscali iar *aleșii* erau locuitorii înstăriți ai satelor[1923].

Însă austriecii, potrivit catalogului administrativ întocmit în Oltenia pe 3 iulie 1723, au stabilit că există 135 de familii și neamuri boierești[1924]. Dintre care „20 de boerinași [boiernași], 12 sutași și vreo 16 căpitani, funcționari străini și negustori”[1925].

Funcționarii fiscali *au criticat* catalogul pentru că „*tăgăduiau* celor mai mulți din cei înscriși în el însușirea de *boieri*”[1926].

Pe 30 iulie 1724 s-a stabilit că boierii Olteniei sunt „*Cantacuzinii* și *Bălăcenii*, ridicați la rangul de *conți* de împăratul Leopold”, *marii dregători* și familiile acelora care dovedesc faptul că au fost „neîntrerupt *în funcțiuni* timp de 4

Despre boieri), ed. a II-a rev. și adăug., Ed. Universul S. A., București, 1943, 349 p.

[1918] Idem, p. 227-228.

[1919] Idem, p. 228.

[1920] Ibidem.

[1921] Idem, p. 231.

[1922] Idem, p. 232.

[1923] Ibidem.

[1924] Ibidem.

[1925] Idem, p. 233.

[1926] Ibidem.

generații”[1927]. Însă hotărârea nu s-a luat în calcul[1928].

Iar autorul deduce faptul că „însușirea de *boier* era în legătură nu numai cu *slujba* dar și cu *moșia*”[1929].

Din 1739, datorită lui Constantin Mavrocordat, se reglementează demnitatea de *boier*. Și cineva devine *boier* de aici încolo dacă *exercita o funcție*[1930].

Sfântul Andrei Șaguna și-a tipărit *Proiectul de Regulament* la Sibiu, în 1864. Și are 84 de pagini[1931].

Tipăritura nu are deloc *diacritice*. Ceea ce o face mai greu de citit.

„Sinodulu episcopescu”[1932] [Sinodul episcopal], protoiereul se ocupa cu problemele matrimoniale și disciplinare *stabilite* de către episcop[1933], consistoriul diecezan[1934], suprema jurisdicție bisericească: *Sinodul mitropolitan*[1935].

„Necesitate imperativa”[1936] [imperativă], „se va tractá mai pre largu” [se va trata mai pe larg][1937], despre parohie (p. 11-24).

Cartea de Botez[1938], parohia era condusă de *Sinodul parohial* și de *Comitetul sinodului*

1927 Ibidem.
1928 Idem, p. 234.
1929 Ibidem.
1930 Idem, p. 235.
1931 *Proiectu de unu Regulamentu pentru organisarea trebiloru bisericesci, scolare, si fundationale romane de Relegea* [Religia] *greco-orientale in Statele austriace*, prin Andreiu Baronu de Siaguna, Episcopulu Bisericei greco-orientale din Ardealu, Ed. tipografi'a diecesana, Siibiu, 1864, 84 p.
1932 Idem, p. 6.
1933 Idem, p. 7.
1934 Ibidem.
1935 Idem, p. 8.
1936 Idem, p. 9.
1937 Idem, p. 10.
1938 Idem, p. 12.

parohial[1939], *Sinodul parohial* era format din toți parohienii de peste 24 de ani și care n-au fost pedepsiți pentru vreo crimă[1940], parohul e conducătorul *ordinar* al Sinodului parohial[1941].

Sinodul parohial se ținea *o dată pe an*, în *a doua duminică* a lunii ianuarie[1942].

Epitropii parohiali[1943], ținerea *jurnalului* despre *starea* vistieriei parohiale[1944], ajutorul pentru persoanele *sărace* și *stipendiate*[1945], *ședințele* scaunului protopopesc se țineau din lună în lună[1946].

Hirotesia protoiereului și primirea *singheliei*[1947]. Mănăstirea nu poate fi transformată în *locaș lumesc*[1948]. *Averea* Mănăstirii nu se poate *înstrăina*[1949]. Trei ani de *cercare* pentru viitorul monah[1950].

Serviciul dumnezeiesc făcut *după tipic*[1951], misiunea *apostolică* a episcopului[1952], noul episcop e *sfințit* de mitropolit și de alți doi episcopi[1953], divorțul *parțial* și *total*[1954], sinodul eparhial era format din 60 de membri aleși pe 6 ani[1955].

Mitropolitul trebuia să hirotonească un nou episcop *în decurs de 3 luni*[1956]. Biblioteca mitropolitului devenea *avere neînstrăinabilă* a mitropoliei[1957]. Mitropolitul putea avea *un vicar*[1958].

1939 Ibidem.
1940 Idem, p. 12-13.
1941 Idem, p. 14.
1942 Idem, p. 15.
1943 Idem, p. 22.
1944 Idem, p. 23.
1945 Idem, p. 24.
1946 Idem, p. 27.
1947 Idem, p. 34.
1948 Idem, p. 35.
1949 Ibidem.
1950 Ibidem.
1951 Idem, p. 36.
1952 Idem, p. 43.
1953 Idem, p. 46.
1954 Idem, p. 52.
1955 Idem, p. 53.
1956 Idem, p. 58.
1957 Idem, p. 60.
1958 Idem, p. 61.

Pe 8 august 1940, prin ordinul nr. 00961, al NKVD al URSS, s-a format în Moldova sovietizată *NKVD-ul local*[1959]. Iar la *conducerea* lui a fost pus Nicolai Stepanovici Sazâkin (1910-1985)[1960].

Ajutantul său era Iosif Lavrentievici Mordoveț (1899-1976)[1961], alături de S. Goglidze[1962].

Și „prin frică și teroare”, Sazâkin a „racolat *mii de doritori* de a se repatria peste Prut, constrângându-i *să colaboreze* cu regimul de ocupație”[1963]. Misiunile lor erau cu „caracter militar”[1964].

Loy Frederic, din loc. Izvor-Șipotele, jud. Rădăuți, s-a stabilit în Botoșani și primise de la NKVD Moldova misiunea de *a urmări* „funcționarea liniilor de cale ferată între orașele Iași, Piatra-Neamț, Pașcani și Botoșani, precum și să comunice despre *trupele* și *efectivele militare* amplasate la fața locului”[1965].

În august 1940, Ioan Silav, originar din Bârlad, a fost repatriat și la semnarea *contractului de colaborare* cu NKVD a primit suma de 3.000 de lei[1966]. El trebuia să monitorizeze „ce *trupe motorizate* se aflau la frontieră cu Prutul, ce *lucrări de fortificație* s-au întreprins și urmează să se întreprindă, *numărul avioanelor* ce se aflǎ la hotar, sediile diviziilor și cartierele lor generale”[1967].

Și alți repatriați au dat amănunte asemănătoare[1968].

[1959] Dr. Mariana S. Țăranu, *Unele modalități de racolare a basarabenilor în NKVD-ul sovietic (1940-1941)*, în *La frontierele civilizațiilor. Basarabia în context geopolitic, economic, cultural și religios*, coord. de George Enache, Arthur Tuluș, Cristian Dragoș Căldăraru, Eugen Drăgoi, Ed. Partener & Galati University Press, Galați, 2011, p. 382.
[1960] Ibidem + Idem, p. 382, n. 4.
[1961] Ibidem + Ibidem.
[1962] Idem, p. 383.
[1963] Ibidem.
[1964] Idem, p. 384.
[1965] Idem, p. 385.
[1966] Ibidem.
[1967] Ibidem.

Fapte care atestă pregătirile URSS pentru „un război *de ofensivă* împotriva României”[1969].

Andrei Turcuman primește 9.000 de lei la *înrolare*, pe data de 5 decembrie 1940[1970].

Gheorghe Burjakovski a primit 8.000 de lei la semnarea „angajamentului” și a fost pus să își facă *o trupă de spionaj*[1971]. El și trupa lui trebuiau „să adune *informații* referitoare la *deplasarea* navelor comerciale și militare pe Dunăre”[1972].

Nicolae Milescu Spătaru a plecat spre China pe data de 2 mai 1675[1973]. Într-o zi de duminică, seara[1974].

Pe 23 mai era la Surgut[1975]. Pe 3 iunie a avut parte de „ninsoare, ploaie și vânturi tari”[1976].

Începe să descrie *fluviul Obi* odată cu p. 45. Despre *râul Keti* începând cu p. 62.

Cuseau cu mațe de pește[1977]. Râul Taza[1978], râul Tungusk[1979]. Cimitirul de pe muntele de piatră[1980]. Râul Karabula[1981], râul Koda[1982].

Pe 3 septembrie 1675 autorul a ajuns la râul Kitai[1983]. Pe 2 ianuarie 1676 a ajuns la râul Gana[1984].

Nemți catolici care *știau* limba chineză[1985]. Tălmaci *inculți* și *nepricepuți*[1986].

[1968] Ibidem.
[1969] Idem, p. 386.
[1970] Idem, p. 387.
[1971] Ibidem.
[1972] Ibidem.
[1973] Nicolae Milescu-Spătaru, *Jurnal de călătorie în China*, col. *Biblioteca pentru toți*, Ed. pentru Literatură, București, 1962, p. 3. Cartea are p. 414 p. și textul e *incomplet*.
[1974] Ibidem.
[1975] Idem, p. 31.
[1976] Idem, p. 42.
[1977] Idem, p. 64.
[1978] Idem, p. 67.
[1979] Idem, p. 72.
[1980] Idem, p. 75.
[1981] Idem, p. 77.
[1982] Idem, p. 79.
[1983] Idem, p. 101.
[1984] Idem, p. 141.
[1985] Idem, p. 186.

Satul mongol în care s-a construit „un pod plutitor” pe două bărci[1987].

„*A dat* Dumnezeu și s-a însănătoșit”[1988], „râulețul Tav”[1989], colinele nisipoase cu pomi mici[1990], nisip galben[1991], lanțul de munți fără păduri[1992], și după ce merge prin nisip *până la genunchi* ajunge la o pădurice cu vișini, viță de vie sălbatică și piersici sălbatici[1993].

Colinele cu sălcii[1994], chinezii nu știau să caute *mărgăritare* în scoici[1995], statuile celor două broaște țestoase[1996] și au cântat cântecul *Dunăre, Dunăre*[1997].

Orașul mongol cu case de piatră[1998].

Marele zid chinezesc[1999], care în chineză se numește *Djasi* iar în calmucă și mongolă: *Kalgan*[2000].

Tarasun: băutura făcută din boabe de orez[2001].

Idolul aurit[2002]. Podul de piatră[2003]. Idolul cu veșminte de „mătase galbenă”[2004]. Cei 7 elefanți[2005]. Vin *curat* în cupă[2006].

Nicolae Grigorescu (1838-1907)[2007] era atent *la chipuri* în desenele sale. Totul pornea de la cap,

---

1986 Idem, p. 187.
1987 Idem, p. 206.
1988 Idem, p. 208.
1989 Idem, p. 210.
1990 Idem, p. 211.
1991 Idem, p. 212.
1992 Idem, p. 213.
1993 Ibidem.
1994 Idem, p. 214.
1995 Idem, p. 215.
1996 Idem, p. 217.
1997 Idem, p. 218.
1998 Ibidem.
1999 Idem, p. 222.
2000 Idem, p. 223.
2001 Idem, p. 224.
2002 Idem, p. 228.
2003 Idem, p. 229.
2004 Idem, p. 231.
2005 Idem, p. 286.
2006 Idem, p. 296.
2007 A se vedea: http://ro.wikipedia.org/wiki/Nicolae_Grigorescu.

pentru că acolo e concentrat *caracterul* personajelor sale.

În desenele mele fac același lucru: mă interesează *umanitatea* sau *lipsa de umanitate* a personajelor și nu *suprafața* lucrurilor. Mă interesează *implicitul* lor. Cum *scot* din om realitățile sesizate *de foarte puțini* oameni.

Părul *în coc* al femeii vorbește despre demnitatea ei[2008]. E *o doamnă* și nu *o țărancă*. Însă o doamnă tristă...

Cei 3 porci pot fi confundați cu niște *dulăi*. *Coada* și *urechile lăsate* ale celui din mijloc spun că avem de-a face cu *porci*[2009].

Două bătrâne cu bărbie lungă. Urâțenia lor este *explicită*[2010].

Păstorul e *sprijinit* de un copac. *Odihnă*...dar și *indiferență*. Pierderea timpului[2011].

Căruța și acoperișul casei: cele două elemente *de identificare* ale unei staționări[2012]. Mai greu deducem că e vorba de *o cârciumă*...

Pălăriile din pagina 16. Ele sunt ale unor țărani. Și pălăriile *ne fac cunoștință* cu caii de lângă ei. Pentru că Grigorescu ne lasă *să intuim* realitățile desenate de la niște *tușe cheie*.

Dealurile din zarea peisajului[2013]. Deși dealul a fost *cel mai ușor* de făcut ce există *înaintea* lui ne indică simplitatea acestuia.

Ochii și gura femeii sunt elementele *cheie* în *Portret de femeie*[2014]. Însă *părul* capului absoarbe privirea. Pentru că părul e *mai omogen* și cuprinde jumătate *din relieful* capului ei.

Jugul celor doi boi[2015] e tușat numai *între* animale, mai ales în partea celui *din dreapta*. Dacă nu am citi numele desenului, *Boi înjugați*, nu am

---

[2008] Idem: http://www.biblacad.ro/UPC_Personalitati/desene_grig1.pdf. Un PDF în 51 de pagini. Vorbesc despre desenul din p. 2.
[2009] Idem, p. 3.
[2010] Idem, p. 4.
[2011] Idem, p. 9.
[2012] Idem, p. 15.
[2013] Idem, p. 18.
[2014] Idem, p. 23.
[2015] Idem, p. 24.

sesiza din prima că ei sunt *la jug* ci doar că ei sunt *unul lângă altul*.

În *Schițe de țărani*[2016], primele două siluete din stânga subliniază același detaliu: *haina pe umeri*. În prima imagine *din față*...în a doua: *din spate* și *în timpul mersului*.

Celelalte două, plus copilul: *cojocul*. La copil și *cămașa*, dar, mai ales, *pălăria*. Detaliul pălăriei făcându-l pe copil să se simtă *matur*.

Santinela[2017] e înțeleasă doar prin *raniță*. Iar pușca din mâna bărbatului pare o creangă ținută nefiresc.

Biserica este explicită prin *turlă*[2018] iar portretul de bărbat din dreapta aduce în prim-plan *ochelarii* și *șapca*[2019].

Lăsarea *pe spate* a bărbatului din scaun[2020]... Deși pardesiul de pe el lasă să se înțeleagă că e *frig* afară. Cu capul *gol*...dar *cu pardesiu*...pierdut *în gânduri* pe un scaun?!

Primul om *cu barbă mare* din desenele lui Grigorescu este *Ofițerul*[2021].

Și diferența dintre pălăriile țăranilor de până acum și *pălăria* orășeanului din p. 41 stă *în fața* celui din urmă. Fața lui ne spune că *nu e țăran*. Și acest detaliu ne face *să reconsiderăm* pălăria lui.

Barbă lungă și păr vâlvoi în *Portret de bătrân*[2022]. Ochii și gura ne vorbesc despre *drama* bărbatului.

Prima *țigară* apare în gura unui domn cu joben și ochelari. Tot aici și *mustața fără barbă* a bărbatului cu șapcă[2023].

Prima *chelie* apare în desenul *Cap de bătrân*[2024].

[2016] Idem, p. 25.
[2017] Idem, p. 26.
[2018] Idem, p. 28.
[2019] Idem, p. 34.
[2020] Idem, p. 35.
[2021] Idem, p. 40.
[2022] Idem, p. 42.
[2023] Idem, p. 43.
[2024] Idem, p. 45.

Un al doilea bărbat privit *din spate*[2025]. Tot pe scaun...

Iar Grigorescu a utilizat de mai multe ori *scaunul* dar nu și *patul*. Pentru că scaunul e *social*, nu are *intimitatea* patului.

Coșul dus de o femeie[2026]. Cu ambele brațe. Deși coșul pare mai mult *o copaie de făcut pâine*.

Țărancă văzută din partea dreaptă și din spate. Desculță și cu broboadă, având haina pe umeri[2027]. Ies în evidență *broboada* și *călcâiul* piciorului stâng.

Pentru prima dată un bărbat văzut de la spate...care privește pe *o fereastră* schițată din 3 linii[2028].

Și tot pentru prima dată: un bărbat călare pe un cal. Vedere din față, stânga[2029]. Și pe când capul calului e *schițat*, bărbatul *nu are față*. E *un întuneric*...

Și nu știu de ce se numește *Țăran călare* atâta timp cât el pare a fi *un soldat*.

Bărbați stând la masă[2030]. Vedere din spate. Restaurant. Pe când în p. 8 doi bărbați conversând la o masă.

Fundul motanului pe la nasul bărbatului, desenul numindu-se *Grecescu și motanul*[2031]...De ce nu și o pisică *cu o femeie*? Pentru că până acum nu a apărut nicio femeie *în vecinătatea* unui animal.

Însă în pagina a 15-a, un bărbat *o cară în spate* pe...o doamnă. Bărbatul pare a fi *un soldat*...și, în același timp, *un subaltern* al femeii. Femeia are *fustă lungă* și *coc* dar *un nas mic* și *o gură mare*.

[2025] Idem, p. 46.
[2026] A se vedea:
http://www.biblacad.ro/UPC_Personalitati/desene_grig2.pdf.
Tot un PDF cu 51 de pagini. E vorba de Idem, p. 1.
[2027] Idem, p. 3.
[2028] Idem, p. 4.
[2029] Idem, p. 5.
[2030] Idem, p. 6.
[2031] Idem, p. 14.

Vizitiul[2032] pare a fi...*chinez*. Barca venețiană[2033]. Cal desenat din spate[2034]. *Povara* lui iese în evidență.

Doi tineri *tolăniți* pe câmp[2035]. Pentru prima dată: *o umbrelă*...și *ploaia*[2036].

Capul de femeie tânără[2037], foarte bine conturat, în care părul, nasul și gura sunt *un tot*. Însă aici avem *un desen* și nu *o schiță*.

Femeia care *îi pozează*[2038]. Cu mâna în șold...

Cei trei de la masă[2039]. Contează nu *cum arată* (pentru că niciunul nu are *față*) ci că *sunt împreună*.

Primii trei *evrei* desenați de el[2040]. Semnele distinctive: pălăriile și bărbile.

Primul *nud de femeie*[2041]. Contează doar *fundul* și *spatele*, coloana vertebrală fiind *o linie* până la jumătatea spatelui.

Un portret de evreu...cu tichie[2042].

Nasul *acvilin* al bărbatului[2043].

Cele două femei șezând[2044]. Cea din dreapta părând a avea *un copil mic* în brațe.

Luarea apei din râu[2045]. Cu vadra.

Calul *înșeuat* care paște în fața hanului[2046].

Țăranca în vârstă *gravidă*. Prima gravidă de până acum[2047]...

Prima *scară*...proptită într-un copac[2048].

Primul *car*[2049]...fără boi.

[2032] Idem, p. 16.
[2033] Idem, p. 19.
[2034] Idem, p. 20.
[2035] Idem, p. 21.
[2036] Idem, p. 22.
[2037] Idem, p. 24.
[2038] Idem, p. 26.
[2039] Idem, p. 28.
[2040] Idem, p. 30.
[2041] Idem, p. 32.
[2042] Idem, p. 33.
[2043] Idem, p. 38.
[2044] A se vedea: http://www.biblacad.ro/UPC_Personalitati/desene_grig3.pdf. Idem, p. 1.
[2045] Idem, p. 3.
[2046] Idem, p. 4.
[2047] Idem, p. 5.
[2048] Idem, p. 8.

Un evreu cu barbă lungă și cu cei doi *cârlionți* ai părului caracteristici[2050].

Primii trei *copaci* văzuți din apropiere[2051].

O altă țărancă *grasă*, privită din dreapta, care merge *desculță*[2052].

Primul evreu care șade *picior peste picior*[2053].

Prima țărancă *în fața* vetrei[2054]. Băgând pâinea în cuptor.

O altă doamnă...dar prima cu părul *buclat*[2055].

Prima *vedere* de pe o stradă[2056]. Din Bacău.

Prima *troiță*. Ridicată pe câmp[2057]. Cu aplecătoare.

Primul cap *de tânăr* desenat *din apropiere*[2058].

Patru *capete* de pisică pe aceeași foaie[2059].

Primul desen *istoric*: fanarioții[2060].

Patru pisici șezând[2061].

Prima casă *simplă*[2062].

Un câine ghemuit și două pisici întinse pe burtă. E prima dată când desenează *un câine*[2063].

Un cap de miel tot pentru prima dată[2064]. Botul și ochiul drept.

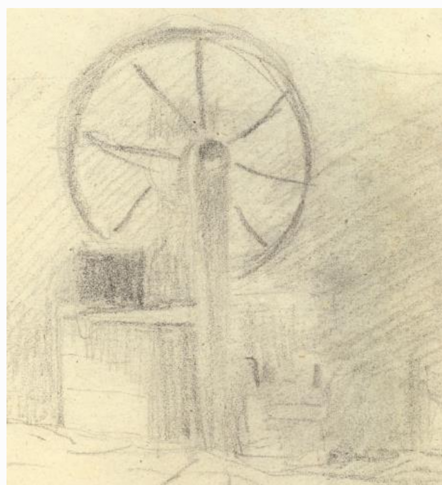
Primul pridvor privit *din față*[2065]. Trei trepte.

Picioarele din spate la doi boi. Copitele[2066].

Două turle de Biserică[2067]. Pare o vedere *dinspre altar*.

[2049] Idem, p. 9.
[2050] Idem, p. 11.
[2051] Idem, p. 12.
[2052] Idem, p. 14.
[2053] Idem, p. 17.
[2054] Idem, p. 18.
[2055] Idem, p. 20.
[2056] Idem, p. 21.
[2057] Idem, p. 27.
[2058] Idem, p. 32.
[2059] Idem, p. 33.
[2060] Idem, p. 34.
[2061] Idem, p. 35.
[2062] Idem, p. 37.
[2063] Idem, p. 38.
[2064] Idem, p. 39.
[2065] Idem, p. 40.
[2066] Idem, p. 41.

Prima fântână *cu roată*[2068].

Primul *pod* la Grigorescu[2069]. Peste care trece un car.

În p. 3-4: imaginea *foișorului*.

Primul bărbat cu *bonetă cu ciucure*[2070].

Iar în *Țărancă șezând* avem *o veritabilă doamnă*, care e *adâncită* în sine, contemplativă[2071].

Copaci în acuarelă[2072]. Verde și maro.

Câine întins pe burtă[2073]. Urechi lungi, nas *simțitor*.

2067 Idem, p. 49.
2068 Idem, p. 50.
2069 A se vedea:
http://www.biblacad.ro/UPC_Personalitati/desene%20grig4a.pdf.
Idem, p. 1.
2070 Idem, p. 10.
2071 Idem, p. 13.
2072 Idem, p. 16.
2073 Idem, p. 17.

Bărbatul cu un nas cât tot capul[2074].
Un bou mergând, privit din față, stânga[2075].

Copilul privește *spre stânga,* spre locul de unde *îl desena* autorul[2076]. Și este evident faptul că Grigorescu avea obiceiul de a desena *din stânga*.

Femeia care *coase* pare mai degrabă *a se ruga*[2077]. E desenată tot *din stânga*.

Obrajii *bucălați* ai copilul din josul desenului[2078].

Fântâna *cu cumpănă*, femeia cu vadra în mână, plină...și animalele care trebuie *adăpate*[2079]. Privire din spate.

Tânărul călugăr de la Căldărușani e așezat pe o piatră și citește dintr-o carte. Are culionul pe cap și e *adâncit* în citire[2080].

Femeia dormind e o altă *doamnă*...care „doarme" îmbrăcată în rochia de oraș[2081]. Pentru prima dată *o pernă*...

Un chip urât, *drăcesc*, în p. 48. Și o doamnă care lucrează lucru de mână, stând pe un scaun[2082].

2074 Idem, p. 20.
2075 Idem, p. 23.
2076 Idem, p. 24.
2077 Idem, p. 25.
2078 Idem, p. 29.
2079 Idem, p. 30.
2080 Idem, p. 39.
2081 Idem, p. 48.
2082 Idem, p. 50.

Bibliografia

(în funcție de aparițiile textuale)

Vasile Oltean, *Catalog de carte veche din Șcheii Brașovului*, Ed. Edict, Iași, 2004, 268 p.

http://www.primascoalaromaneasca.ro/cat_carti_publicate_Vasile_Oltean.html

http://ro.wikipedia.org/wiki/Ioan_al_VI-lea_Cantacuzino

Eugen Simion, *Întoarcerea autorului. Eseuri despre relația creator – operă*, cu o *cronologie* și o *postfață* de Andrei Terian, Ed. Institutului Cultural Român, București, 2005, 519 p.

Mirel Bănică, *Religia în fapt. Studii, schițe și momente*, cu pref. de Nicu Gavriluță, Ed. Eikon, Cluj-Napoca, 2011, 307 p.

Episcopul Melchisedec Ștefănescu, *Tratat despre cinstirea și închinarea Icoanelor în Biserica Ortodoxă și despre Icoanele făcătoare de minuni din România ortodoxă*, ed. îngrijită și note de Pr. Eugen Drăgoi, cu prefață de Pr. Prof. Univ. Dr. Ștefan Buchiu (p. 5-10), ed. a II-a revăzută, Ed. Partener, Galați, 2010, 84 p.

http://ro.wikipedia.org/wiki/Melchisedec_%C8%98tef%C4%83nescu

http://en.wikipedia.org/wiki/Ignaz_von_D%C3%B6llinger

http://mirceaplaton.com/html/cv.htm

Mircea Platon, *Ortodoxia pe litere. Îndreptar de fundamentalism literar*, Ed. Christiana, București, 2006, 341 p.

http://ro.wikipedia.org/wiki/Nicolae_Manolescu

http://ro.wikipedia.org/wiki/Uniunea_Tineretului_Comunist

http://ro.wikipedia.org/wiki/Dan_Ciachir

http://ro.wikipedia.org/wiki/Sorin_Dumitrescu

http://ro.wikipedia.org/wiki/Constantin_R%C4%83dulescu-Motru

http://ro.wikipedia.org/wiki/Mihail_Neam%C8%9Bu

Daniel Barbu, *Bizanț contra Bizanț. Explorări în cultura politică românească*, col. *Societatea Politică*, coord. de Cristian Preda, Ed. Nemira, București, 2001, 303 p.

http://ro.wikipedia.org/wiki/Gabriela_Melinescu

Gabriela Melinescu, *Jurnal suedez IV (1997-2002)*, col. *Ego grafii*, Ed. Polirom, Iași, 2008, format mic, 284 p.

http://sv.wikipedia.org/wiki/G%C3%B6ran_S%C3%B6derstr%C3%B6m

http://www.janmagnusson.se/Nekrolog%20Silverstolpe.htm

http://sv.wikipedia.org/wiki/Fredrik_Silverstolpe

Idem: http://www.qx.se/1148/gayhistorikern-fredrik-silverstolpe-dod

http://salveazaistoria.wordpress.com/about/

http://salveazaistoria.wordpress.com/

http://salveazaistoria.files.wordpress.com/2012/01/p300711_17-07_01.jpg

http://salveazaistoria.wordpress.com/2012/04/14/detectie-13-04-2012/

http://salveazaistoria.wordpress.com/2012/01/30/sadagura-1772/

http://salveazaistoria.wordpress.com/2012/01/28/moneda-medievala-din-argint/

http://salveazaistoria.wordpress.com/2012/01/21/moede-medievale-1661/

http://salveazaistoria.wordpress.com/2011/10/28/obiecte-descoperite-astazi-28-10-2011/

http://salveazaistoria.wordpress.com/2011/10/07/descoperire-de-secol-iv/

http://salveazaistoria.wordpress.com/2011/08/08/inel-sec-xvii-xviii/

http://salveazaistoria.wordpress.com/2011/08/08/piesa-de-armura-medievala/

http://salveazaistoria.wordpress.com/2011/08/07/identificare-inel-vechi/

http://salveazaistoria.wordpress.com/2011/08/07/catarama-si-buton/

http://salveazaistoria.wordpress.com/2011/05/05/fals-moldovenesc-polonia-solidus-1666-ioan-casimir/

http://salveazaistoria.wordpress.com/2011/04/06/autorizatie/

http://salveazaistoria.wordpress.com/2010/11/21/tezaur-preistoric-langa-alexandria/

http://ro.wikipedia.org/wiki/Constantin_Noica

http://salveazaistoria.wordpress.com/2010/11/21/tezaur-preistoric-langa-alexandria/

http://salveazaistoria.wordpress.com/2010/11/20/mormantul-de-la-peretu-jud-teleorman/

http://salveazaistoria.wordpress.com/2010/11/18/coiful-de-aur-de-la-cotofenesti/

http://salveazaistoria.wordpress.com/2010/11/17/descoperire-extraordinara-in-bulgaria/

http://salveazaistoria.wordpress.com/2010/11/17/tezaurul-de-la-pietroasa/

http://salveazaistoria.wordpress.com/2010/11/17/comoara-de-la-sannicolau-mare-1799/

http://salveazaistoria.wordpress.com/2010/11/16/tezaurul-de-la-radeni/

http://www.teologiepentruazi.ro/2006/12/06/evanghelia-din-ziua-de-pasti-dupa-traducerea-lui-luther-din-1545/

Idem: http://ro.wordpress.com/

http://www.teologiepentruazi.ro/2007/08/22/anagramul-bastrix-si-o-scurta-istorie-pentru-cei-interesati-de-statistici/

http://www.teologiepentruazi.ro/2010/03/05/de-cand-totul-va-fi-altfel/

http://www.teologiepentruazi.ro/2010/03/06/teologie-pentru-azi-o-marca-a-ortodoxiei-romane%C8%99ti/

http://www.teologiepentruazi.ro/cv-pr-dr-dorin-octavian-piciorus/ce-trebuie-sa-stiti-despre-teologie-pentru-azi/

http://www.teologiepentruazi.ro/2010/12/04/teologie-pentru-azi-la-4-ani/

http://archive.org/details/Eminesciana2008

http://archive.org/details/SfantulSimeonNoulTeologImneleIubiriiDumnezeiesti2008

http://archive.org/details/SfantulGrigoriePalamaDespreRugaciuneSiVedereDumnezeiasca2008

http://archive.org/details/SfantulGrigorieCelMareDialoguriDespreMoarte2008

http://www.teologiepentruazi.ro/2009/09/24/cartea-psalmilor-ed-tpa-2009-audio-%C8%99i-download/

http://archive.org/details/SfantulDionisieAreopagitulDespreIerarhiaCereasca2010

http://archive.org/details/SfantulDionisieAreopagitulDespreIerarhiaBisericeasca2010

http://archive.org/details/ArhivaAudio-videoteologiePentruAzi1

http://archive.org/details/ArhivaAudio-videoteologiePentruAzi2

http://archive.org/details/ArhivaTpaPreluataDinViddler

http://archive.org/details/DorDeBlogarhiva

http://archive.org/details/SeriDeDorarhiva

http://archive.org/details/Poeticum

http://archive.org/details/CursOnlineDeIconografieOrtodoxa

http://archive.org/details/InterviuriteologiePentruAziArhiva

http://archive.org/details/PraedicationesteologiePentruAzi

http://archive.org/details/Tpa3arhivaAudio-video

http://archive.org/details/LecturiSiComentariiLaSfantaScriptura

http://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/01/acatistul-nun%c8%9bii/

http://www.teologiepentruazi.ro/cv-pr-dr-dorin-octavian-piciorus/

http://www.facebook.com/dorin.piciorus

http://www.chirbit.com/dorinfather/

https://twitter.com/fatherdorin

http://www.scribd.com/dorinfather

http://archive.org/bookmarks/fatherdorin

https://picasaweb.google.com/118354888603826562554

http://www.ipernity.com/doc/34778

http://en.wikipedia.org/wiki/Emil_Brunner

Emil Brunner, *The Christian Doctrine of God*, *Dogmatics*, vol. I, Translated by Olive Wyon, Ed. The Westminster Press, Philadelphia, 1949, 361 p.

http://archive.org/details/dogmatics01brun

http://www.amazon.de/Die-christliche-Lehre-von-Gott/dp/B002I95QHI

Emil Brunner, *The Christian Doctrine of Creation and Redemption*, *Dogmatics*, vol. II, Translated by Olive Wyon, Ed. The Westminster Press, Philadelphia, 1952, 386 p.

http://archive.org/details/dogmatics02brun

http://www.deastore.com/book/dogmatics-christian-doctrine-of-the-emil-brunner-david-cairns-thl-parker-james-clarke-e-co-ltd/9780227172193.html.

Emil Bruner, *Christian Doctrine of the Church, Faith and the Consummation*, Dogmatics, vol. III, Ed by James Clarke & Co, Cambridge, 2003.

http://en.wikipedia.org/wiki/Olive_Wyon

http://de.wikipedia.org/wiki/Emil_Brunner_%28Theologe%29

Emil Bruner, *The Mediator. A Study of the Central Doctrine of the Christian Faith*, Translated by Olive Wyon, Ed. The Westminster Press, Philadelphia, 1947, 624 p.

http://archive.org/details/mediatorstudyofc00brun

Emil Brunner, *Our Faith*, Translated by John W. Rilling, Ed. Charles Scribner's Sons, New York, 1936, 153 p.

http://archive.org/details/MN40294ucmf_3

Sfînta și Dumnezeiasca Evanghelie, tipărită cu aprobarea Sfîntului Sinod și cu binecuvîntarea

PFP Iustin, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, Ed. IBMBOR, București, 1983, 421 p.

http://www.epr.ro/Pagini/Documente/documente.htm

http://www.epr.ro/Documente/Cerere%20trecere%20la%20Ortodoxie.pdf

http://www.epr.ro/Documente/Cerere%20divort%20religios.pdf

Moftul român, anul I, nr. 26, 29 aprilie 1893, București, 8 p.

http://ro.wikipedia.org/wiki/Ion_Luca_Caragiale

http://ro.wikipedia.org/wiki/Anton_Bacalba%C8%99a

http://ro.scribd.com/doc/76480513/Anton-Bacalbasa-Mos-Teaca

http://ro.wikipedia.org/wiki/Cincinat_Pavelescu

http://ro.wikipedia.org/wiki/Ferdinand_I_al_Rom%C3%A2niei

http://galaticity.olx.ro/vand-masina-de-cusut-singer-iid-42191288

Florin Faifer, *Semnele lui Hermes. Memorialistica de călătorie (până la 1900) între real și imaginar*, cu pref. de Nicolae Mecu, Ed. Timpul, Iași, 2006, 445 p.

http://ro.wikipedia.org/wiki/Constantin_Cantacuzino,_stolnicul

http://www.ghidvenetia.ro/palatul-dogilor-palazzo-ducale/

Titu Maiorescu, *Beția de cuvinte. Studiu de patologie literară* (publicat inițial în *Revista Contimporană. Litere. Arte. Științe*), Iassi [Iași], Ed. Tipografia Națională, 1873, 30 p.

George Potra, *Din Bucureștii de altădată*, Ed. Științifică și Enciclopedică, București, 1981, 471 p. + fotografii.

http://dexonline.ro/definitie/%C8%99i%C8%9B%C4%83

http://www.muzeultaranuluiroman.ro/

http://en.wikipedia.org/wiki/Christine_Lagarde

http://ro.wikipedia.org/wiki/Gheorghe_Bibescu

http://www.bnro.ro/Home.aspx

http://en.wikipedia.org/wiki/Leipzig

http://ro.wikipedia.org/wiki/Leipzig

http://dexonline.ro/definitie/dughean%C4%83

http://dexonline.ro/definitie/cirac

http://ro.wikipedia.org/wiki/Petrache_Poenaru

http://ro.wikipedia.org/wiki/Alexandru_Moruzi

http://ro.wikipedia.org/wiki/Carol_Davila

http://ro.wikipedia.org/wiki/Foi%C8%99orul_de_Foc

http://ro.wikipedia.org/wiki/Alexandru_Vod%C4%83_Ipsilanti

http://ro.wikipedia.org/wiki/Biserica_M%C4%83rcu%C8%9Ba

http://ro.wikipedia.org/wiki/Radu_Leon

http://dexonline.ro/definitie/oca

http://www.cerculpoetilor.net/Alexandru-Obedenaru.html

http://ro.wikipedia.org/wiki/Nicolae_Filimon

http://ro.wikipedia.org/wiki/Alexandru_Macedonski

http://ro.wikipedia.org/wiki/Cincinat_Pavelescu

http://www.sfantulgheorghenou.ro/

http://ro.wikipedia.org/wiki/Oscar_Han

http://www.uauim.ro/

http://www.rcs-rds.ro/

http://www.orange.ro/

http://www.posta-romana.ro/posta-romana.html

https://www.cec.ro/

Idem: http://www.fancourier.ro/

Idem: http://www.enel.ro/ro/

http://www.carrefour.ro/magazin/carrefour-unirii-1.html

http://www.mediagalaxy.ro/

http://www.muzeul-satului.ro/

http://ro.wikipedia.org/wiki/Grigore_Vasiliu_Birlic

Idem: http://www.nestea.ro/

http://ro.wikipedia.org/wiki/Seneca

Lucius Annaeus Seneca, *Scrieri filozofice alese*, antologie, prefață și tabel cronologic de Eugen Cizek, traducere de Paula Bălașa, Elena Lazăr, Nicolae Mircea Năstase și Svetlana Sterescu, col. *Biblioteca pentru toți*, Ed. Minerva, București, 1981.

B.[ogdan] Petriceĭcu-Hașdeu, *Etymologicum Magnum Romaniae*. *Dicționarul limbei istorice și poporane a românilor*, lucrat *după dorința* și *cu cheltuiéala* M. S. Regelui Carol I, sub auspiciele Academiei Române, tomul I, A-Azuga, Stabilimentul grafic Socec & Teclu, 1886, Bucuresci.

http://ro.wikipedia.org/wiki/Bogdan_Petriceicu_Hasdeu

Ziarul *Adevărul*, anul I, nr. 18, din 4 septembrie 1888 (zi de duminică), București, 4 pagini alb-negru.

Ziarul *Ciulinul*, anul I, nr. 14, din 4 septembrie 1883 (zi de duminică), București, 4 pagini alb-negru.

Ion Delastuparu, *Constituția și Regulamentul general ale francmasoneriei universale. Cu un istoric al francmasoneriei ab origine mundi și cu explicațiile necesare*, vol. 1, București, 1923, 139 p.

http://sensidev.com/fc/dosare%20de%20urmarire%20penala/

http://ro.wikipedia.org/wiki/Biserica_de_lemn_din_Bujoreni,_Teleorman

http://sensidev.com/fc/dosare%20de%20urmarire%20penala/dosar%20de%20urmarire%20penala%20volumul%201/dosar%20de%20urmarire%20penala%20volumul%201%20continuare/

http://www.facebook.com/ortodoxia.tinerilor

http://www.facebook.com/danion.vasile.3

http://www.facebook.com/manuila.siluan

https://twitter.com/paulgoma

https://twitter.com/principeleradu

https://twitter.com/MMFlint

https://twitter.com/ObamaNews

http://www.google.com/reader

Max Scheler, *Omul resentimentului*, trad. din germ. de Radu Gabriel Pârvu, Ed. Humanitas, București, 2007, 198 p.

http://ro.wikipedia.org/wiki/Max_Scheler

Aghiazmatariu mic de la Iași, din 1823, *cf.* BAR, CRV 1173.

http://ro.wikipedia.org/wiki/Veniamin_Costache

http://en.wikipedia.org/wiki/Ioan_Sturdza

Iordanes, *Getica*, text, trad. și com. de G. Popa-Lisseanu, în *Izvoarele Istoriei Românilor*, vol. XIV, Ed. Bucovina, București, 1939, p. 21-79 (text latin) și p. 81-156 (text românesc).

http://ro.orthodoxwiki.org/Ulfila

http://ro.wikipedia.org/wiki/Wulfila

http://ro.wikipedia.org/wiki/R%C3%A2ul_Sava

http://ro.orthodoxwiki.org/Iustinian

http://en.wikipedia.org/wiki/Johann_Gerhard

Ernst Robert Curtius, *Literatura europeană și Evul mediu latin*, trad. în rom. [din germ.] de Adolf Armbruster, cu o introd. de Alexandru Duțu, Ed. Univers, București, 1970, 815 p.

http://books.google.ro/books?id=FjJBAAAAcAAJ&dq=inauthor:%22Johann+Gerhard%22+intitle:confessio&lr=&as_brr=1&pg=PT3&redir_esc=y#v=onepage&q&f=false

http://books.google.ro/books?id=BT1BAAAAcAAJ&dq=inauthor:%22Johann+Gerhard%22&lr=&as_brr=1&pg=PT9&redir_esc=y#v=onepage&q&f=false

http://books.google.ro/books?id=Vz1BAAAAcAAJ&dq=inauthor:%22Johann+Gerhard%22&lr=&as_brr=1&pg=PT3&redir_esc=y#v=onepage&q&f=false

http://books.google.ro/books?id=HD5BAAAAcAAJ&dq=inauthor:%22Johann+Gerhard%22+intitle:confessio&lr=&as_brr=1&pg=PR4&redir_esc=y#v=onepage&q&f=false

Al celui întru Sfinți Părintelui nostru Grigorie Nazianznieanul, Cuvântătoriului de Dumnezeu, *Cuvânt pentru Preoție*, București, 1821, *cf*. BAR, CRV 1121.

http://biserica.org/WhosWho/DTR/L/DionisieLupu.html

Arhid. Prof. Univ. Dr. Ioan I. Ică jr., *Sfântul Grigorie Palama, scriitor duhovnicesc isihast*, în *Anuarul Academic 2003-2004* [Anuarul Facultății

de Teologie Ortodoxă „Andrei Șaguna”], Ed. Universității „Lucian Blaga”, Sibiu, 2008, p. 91-148.

Arhid. Prof. Univ. Dr. Ioan I. Ică jr., *Un tomos antilatin și un tratat euharistic scrise de patriarhul Alexandriei Chiril Lukaris în Târgoviștea anului 1615*, în *Anuarul Academic 2007-2008* [Anuarul Facultății de Teologie Ortodoxă „Andrei Șaguna”], Ed. Universității „Lucian Blaga”, Sibiu, p. 47-69.

http://en.wikipedia.org/wiki/Rumelihisar%C4%B1

http://www.dacoromanica.ro/

http://ro.wikipedia.org/wiki/Vladimir_Ilici_Lenin

Lenin, *Opere complete*, vol. 19-23, ed. a II-a, Ed. Politică, București, 1963.

Lenin, *Opere complete*, vol. 24, ed. a II-a, Ed. Politică, București, 1964.

Gazeta Săténului (X), nr. 2 (194), 20 februarie 1893, 56 p.

http://ro.wikipedia.org/wiki/Li_Po

http://www.cerculpoetilor.net/Li-Tai-Pe.html

http://ro.wikipedia.org/wiki/Constantin_A._Rosetti

http://ro.wikipedia.org/wiki/Insulele_Gal%C3%A1pagos

http://en.wikipedia.org/wiki/Charles_Hodge

Charles Hodge, *Systematic Theology*, vol. I, Ed. Charles Scribner and Company, New York, 1872, 648 p.

Charles Hodge, *Systematic Theology*, vol. II, Ed. Charles Scribner and Company, New York, 1872, 732 p.

Charles Hodge, *Systematic Theology*, vol. III, Ed. Scribner, Armstrong and Company, New York, 1873, 880 p. + un Index de nume și termeni de 79 p. + un Index de texte scripturale comentate de două pagini (p. 80-81 finale).

http://www.timpul.ro/ro-archives-2013.html

http://www.timpul.ro/magazines/1.pdf

http://www.timpul.ro/magazines/12.pdf

Rev. *Timpul*, IV, serie nouă, nr. 52, aprilie 2003.

Rev. *Timpul*, V, serie nouă, nr. 62, februarie 2004.

http://www.liternet.ro/

http://antonesei.timpul.ro/

Rev. *Timpul*, V, serie nouă, nr. 70, octombrie 2004.

http://raduvancu.unspe.com/

Rev. *Timpul*, V, serie nouă, nr. 72, decembrie 2004.

http://www.serbanaxinte.com/

Rev. *Timpul*, VII, serie nouă, nr. 93, septembrie 2006.

Rev. *Timpul*, X, serie nouă, nr. 121, ianuarie 2009.

Rev. *Timpul*, X, serie nouă, nr. 129, septembrie 2009.

http://paulgorban.blogspot.ro/

Rev. *Timpul*, XII, serie nouă, nr. 162, septembrie 2012.

Rev. *Timpul*, XIII, serie nouă, nr. 166, ianuarie 2013.

http://fondane.net/

http://www.nestle-aland.com/en/history/

http://en.wikipedia.org/wiki/Eberhard_Nestle

http://de.wikipedia.org/wiki/Bernhard_Wei%C3%9F_%28Theologe%29

http://en.wikipedia.org/wiki/Kurt_Aland

http://en.wikipedia.org/wiki/Novum_Testamentum_Graece

http://www.nestle-aland.com/en/read-na28-online/

http://www.nestle-aland.com/en/the-28-edition/

http://en.wikipedia.org/wiki/Institute_for_New_Testament_Textual_Research

http://en.wikipedia.org/wiki/Barbara_Aland

http://www.bibleworks.com/

http://www.bibleworks.com/about.html

http://www.bibleworks.com/content/full.html

http://www.bibleworks.com/content/new.html

http://www.bibleworks.com/downloads/bw9brochure.pdf

http://archive.org/

http://archive.org/about/

Răzvan Theodorescu, *Picătura de istorie*, col. *Istorie*, Ed. Fundației culturale române, București, 2002, 303 p.

http://ro.wikipedia.org/wiki/R%C4%83zvan_Theodorescu

http://ro.wikipedia.org/wiki/Plotin

http://en.wikipedia.org/wiki/Constantin_von_Tischendorf

Constantinus Tischendorf, *Evangelia Apocrypha*, Ed. Avenarius et Mendelssohn, Lipsiae, MDCCCLIII [1853], LXXXIII p. + 463 p.

The Etymologies of Isidore of Seville, edited by Stephen A. Barney, W. J. Lewis, J. A. Beach, Oliver Berghof, with the collaboration of Muriel Hall, Ed. Cambridge University Press, 2006, 475 p.

http://en.wikipedia.org/wiki/Bede

The Miscellaneus Works of Venerable Bede, in the original latin, collated with the manuscripts, and various printed editions, accompanied by a new english translation, and a life of the author, ed. by J. A. Giles, in vol. IV, *Historical Tracts*, Ed. Whittaker and Co., Ave Maria Lane, London, MDCCCXLIII [1843], 446 p.

http://en.wikipedia.org/wiki/Felix_of_Nola

http://en.wikipedia.org/wiki/Cuthbert

http://en.wikipedia.org/wiki/Lindisfarne

Teodora Voinescu, *Radu Zugravu*, Ed. Meridiane, București, 1798, 78 p. + 103 reproduceri picturale.

http://www.teologiepentruazi.ro/cv-prof-dr-mihai-moraru/

http://ro.wikipedia.org/wiki/Biserica_Adormirea_Maicii_Domnului_din_Gura_V%C4%83ii

http://ro.wikipedia.org/wiki/Biserica_Domneasc%C4%83_din_Curtea_de_Arge%C8%99

Mihail Straje, *Dicționar de pseudonime, alonime, anagrame, asteronime, criptonime ale scriitorilor și publiciștilor români*, Ed. Minerva, București, 1973, XXIII p. + 810 p.

http://www.vaticanlibrary.va/home.php

http://www.vaticanlibrary.va/home.php?pag=mss_digitalizzati&BC=11

http://ro.wikipedia.org/wiki/Universitatea_din_Heidelberg

http://digi.vatlib.it/view/bav_ott_lat_259

http://digi.vatlib.it/view/bav_ott_lat_259/0187/image?sid=cf8af0aa09464138f4556036bef722a3#current_page

http://digi.vatlib.it/view/bav_pal_lat_185

http://digi.vatlib.it/view/bav_pal_lat_185/0099/image?sid=aae9b0751aa6f527ecc6ab1f086613bb#current_page

http://digi.vatlib.it/view/bav_pal_lat_824

http://digi.vatlib.it/view/bav_pal_lat_1877

http://patristica.net/mansi

http://gallica.bnf.fr/ark:/12148/bpt6k515834/f4.image

D.[umitru] Stăniloae, *Iisus Hristos, adevărata noastră transcendență*, în rev. *Gândirea* (XXII), nr. 1, ianuarie 1943, p. 1-10.

D.[umitru] Stăniloae, *Despre Dogmă*, în rev. *Gândirea* (XX), nr. 3-4, martie-aprilie 1941, p. 174-181.

N. A. Constantinescu, *Dicționar onomastic românesc*, Ed. Academiei RPR, București, 1963, 469 p. + două pagini de erată.

Universul literar (XLVII), nr. 45, sâmbătă, 24 decembrie 1938, 16 p.

Generația nouă [România literară] (XI), seria a II-a, nr. 2, martie 1891, Bucuresci, 66 p.

http://www.documentacatholicaomnia.eu/04z/z_0787-0787__Concilium_Nicaenum_II__Documenta__LT.doc.html

Biserica și problemele sociale. Conferințe (ținute la Fundația Dalles – 24 ianuarie-8 aprilie 1933 – sub auspiciile Consiliului central bisericesc) Ed. Tipografia cărților bisericești, București, 1933, 266 p.

Patericul Sfântului Grigorie Dialogul, ed. îngrijită, trad. din limba latină (p. 161-190) și *postfață* de Prof. Dr. Remus Rus, Ed. IBMBOR, București, 2007, 204 p.

http://www.documentacatholicaomnia.eu/01p/0590-

0604,_SS_Gregorius_I_Magnus,_Dialogorum_Libri_IV-De_Vita_et_Miraculis_...,_LT.pdf

http://latina.patristica.net/ (de unde pot fi downloadate volumele colecției PL)

PL, vol. 1-4.

http://www.vatican.va/

http://www.vatican.va/holy_father/benedict_xvi/encyclicals/index_en.htm

http://www.vatican.va/holy_father/benedict_xvi/apost_constitutions/index_en.htm

http://www.vatican.va/holy_father/benedict_xvi/apost_exhortations/documents/hf_ben-xvi_exh_20120914_ecclesia-in-medio-oriente_ar.html

http://www.vatican.va/holy_father/benedict_xvi/apost_exhortations/documents/hf_ben-xvi_exh_20120914_ecclesia-in-medio-oriente_he.html

http://www.vatican.va/holy_father/benedict_xvi/biography/index_en.htm

http://www.vatican.va/holy_father/benedict_xvi/messages/urbi/index_en.htm

http://digitool.dc.bmms.ro:8881/R/4QU7PBPR1GPQQ47UQEMMTA78K4EYAP4PJI73ENIY99HV2TMYU2-00551

Rev. *Biserica Orthodoxă Română* (XIX), nr. 1, București, Ed. *Tipografia cărților bisericesci*, 1895, 96 p.

http://ro.orthodoxwiki.org/Grigorie_Dasc%C4%83lul

Sfântul Grigorie Dascălul, *Dovedire împotriva eresului armenilor*, București, 1824, în BAR, CRV 1207, p. 5-163.

http://ro.wikipedia.org/wiki/Emil_Brumaru

http://www.hobbitul.ro/

http://www.hobbitul.ro/crinul-e-melc/

http://www.hobbitul.ro/dosar-de-presa/

http://www.hobbitul.ro/cv/

http://www.hobbitul.ro/volume/

http://akismet.com/

Valeriu Cristea, *Bagaje pentru Paradis*, ed. a II-a, cu pref. de Livius Ciocârlie, Ed. Cartea Românească, București, 2007, 332 p.

http://libscribd.plgo.info/index/collections.php?coll_id=2952863&doc_id=87926955&access_key=key-1p3js6qxmzykg6bp6hj8

http://catalin.francu.com/

http://dexonline.ro/

http://dexonline.ro/articol/Ghid_de_exprimare_corect%C4%83

http://dexonline.ro/informatii

http://dexonline.ro/top

Octoih mare. Care cuprinde cântările Învierii pentru toate zilele săptămânii pe cele opt glasuri bisericești, tipărit cu aprobarea Sfântului Sinod și cu binecuvântarea PFP Teoctist, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, Ed. IBMBOR, București, 2003, 723 p.

Doctrina și legămintele și Istoria Bisericii. Manualul învățătorului de doctrină a Evangheliei, în lb. rom, ed. în Germania, 2003, în PDF, 304 p.

http://www.lds.org/bc/content/shared/content/romanian/pdf/language-materials/35685_ron.pdf?lang=Eng&clang=ron

Asterie al Amasiei, *Omilii și predici*, trad., cuvânt înainte și introducere de Pr. D.[umitru] Fecioru, în col. *Izvoarele Ortodoxiei*, vol. 8, Ed. IBMBOR, București, 1946, 304 p.

http://en.wikipedia.org/wiki/Asterius_of_Amasea

Biblia, adică Dumnezeiasca Scriptură a Vechiului și a Noului Testament, tradusă după textele originale ebraice și grecești de Preoții Profesori Vasile Radu și Gala Galaction, din înalta inițiativă a Majestății sale Regelui Carol II, Ed. Fundația pentru literatură și artă „Regele Carol II", București, 1939, 1374 p.

Dumitru Stăniloae, *Viața și activitatea patriarhului Dosofteiu al Ierusalimului și legăturile lui cu Țările Românești*, teză de doctorat în Teologie, cu o prefață de V. Loichița, decanul Facultății de Teologie din Cernăuți, Ed. Institutul de Arte grafice și Editura „Glasul Bucovinei", Cernăuți, 1929, 69 p.

Catalogul documentelor Țării Românești din Arhivele Naționale, vol. IX, 1657-1659, întocmit de Mirela Comănescu, Laura Niculescu și Ileana Dincă, București, 2012, 704 p.

Dan Guțu, *Jurnal de idei*, Ed. Pax Aura Mundi, Galați, 2009, 174 p.

http://www.paulgoma.com/sabina/

Dr. Florin Rotaru, *Bibliografia cărții bucureștene de la origini pînă în prezent (1494-2006)*, Partea I. 1494-1918, Vol. I. A-C, Ed. Biblioteca Bucureștilor, București, 2006, 1.217 p.

Idem, *Bibliografia cărții bucureștene de la origini pînă în prezent (1494-2006)*, Partea I. 1494-1918, Vol. II. D-K, Ed. Biblioteca Bucureștilor, București, 2007, 1.349 p.

Idem, *Bibliografia cărții bucureștene de la origini pînă în prezent (1494-2006)*, Partea I. 1494-1918, Vol. III. L-Q, Ed. Biblioteca Bucureștilor, București, 2007, 1.630 p.

Idem, *Bibliografia cărții bucureștene de la origini pînă în prezent (1494-2006)*, Partea I. 1494-1918, Vol. IV. R-Z, Ed. Biblioteca Bucureștilor, București, 2007, 1.238 p.

Catalogul general al librăriei editoare Socec & Co., S. A., Ed. Socec, București, f. a., 198 p.

http://ro.wikipedia.org/wiki/Socec

LXX, VUL, WTT, MGK, GNT *cf*. BW 7.

Ediția scripturală BOR 2001.

Rev. *Adam* (V), nr. 60, 1 iunie 1933, București, 16 p.

http://ro.wikipedia.org/wiki/Adolf_Hitler

http://ro.wikipedia.org/wiki/Ku_Klux_Klan

http://en.wikipedia.org/wiki/Nazi_Germany

http://emildumea.ro/images/CV%20Prof%20Pr%20%20Emil%20DUMEA%2016%20martie%202012.pdf.

Emil Dumea, *Japonia (impresii de călătorie, 21 dec – 14 ian. 2013)*, Iași, 2013, 101 p.

http://emildumea.ro/carti/Emil%20Dumea%20jurnal%20japonia%202013%20cu%20foto%20a5.pdf

http://www.teologiepentruazi.ro/cv-pr-prof-acad-dr-dumitru-popescu/

Pr. Prof. Dr. Dumitru Gh. Popescu, Decanul Facultății de Teologie din București, *Teologie și Cultură*, Ed. IBMBOR, București, 1993, 166 p. + *Cuprinsul*.

http://en.wikipedia.org/wiki/Rudolf_Arnheim

http://en.wikipedia.org/wiki/Arnold_Schoenberg

Rudolf Arnheim, *Arta și percepția vizuală. O psihologie a văzului creator*, ed. a II-a, trad. de Florin Ionescu, Ed. Polirom, Iași, 2011, 500 p.

http://en.wikipedia.org/wiki/Arnold_Schoenberg

Filă audio, 29. 26 minute:
http://www.youtube.com/watch?v=U-pVz2LTakM.

Filă audio, 21. 39 minute:
http://www.youtube.com/watch?v=3gWorjgYrmI.

Filă audio, 7. 16 minute:
http://www.youtube.com/watch?v=-CFnJiElpks.

Filă audio, 32. 29 minute:
http://www.youtube.com/watch?v=BCVLznDTvpc.

Filă audio, 48. 50 minute: http://www.youtube.com/watch?v=eCJQLaV1y_o.

Filă audio, 53. 07 minute: http://www.youtube.com/watch?v=4ho3BSXfdEI.

Filă audio, 9. 38 minute: http://www.youtube.com/watch?v=arEgNSk9gz8.

Pr. Conf. Dr. Ștefan Buchiu, *Dogmă și Teologie. Curs de teologie dogmatică și simbolică ortodoxă*, vol. II, Ed. Sigma, București, 2006, 219 p.

Monica Opriș, Dorin Opriș, Irina Horga, *Religia la clasa pregătitoare. Ghid pentru profesori*, Ed. Basilica a Patriarhiei Române, București, 2012, 143 p.

http://en.wikipedia.org/wiki/Yves_Congar

Pr. Berea Corneliu, *Viața teologului Yves Congar – lucruri știute și mai puțin știute din perioada 1930-1959*, în rev. online greco-catolică *Credința noastră, viața noastră*, nr. 4, 2008, *cf.* http://www.credinta-noastra.cnet.ro/2008/07/viata-teologului-yves-congar/.

ftp://ftp.logos.md/Biblioteca/_Colectie_RO/Remete%20Gheorghe%20-%20Dogmatica%20Ortodoxa.doc

Pr. Prof. Dr. Gheorghe Remete, *Curs de Dogmatică. Anul IV, semestrul I și II*, 2004-2005, în format *Word*, 322 p.

http://ro.wikipedia.org/wiki/Marilyn_Monroe

Playboy USA, decembrie 1953, 44 p.

Constantin C. Giurescu, *Istoria pădurii românești din cele mai vechi timpuri până astăzi*, ed. a II-a, revăzută și adăugită, Ed. Ceres, București, 1976, 391 p.

http://en.wikipedia.org/wiki/Arius

Rowan Williams, *Arius: Heresy and Tradition*, second edition, Ed. SCM Press, London, 2001, 378 p.

http://www.ortodoxism.ro/proloagele/octombrie/Proloage15Oct.shtml

Sesiune internațională de comunicări științifice „Dumitru Stăniloae”. Tema: *Părintele Dumitru Stăniloae – Arhiereul ortodoxiei românești*, în *Caietele Universității „Sextil Pușcariu”* din Brașov, anul II, nr. 2, vol. III, mai 2002, 167 p.

http://ro.wikipedia.org/wiki/Constantin_Gane

C.[onstantin] Gane, *Trecute vieți de doamne și domnițe*, vol. I, ilustrat, ed. a II-a, cu o pref. de N.[icolae] Iorga, Ed. ziarului „Universul”, București, 1933, 572 p. + 11 pagini de tabele.

Izvoarele istoriei creștinismului românesc, trad. inedite din lat. și gr. de Mihaela Paraschiv, Claudia Tărnăuceanu, Wilhelm Dancă, reviz. trad. de Mihaela Paraschiv, reviz. textelor de Claudia Tărnăuceanu, selecția textelor, stud. introd., notițe bibliografice, note, com. și indice de Nelu Zugravu, Ed. Univ. „Alexandru Ioan Cuza”, Iași, 2008, 819 p.

Evangheliarul românesc al lui Coresi, din 1561, 517 p.

Evangheliarul lui Coresi e regăsibil online, în biblioteca *Transsylvanica*, în 6 file:

p. 1-85:
http://documente.bcucluj.ro/web/bibdigit/patrimoniu/BCUCLUJ_FCS_ BRV10_1.pdf

p. 86-172:
http://documente.bcucluj.ro/web/bibdigit/patrimoniu/BCUCLUJ_FCS_BRV10_2.pdf

p. 173-257:
http://documente.bcucluj.ro/web/bibdigit/patrimoniu/BCUCLUJ_FCS_BRV10_3.pdf

p. 258-342:
http://documente.bcucluj.ro/web/bibdigit/patrimoniu/BCUCLUJ_FCS_BRV10_4.pdf

p. 343-427:
http://documente.bcucluj.ro/web/bibdigit/patrimoniu/BCUCLUJ_FCS_BRV10_5.pdf

p. 428-517:
http://documente.bcucluj.ro/web/bibdigit/patrimoniu/BCUCLUJ_FCS_BRV10_6.pdf.

Dr. Oana Mădălina Popescu, *Mărturii despre Sfântul Constantin Brâncoveanu*, în rev. *Teologie și Viață*, nr. 5-8, mai-august 2012, Ed. Doxologia, Iași, p. 129-165.

http://www.teologiesiviata.ro/sites/default/files/articol/pdf/2012/11/07_popescu_constantin_brancoveanu_0.pdf

S.[imion] Mehedinți, *Civilizație și cultură*, o selecție de texte, cu prefață, sumar bibliografic, note și indice de nume de Gheorghiță Geană, col. *Humanitas*, Ed. Junimea, Iași, 1986.

Gheorghe Șincai, *Opere*, vol. II, *Hronica Românilor*, tom II, ed. îngrij. de Florea Fugariu, note de Manole Neagoe, Ed. pentru literatură, București, 1969, 452 de pagini + 21 de imagini.

http://ro.wikipedia.org/wiki/Gheorghe_%C8%98incai

http://ro.wikipedia.org/wiki/Ioan_de_Hunedoara

Triodion, Blaj, 1771, 500 p.

Triodion-ul e regăsibil online în 4 file PDF:

p. 1-125: http://documente.bcucluj.ro/web/bibdigit/patrimoniu/BCUCLUJ_FCS_BRV379A_1.pdf;

p. 126-250: http://documente.bcucluj.ro/web/bibdigit/patrimoniu/BCUCLUJ_FCS_BRV379A_2.pdf;

251-375: http://documente.bcucluj.ro/web/bibdigit/patrimoniu/BCUCLUJ_FCS_BRV379A_3.pdf;

376-500: http://documente.bcucluj.ro/web/bibdigit/patrimoniu/BCUCLUJ_FCS_BRV379A_4.pdf.

Liturghierul de la Sibiu, 1798, 340 p.

Liturghierul de la Sibiu poate fi downloadat de aici: http://documente.bcucluj.ro/web/bibdigit/patrimoniu/BCUCLUJ_FCS_BRV615.pdf.

http://ro.wikipedia.org/wiki/Atanasie_Marian_Marienescu

At.[anasie] Marianu Marienescu, *Colinde*, culese și corectate de autor, Ed. Imprimeria Naționalĕ, Bucuresci, 1861, 198 p.

Mihail Eminescu, *Poesii*, Ed. librăriei Socec & Comp., București, 1884, 307 p.

Marina I. Lupaș, *Mitropolitul Sava Brancovici (1656-1683)*, Ed. Cartea Românească, Cluj, 1939, 126 p.

http://ro.wikipedia.org/wiki/August_Treboniu_Laurian

Eusebiu de Cezareea, *Viața lui Constantin cel Mare*, Scrieri. Partea a II-a, cu studiu introd. de Prof. Dr. Emilian Popescu, trad. și note de Radu Alexandrescu, în col. PSB, vol. 14, Ed. IBMBOR, București, 1991, p. 63-188.

https://www.facebook.com/guv.ro

Econ. St. Călinescu, *Regulele ortografieĭ române*, ed. a II-a, Ed. tipografiei Gutenberg, Bucuresci, 1899, 68 p.

Istoria României în texte, coord. de Bogdan Murgescu, Ed. Corint, București, 2001.

Cristian Ionescu, *Dezvoltarea constituțională a României. Acte și documente 1741-1991*, Ed. Lumina Lex, București, 1998.

http://ro.wikipedia.org/wiki/Ioan_Lupa%C8%99

http://www.brukenthalmuseum.ro/

Alex Lăpĕdatu și Ioan Lupaș, *Anuarul Institutului de Istorie Națională*, III, 1924-1925, Ed. Institutul de Arte grafice „Ardealul”, Cluj, 1926.

Asist. Drd. Florin Dobrei, *Ioan de la Prislop – un ierarh hunedorean pe scaunul mitropolitan al Bălgradului*, *Revista Teologica*, nr. 1, 2008, p. 76-88, *cf.*

http://www.revistateologica.ro/articol.php?r=39&a=3609.

Constantin Giurescu, *Studii de istorie socială* (Vechimea rumâniei în Țara Românească și legătura lui Mihai Viteazul. Despre rumâni. Despre boieri), ed. a II-a rev. și adăug., Ed. Universul S. A., București, 1943, 349 p.

Proiectu de unu Regulamentu pentru organisarea trebiloru bisericesci, scolare, si fundationale romane de Relegea [Religia] *greco-orientale in Statele austriace*, prin Andreiu Baronu de Siaguna, Episcopulu Bisericei greco-orientale din Ardealu, Ed. tipografi'a diecesana, Siibiu, 1864, 84 p.

Dr. Mariana S. Țăranu, *Unele modalități de racolare a basarabenilor în NKVD-ul sovietic (1940-1941)*, în *La frontierele civilizațiilor. Basarabia în context geopolitic, economic, cultural și religios*, coord. de George Enache, Arthur Tuluș, Cristian Dragoș Căldăraru, Eugen Drăgoi, Ed. Partener & Galati University Press, Galați, 2011.

Nicolae Milescu-Spătaru, *Jurnal de călătorie în China*, col. *Biblioteca pentru toți*, Ed. pentru Literatură, București, 1962, 414 p. și textul e *incomplet*.

http://ro.wikipedia.org/wiki/Nicolae_Grigorescu

http://www.biblacad.ro/UPC_Personalitati/desene_grig1.pdf

http://www.biblacad.ro/UPC_Personalitati/desene_grig2.pdf

http://www.biblacad.ro/UPC_Personalitati/desene_grig3.pdf

http://www.biblacad.ro/UPC_Personalitati/desene%20grig4a.pdf

În această carte

am scris
despre:

catalogul de carte veche întocmit de părintele Vasile Oltean (2-10), despre Marin Preda văzut *prin ochii* lui Eugen Simion (10-13), despre *neadevărul flagrant* susținut de Mirel Bănică (13-14), despre *adevărurile durabile* ale PS Melchisedec Ștefănescu referitoare la dialogul teologic (14-15), despre o carte din 2006 a lui Mircea Platon (15-17), despre o carte din 2001 a lui Daniel Barbu (17-20), despre Frederik Silverstolpe plecând de la modul cum *s-a sinucis* (20-21).

Apoi despre *descoperirile arheologice* ale lui Radu Ionuț Apreutesei, un tânăr de 23 de ani din Târgu Neamț (21-29), despre platforma *Teologie pentru azi* și utilitarele sale (29-37), despre 3 cărți ale lui Emil Brunner (37-40), despre ediția din 1983 a Sfintei Evanghelii (40-41), despre două *cereri* bisericești pragmatice (41-44), despre un număr din rev. *Moftul român* (44-46), despre *jurnalul de călătorie* al lui Constantin Cantacuzino (47), despre un studiu al lui Maiorescu (48), despre o carte a lui George Potra (49-78).

După care am scris despre *prețuri* în România (78-80), despre *mânie* din perspectiva lui Seneca (80-81), despre primul volum din *Etymologicum Magnum Romaniae* (81-84) despre câte un număr din *Adevărul* (84-85) și *Ciulinul* (85-86), despre *gradele* masonice (86-89), despre *dosarul de urmărire penală* intentat împotriva acelora care au ordonat *să se tragă* în revoluționarii de la Timișoara (89-97), despre nemulțumiri personale legate de *Facebook*, *Twitter* și *Google Reader* (97).

Apoi am continuat scriind despre o carte a lui Max Scheler (97-101), despre *Aghiazmatariu mic* de la Iași, din 1823 (101-103), despre *Getica* lui

Iordanes (103-109), despre o carte a luteranului Johann Gerhard (109-111), despre ediția de la 1821 a *Tratatului despre Preoție* al Sfântului Grigorie de Nazianz (111-112), despre *viața* Sfântului Grigorie Palama (112-114), despre *viața* Sfântului Chiril Lucaris (114-115), despre *opera* lui Lenin în română (115-116), despre un număr din *Gazeta Săténului* (116-119), despre *Teologia Sistematică* a prezbiterianului Charles Hodge (119-120), despre revista *Timpul* din Iași (121-122), despre istoria edițiilor GNT (122-123), despre *Bible Works* (123), despre *Internet Archive* (124).

După care am scris despre o carte a lui Răzvan Theodorescu (124-125), despre o alta a lui Tischendorf (126), despre conținutul *Etimologiilor* Sfântului Isidor de Sevilla (126-127), despre *scrieri* ale Sfântului Beda (127-129), despre *viața* lui Radu Zugravul (130), despre *dicționarul* lui Mihail Straje (131), despre manuscrisele *digitalizate* de către Vatican (131-133), despre colecția *Mansi* (133-134), despre două articole ale Părintelui Stăniloae din *Gândirea* (134-135), despre dicționarul lui N. A. Constantinescu (135-136), despre un număr al ziarului *Universul literar* (136-137), despre un număr al revistei *Generația nouă*/ *România liberă* (137-138).

Apoi am scris despre cine au fost *re-anatematizați* la *Sinodul VII Ecumenic* (138), despre *o conferință* a lui Crainic din 1933 (139-143), despre traducerea *de secol 19* a *Dialogurilor* Sfântului Grigorie cel Mare (143), despre primele 4 volume din *Patrologia Latina* (143-144), despre *limbile* în care sunt scrise textele de pe saitul Vaticanului (144-145), despre *un număr* din revista *Biserica Ortodoxă Română*, prima ediție (145-148), despre cartea *împotriva* armenilor a Sfântului Grigorie Dascălul (148-149), despre *blogul* lui Emil Brumaru (149), despre *spamuri*, *comentarii* și *pinguri* pe TPA (149-150), despre *un amănunt* din memorialistica lui Valeriu Cristea (150), despre *ediția NT* a lui Erasmus (150-151).

După care am scris despre utilitarul *DEX online* (151), despre *Octoihul Mare*, ediția BOR 2003 (151-152), despre *istoria* mormonilor din propria lor variantă (152-153), despre vol. 8 din *Izvoarele Ortodoxiei* (153-154), despre ediția scripturală BOR 1939 (154-155), despre *teza doctorală* a Părintelui Dumitru Stăniloae (155-156), despre vol. al 9-lea din *Catalogul documentelor Ţării Româneşti* (156-159), despre un caiet de *rețete culinare* (159-160), despre *jurnalul* lui Dan Guțu (160-161), despre cele 4 tomuri de bibliografie ale lui Florin Rotaru (161-163), despre *catalogul editorial* al editurii *Socec* (164-165), despre *numele* din Scriptură potrivit mai multor ediții scripturale (165-168), despre un număr din rev. *Adam* (168-169), despre *jurnalul din Japonia* al lui Emil Dumea (169-171).

Apoi am scris despre o carte a Părintelui Dumitru Popescu (172-173), despre *muzica* lui Arnold Schönberg (173-174), despre vol. al 2-lea al cursului universitar al Părintelui Ștefan Buchiu (175), despre *ghidul* pentru profesorii care predau Religia la *clasa pregătitoare* (175-177), despre *viața* teologului romano-catolic Yves Congar (177-178), despre *cursul* de Dogmatică al Părintelui Gheorghe Remete (178-179), despre numărul din *Playboy* în care a apărut Marilyn Monroe (179), despre *împăduriri* în Țările Române (180-181), despre ereticul Arie (181-182), despre *mărturii* referitoare la Părintele Dumitru Stăniloae (182-183).

După care am scris despre *doamna* Maria Brâncoveanu și martirizarea Sfinților Brâncoveni (183-185), despre *Izvoarele istoriei creștinismului românesc* (185-187), despre *Evangheliarul românesc* din 1561 (187-188), din nou despre *martirizarea* Sfântului Constantin Brâncoveanu potrivit mărturiei lui Fleischmann (188-189), despre *viața* lui Simion Mehedinți (189-190), despre *Hronica Românilor* a lui Gheorghe Șincai (190-191), despre *Triodion*-ul de la Blaj din 1771

(191-193), despre *Liturghierul* de la Sibiu, din 1798 (193-194), despre cartea de *colinde* a lui Atanasie Marian Marienescu (194-196), despre *ediția primă* a poeziilor lui Eminescu (196-197), despre *viața* Sfântului Sava Brancovici (197-201), despre *viața* Sfântului Constantin cel Mare (201-207).

Apoi am scris despre prim-miniștrii României (207-209), despre ediția a doua a *Regulelor ortografieĭ române* (209-210), despre actul *de abdicare* a Regelui Mihai (210), despre *scrisoarea* Sfântului Ioan de la Prislop din 1600 (210-211), despre *boieri* potrivit lui Constantin Giurescu (211-213), despre *proiectul* de *Regulament* al Sfântului Andrei Șaguna (213-214), despre *racolările* făcute de NKVD-ul din Moldova sovietizată (215-216), despre *jurnalul de călătorie* în China al lui Nicolae Milescu (216-217), despre *desenele* lui Nicolae Grigorescu (217-224).

Pe *coperta primă* este o fotografie cu Părintele Dumitru Stăniloae împreună cu soția sa, Preoteasa Maria. În casa lor din București.

Pr. Dr. Dorin Octavian Picioruș